

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

Index Materialium, Quæ his quatuor Tomis continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

INDEX MATERIARVM.

Quae his quatuor Tomis continentur.

Numerus primus designat Homiliam, & sequens denotat numeros, positos in singulis earum marginalibus ad Indicem manus. ¶

Abel electus est summus Pontifex, & constitutus, etiam postquam vitulum conflagrat, ex singulari ratione ad hominum consolationem. ho. 43. n. 8. Licet ob minorem dissidentiae defectum castigatus. ho. 10. n. 29. Ob quem à Deo morte multatur, & ita eius precum morte occubuit violenta. ho. 21. n. 30. & ho. 27. n. 10.

Abel sacrificij meretur, non autem Cain, quia hic in eo Deo cor suum non obtulit, quod Abel fecit. ho. 10. n. 21. & ho. 41. n. 10. Primus fuit Ecclesiae auctor, & hoc quia iudicij exitum praedicauit articulum. ho. 6. n. 7. Et efficacius praedicauit mortuus. ho. 10. n. 21.

Abig Sannaitis symbolum est gloriae. ho. 11. n. 10. & ho. 39. n. 67. & penitentiae. ho. 43. n. 22. 67.

Abraham primus fuit qui decimas solebat, idque magno mysterio. ho. 17. n. 39. Tantum meruit matrimonio ipsius, quantum D. Ioanna Euangelista virgo. ho. 1. n. 21. Et licet ducens uxorem, quam Isaac, qui non nisi uxorem habuit. ibid. à fausto haeretico notatur ut leno, sed à calumniam per D. Aug. defenditur. ho. 34. n. 21. Elegit eum Deus ut iustum, ut in illo eiusque posteris, vera fides & Religio seruaretur. h. 15. n. 13. Non sibi contra dicit Canonici scriptor Moyses referens colloquium Abrahæ cum uxore suo Eliczer, quando misit illum in Mesopotamiam, uxorem filio suo Isaac quaesitum, verbis dixerit idem referentem Nachor patri Rebecca quia in substantia eadem fuit, quam fecit, & teloneum. h. 1. n. 11. Exemplum diuitum recipiendi peregrinos. ho. 16. n. 13. ho. 21. n. 34. ho. 27. n. 67. Saanuit Regem Abimelech eiusque populum à sterilitate. ho. 26. n. 21. Ceterum nobilissimus fuit: etenim non illi sufficit quodcumque praemium pro victoria, quam obtinuit de quatuor milibus Regibus, sed Deum ipsum solum sibi poposcit in praemium. ho. 1. n. 23. Leuans manum in caelum deprecabatur se iurare, & adducere Deum in teste eius quod agebat. ho. 1. n. 23. 27. Fidelis fuit in tentatione. ho. 7. n. 17. Verus amicus Dei, & talem se demonstrauit. ho. 32.

Hieron. Bap. de Lanna. 11.

num. 43. licet pauper fidei, tamen à D. Hieronymo alius cuius dissidentiae arguitur. ho. 27. n. 42. Historia refertur sacrificij filij sui Isaac ita à sanctis celebrata, ut nonnulli eam videntes depictam, lacrymarunt. ho. 25. n. 52. Ingens illi Deus praestitit beneficium, suum ab eo deposcens filium, ostendens se eo ipso perfecte liberalem erga ipsum h. 16. n. 43. & seqq. Ostendit Deus opus hoc se magnum facere: quia in eo patuit, quod illud pure propter Deum fecerit. ho. 3. n. 48. Et propter singulare mysterium, noluit eius sanguinem, sed arctis pendens in virgulto Sabech h. 34. n. 20. Revelationem habuit particularem de extremo iudicio. ho. 6. n. 8. Habitus fuit ut Princeps de caelo delapsus. ho. 31. n. 44. In terra nullam habuit possessionem sibi propriam nisi sepulturae, quam singulari arcano sibi comparauit, & esse propriam voluit ho. 31. n. 43. & seqq. & ho. 41. n. 49.

Abstinencia, vide Ieiunium.

Accepso personarum indigna Dei ministris, & acerba reprehensione digna, quia quantum in se est discrimen ponit inter gratias, quod Deus fieri non permittit. ho. 2. n. 10. & seqq. non illam patitur Christus in ordine ad dona sua ho. 21. n. 22.

Adam magnum commisit peccatum, licet illi videtur, & videatur leue. ho. 25. n. 64. Ortum est ex ingratitudine. h. 17. n. 21. Adauit illud culpam attribuens mulieri, ho. 26. n. 24 & ho. 29. n. 45 & ho. 37. n. 31. Immundum illum reddidit, non fructus, qui per os intrauit: hic enim mundus erat & bonus, sed id quod de corde exiit. ho. 23. n. 70. Vixit post peccatum non gentis annis ho. 30. n. 29. Licet etiam ex veritate dicatur, quod mortuus sit, quando peccauit. h. 13. n. 15. h. 19. n. 16. 19. ho. 30. n. 29. Formata est Eva de costis illius particulari mysterio. ho. 26. n. 31. ho. 32. n. 14. ho. 36. n. 24. ho. 42. n. 64. Fuit creatus extra paradisum, & Eva in paradiso. ho. 32. n. 14. Postquam peccauerat primò Deus illi paradisum abstulit, ob vilipensionem qua illum habuerat, & deinde illum inter spinas ei eiecit ex opposito eiusdem paradisi. ho. 6. n. 19. Non fuit à diabolo seductus, sed ab uxore: ad eius enim persuasionem credidit, quod comedens de cibo prohibito, ut Deus, omnia sciret, ut sicut Deus esset, & nequaquam moreretur. ho. 25. n. 8. Credidit ex

peruersa

persuafione mulieris. quod non crediderat ex fuggellione diaboli. ibid. n. 8.

Adamas ius i proprietatibus duritiæ, quodque sanguine dicitur hodi emolliti, præfigurat electos, si carnales admittant voluptates. ho. 18. n. 30. 31.

D. Agidius locius S. P. Francisci solo audito nomine paradisi in extram rapiebatur. ho. 11. n. 40. Perterritus illum confectus demonis, licet momentaneus. ho. 12. nu. 28. Tam clarum habuit de fidei mysticis cognitionem. vt cantantibus *Credo*, dixerit ne dixerit *Credo*, sed video. ho. 29. n. 56. Facium fuit eius dictum quoad prædicatores. quibus magis incumbit operari non fabulari. ho. 11. n. 36. die obitus sui multas animas liberavit de purgatorio. ho. 18. n. 13.

Admiratio procedit ex ignorantia, & rei nouitate. ho. 28. nu. 1. Non potest esse in Deo. hom. 30. nu. 17. Licet illam assumpserit Christus, videns fidem Centurionis. vt illum honoraret, ob ingens mysterium. hom. 2. num. 61.

Adversitas à Deo mittitur illi, quem amat, ob euidentiã rationem: & grauior amicis maioribus, qua spes eorum fortius accrescat, & præclara illi præmia luceantur. hom. 32. nu. 21. vsque 31. Magnum Dei beneficium est lucem infundere, qua pateat suis tribulationem, quas nobis immitit. hom. 11. nu. 7. In ipsa certant oculi Christiani illuminati fide Christi gloriam Dei: quia in ipsis spes eorum consistit. ibid. num. 7. Necessè est augeri gaudium tanto, quanto crescunt aduersitates, vt ait D. Iacobus. hom. 14. nu. 16. Maxima hæc est tribulatio, si quis tradatur manibus inimicorum suorum. quia corpus patitur, & affligitur anima. hom. 14. nu. 25. Non petij à Deo Iudas Machabæus populi sui dux, vt à tormentis eriperetur, quæ pati poterat, sed ne traderetur manibus suorum inimicorum: hoc enim tormenti genus acerbissimum est. ibid. nu. 24. Magnum leuamen est huius mundi tribulationes finem accepturas. ho. 16. nu. 37. Nosse quiddam terminandæ sint, confortatum est, quod ad patiendum corroborat. 188. nu. 37. Postquam Christus pro illis mortuus est, habent illas sancti vt suaves. hom. 22. num. 72. Christus illas deficiat, illas in se suscipiens, vt iam dulces sint, illasque sancti querunt, vt quid pretiosum. hom. 35. num. 9. Et per hoc quod illas Dominus assumpserit, ad omni ipsi omnem molestiam, imo & ipsi crucis mortis: iam enim gloriosa reputatur. homil. 42. num. 59. vsque 68. quando tribulationibus semini Dei opprimuntur, cum illis est, ipso comitans, & in ferendo velut iugum adiutans. hom. 27. num. 45. vsque 30. hom. 29. num. 43. & hom. 32. nu. 43. Moram trahit Deus nec illis succurrit quia necessarium est, vt ad propriam patiantur utilitatem: quando vero tempus est, celeritè accurrit. hom. 4. num. 40. Et licet sit operando, mirabilia, quæ

facit vt filios Israel de Pharaone in aquis demersit, que exercitu, nouit Deus suis in tribulationibus auxiliari, quibus illos exponit, ib. n. 48. Aduersitas tribulationibus suos exercet Deus, vt statuat illos in operibus gloriæ suæ, sicut Moyses laminas aureas, vt illas haberet super humeros summi Sacerdotis. h. 9. n. 2. vsque 10. vsque 11. vsque 12. vsque 13. vsque 14. vsque 15. vsque 16. vsque 17. vsque 18. vsque 19. vsque 20. vsque 21. vsque 22. vsque 23. vsque 24. vsque 25. vsque 26. vsque 27. vsque 28. vsque 29. vsque 30. vsque 31. vsque 32. vsque 33. vsque 34. vsque 35. vsque 36. vsque 37. vsque 38. vsque 39. vsque 40. vsque 41. vsque 42. vsque 43. vsque 44. vsque 45. vsque 46. vsque 47. vsque 48. vsque 49. vsque 50. vsque 51. vsque 52. vsque 53. vsque 54. vsque 55. vsque 56. vsque 57. vsque 58. vsque 59. vsque 60. vsque 61. vsque 62. vsque 63. vsque 64. vsque 65. vsque 66. vsque 67. vsque 68. vsque 69. vsque 70. vsque 71. vsque 72. vsque 73. vsque 74. vsque 75. vsque 76. vsque 77. vsque 78. vsque 79. vsque 80. vsque 81. vsque 82. vsque 83. vsque 84. vsque 85. vsque 86. vsque 87. vsque 88. vsque 89. vsque 90. vsque 91. vsque 92. vsque 93. vsque 94. vsque 95. vsque 96. vsque 97. vsque 98. vsque 99. vsque 100.

ad necessitatem commodam. ibid. num. 41. & seqq. Deo
 in caeteris venacis famulantur. hom. 9. num. 70. & seqq.
 Illi nobis Deus non imponit nisi secundum virtu-
 tem vniuersali. ibid. num. 37. Faciles red duntur re-
 sponsione gloriæ. hom. 11. numer. 1. & seqq. & hom.
 12. num. 7. & seqq. Modico tempore durat afflictio-
 nes, cum accedente aurora venturus sit Dominus,
 & qui abeunt grata tranquillitas: & quando illas
 iugiter, quarta est vigilia noctis, vt citius finiantur.
 hom. 4. numer. 40. Tribulationes & persecutio-
 nes, quæ nos Deus exponit, feruntur virtutis exer-
 cicio. ibid. num. 41. Multa subest ratio qua sumamus
 animos ad illas perferendas, quandoquidem per ipsas
 nobis corona contemetur, quæ virtuti respondet. ibid.
 num. 41. Non est cur illas timeamus: etenim omnes à Deo
 dependunt, qui nos illis subiecit, & quod tantum pos-
 sunt & agunt, quantum illis Deus concedit & permittit,
 nec amplius. hom. 4. num. 47. Semitæ sunt & vitæ ad
 gloriam, quas ipse Deus pertransij. hom. 15. num. 11.
 Consultati nos oporteret, dum illis non affligimur,
 velat is qui à recta via deuisit. ibid. num. 14. & seqq.
 & hom. 16. num. 51. & seqq. Illas appellat D. Paulus
 cruciatus Dei seruorum. hom. 15. num. 14. & seqq. Maius
 beneficium præstat Deus sanctis noui testamenti, non
 ex illis eripiens, quam fecit veteris testamenti fan-
 ctis illis liberans. ho. 15. num. 27. Putat illis Deus ho-
 mitem, vt fructum proferat. hom. 17. num. 13. Tantis in
 illis Deus consolacionibus sanctos cumulat, vt dican-
 tur priores gloriæ. hom. 30. num. 49. 50. Iustus congra-
 tulandum est, quando illis exerceatur. hom. 32. num. 42.
 & seqq. Non à Deo postulandum, vt eas absolute tol-
 lat, nisi illis expediat. ibid. num. 31. & seqq. Disponit
 illas Dominus ad sui honorem nostramque utilita-
 tem. ibid. num. 38. & seqq. 45. Considerare quod Deus sit
 qui illas disponit, puteus est qui cæteras omnes abfor-
 ret aquas reliquarum considerationum, ne sentiantur,
 vt dixit David Semel. hom. 2. num. 48. Idcirco à Dauide
 Deus vocatur: Dominus virtutum, quia famulos eri-
 buerunt, & turbines non perturbant, imo potius in-
 crementum suum imperas latissat. *Ex. Dominus virtutum
 nihilum hor. 2. num. 49.* Tardat Deus nec illis nos cri-
 pta: quia mundum venit hora. ibid. num. 51. Signum sunt
 predestinationis, si patienter sentantur. hom. 37. num. 45.
 & seqq.

*Alacritas peccatum est grauissimum, & cæcitas
 cordis. hom. 26. num. 19. Damna quæ inferunt sunt graui-
 sima. ibid. num. 20. Ex hoc steriles efficiuntur Principes
 diuini. num. 21. Nullo in veteri lege sacrificio expiatur.
 ibid. num. 21. Semper Deus ob hoc se ostendit grauius
 effectum, quia ipse auctor fuit matrimonij, sed multo
 grauius in lege Evangelica, quia illud efficit Sacramen-*

tum. ibid. num. 25. & seqq. 31. Contra rationem mundi
 illud in solis redarguit mulieribus: cum non minus
 reprehensibile sit in viris ibidem num. 33. Singulariter
 possidet diabolus adulteros. hom. 24. num. 19. & hom. 26.
 num. 26. Enormius censet Deus in viro, quam in mulie-
 re apulterium, quocirca grauius in illo quam in illa
 castigat. hom. 26. num. 34. Inter impudicos ad alter
 grauiori præcedit cæcitate, in peccati supplicium
 ibid. num. 19.

*S. Agnes ad martyrium excitationem quam alie ad nu-
 ptias: constantior ipsa, & hilarior, quam ipse carnifex
 eam obertuncans. ho. 42. num. 65. Oracionem in carcere
 factura, iussit foras omnes egredi, sponsi sui amo-
 rem ostendens, & modum quo cum illo agebat. hom.
 42. num. 76.*

*S. Albertus Magnus die sui obitus à Deo honoratus:
 etenim sex mille animas liberauit de purgatorio. ho.
 48. nu. 11. Alleluia vite, halleluya.*

*Ambitio est instar claudi. ho. 10. nu. 18. Est præceps
 & temeraria. hom. 15. num. 43. Et stulti sunt ambitio-
 si: quia munerum non considerant obligationes, ibid.
 num. 30. Ad mensuram creuit dignitatum, quæ ob-
 tinentur. ho. 25. num. 77. Graues causat sollicitudi-
 nes. ibid. num. 73. Elephas Symbolum est ambitiosi.
 ho. 15. num. 43. Remedium contra eam est consideratio,
 quod omnia in cubito, sicut arca Noë terminantur. ho.
 33. nu. 68.*

*S. Ambrosius à D. Bernardo laudatus. hom. 11. 24.
 num. 1.*

*Amicitia vera tam rara vt eam tantum gentiles in ter-
 tria amicorum paria reperirent. ho. 5. n. 14. ho. 32. n. 45.
 hom. 42. nu. 28. Esse debet absque vlla lucti intentione,
 & bona faciat communis. hom. 32. nu. 45. Nominis ami-
 ci dignus non est, qui deserit illum auxilio destitutum,
 qui necessitate obruitur. ho. 17. n. 17.*

*Amor est velut calor conseruationi necessarius: por-
 ro si sit immoderatus, febris est & occidit. hom. 34.
 nu. 31. Est in suis operibus vclor, quanto sapientia tar-
 da est. hom. 15. nu. 19. Est maxime violentus, & maxi-
 me voluntarius. hom. 24. nu. 36. Appianat iracundias.
 ibid. num. 35. & 17. Defectus soluit, & operit, sicut o-
 dium illos reuelat & exaggerat. ho. 23. n. 43. Si offen-
 datur sic toror. ho. 20. nu. 12. Eius filij sunt res seueri-
 tates. hom. 28. n. 46. Pondus est animæ. ho. 41. n. 64. Ser-
 uandus est in eo ordo. ho. 23. n. 69. & illius transgressio
 perdit animam. ho. 24. n. 33. Liberatus est & magna o-
 peratur. ho. 46. n. 4.*

*Amor Dei est sicut flammæ ignis. ho. 36. nu. 1. Gra-
 uis sanctos in gloria. ho. 38. n. 114. 125. B. ne dicitur,
 fortis vt mors. ib. n. 117. Idem est amor Dei, & proximi
 quocirca quando Chailum interrogast de prime præ-*

cepto, verumque declarat, dicens: Dilige Dominum Deum tuum & proximum tuum sicut teipsum. ho. 3. n. 15. Ob eandem rationem licet tradatur totum cor nostrum & animam amor Dei, remanet adhuc ad amandum proximum ibid. Amor Dei diuersum à nostro habet principium. h. 25. n. 40. Summ. Christus ostendit in Coenaculo. ho. 45. n. 7. 8. Et excellit in institutio- ne. Sacramenti. ibid. n. 14. Ad vltimum accessit, pedes lauando. & Iude S. Eucharistiam praebendo. ibid. n. 19. 20. Opera valde extollit, quantum in ipso est. licet ipsa sint in se parua. ho. 1. n. 18. vsque 31. & ho. 41. n. 20. Pon- dus, est sanctuarij ho. 3. n. 115.

Amor inimicorum. preceptum Euangelicum quod Dominus de eo statuit, est contrarium legibus palij & gladij, & libello duelli. h. 3. n. 1. Hunc precepti puteum occiderant Pharisei, emundauit illum Christus, vt illac illos quos Palestini terra repleuerant. ibid. n. 7. 8. Eius difficultas, tanta fuit, vt multos à sequela Euan- gelij retraxerit. ho. 3. n. 4. Consuetudo Phariseorum contra hoc preceptum per Christum destructa est, sicut serpen- tes Magorum Pharadus deuorati sunt à virga Moyli conuerta in serpentem. h. 3. n. 8. 37. David à Deo postulat hoc illi concedat, vt preceptum hoc intellectum suum ingreditur, vt illum penetrando eius percipiat dolce- dinem, & non solum hoc sensibus intelligat. ho. 3. n. 9. Eius necessitas, quia medium est efficax ad obtinendam veram nostrorum peccatorum: & quia opus est, quod ostendit, quod fiat pure propter Deum ho. 3. n. 48. Quia diligere inimicum medium est securum & cetrum ad impetrandam ceterum indulgentiam, idcirco proponit- ur in principio Quadragesimae: quia vt nobis proficiant eius exercitia, necesse est vt ab illis mundati acceda- mus ho. 3. n. 41. Sicut anghia seruit exhauriendo aquam de nau, per rimas illabentem, sic amor inimicorum, & remissio iniuriarum conscientiam à peccatis emundat. ibid. n. 56. Ecce autem facile si proximum attendatur, quod Deus pro eius promittit obseruatione, nempe vt filius sit Patris sui coelestis, estque hanc gratiarum eius maxima ibid. nu. 57. eiusque proemia declarantur tota hom. 3.

Amor proprius docetur in schola diaboli. ho. 23. n. 25. Est febris animæ. hom. 2. 4. nu. 33. & principium omnium peccatorum. ho. 41. n. 72.

Angeli multi sunt, & in diuersos diuisi choros. ho. 14. n. 5. Plures aliquando sunt in eodem loco, ad hono- rem Sanctorum h. 16. n. 33. D. Bern. illos vocat à Chri- sto redemptos, & rationem exponit. ho. 22. n. 50. In eor- um creatione oblati sunt Christus, circa quem distin- ctè ab inimicis p. ocesserunt. ho. 34. n. 48. Multi sunt in nostris templis. ho. 28. n. 20. Hominibus post Dei Incar- nationem sunt magis familiares. ho. 36. n. 4. Omnes nomine excepro Christum recens nati in Bethlehemi a Iordani. ho. 4. n. 10. Vniuersales Christum in orto

confortant. ho. 42. n. 98. Inter eorum ceteros mis- bantur homines. ho. 38. nu. 114. Vniuersales sunt Deus Angelum assignat eisdem hominibus. **Animas** itatuitur in animalibus vt corpus in ho- in hominibus vt Deo famulari. ho. 20. n. 42. Dicitur pretiosa esse haec enim vt regnum suum estum. ho. nu. 3. & ho. 22. nu. 55. Vnde grauetur ferri prepa- magis quam Rex cui ciuitas tripartita. ho. 2. n. 23. Tanti Deus vultus estimas, vt patris se deo pro illa pati, vt liquet in historia S. Carpi rex h. Nyrio. ho. 2. n. 55. Regit Deus in tumultu cum Rex Reges terræ in regnis suis, et ipsa immenso est imperio omniaque bona sua illis tribuendo. ho. 42. n. 98. 100. Eam terrena non satiam. ho. 12. nu. 25. & ho. 20. Sicut ipsa vita est corporis, est Deus carnis ho. 13. num. 5. & 25. & sicut maior eius bonum consistit; quod Deum habere fecerit, in quibus eius malum, quod illum Deus desinat. ibid. n. 25. Non discedit ab illa Deus nisi quia ipsa illi op- pellit. ibid. n. 25. vsque 31. Peccato illi ipse non a- sciscit. ibid. n. 37. vsque 39. Illam Deus non deserit. si ipsa primo illum non deserit. ibid. n. 25. In illa intrare diaboli, multo diligentius opus in scriptis 19. n. 32. Magnaque sunt damna, omne diaboli opus illa. ibid. n. 21. & seqq. Coratus inimicorum apud ho. 24. n. 3. Aequalis est in paupere, & deus qui potest Dei bonis gaudere illi quem immiserat. hanc tribuit pauperibus & diuitibus plebem. dicitur ho. 2. n. 20. & ho. 21. n. 20. Conseruom est homo iacturam eius patitur. quia vicia ex eis. 12. n. 44. 51. n. 54. Et omnium pretiosissima. ho. 56. n. 10. In dis- cretione sit, esse Deum in anima per spiritum. ho. per gloriam. ho. 27. n. 60.

Antichristus non erit diabolus, sed verus homo & ignobilis. h. 30. n. 17. Intelligent, carnis & spiritus n. 9. erit peccator totius orbis nequissimus. ho. 19. n. 30. n. 17. Stupenda patrabus miracula facit. h. 20. Persequetur predicatores. ho. 40. nu. 75. Omnia illi votum euentur ad maiorem ipsius damnationem. ho. 55. nu. 11.

S. Antonius Abbas triumphat de diabolo. ho. 1. n. 49. n. 13. eius vita scripta & lecta mouetur in can- do protulit utilitatem. ho. 25. n. 74.

S. Antonius de Padua tanto prece delectatur martyrium vt se ad pedes aduocati mortibus delictis pro- sterneret, eo quod illi Deus reuolueret; reuoluitur martyrem. ho. 32. n. 29. Predicauit in obitu suo illi dem declarans damnationem. ho. 2. n. 29. & hanc re- monem Shabuit ad pilces quem illi audirent. ho. hoc constans hanc vicis, cum audirent. hanc ho. 26. n. 30.

Apes Angelos significant in aliiat permissio. In solium tempore quo Rex in illo ruderet. ho. 1. n. 10.

127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

Ap. Illi Deus erat quem in negotijs consulebant discipulis. ho. 26. nu. 17. Eius statua ploravit. Comitantibus eius commouens. hom. 32. nu. 65. Erat venator Nympharum. ho. 38. n. 39. Soli. est. quem adorabant insidiosi sub nomine Apollinis. ho. 33. n. 36. Illum dixerunt Pythium. ho. 44. n. 15.

Ap. Illi facti fuerunt specula & adamantes radijs solis Christi. ho. 20. 3. Ipsi potissimum viderunt miracula eius. viderunt maris miracula in nauiculis. tuidentibus quam Israëlitæ. quando traduxit illos per illud sicco polo. ho. 4. n. 3. Curus fuerunt diuinæ virtutis. ho. 22. nu. 12. Equi Christi. ho. 23. n. 5. Nubes directæ per Spiritum sanctum. ho. 27. nu. 69. Lapides limpidi quibus giganteum superauit. ho. 29. n. 13. Hæc enim fuit victoria Christi celebris. hom. 30. n. 45. Non fuerunt vxoribus soli. Petrus. & si alius quis fuerit. omnes repulsi sunt vxores suas cum ad Apostolatam assummerentur. ho. 24. nu. 4. 1. Equum heberudo Christi potentiam extollit. ho. 30. nu. 46. Et hoc ostendit vincendo mundum medijs adeo debilibus. ho. 25. n. 13. & serq. Dubios tantum seipos impendebat. prædicationi scilicet & pauperibus. ho. 27. n. 68. Vbi sunt diaboli vt offensa Dei castigarent. ho. 29. n. 14. Aliquis Deus in illa passus est imperfectiones ad eorum humilitatem. ho. 14. n. 45. & ho. 24. n. 27. 31.

Aqua verè sunt super firmamentum ad effectum fructificandi. ho. 13. n. 36. & ho. 38. n. 8. In illis magna Deus operatus est mysteria. ho. 25. n. 61. Aquæ Egyptij solentur Egyptijs languis & Israëlitis claræ & limpidæ. ho. 16. n. 20. Aquæ Siloe magnis scatebant arcibus. ho. 30. nu. 22. Aquæ sunt quæ boues reddunt albos. & oues negras. ho. 25. n. 87. Ex aquis videtur Deus creasse mundum. & quicquid in eo est. ibid. n. 61. Continent visum quam virtutem. vt spiritum in defluxu fluuio tam recolligant. ibid. nu. 11.

Aqua benedicta singulari pollet virtute contra diabolum. ho. 1. nu. 10. Ex ratione spargitur per aëra tempore tempestatis. ad effugandos demones. qui nos in sua regione conspiciunt. ho. 8. n. 39.

Astus quid sit. & quedam bona est. & alia mala. ho. 2. nu. 10.

Athras ciuitas dedicata Mineræ ex voto feminarum. cum particulari dolore demonum. ho. 32. n. 19.

Astrologia reiecta per D. Augustinum. hom. 5. n. 26. Astrologia iudicat de actionibus anime. in quantum se duci patitur corporis affectibus. etenim illos cognoscit ex influxibus coeli Astrologus. Porro hoc iudicium caret certitudine & securum non est. ho. 17. n. 26.

Aueris. vocatur idolorum seruitus. ho. 28. nu. 37.

Est magnus diaboli laqueus. patrum cognis. porro ex quo egre liberatur. qui nullum cadit. ho. 28. nu. 37. Vnde 12. radix est omnium malorum. hom. 39. n. 14. 21. & ho. 41. n. 74. bene depingitur cum alijs malis. ho.

41. nu. 36. Aures occludit verbo Dei. ho. 28. n. 36. Illam Deus potissime in templo suo exccatur ab id. 27. Quia illam in illo cognouit. qui dixerat ei: *Sequitur te quoniamque ieris*. quod referunt D. Mattheus & D. Lucas illum in classem suam non admittit. quando conuersos ad alterum. quem ab illa vidit absolutum. illi præcepit: *Sequitur me*. ho. 1. n. 24.

S. Augustinus. Fuit os eius fluuius aquarum ipso sole clariorum. ho. 17. nu. 36. Eius doctrina secunda est. ho. 23. n. 2. Laudatur à D. Bernardo. ho. 24. nu. 2. Magnus defensor efficacis diuinæ gratiæ. ho. 29. nu. 50. Luctus ipsorum hæreticorum. suos detexit errores. In principio conuersionis suæ vocem audiuit. quæ multum amabat. ho. 26. n. 11. Tam puro flagrabat amore ecclesiæ. vt sepulcro torqueretur. ex voluptate magna. quam ex suauitate Ecclesiæ musica hauriebat. ho. 28. nu. 35. ho. 18. n. 48. Eximiam contempit consolationem ex appropriatione D. Hieronymi. ho. 12. n. 18. Religiosos suos solatur de testimonio contra illos prolato. ho. 34. n. 37. A monialibus visitandis abstinet. ac cum illis agat asperius. ho. 21. n. 10.

Auxilium efficitur. Quo se cor mouet. & voluntas libera determinat. à Deo tantummodo prouenit omnipotentia. cui propitium est efficaciter cor liberum mouere. nulla facta illi violentia. ho. 4. n. 10. ho. 25. n. 45. ho. 29. n. 15. 16. ho. 41. n. 14. Eius efficacia declaratur contra Pelagianos & Lutherum. ho. 29. n. 44. 43. 44.

Baptismus est medicina. multum distincta à Confessione. ho. 24. n. 13. & seqq. Particulari ratione baptizatus inungitur. ho. 17. nu. 9. & ardens candela maribus eius traditur. ho. 31. n. 26. In baptismo baptizato aperiturur cæli. hom. 36. nu. 34. Baptismus D. Ioannis non erat Sacramentum. licet multa notanda contineret. ho. 19. nu. 58.

Barbaritas antiquis erat ignominiosa. ho. 18. n. 46.

S. Basilus pectore stetit innidlo contra Valentem Imperatorem Arianum. ho. 32. n. 43.

Beatitudo ab infidelibus incognita. vnde varix fuerunt de ea illorum opiniones. ho. 11. nu. 50. ho. 14. n. 8. Magnum beneficium Dei quo nos illam docuit. & ducem ad illam præbuit. ho. 35. nu. 47. & ho. 38. nu. 50. 51. Octo sunt beatitudines à Christo in monte propositæ. quibus & Angelus vnam addidit. qui loquebatur cum D. Ioanne. ho. 13. n. 40. Christus illam primus promissit. publicando & declarando in mundo nomen regni colorum. ho. 41. nu. 78. 80. Beati sunt in quibus Deus insigniores dat sibi Maiestatis demonstrationes. ho. 2. nu. 31.

Beata cum sanctus sit. ordinariè vocatur Venerabilis. vnde hoc. ho. 1. n. 2.

Beelzebub idolum Accaronitarum dicitur Dicitur muscarum. ho. 19. n. 39.

Bella potentiora superantur seruando Deo: & hoc militis reddit fortiores, & victores: sicut quod principaliter eos entuat & victos tradit, peccatum est. ho. 17. nu. 24.

S. *Benedictus* Ecclesiasticum sanat à demone possessum mirabili successu. ho. 1. n. 24. Vidit mundum velut exiguum pilam. ho. 12. n. 44.

Beneficia Dei tanta sunt, vt dicere liceat: *Non plus ultra*. ho. 17. n. 30. Nostram his conclusam deseruit animam. ibid. nu. 32. Erunt testes contra nos in die iudicij. ho. 6. nu. 22. 26. Quamò maiora tantò grauius nostram arguunt ingratiudinem. Sicut Nathan exaltauit beneficia eminentiora, quæ Deus Dauidi contulerat, vt tantò fortius iudicium inferret ingratiudinis. hom. 6. nu. 22. Misericordia beneficiorum ab improbis despicienda maxime prouocat contra illos Dei iustitiam. ibid. nu. 22. Liber misericordiarum Agni nostram exaggerat damnationem, ob earum despectum in libris ostendit conscientia. ibid. num. 25. Quando Deus in die iudicij reuertitur, inquit Iob, hoc faciet, vt torqueat nos suis misericordijs, ex quibus paruam habuimus utilitatem. ib. n. 25. Responso dato Saulo, dicens ei quis esset, nomine Iesu Nazareni, magnitudinem exprimit suarum misericordiarum, & Sauli ingratiudinem peccatione qua illum cruciat. ibid. num. 27. Antequam Nos beneficium accipiat saluationis, vult Deus proueniat ipsum gratiam actione, quam illius causa debet pendere, quid de illis erit, quas illi debemus post tot iam accepta beneficia? ho. 17. n. 17. Gratias respicit Moyses, quia ex aquis, in quibus submersi erant Aegyptij, salui & incolumes egressi sunt Israelitæ, illoque Deus in terram promissionis introduxit. ibid. n. 18.

Maiores dare nos tenemus Christiani, quia nos truit de peccato, ceteris illis absorptis, nosque in suam introduxit Ecclesiam, quæ est filij sui regnum. ibid. num. 19. Singulare beneficium est, quod vitam assequamur, salutem & peccatorum remissionem, mundo in eis peremptis. ibid. nu. 19. In medio paradisi arbor est vitæ, ad declarandum, quod Christus Dominus noster, eiusque beneficia æqualiter pauperibus ac diuitibus communicentur. hom. 11. num. 22. Tantum ius ad illa pauper habet ac diues, ibid. nu. 22. Nulla est ratio ob quam intelligant homines quod dona gratiæ, quæ Deus aliquibus concecit, alijs etiam ea largiri debeat ex iustitia. ibid. nu. 27. Neque hæc adduci potest ad illa, nec natura tituli. ibid. n. 27. Vt quis Dei beneficijs, eiusque donis potiarur celestibus, aquas aspernari debet diuitiarum, bonaque terrena. ho. 25. nu. 91. Cor tuum Deo tribue, & aquas tibi celestes impertietur, dona scilicet gratiæ suæ. ib. n. 41. Quia publicanus Deo tribuit percussione peccatis suam aquas penitentia, aquam illi contulit iustificacionis. ib. n. 42. Vocat Rex Dauid Dei dona retributiones, quia vult illi demus, quatenus ipse pro no-

bis largiatur. ibid. nu. 43. Petijt Deus ab Abraham filium suum non illum accipere iustitiam, sed iustitiam concedere: fuit autem magna hæc eorum penitentia recordia. ibid. nu. 55. Non tibi omnia sua Deus hoc communicat, ne fratem tuum superet, sed hoc sed vt ei benignus compariatur. ho. 24. n. 44. Non est illis gratum non esse, petus autem mala proinde pendere. ho. 35. n. 11. 17. & seqq. ho. 19. n. 11. In nos confert illa Deus, vt ipse solus vocet, post peccata heretis. ho. 15. nu. 46. Licet prædica non oportet esse pro nobis faciendo: multò tantum sunt impiorum, quæ nobis conuult patiendo. hom. 21. nu. 11. & seqq.

S. *Fernandus* à Deo quondam accepit S. Ieroniam libri præpositam superna luce declaratum. ho. 1. n. 3.

Flappentia ita abominabilis est, vt delectationem D. Chrylologi contra illam. ho. 18. n. 20.

Bennum diuiditur in vtile, delectabile & hereticum. 3. num. 5. audit sumus bonorum temporalium & temporalia negligimus. ho. 10. n. 24. Cum hoc sit utilitatis eminentiora, ho. 2. n. 72. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. n. 25. Amobus spiritualibus & temporalibus meret Deus sibi seruientes. ho. 27. n. 2.

Benitas & veritas sorores sunt, vna debetur, debet & altera. ho. 34. n. 19.

S. *Bruno* Ordinem S. iustitiam Cantabrigie horribili successu qui Parisijs conuict. ho. 4. n. 10.

Breuis materia fuit, in qua Deus præcepit prophetas. ho. 41. n. 34.

Cain occidit Abel, quia diem iudicij illi prædixit. ho. 6. n. 7. Deum habet inuictum. ho. 21. n. 28. Ieronimus discipulus diaboli. ho. 7. n. 11. & ho. 21. n. 28. Dixit illi Deus, & non Adæ, quia Deus aliam voluerat, est enim quasi incorrigibilem ab ipso & ab Abel Cain, quia inuidiâ tabescebat. ho. 7. n. 12. Ieronimus fuit peccatum diaboli. ibid. nu. 12. Belphegor quæ Deus illi peccatum suum manifestauit. ho. 1. n. 12. hom. 42. n. 12. Vagabatur pudore percontata de merito qui illum occidisset, sed quæ quæ illi concebat. ho. 16. n. 5.

Camelus figura Christi, cui omnia peccata mundi onus imposuerunt. ho. 16. n. 45.

Candidati dicebantur dignitate eminentiora. ho. 9. n. 9. Epitethum singulare martij. ibid.

Canis omen erat summi opprobrii apud Iudeos quodam admirabil. ho. 21. n. 10. Symbolus est peccatoris. ho. 38. n. 71. Cur ad plenam sanam aduenit. 38. nu. 116.

Capilli: ignominiosum olim erit illos tollere. ho. 21. n. 31. Magnus in vitiis defectus illos tollere, & vitiis tollere.

INDEX MATERIARVM.

...tione vero apud Christianos. hom. 18. nu. 91.
Cory est mediatrix Satanae, per quam nostram pro-
prietatem. ho. 5. n. 21. Multis cam spiculis mortifi-
cationis affligentes, de diabolo victoriam referemus,
et loci victoriam contra Syros, plures in terram sagi-
tam cuberando. ho. 3. n. 21. S. Franciscus & S. Bernardus in ho-
milia excepimus, assumpcio ieiunio vt victores eua-
ngelium. ho. 3. n. 21. S. Franciscus & S. Bernardus in ho-
milia venim ab ipsa postularunt, quia ipsam tam
opere machinarent. ibid. n. 21. Luceam frangendo hy-
dram cuius iuxta mortificationibus, & ieiunij obtine-
re de diabolo triumphum, vt milites Gedeonis de
littibus suis. ibid. n. 20.
Cassio necessaria in Sacerdotibus antiquis altari
ministrantibus, & Sacerdotibus Gentilibus. ho. 24. n. 11. &
n. 12. Perpetua esse debet in nostris Sacerdotibus, ibid.
num. 4. vsque 15. Prae lia duriora Christiani circa hanc
religiosam virtutem. ho. 26. n. 17.
S. Catharina Senensis ieiunium suum exuebat vt eam
proprie ecclesiam rogaret. ho. 27. nu. 61. Menses
argentei agerati ieiunia, solis speciebus contenta Sa-
cramentalibus. ho. 5. n. 23. Terrorem explicat ex con-
spicua diaboli, quo ipsa exortemur. ho. 12. n. 28. Ter-
ram effectebatur quam transierant praedicatores. ho. 25.
nu. 13. Sic illi Christus memor esto mei, & ego tui me-
mor ero. ho. 17. n. 11.
Centurio fuit primus Christi iam mortui diuinitatis
annunciator, & dictus est Cayus Optus splendor His-
paniae fuit. etiam natione Hispanus Centurio qui
cum pietate Christum conuenit, ab eo salutem seruo
suo rogatus etiam genere fuit Hispanus. ho. 2. n. 7. 3.
Accessit hic Centurio Christum medijs Sacerdoti-
bus, quo verificatur quod ait D. Lucas: *Misti ad eum
primus*, & conuolatur illud Marthae: *Accessit ad eum
Centurio*: ita vt quomuis Moyses statuum non per eum
fuit, nisi mediante Aaron, dicitur nihilominus quod
ipse flumen percussit. ho. 2. n. 17. Sicut speculum il-
lustratur a doctrina Christi, proinde lux eum om-
nino penetravit & penetravit. ho. 2. n. 23. Christum verum
esse Deum confessus est, illi praeiit vt sequestros,
Sacerdotes, serui postulant ab eo sanitatem quia so-
lo Deo conuenit habere Sacerdotes, qui sint inter po-
pulum Deumque mediatores. hom. 2. n. 12. Accessit ad
Deum intellectu & voluntate: sunt enim animae pedes
magis quam passus pedem corporis: quia illis proprie
accendimus ad Deum, intellectu illustrato per fidem &
voluntate inflammatam per charitatem. ho. 2. n. 18. Blau-
de Christi eum exepit, & seruum curat, Regulam
vitem rogantem vt descenderet: filium suum sanaturus
esse contempit: quia veri ministri Dei, sui que Evan-
gelij, nec propter diuites gratiam debent ampliare Sa-
cramentum, nec propter pauperes illam coarctare. ho. 2.
nu. 10. Orgenes ait, ab eo tota didicit Ecclesia, quod

se disponere debeat ad S. Eucharistiam. *Domine non
sum dignus*. ho. 2. n. 36.
Caeli per D. Hieronymum consolationem accipiunt,
argumentis & exemplis omnino singularibus. ho. 23.
nu. 76. hom. 30. num. 30. & per D. Antonium. hom. 32.
num. 22.
Caeli seruant inter se ordinem, atque ab illis depen-
det terra. ho. 14. n. 5. Dicitur firmamentum caelum. ho.
32. n. 2. Sunt aquae super caelos. ho. 11. n. 16. ho. 30. n. 80.
Creauit Deus caelos & stellas, solem & lunam vt signa
sint temporum à nobis obseruanda. ho. 11. n. 26. Porro
melius dicuntur signa, quia sunt illa, quae nos ducunt
ad notitiam caeli Empyrj, vt ait D. Aug. ib. n. 26. Vt
glans plumbea emissa de sclopeto totum transeat cor-
pus utuem caelorum diebus opus est temporis sex mil-
le & quadringentis. ibid. n. 26. Vt lapis molaris descen-
dat ad terram à concavo primi caeli lunae indigeret
plusquam nonaginta annis. ib. n. 26. Totam hanc caelo-
rum molem creauit Deus, quatenus videamus, quanta
fortura sit gloriae magnitudo. ib. n. 26. Vt tormentis exa-
minatos animarent ad martyrium ipsi sancti persuade-
bant vt caeli gloriam attenderent. ibid.
Charta hebar antiquitus ex iuueis. ho. 27. n. 17.
Christus verus Deus & homo. hom. 9. nu. 13. & ho. 36.
nu. 3. & 4. Licet ad eo mysteriosa sit haec vniuersitas, vt om-
nem excedat intellectum. ibid. nu. 2. vsque 5. Est coeter-
nus & consubstantialis Patri. ho. 37. nu. 76. Duas com-
plectitur figuras, vnam Patris, per quam Deus est, al-
teram Matris ex qua homo est. ho. 12. n. 3. Carnem ve-
ram humanam assumpsit, passibilem, non phantasticam.
ho. 32. n. 67. & ho. 33. nu. 4. In Incarnatione sua duo
coniunxit exten e inter se distantia. ho. 11. n. 15. ho. 39.
nu. 2. Completum est hoc mysterium, quod Dominus
Ieh dixit, de mari conchiso & terra, quae caelum esse
videbatur, stellis absconditis & cooperitis. ibid. n. 14.
& 15. Naturam assumpsit humanam, cum suis passio-
nibus & poenis, vnde illas nobis reliquit Desiccitas.
ho. 36. nu. 5. & seqq. Omnes nostros assumpsit dese-
ctus, sed non intellectus & voluntatis: quia venit no-
bis Redemptor, non potuit habere culpam in volun-
tate, & quia venit vt Magister, nullam potuit ha-
bere ignorantiam in intellectu. ho. 2. n. 51. Claruit hic
infinita bonitas, potentia & scientia Dei. ho. 39. nu. 79.
In Incarnatione sua operatus est miraculum Iordanis,
suspensus aquis gloriae in parte superioris, inferioris au-
tem aridis. hom. 11. nu. 9. & hom. 42. nu. 51. In Chri-
sto duae sunt verae naturae, & vna tantum persona. ho.
28. n. 63. Verè vnita est diuinitas humanitati, & ani-
mam suam reddidit gloriosam, corpore manente pas-
sibili. hom. 12. nu. 21. Mirabilis fuit in ingressibus suis,
praesertim in eo quem fecit in iherosolymis nascens, & in
eo quem fecit in ascensione caelum intrans. per-
pued

petuo regnatus. hom. 47. num. 10. Corpus assumptum maxime preparatum & dispositum ad patiendum, ex omnibus quae Deus creauit. ho. 25. n. 21. & ho. 41. n. 49. 50. Humanitas quam assumpsit in incarnatione, fuit instar fermenti, quo nostram fermentauit. ho. 41. n. 68. & seqq. Intrans in mundum illum vt sol illustrauit. ho. 33. n. 4. & seqq. Venit in fiscella legis & prophetiarum vt ait Moyses. ho. 21. n. 16. Quidquid in illo factum est, etiam ipsa mors, vita fuit nobis. hom. 30. nu. 44. Opera diuina & humana exerceuit, reuelans se & abscondens sicut animal duabus suis alis. ho. 5. n. 28. Saepius lacrimatus est, fuerantque lacrimae valde mysteriosae. ho. 32. n. 66. Mitis fuit vt tenerimus ligni vermiculus. ho. 41. n. 88. Miracula fecit Messiae propria, hoc est, ea quae erant hominibus proficua, & non qualia iudei ab eo Pharisaei postulabant. ho. 3. n. 41. Si faceret ea qualia ipsi petebant, in opinione sua confirmarentur, quam de illo conceperant, quod in virtute diaboli illa faceret. hom. 8. n. 40. Mundo se cepit reuelare Baptistae armatus, contra templi profanatores: lex etenim Evangelica in timore fundanda est. ho. 18. n. 2. vsque 8. Mirabilis fuit in verbis & operibus, vt ipsi eius inimici illa mirarentur. ho. 29. n. 4. Et haec fuerunt duo eius officia portientaria, magistrum esse & Redemptorem, hoc etenim est: *Plurimum gratiae & veritatis.* hom. 30. n. 36. Fecit nobis vt Redemptor & Magister: vt Redemptor nos a diabolo liberat, & vt Magister nos docet, quomodo cum ipso pugnare debeamus. hom. 31. n. 11. Ad hoc attentionem a nobis Propheta postulat ad eius opera & verba. ib. n. 1. Tentari voluit, vt in seipso quasi bibeat pro nobis vincere tentationes. ibid. n. 8. Fuit arbor plantata, in quam aquae omnes irruerunt, quia quaecumque sustulit species, modis que tentationis. ibid. num. 11. Praedixit hoc Iob: quod vtrique veniret cetum, id est, diabolus oppressurus. ib. n. 8. Imo & ipse diabolus confessus est D. Antonio, a Christo sibi vires eneruatas. ibid. n. 9. Et sicut in lapidem impigit in eum satanas aciem gladij sui, id est tentationum. ibid. n. 9. Vnum cum Christo corpus effecimus, vt dixit D. Aug. & vt totum sit coronatum, sufficit vt caput nostrum Christus coronam tollat tentationis. ho. 5. n. 10. Victoria quam retulit de gigante David omnibus profuit Israelitis, & cunctis obsuit Phylisaeis: Christi vero, quam de diabolo consecutus est, nostra fuit victoria, & omnium daemonum subiecchio. ibid. n. 9. Arbor est, quae proprie dat fructum: cetera namque non proprie dant sed ferunt fructum. ho. 25. n. 79. Ostendit in cruce se suture, vt inimicos excitaret, quatenus nouo illum tormento cruciarent, nam ore passus est ex aceto & felle sibi a J. potum propinato. ibid. n. 23. Saepius se manifestat in SS. litteris sub nomine Iovis. ibid. n. 41. Ex industria de rebus egit nobis vtilibus. ho. 38. nu. 13. Omnibus erat fortior: quia miracula quae faciebat, propria virtute petabatur. ho. 10.

nu. 4. Proprius Dei titulus est: fortis, nulli debentur parandus, & hic proprie Christo dicitur. ho. 41. n. 49. ostendit in tribus operibus reliquis amplexibus fecit in Hierusalem. ibid. n. 6. Et licet Deus, ostendit voluit, quod superior esset ipsi lege, in illa mundi terra dispensans. ibid. n. 6. declarando Evangelium se qualem esse Patri, non inferiorem, testatur Arij. ib. n. 6. Praedixit, remissionem peccatorum. Chrina, parabolas & iuramentis. hom. 41. n. 49. Lassabatur & fatigabatur predicando de dilectione ob lucrum bonumque animatum. ho. 21. n. 52. vsque 54. Eius doctrina multum differbat ab illa, quam magister profiteretur. ho. 29. n. 6. Illa quosdam illuminauit, quos cula tales apparuerunt Apostoli: cum scirentur hostes habuerint qualitates vnde illos cum hunc petiuit: alios autem vt lapides, quia propter doctrinam non peruasit, suisque erroribus inhaerens. ho. 29. Probauit se Prophetam a Deo promissum. ho. 29. n. 1. Vt talem declarauit eum populus quando viderunt sum Hierusalem die Palmatum, scilicet quatuordecim diebus eum receperunt. ho. 7. n. 24. Terrenum per se conatum est sapientiam, per figuratum in totum mundum, vt sicut nostra est ex diuersis partibus affusa. ho. 29. n. 1. Votum emisit obedientiae Patri adeo strictum, vt vnum verbum locutus sit, sibi a Patre non audire. ho. 29. n. 36. & ho. 36. n. 31. Ipse promissus spiritus SS. Trinitatis. hom. 33. n. 1. Eius obediuntia fuerunt conuersio peccatoris. ho. 31. n. 1. Recurrebat ad orationem, vt eos doceret de eius natura. ho. 26. n. 8. vsque 14. & h. 42. n. 8. Ponebat se in bis suis, operando quidquid sibi placebat, sicut imperio, quo se verum Deum declarauit. ho. 26. n. 8. sicut dixit D. Aug. summa facultate, qui sicutque in corpore & anima. ib. & ho. 31. n. 71. Mirabat commotum, vt eundem Dominum. ho. 26. n. 8. ma cognoscebat cordium, magnum diuinitatem mentum. ho. 31. n. 10. ho. 26. n. 40. ho. 11. n. 11. Mandauit ei quod non est quasi ei quod est, a patre. Miracula non edidit ostentationis, sed utilitatis. ho. 29. vsque 43. Infigge fuit illud Transfigurationis tantissimum in eo quod communitate corporis animae, illud conferuit morale. hom. 31. n. 11. quotidiana miracula fuerunt effectus diuinitatis etenim finis aduentus sui fuit eijcere diabolum de mundo. ho. 19. n. 31. In modo illa facienda, ostendit. ho. 30. n. 4. Illis aperte diuinitas eius ostendebat. ho. 31. n. 32. 33. Alia alij fuerunt caligantes, sed stellae sunt. ho. 31. n. 2. & 3. Corpora autem patris & filij, quorum nec vnum potuerunt coherere: & Pharisaei, ho. nu. 3. & seqq. Mors eius mysteriosa fuit, quia quod paucis admodum horis illud esse completum, quidquid quingue mille annis fuerat signatum. ho. nu. 19. Traditus fuit integer: diuinitatem habens

voluntati. ho. 15. n. 25. De timore eius, pauore, rædio, nullitia, agonia & sudore sanguineo, & arque oratione hinc tractatur. ho. 42. n. 37. vsque 21. 4. Timuit Christus mortem vt eo feret illi molestior. ho. 46. n. 30. Illam timuit plusquam omnes homines: quia feruentius ipsam suam diligebat, vtique ita amari dignissimum. ho. 50. Summopere Christum afflixit quod Pater ei in oratione non responderit. ibid. n. 31. Calicem dicit mortem suam, quia illum desiderauit, vt potum silens. ho. 51. Ex delictis Adam in Paradiso nati sunt homines, & de Christi agonia in horro nostro diuinitatis delictis. ibid. n. 23. Vt constaret Christum esse beatum & victorem in horro cum esset oraturus cum discipulis, quos rætes elegerat suis. Transfigurationis. ibidem. n. 27. Ipse moriens mundi salutem operatus est: ipsum autem Iudæi occidentes suam sibi salutem sunt perditionem. ho. 7. n. 23. & ho. 19. n. 34. Vt qui vinum non biberit myrrhamum, bibit autem acetum. ho. 15. n. 23. & ho. 42. n. 32. Peccatum non habuit, ut labere possit. ho. 3. n. 5. & sic expediebat. ibid. n. 8. vsque 12. Eius iustitiam verificationem coram illis ipse, qui non crederent. ibid. n. 12. vsque 21. & ho. 46. n. 28. Et per hoc, cum esset mors eius maxime infamis, est ita gloriosa, quæ nulla gloriosior, sed nec cogitari potest. ho. 34. n. 21. vsque 26. Fuit mors eius voluntaria, hinc prænotauit vacca rufa super quam nullum occiderunt regem. ho. 34. n. 15. & ho. 35. n. 39. & ho. 41. n. 13. vsque 17. summam meretur gratitudinem. ibid. n. 10. vsque 24. præstatum si quisque consideret eam quasi sui sollicita toleratam. ho. 15. n. 21. vsque 9. ho. 46. n. 8. Per eam nobis declaratur peccati malitiam. ibid. n. 12. vsque 19. Nos reddidit meritis dignissimos. ibid. n. 19. vsque 22. Fuit ihmiam quod nobis tradidit, quo Patris pectus manemus. ibid. n. 22. vsque 26. Eam passus est illo modo quo maiorem illi cruciatum inferre posset, & durationem quam omnium simul. martyrum. ibid. n. 25. De virtutibus eius gloria dependet Sanctorum, gratia in hoc mundo & potentia peccatorum. ho. 46. n. 3. Ex passione & morte Christi in nobis hoc contingit, vt à morte liberi essemus. ibid. n. 8. Nobis ipsis eius labores imputamus, vt illos ita proprias sentiamus, sicut ipse suos. ho. 10. Lucem dat intellectui passio Christi, quæ cognoscimus eius mysteria, & profitu voluntati, vt in amore Dei feruentius accendatur. ibid. n. 13. Quia formam serui accepit, vt nos redimeret, principium dedit passio sui, vendisse patiens, quasi seruus fuisset. ibid. n. 16. Ex libro Passionis Christi in die iudicij nostre conscientie damnabitur ingratitude. ibid. n. 9. Die merentibus antequam moreretur. decretus fuit contractus eius venditionis, & ea de causa in primitiua Ecclesia diebus merentibus celebrabatur ieiunium. ibid. n. 12. De morte Olli progressus ad patendum in quia ex misericordia procedit satisfactio diuina iustitia pio: peccatis no-

stris. ibid. n. 23. Ob insignes rationes voluit ad horro secedere in eo capiendus. ibid. n. 23. Passione & morte sua illustrauit Ecclesiam, redemit animam, aperuit sensum S. Scripturæ, & mundum instaurauit. ibid. n. 23. Quia mors Christi profutura erat Iudæis & gentibus, permisit vt ambo ad suam capturam concurrerent, ex qua sumpsit initium. ibid. n. 34. Acetum bibit, & non vinum myrrhamum, vt viuus passiones suæ dolores experiretur. ho. 47. n. 12. Mortuus descendit ad omnes locos inferni, licet diuersæ species. ho. 48. n. 13. Resurrexit figuram implens. Iohæ in duodecim circumstantiis vsque admirandis, ibid. n. 7. vsque 17. Sua resurrectione fidem diffinitam tutamque reddidit. ibid. n. 1. vsque 7. Eius triumphus celebris fuit, quem David cantauit. ho. 49. n. 2. Quia per illum le vetum Deum esse comprobauit. ibid. n. 7. vsque 11. Triumphauit de diabolo, morte & Iudæis. ibid. n. 11. vsque 21. In illa completa sunt præclara hæc vana oracula. ibid. n. 21. vsque 28. Multi sancti cum illo surrexerunt & vitam fuerunt. ho. 45. n. 16. Probationem fecit legitimam multis apparitionibus, nominatum autem dum vnica vice rediuitus apparuit plusquam quingentis simul congregatis in monte Galilææ. ibid. n. 17. De eius aduentu agit tota. ho. 6. Quando venit ad iudicium dicitur filius hominis, quod nomen misericordiam indicat ad consolationem horro, & terrorem reproborum. ho. 6. n. 21. Quamuis ad exponendam eius misericordiam dicitur filius hominis, in die iudicij vocabitur vermiculus qui conscientias rodit eorum, qui illa abusi sunt. ibid. n. 24. Si quando venit iudicandus, extretat, & in terram vt mortuos prolestat eos vnico. Ego sum, qui venerant illum comæ prehenfuri, quid erit quando veniet iudicandus? ibid. n. 58. Multis appellatur nominibus: quia vnus non potest magnitudines exprimere. ho. 33. n. 21. Commune vocabulum erat illi. filius hominis dum veniret, & eodem vocabitur, quando veniet iudicandus. ho. 6. n. 21. Agnus est & Leo, & vtramque verum ostendit ingressus Hierosalem Dominica Palmarum. hom. 41. n. 30. Taurus est & Rhinoceros. ho. 8. n. 45. Sol qui stetit in vltima linea. ho. 9. n. 9. Et sicut ex illis sequuntur alia infinita nomina. Porro singulariter vocatur Christus. ho. 37. n. 32. Et proprium ei vocabulum fuit Iesus. hom. 19. n. 28. Cuius prima littera symbolum est clementiæ. ho. 17. n. 38. Fuit verè manuctus, vt tenerimus ligni vermiculus. ho. 41. n. 88. vsque 91. Pauperes non delpexit, nec diuilibus agglutinatus est. ho. 2. n. 20. Infimum illius fuit omni mundi potentia superius. ho. 10. n. 5. In virtute faciendi miracula Moysen antecellit. ho. 29. n. 2. Non proprias, sed alienas sectas est vtilitates. ho. 30. n. 13. Etiam transeunt eximia præstabat beneficia. ibid. n. 13. Erat Dominus legis vnde poterat supra illam operari. ho. 10. n. 6. ho. 26. n. 54. & hom. 31. n. 67. Solus ipse plenaria vnguit super mortem & vitam potestatis.

Hieroa. Bapt. de Lanza 17.

ff

ho. 37.

ho 37. nu. 71. Deus est virtutum, domusque suam or-
navit ipse peccatorum conuersorium, vt Magdalen
& latronis ho 38. nu. 100. Eius opera eminentia fuerunt,
lotionis pedum, & infultionis venerabilis Sacramen-
ti, quibus humilitatem iecit vt fundamentum omnium
virtutum, & charitatem vt culmen edificij, de qua
agitur tota. ho. 45. Vide verba *Iesus, Eucharistia, Resur-
rectio.*

Christianus vivere debet secundum leges Christi, &
ex illis se iactare. ho. 3. n. 34 vsque 36. Magna est viri
Christiani praesumptio, sibi dedecori ducere, quod
Christus praecipit. ho. 3. nu. 36. Laban conatus est satis-
facere Jacob consuetudinem adducens & obseruan-
tiam, iuniores filias non priores nubere, atque de hoc
se iactavit: gloriatur amplius Christianus quod vivat
iuxta divinae legis obseruantiam. ho. 3. n. 34. In supplicio
Iudeorum ingratitude, de quo parabola de vinea in-
telligitur, declarare voluit Christus nostrae supplicium
ingratitude. ho. 17. n. 3. Christus Christianis suam re-
liquit doctrinam sub parabolis, sicut Ioseph criticum in
artibus vt conseruaretur in beneficium Aegyptiorum,
ibid. nu. 4. Nomen eorum qui tales sunt, vt et dicantur
vocari. ho. 11. n. 8. Item candidari ibid. nu. 9. Debet vi-
uere vt Christus, si velint cum ipso regnare. ho. 12. n. 20.
ho. 13. nu. 10 & seqq. Comites oportet vt sint Christi in
passione sui, qui comites illius in gloria esse concu-
piscunt ho. 13. nu. 13. Optabat D. Paulus esse in crucia-
tibus suis exemplar Christi, atque in illis cum ipso con-
iungi, vt imago sit gloriae resurrectionis eius. ibid. nu.
13. David vera Christi figuratur quia siquidem ius ad reg-
num habuerit, ab eo tempore quo per Samuelem un-
ctus est, non illud tamen possedit, nisi exhaustis prius
gloribus, sicut ille, calamitatibus ab id. nu. 13. Si caput no-
strum Christus in gloriam suam per tribulationes in-
gressus est, ceteri qui sumus membra eius namquid per
illas nobis eo est intrandum. ibid. n. 13. Non decet cor-
pus designari illud intrare, quod praecessit caput, nec opa-
ti Christianum quod prior illo passus est Christus.
ibid. n. 28. Christiani sunt palmites vineae Dei. id est. Ec-
clesiae. ho. 17. n. 33. Quaeitur multum Deus, quod sicut
vineae suae palmites mundo datus racemos plenos
& bene maturos, sibi verantimmodo laboriosae ser-
uemus amatores. ibid. nu. 47. Peccatum Cain illud fuit,
quod si fructus bestiae & maturos semauerit, Deo ve-
ro priores atque a nebula coere os obtulerit. ibid. n. 17.
Declaravit Deus Iudaeis quid in eorum animadu-
erret ingratitude in eo supplicio, quo muleravit
Aegyptios: & nobis similiter, quod nostram plectet in
eo quod Iudaeis intulit. ib. 30. In bobus proprijs, quos
membratum diuisit Saul, penam expresse, qua peccatores
alienos atque in bone populi Iudaeorum, qui est velut
proprius sibi filius, nobis exponit, quo supplicio Chri-
stianus accipiet, si sicut ille, rebelles Deo fuerimus. ibid.

n. 31. Cuilibet Christiano nomen appropriatum est
nomen autem Apostoli proprium est illis deditur
46. n. 30. ho. 33. n. 43. Vt in agrum benedictum
debent quod Deus illos luce fidei per suam gra-
tiam illum naurit. ho. 17. nu. 14. 17. Illi gratia
cordiam illum naurit. ho. 17. nu. 14. 17. Illi gratia
Ecclēsia vt fructum referat, quem si non dederit, im-
tabitur ibid. n. 46. Ad hoc illi Deus causa munda
necessaria. ibid. n. 29. vsque 31. Sceleris pūctum
Iudaeus quia eius obligationes sunt. vt ibid. n. 48.
Sancti esse debent: hoc enim interpretatur
Ecclēsia. ho. 34. n. 34. Attendat, vt certum id non
dat, vniat sicut vniat, & certo modo ipse pūctum
ipso grauius est quam in Gentili ho. 14. n. 41-44. 45.
& acerbius fore Deus peccata in Christianis quam
Gentilibus. ho. 41. nu. 46. 47. Obstat in eo quod
Christianum. ho. 37. n. 41. Si fidelis, Christo quod
Ioseph suo domino. ho. 17. n. 32. n. 41. n. 31. n. 41.
Cicada defecum supplicium in pena hōe
Apollinis, si fabulis fides sit addenda: appropi-
bono latroni. ho. 44. n. 16.

Civitas prima mundi, secundum aliquos fuit
edificata per Adam, ho. 31. n. 47. In ciuitate hōe
operatur diabolus quam in locis miseris ho. 31. n. 47.
& seqq. In terra quidam sunt cines mundi hōe
diuerso ordine, h. 14. n. 49. Bonum curam in vni-
bus dependit, de pro illis est obsecrandum. h. 14. n. 49.
Cogitationes de corde procedunt, & quibus hōe
14. s. erunt & illa. ho. 40. n. 4.

Celae albus inter colores inferior, leri vni-
firmit. ho. 29. n. 33.

Columna, symbolum est sermo. hōe
copulata est nauis in sepulchro. Maubertus
multa, & praecelata mysteria. ho. 4. n. 13. ho. 37.
seqq. ho. 37. n. 72.

Cantiones sunt vitiores, quam prius hōe
24. nu. 47. Multi ex illis discedunt adit, hōe
conuersi ad sui damnam & iudicium. h. 14. n. 49.
Ad illas accedendum intellectum obsecratio & vni-
tate. n. ibid. nu. 16 & seqq.

Confessio lacrimantibus peccatorum necessitate
emendationem animae. h. 14. n. 49. & seqq. Magna d. hōe
cilia, quam ea, quam Deus in lege vni-
siqua nunc in illa etiam Deus praesepit & hōe
paratione multo fructuosior. ibid. n. 57. & seqq. Illi
cile remedium. ibid. n. 60. & seqq. Verecundia vni-
excecrationem peccati, sed non impedit vni-
confessionem. ibid. nu. 35. Sit alia de vni-
tionibus, sicut vltima excoctata. ibid. n. 60. & hōe
Eam necessario praecolo: exat in ho. 14. n. 49. & hōe
13. n. 49 & seqq. Scilicet accusat peccatores, & remittit
alteri culpam adit. hōe. n. 64. Magnam vni-
dilectionem inter ipsam & baptizantibus. hōe. n. 64.

professionem aquam eductio peccatorum, nam sicut nauis hoc munda pelago fluctuamus, sicut per anulum gladius de nauibus mare fluctuans aqua ho. 10. nu. 50. Peccantes quamuis non habeant amplius quam formam penitentium in Sacramento confessionis tepius Deus illis cognitionem infundit scelerum suorum, & ab illis liberantur ibid. n. 51. Idcirco confitenti est sic. Confessor accedat ad pedes Confessorij, culpaque conuenit, quamnis accedat cum proposito illas omittendi: quia etiam sic te Deus mediante Confessario illuminabit. ibid. n. 53. Etiam si in iocosis representationibus, quas Genites exhibebant de ritibus & ceremoniis Christi sanctorum, multi tamen commoti, & ad fidem conuersi sunt, atque pro illa mortem pertulerunt, quantum erunt Sacramenta efficaciora. ibid. num. 53. quinimo multi ex ipis conuersi sunt. Sincerè egerunt, id quod per seipsum proponebant, & Martyres euaserunt insignes ut D. Gensius, & Ardelon, Porphyrius & alij plures. ibid. n. 53. A te ipso egrediat, nam terra es, per puram selectionem virtutum confessionem, veritas, & de caelo descendit super te gratia Dei & iustitia. ibid. n. 61. Primo preceptum confessio, & demum subsequitur animae pulchritudo, quia intrate tibi conuenit coram Deo. ibid. n. 61. Ut te recipiat in suam gratiam, prepara te per confessionem: inquit. Iacobus de quatuor Iacob premissis. Iudam, qui Iosephum disposuerat, quo illum recipere venientem in Aegyptum. ibid. n. 61. Fiat tacitis excusationibus, ut declarat Deus, petendo vitulos laborum. ibid. nu. 62. Quamuis peccatis peccata tua consistebat excusationibus, tantum securus poteris eorum sperare remissionem. ibid. n. 62. Bonae conscientiae tres sunt conditiones, quas legit D. Aug. humilitas, puritas & fidelitas. ibid. nu. 62. Sit in illa conclusum os ad aliena reuelanda peccata, sed appetum ad propria detegenda. ibid. n. 62. Quanto diligentius studueris ad te excusandum in confessione, tanto gloriosius de te triumphat diabolus. ibid. n. 62. Et quanto apertius te Deo manifestas in ea tanquam reum, tanto te apertius disponis, ad veniæ consecutione. n. ibid. n. 62. Offer Confessario pectus apertam, dicendo detrahens aliam tua crimina: nam ut hoc nobis Deus exprimeret, voluit ut tolleretur illi pectus appetum eius quod illi faciendum patrabatur: quando eo sine illud sibi Secretos auferbat. ibid. n. 64. Mentiri Sacerdoti in confessione, est mentiri Deo nam idcirco puniuit D. Petrus Ananiam & Saphiram, etiam in principio legis misericordiae & indulgentiae. ibid. n. 64.

Confessarius non sit acceptor personarum. ho. 2. nu. 20. Non omnes eadem curet medicina. ibid. n. 21. & seqq. & ho. 10. n. 44. Sit vir & non muliercula. ho. 10. n. 41. Potest sine non viget ad discendum sed ad dissolendum. ho. 13. n. 6. & seqq. optime agitur cum peccatore, qui peccatorem ad peccatis se vult emundare si confessarium ostendat, qui plena potestate ab omnibus illum

absoluat. ho. 1. n. 6. Cum arrose suscipiat penitentem eius non indigne ferens peccata. ho. 18. n. 57. & ho. 2. n. 89. & h. 38. n. 104. Recipiat penitentem ut D. Ludovicus Bertrandus. h. 19. n. 62. Sit contenti, cum hoc quod eis consultur. ho. 26. n. 46. Applicent remedia, vbi est infirmitas, & secundum illam. ho. 30. n. 51. Apponere debet, ut bonus medicus spiritualis diffidentes medicinas dulces reddat. Eliseus aquas amaras Iericho & blanda farina dulcorauit ollam cibi Prophetarum, amara pleoram colocinthidis. ho. 1. n. 24. & Zachariae precepit Deos. ut gregem diuisis virgibus pasceret. ibid. quantum in hoc rituali presentia faciat misericordiam, intelligat tamen ut in eo fiat etiam iustitia. ho. 24. n. 55. tolli preceptum occasione antequam absoluant. h. 1. n. 69. & seqq. Multi Confessarij sibi complacent in multis filiis & filialibus confitentibus: quia aliquando non sunt boni medici hom. 36. num. 51. Aliquando non dissolunt penitentes, & ipsi manent ligati. ho. 24. n. 54. & h. 38. nu. 49. Iustum est ut filij Confessorij Confessarios bene excipiant, licet illi hoc nequaquam debeant admittit nisi raro. ibid. n. 8. & seqq. Confessarius eligatur, qualis tibi conueniat. ho. 37. n. 37. D. Ioannes Baptista confessiones excipiebat, licet sine Sacramento, nec absoluebat. ho. 19. n. 54. & seqq.

Confidentia in Deo itatenda, qui suos in aduersitatibus non deserit. ho. 4. n. 48. Idcirco sancti in grauioribus tribulationibus non timet: quia cum illis Deus est, qui Dominus est virtutum. *Dominus virtutum nobiscum.* ho. 4. n. 47. Maiori pollent securitate, quo tribulationibus excrucietur acerbius: quia sciunt, quod sicut Dominus virtutum, ipse eos illis obicit, illas immittere potest, ut educat eos in columes. ibid. n. 47. Ad est illis comes qui patitur ut, ut captiuus captiuus, & infirmus infirmo. ho. 27. n. 46. & ho. 32. n. 54. 55. Ad fiducia qualitatem, qua illi fidimus est eius auxilium, quo nobis succurrit. ho. 2. n. 17. ho. 27. n. 37. vsque 41. Fiduciam in illo collocare debent, qui illi seruiunt. ho. 5. n. 31. 32. Duabus illis manibus succurrit. hoc est, bonis spiritualibus & temporalibus. ho. 27. n. 23. Molestè fert, quod qui sibi feruiunt, de eo diffident: eum idcirco puniuit Moyses & Aaron, atque alios. ibi. n. 8. vsque 12. & magnus defectus est in fiducia deficere eos, qui sectantur eius obsequium. ibid. n. 12. vsque 24.

Confidentia bona est demus bene ordinata, sicut mala inordinata hom. 25. nu. 21. Non tolerandum adfert mala creaturam, quam vocat D. Chrysol. perpetuam accusatricem & iudicem incorruptum. ho. 23. n. 22. & ho. 37. n. 54. Est continuum peccatoris tormentum, à qua velut suspensus detinetur. ibid. n. 47. & seqq. Est ericium qui viscera cruciat. ibid. nu. 54. Et quæ grauissimam causet tribulationem, ut verè dixit D. Aug. ib. n. 64. Sicut è contra bona Confidentia dat initium gloriae. ib. n. 59. vsque 97.

ho. 10. n. 32. Non bene curatur, nisi prouideatur animo. ho. 10. n. 33. n. 31. Erit in resurrectione nouum carcerem animam. & corporis, ubi corpus quatuor est constitutum corporum miseria, & maior adhuc laetate corporum. ho. 31. n. 33. De suis traditis voluptatibus, ait D. Paulus, quod uenter sit Deus eorum, ob ueritatem ualde rationes, ho. 27. n. 55. Corpora mortua iustificabantur in lege, & qui illa tangebat. Res notari digna. ho. 31. n. 46. Cadavera defunctorum non sunt auihoris potestatis, sed curanda est eorum sepultura, ho. 31. n. 55. vsque 57. Cor primo formatur in corpore & oculi particulari concilio. ho. 31. n. 60.

Corruptio fraterna est de precepto, & licet obliuioni traditur & uix obseruatur, est obligatorium. ho. 22. n. 1. Legatur tota hac homilia, quae declarata substantiam huius precepti, formam, modum, tempus, occasiones, personas cum quibus hoc sit seruandum. Requiritur ut legitime fiat, ut ille qui corrigit, sit mundus à peccato. ho. 23. n. 42. & ho. 34. n. 26. & seqq. Illam respiciunt peccatores: non enim sustinent ut eis ueritas innotetur. ho. 34. n. 41. 43. & seqq. & ho. 36. n. 49. vsque 51. Statuit Deus in Ecclesia sua correptionem fratrum, ut medium necessarium ad bene operandum, & ad malo declinandum. ho. 22. n. 2. Quisque Christianus est in Ecclesia uelut candelabrum autem charitatis, quod licet diffundat operibus charitatis, & ad mitem imperfectionum occurreritiam decreuit emundatoria ad corrigendum aures, scilicet correptionem. ib. n. 2. Qui enim facturus est, ostendat quod ex auro sit: quia momentum principale, quod illum uirget, debet esse amor Dei. ib. n. 2. Peccatum in Deum commissum, haberi debet ut offensa propria, & procurandum ut euitetur per correptionem. ibid. n. 2. Omittens corrumpere fratrem suum, omittit Deo lucrari animam, quia illam uiam reuocat per correptionem. ibid. n. 2. Euge peccatum fratris tui: cum sit enim offensa Dei, etiam tua est, & habes quod illa desideas tanquam propriam. ibid. n. 2. Peccator qui repellit correptionem, est modo uelut corpus diaboli, figuratum in ceto cuius durissima, qui lagritas repercutit immittit, unde non est quod illum corrigas. ibid. n. 2. Diuino fidat subsidio fratris sui correptionis defectus: nam sicut Moyses amoneri superabit difficultates, & quod fuerit maxime cruciatus Deus prouidebit. ibid. n. 31. Non statim corrigendus est peccator, sed tempus attendendum corrigendi illum opportunitatem. ibid. n. 38. Necessè est ut quæta sit anima, quatenus corruptio proficiat, sicut patet in aquis sedatis sereno celo. ibid. n. 38. Non uult, ut ad corrigendum fratrem tuum, te ipsum vitæ illius stacuas inquisitionem. ibid. n. 42. Cum mansuetudine uiam aperuit D. Paulus correptioni Corinthiorum. ibid. n. 46.

Cornu cur non sit reuersus ad arcem sicut columba. ho. 27. n. 51. Ob tantum suum symbolum est reptorum. ho. 3. n. 41. & 43. Astutissimus est, ut constat ex eo quod ceruo facit. ho. 3. n. 16.

Creatio. Creauit omnia Deus non in suum, sed nostrum commodum. h. 13. n. 31. h. 25. n. 25 & 30. Quia facilitate magna creauit, et creauit & parua. ho. 23. n. 28. h. 31. 72. Primum quod Deus creauit, fuit caelum, quod uocamus firmamentum. ho. 31. n. 1. Unde dicit potest, quod primo omnium creauerit gloriam etenim prima eius intentio fuit, per illam se perfecte communicare. Quia caelum empyrium locus est proprius gloriæ Dei, dicitur quod illud fuerit primum caelum, quod Deus creauit quam caelum stellatum, & alios creauit secundo. h. 6. n. 45. & hom. 41. n. 80. Creato homine dicitur quod Deus quiescit, ob particularem rationem. ho. 25. n. 50. Creauit homines æquales in natura animæ, ut tantum uous quantum alter possit prætere de respectu honorum celestium. ho. 21. n. 22. Illo non obstante deiecit, ut sit ordo quidam superiorum & inferiorum. ho. 14. n. 1. & seqq. Omnes creaturæ sicut dependunt à Deo in esse sic illi sunt obediens. ho. 2. n. 48. & hom. 6. n. 59. Expendimus sex dies creationis. ho. 41. n. 2. & seqq. Cur dicatur Deus uirtutem suam super creaturas effudisse. ho. 12. n. 30. Potentiam suam Deus potentiam ostendit in reparatione mundi, quam in eius creatione. ho. 25. n. 4. 5. 13. & seqq. Licet ut hominem crearet, nullum ab eo petierit consensum, hunc tamen requisit, ut illum saluaret. ho. 10. n. 33. & seqq. & ho. 24. n. 43.

Crux de illa habetur tota ho. 30. Fuit arbor vinculo- rum Christo nobis ad libertatem figurata per arborem Sabech ho. 34. n. 10. Figurata per stipitem in quo erectus fuit serpens, & per illud lignum. Mata. ho. 13. n. 10. ho. 30. n. 41. ho. 36. n. 38. Desicauit, & sanctificauit illam Christus, ut iam sit gloriæ instrumentum. ho. 36. n. 10. Illam sibi Christus assumpsit, suam nobis concedens gloriam. ho. 41. n. 31. Est vexillum Rubrum contra uitia. ho. 34. n. 1. Metuocant Ecclesia: *Sola digna in fuisse*, ho. 34. n. 1. ho. 30. per totam. In die iudicii ipsa eadem apparebit, in qua Christus occubuit. ho. 6. n. 51. Illam Saluator dulcem reddidit. ho. 27. n. 72. & paruit in D. Andrea & c. ho. 42. n. 59. vsque 66. Tota sapientia & doctrina Euangelica descripta est in cruce Redemptoris. h. 46. n. 12. In morte crucis, tradidit Pater æternus Christo titulum & ius Saluatoris mundi: & quia D. Petrus huius oblatæ, uoluit passioni, iisdem illum uerbis corrumpit, quibus diabolum, quando suam sibi uoluit eripere diuinitatem, exposcens ab illo adorari. ho. 47. n. 35. In erectione vexilli Crucis, omnes sub illo nationes inferuntur. ibid. n. 34. In ipsa Christus mortuus duabus horis pependit. ibid. n. 38. In illa depositus est una hora ante solis occasum. ibid. n. 38. In illam reuersus fuit clauis, quibus confluxus fuerat. ibid. n. 38.

35 In Cruce velut saliffimo mari, atque in eius virtute fundavit Deus Ecclesiam suam firmitatem, & vitam, gratia spirituum. hom. 50. nu. 3. 11. & 15. Tanto tempore perseverabit Ecclesia, quanto Crucis virtus durabit, est enim arbor vitæ suæ. ibid. n. 4. 15. Serpenti æneo in stipite elato tribuit Deus salutem à serpentibus commotis, quia signum fuit Christi in cruce suspensi. ibid. n. 5. 6. 7. & seqq. Medium fuit exaltationis Christi. ibid. num. 9. Vexillum est quod expandit ad victoriam, quam retulit ab inimicis. ibid. nu. 11. Erexit illam à statu maximè infelici ad supremam venerationem, & eandem adorationem, qua Deus adoratur. ibid. n. 14. Semper in celo perseverabit. ibid. n. 15. Ibi. sanctorum omnium oculis exponitur. ibid. n. 15. Ex illa pender. iustorum sanctorum, penitentia, & virtus Sacramentorum, est enim gloria domus paternæ Christi. ibid. n. 16. Signum est quod Christiano declarat se totum esse Christi, atque idcirco in fronte imprimitur, ut parte principali. ibid. n. 17. Christus & ipsa sola nos tam debebant salutem operari. ibid. n. 15. Illam Iudæi sub terra absconderunt, si que latuit plurquam ducentis annis. ibid. nu. 1. De eius inventione agitur tota. ho. 50. Iulianus Apostata, ac quidam Iudæus in illam non credentes, à diabolis se tutati sunt sola crucis efformatione. ibid. n. 17. Omnes edocet virtutum species. ibid. n. 19. Altare est in quo Christus se Patri victimam obtulit. ho. 34. n. 31. Fixa illa in terra, tota contremuit, ex pondere peccatorum. quo Christus gravatus. ho. 42. n. 14. Et ipsi esse divini ac maiestatis. ibid. n. 20. Sola ipsa locus est fidelis & securus afflictis. ho. 42. n. 21. Duo eius effectus patuerunt in monte Calvarie aperire portas caeli, & per illas intrare latronem. ho. 44. n. 39. Quia illa non se signabat, ingressus est diabolus Keligiosam, & quandam puellam. ho. 19. n. 21.

Damon & Pythias amici singulares celebres apud Gentiles. ho. 41. n. 25.

Daniel est historiographus universalis omnium Monarchiarum, vnde ad illum intelligendum, necessaria est cognitio multarum historiarum. ho. 30. nu. 24. Dei ministros imbut, de munera acceptent. ho. 38. n. 11. Celebris fuit in iudicio quod tulit in causa Susannæ. ho. 7. nu. 44.

Dathan & Abiron & Corè puniti, & congruè fuerunt eorum thuribula transformata in lamias in tabernaculo. homil. 21. num. 34. Ad sedandum populum, quos illi commoverant, factum fuit in virga Aaron miraculum. ho. 48. n. 5.

David intellectu præstuit ut auctora in cognitione mysteriorum Christi. ho. 4. nu. 3. ho. 10. n. 1. ho. 12. n. 3. ho. 38. n. 67. Est magister universalis, ut probat usus quem servamus in Ecclesia de planis eius supra omnes Scripturas. ho. 43. n. 12. Miris fuit, & ignoscens inimicis. ho. 3. nu. 30. Et hoc amplissimum illi fuit trophæum, multo nobilius, quam illud quod de gigante retulit. ibid. nu. 44.

Potuit occidere. Saulem, & tunc ad hoc habebat, illi tamen. ibid. n. 47. Ies hoc coollab. mansuetudinem eius esse veram & perfectam, ob quam ligari non comparatur. ho. 41. nu. 89. Quia sub miraculo suo multas passus est in Regno suo commotus. ho. 4. 5. Myrte fuerunt illi funiculi, quibus manibus filii filii dei. ho. 28. n. 42. ho. 37. n. 4. Prima eius virtus fuit, in funda & lapide mundissimo, ceterum enim humatis singulari mysterio. ho. 19. nu. 11. Cuius aliam mens esset, merito tamen occisi iusti. Iacob videlicet suum & ducem exercitus generaliter ob consensam in Absalon crudelitatem. h. 3. n. 11. Nihilque possitaret tabernaculum, nec altare, quia Absalon non fuit propitius. ibid. Et horrendo atque iracundo impetio puniit Ammonitas. ho. 19. n. 41. Quia vitæ in peccatum lapsus est. ho. 1. n. 1. Ad vitam salutem Bethsabee coortuit. ho. 5. n. 14. & ho. 16. n. 14. Nihil eius penitentia, primo, in cognoscere se vitæ peccati sui. h. 38. n. 38. Secundo, quod illud non replanxerit. ibid. n. 61. 66. Fuit à Deo punitus, penitentia, ut suus filius ignominiosum illum efficeret. quædam modo contabuit: toto spectante populo. ho. 24. nu. 14. Continuus fuit in oratione, sedensque orabat. ho. 14. 14. Mortificavit se non bibendo aquam exoptate signis propterea voluptatis immolans sacrificium. ho. n. 7. Alijs etiam de causis aquam non bibit. in ho. 42. n. 14. Vocatur peccatum eius pergrinum irregulari rationem. h. 38. n. 25. Magister castitatis, quæ in lege veteri, sicut Magdalenæ in nova. ho. 4. 4. Mortem descendit filiorum suorum, Ammon & Ammon, & non eius, quem genuerat ex Bethsabee. ho. 10. ho. 31. n. 66. Singularis fuit predicatio efficitur peccata Dei, vnde & illi felices omnes fuerunt. ho. 29. nu. 4. 48. 48. 49. Confitebatur mortem sibi propinquam. ho. 31. n. 14. Peccata sua non excusavit, imo potius illa confessus est, quo veniens peccavit. ho. 29. n. 45. Quæ enim in Virgine Bethsabee peccaverat, Deo confessus est. *Talis fuit peccata.* ho. 17. ho. 26. n. 13. Fuit vera Christi figura, in eo quod eius ad regnum habuerit ex eo tempore, quo varius Samuel in Regem, non tamen illud possidet, nisi gratissimas prius pertulisset aduersitates et Christum. ho. 1. nu. 13.

Deborah dux ducum. ho. 9. n. 1.

Decima ex pingvioribus solentia fuit, & facta pro cie ntes Deus castigat, docentque eorum solentiam horabam, qui primus omnium illas soluit. ho. 17. n. 13. & seqq.

Delicia in hac vita nunquam sunt pure, sed adulationibus permixtae. ho. 4. nu. 26. ho. 11. nu. 22. ho. 11. nu. 22. & seqq. Ad hoc significandum Romani supponebant templo Dex Volopre, que Dex singulariter dicitur, & Dex Angaront, que tribulationum erat.

INDEX MATERIARVM.

clara, vniuersi alteri alterius coniunctum. ho. 4. n. 26. Qui
 maxime delictis in hoc mundo potitur, iustus est : quia
 in peccatoribus verax esse nequeunt. hom. 17. nu. 47. vi-
 qui 47.
 Dicitur enim esse in essentia, & trinus in personis, decla-
 ratur simbolo solis, lucis, & caloris. ho. 33. n. 3. Est illi
 proprium nomen : Dominus absolutus, quia omnium
 creatorum Dominus est absolutus. ho. 2. n. 22. Et dicit
 potest quod illi conueniat ab æterno. ibid. nu. 29. Etiam
 vocatur. Qui est ho. 4. nu. 45. 46. In p. æco dicitur Tho os
 ab diligentiā, qua subuenit. ho. 18. nu. 56. Pariter vo-
 catur. Omne bonum quia in se complectitur omnia bona,
 quæ necesse est extra se indiget, nec creauit mundum,
 sed propelem, sed nostrum commodum. ho. 15. nu. 44.
 Qui possidet illum omnia bona secum continet, &
 omnia debeat, cui nescit deficere, de quibus admodum
 latet. n. 3. vsque 13. Si quidem illū in se ipso conside-
 rando, nos colimus, ne ad illum accedamus : propriam
 vitam consideratio necessitas, qui illo indigemus, nos
 cogit et impellit, ut ad illum perituri conuolemus : quia
 vero D. Petrus hoc cognouit, duxit illum in domum
 suam ut saltem secreti sui impetiret : quia vero alie-
 rum in ipso cognouit, ait Christo. *Exi à me Domine, quia
 homo peccator sum.* Et Moysen primi cognito compulsi-
 st dicitur. *Ego misit me.* Et secundi, coegit illum, ut
 quæret se excusaret nullus à Deo ad Pharaonem. ho. 8.
 nu. 46. Vincat tunc necessitatis cognitio, tunc cognitio-
 nem indignitatis, & Dei maiestatis in seipso, ut ad eum
 accedat. circa namque voluit Deus, ut præcurreret ut
 modes timoris in veteri testamento, illas amoris in no-
 uo, quod si ille priores fuerunt, hæc superant, ut nos
 dicitur ad vniuersum cum Deo. hom. 2. nu. 46. Dicitur
 Deus cor mundi, quia illi sua subuenit providentiā :
 qua ve sicut D. Hieronymus, *Cor dicitur à cura :* & cor
 hominis de vita eius perpetuam gerit sollicitudinem.
 hom. 10. nu. 31. Sicut anima vita corporis, ita Deus est
 vita animæ. hom. 23. nu. 26. Deus pactum inuit ex sua
 parte, non vero homines ex suis, ut se autem quod Deus
 nunquam deficiat, nos vero lapsus. ibid. nu. 36. In sig-
 nam eius quod pepigerat cum hominibus, quod illis
 nunquam desisset, ac cum illis in celo in reseram assi-
 gnauit. ibid. nu. 26. Non illum possumus in hac vita cog-
 noscere, nisi per creatur. ho. 2. n. 30. Hominem crea-
 uit in quo quiesceret ex singulari ratione hom. 25.
 nu. 84. & seqq. Non illum creauit, ut aliquid ab il-
 lo acciperet : non enim Regius terræ conferendas.
 hom. 4. nu. 59. Sed ve illis se tribueret omniaque bona
 sua communicaret. ibid. nu. 62. vsque 65. Insuper quod
 sumptus ex homine, ea fecit intentione, ut hoc illi red-
 deret melioratum. ib. d. 65. vsque 71. Scientia eius infi-
 ni a esset illi ipse cor hominis perueniat. ho. 15. nu. 18.
 & hom. 25. nu. 110. & ho. 41. nu. 12. Supremo potitur
 mundi regimine & prouidentia eorum que in eo

funt, quam perfecte demonstrabit in die iudicii, licet
 modo non appareat. hom. 6. nu. 30. 31. & seqq. & ho.
 19. nu. 2. Quia do celum terram creauit declarat Deus
 nomen iudicis, ut sciamus ex iudicio, quod facit de
 mundo in eius sine, quod in omnibus suis vniuersi
 videntia. ho. 6. nu. 32. Titulus ei proprius est, omnibus
 fortior, fuitque ille titulus, quem creauerunt in vexillis
 suis Machabæi, & inde nomen sibi deriuarunt. hom. 10.
 nu. 5. Deus mortem non fecit, nec illam in mundum in-
 troduxit, sed nostra peccata. ho. 13. n. 39. Imo tantam ge-
 nit prouidentiam de illis qui sibi seruiunt, ut nedum
 bona subministraret spiritalia, & diuinam suam gratiam,
 sed etiam abundanter corporalia, quibus secutus vitam
 suam conferunt, fugiantque mortem. hom. 27. nu. 13. 7.
 Multi iustitia sua dicuntur manus Dei. ho. 17. nu. 10.
 Considerat quidquid in mundo fit, & in suo tribu-
 tuali dat sententiam in bonis & malis operibus, quam
 primum ea facit. ho. 17. nu. 45. & seqq. Hanc ostendit
 prouidentiam in disponendo, ut sint superiores &
 inferiores. hom. 14. nu. 3. vsque 7. Et ut sint diuites &
 pauperes. ho. 16. nu. 7. Per hanc decernit bonos affligere
 tribulationibus, quibus illos conseruet, & malos, qui-
 bus conuertantur. ho. 24. n. 27. & seqq. In mundo multa
 creat que videntur nociua, quia si quibusdam sint, alij
 autem sunt vtilitati. ho. 19. n. 4. Auctor est omnium ma-
 lorum peccati, que quandoque immittit in peccata peccati,
 alias autem ad emolumentum. hom. 30. nu. 29. &
 seqq. Quicquid in terra fit, suam habet ratione funda-
 tam in suprema prouidentia, quam nequimus compre-
 hendere. hom. 30. nu. 26. & seqq. & hom. 31. nu. 39. &
 seqq. Tamus Dominus est scientiarum, ac sapientie : ut
 ex ipsis machinationibus & cogitationibus hominum
 vratur ad intentionem suarum executionem, & quibus
 illos ipsos vincet & puniat, quas contra ipsum exerce-
 runt. hom. 33. nu. 35. hom. 39. nu. 59. hom. 32. nu. 18. hom.
 49. nu. 23. Mala permittit graua, ut ex illis bona eli-
 ciat maiora. hom. 43. nu. 1. 3. Nolles decernit adu-
 sitates in gloriam suam, & profectum nostrum. hom.
 32. nu. 38. & seqq. Si tardet nostræ subuenire neces-
 sitati, ratio est, quia nondum venit hora opportuna,
 que dum venerit, accurret velocissimè. ibid. nu. 30. &
 seqq. ho. 4. nu. 40. Moram nocte, nec facit nobis, quia
 nos secordes sumus, nec vocant cito respondimus.
 hom. 9. nu. 25. Non est author nostræ mortis, nec illam
 fecit, nec in illa venit. hom. 13. nu. 31. & seqq. & hom.
 32. nu. 67. Eius omnipotentia & independens dominium
 ostenditur in efficaci à Deo operatione, ut deternina e
 possit liberam voluntatem, nec tamen illi vim inferat,
 qua de causa dicitur magnus Dominus. hom. 4. nu. 30.
 hom. 19. nu. 15. & seqq. hom. 33. nu. 14. hom. 41. nu. 11.
 15. 16. Non operatur in nobis, tantum persuadendo
 nobis bonum, sed interius adiutur, & prædicet
 minando efficaciter nostram voluntatem, ita ut ad-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

veniat cum auxilio quod facit *ve faciamus*. ho. 29. nu. 49. 50. & ho. 41. nu. 13. 14. Eius potestas magna est, creavit Seraphinos ea facilitate, quâ formicam. ho. 2. nu. 39. & ho. 31. nu. 72. Primum omnium creavit gloriam. h. 6. nu. 55. Potentiam suam ostendit, quod ex nihilo omnia considerit. hom. 23. num. 11. Pariter & illam probat maiores edens effectus cum rebus minoris ætimationis & potentia. ho. 15. n. 13. & seqq. ho. 30. n. 40. vsque 48. In ordine ad ipsum nihil est contingens, quis omnia prævidit, & ad suos fines singula præordinavit. ho. 30. n. 16. & seqq. ho. 31. n. 6. hom. 32. nu. 38. vsque 41. Sol est perfectissimè liberalis. ho. 25. n. 45. Quando nostra remunerat merita, suas coronat misericordias. Ibid. n. 48. In petendo suam amplius testatur liberalitatem, cum hoc capiat ut medium ad elargiendum. Ibid. n. 43. vsque 61. Quidquid nobis tribuit, ad negociandum, & quidquid lucratur, omnia nobis concedit ad emolumentum. ho. 17. nu. 33. 36. Creavit caelos pro prædestinatione, & propter ipsos creavit reliquos homines, ac cetera omnia. ho. 27. nu. 20. & seqq. Actus habuit æternos prædestinationis & reprobationis, porro quos nobis illicitum est perferunt, sed bonis iustandum operibus: neminem condemnabit, nisi propter peccata sua, & nemini dabit gloriam nisi ratione meritorum suorum. ho. 37. nu. 2. vsque 17. de illo dicit D. Ambrosius quod mutat sententiam si tu vitam tuam mutaveris. Ibid. nu. 15. 16. Concordia prædestinationis cum nostra libertate, non tibi præcipitur intelligenda, sed credenda, & bene operandum. Ibid. nu. 9. 10. Misericordia eius inimita est, nam ut illam ostenderet, hominem creavit peccabilem. ho. 18. n. 2. difficultas veget, cum sit enim Deus infinite bonus, & summè potens, cur hominem peccabilem creaverit, cui respondeo D. Gregor. ho. 18. nu. 2. & propter hoc grauius permittit peccata ut euidens hanc confirmet misericordiam. ho. 33. n. 24. Non vult alium vocemus Patrem quam ipsum. ho. 17. n. 11. ho. 18. n. 14. ho. 41. n. 85. 84. 85. Tanta est eius misericordia, ut Sanctis videatur esse superabundans. & de qua conqueuntur Ihas & Ionas. ho. 18. n. 4. 5. Et Elias. Ibid. nu. 60. Animam nostram coronat in misericordia. ho. 17. n. 29. 30. Oculi eius carni non sunt, qui proprio inuigilent commodo, sed cui præsentent misericordiam. h. 30. n. 17. & seqq. Non intendit aliâ vi incedere quam illâ, diabolus illi portam aperuit iustitiæ, & nostra peccata manibus eius tradunt flagella, quibus nos cedat. ho. 18. n. 4. & seqq. Non habet in se quo puniat, sed quo glorificet, vnde ut castiget, aliquid deorsum quod erret debet. ho. 28. n. 46. Non pro demeritis damnatos castigat, & ultra meritum præmiat. Ibid. nu. 43. Nostrum cor æmulatur, & si terrenis hoc dedicemus, illa nobis adiut. ho. 28. n. 33. 34. & seqq. & ho. 31. n. 65. In pecunia acriter excedit: quia se extollit cum sua diuinitate in corde hominum. ho. 28. n. 33. & seqq. Opus in proprium est, dare gratiam & gloriam. Ibid. nu. 18.

Et hoc vult habere donum apud nos in qua vult operetur saltem, & dicatur domus salutis. ho. 41. & h. 28. n. 18. vsque 24. Nostram intentionem quam opus attendit, ut insignitioris non committit. ho. 31. n. 18. vsque 32. Ideo Deus oculos suos in manus, sicut in cor. Ibid. Non accepta Deus aut viculum (inquit D. Aug.) propter se, sed tantum, ut secundum illud præmiat. ho. 31. n. 18. vsque 21. Proinde la illud conuenit in oculi, quando sunt bona opera. Ibid. Non enim Abraham præmiat Regis Sodomorum quod viculum quam consecutus fuerat ad eius defensionem, sed remunerationem: etenim dignum quod tunc operis præmiat, quod fecerat intentione placuit. Dicitur Iud quod a diuina sperabat Maiestatem, quoniam in coelum extulit. ho. 1. n. 25. Patet est vultus deus quam animalium, licet nos omnes creauit. Ibid. n. 25. Et ab eo beneficia recipimus, cum humanitatem admittentes. ho. 2. n. 32. vsque 35. Misericordiam nostram ut sitaue thymiam. Ibid. n. 27. vsque 30. Non est si ab eo quid petatur, imò petus illi dicitur. ho. 8. nu. 4. vsque 7. Vt plene est misericordiam exoneratur, quando illam expolemus, ut inquit vbera lacte turgent, quando illa postea conuertit. ho. 8. n. 4. Qui Deum non regat, illum inuocantibus in extremas redigit angustias. Ibid. n. 4. vsque 6. Vt enim petatur, ipse formam composuit carnis, ut non in tantum se simulat, quando rogatur, ut rogatur tanto frequentius postulare. ho. 5. n. 25. Abante quodque secedit velut sponsus, licet illam ferat, ut regat, ut compellat eam, sponsum inuocantibus inuocantibus. Ibid. n. 26. Ex nobis sceleribus non est dignum quo nos castigat: nostra vero salus ab eius misericordia. Præclara D. Basilij sententia hom. 18. nu. 1. & 2. ostendit ac desiderium in ignoscendo. Sicut in idolatriam vituli, postulant à Moyse, ac deinde in executione supplicij. Ibid. nu. 1. Gloria sua, quod reuelatur, ea sunt, quæ se probant ad eam misericordiam voce præconij talis proclamatur. Ibid. nu. 1. & 2. Moyses replicauit, ne mitteretur Angelus, qui operum dux comitaretur: quia eorum gratiam cupit tanta erat, quæ non minorem quam inicitia. Deuigilaret misericordiam, quæ illorum comitaretur, ad hoc possitque illos sustinere. Ibid. nu. 7. Accedere ad hoc indigne præparatus, hoc quod Deus etiam in se dispositis, est se periculo subijcere, ne Deus misericordiam fundat & pudore afficiat. ho. 31. n. 19. Facit enim elatio facit in conspectu inimicorum sui operum mortalium, ut illa nequeat impedire. Illa, qui operum voluit sibi perfolui gratias ob recepta beneficia, patet in tribus maioribus festiuitatibus anni, quæ

legi veteri instituit. ho. 27. n. 66. Et prætolatur eum qui
 sua recipit bona, & conqueri videtur, patiturque ago-
 nis, quod illa gratis etiam obijata respiciamus. ho. 28.
 n. 15. vsque 31. Tantis est eius amor, vt dicat. D. Bern.
 quod deo triumphet. ho. 25. n. 18. Ab ipso procedunt
 dona quæ nobis communicant. Ibid. n. 10. Est inhiata, &
 potestatis eius infinita, est, estque peccatum adeo graue,
 vt tot Dei patre. nra opus sit, ad illud perferendum.
 Ibid. n. 11. & seqq. Vt possimus gloriari, quod illum ala-
 mus & nostris succurramus facultatibus personam assu-
 mendo. ho. 16. n. 13. 14. 15. Valde sollicitus est de
 seruis suis, illisque prospicit, nedum de spiritalibus, sed
 etiam de corporalibus. ho. 17. n. 2. 3. Designata sunt hæc
 in medio palmo, quem ad sex adiunxit in mensura tem-
 pli. vt ait. Ez. chiel. ho. 27. n. 9. Et grauitur se habet, quod
 totum sui illi nõ fidant quod illis sit præspecturus, & an-
 ticipi consequantur. Ibid. n. 8. vsque 12. Non patitur fa-
 milios suos aliorum, quam sui sperare subsidium. ho. 27.
 n. 18. Numerum receniet Spiritus S. Israelitarum in gre-
 gorem Ægyptum, quatenus in egressu tantæ multi-
 tudinis huiusmodi conitet, quomodo multiplicari sunt, &
 quom periculis Deus verbum suum implet. Ibid. n. 28.
 Erubet Edras ostendere diffidentiam coram Rege
 Cyro, subsidium pollutans ab eo, populo suo eum illi
 uolens sustinet se promissum habere diuinum. Ibid. n.
 31. D. Petrus iocundanti cibum ministrat in oratione,
 quam in loppe Deo offerbat, ubi vidit coelos apertos.
 Ibid. n. 9. In nulla re quæ indigetunt Apoitoli in præ-
 dicatione Euangelij, illis desunt. Ibid. n. 40. Quando ci-
 uitas administrat, non vol. ptati, sed seruit necessitati:
 tunc et cetera procurat alimento, sed non superflua
 pascuntur. Ibid. n. 55. Dispositus cibum in hominibus, vt
 possent viuere silique seruire, ipsi vero ordinem inuer-
 tunt: quia vitam comestioni conseruauerunt. Ibid. n. 56.
 Eius misericordia remedium est vniuersale omnibus
 necessitatibus, & obtinetur in eam sperando. Ibid. n. 57.
 Suis gloriæ & honori deputat offensores suos igno-
 scere. ho. 23. n. 45. 46. In sustinendo peccatores suam pro-
 priam potentiam & fortitudinem. Ibid. n. 32. Leges eius gra-
 ues non sunt, sed faciles. Ibid. n. 10. ho. 25. n. 63. Multum
 honorat Sanctos, & laudis eorum se agit prædicatorem.
 ho. 22. n. 12. Et ita illos extollit, vt voluntatem suam il-
 li subijcere videatur. ho. 24. n. 39. Hominem non deserit,
 nisi prius homo illum deserat. ho. 13. n. 25. Nec ab ani-
 ma volumare propria discedit, nisi quia ipsum illa a se
 repellit. Ibid. n. 26. vsque 31. Continuo expectat ad se
 reuertentes peccatores. ho. 37. n. 17. vsque 22. Et quasi
 illa regradat deserat, vt illum non puniat. Ibid. n. 22. 23.
 24. De nostris triumphat cogitationibus, bonum ex il-
 la eliciens, eum mala sunt. ho. 39. n. 50. & seqq. Nullam
 habet culpam in damnatione nostra, nostrisque peccatis,
 sed nos solum. ho. 37. n. 51. & 71. Dominus est temporis, hoc
 ipso libere disponens. hom. 35. n. 138. vsque 4. Magni fa-

cit electos, & singulos eorum plasmam Rex ciuitatem
 regni sui. ho. 20. n. 2. ho. 22. n. 51. Quia Adam & Eva erant
 regnum suum, dum illos in gratia creauit, statuit illis
 vt Rex leges & præcepta. ho. 20. n. 4. Habet illos vt fa-
 cultates suas, & papillam oculi, atque vt tales illos tue-
 tur. ho. 38. n. 118. & seqq. Suis tribulationes mittit, quia
 vult eis bonum, & electioribus grauiore, ho. 32. n. 21.
 vsque 30. Ne tu illi desereris in eo quod tibi iungit, &
 tibi non desit in tuis necessitatibus auxiliator. ho. 4. n.
 4. Eius prælia cum diabolo sunt Regis naturalis con-
 tra Regem tyrannum. ho. 20. num. 4. Vt diaboli regnum
 eurrat, mundum studet delere diluio. Ibid. n. 4. Caput
 est & cor Ecclesie, atque de ipso procedit tota vita Ecc-
 lesie. Ibid. nu. 7.
 Dygenium multi numero fuerunt ab particulares ra-
 tiones. ho. 13. n. 17. Et se mutuo sustinebant, quia latrones
 erant. ho. 21. n. 30. vsque 33. Primarius fuit pecunia. di-
 cus Iuppiter. ho. 28. nu. 33. & seqq. Angonora & Volupta
 tracta singulari argumento. ho. 4. n. 26. h. 11. n. 29. Cupi-
 do Deus amoris cœci. ho. 10. n. 18. Priapus & eius ad-
 oratio, & Beelzebub. ho. 19. n. 38. Dea quies, templum
 extra Romam colebat ex ratione singulari. ho. 25. n. 85.
 Libitina dea mortis ex consideratione particulari. ho.
 31. nu. 19. Dea Mons. ho. 33. n. 10. Stercutius Deus agricul-
 tura: qui docuit firmare campos. ho. 27. n. 73. Dea flora,
 & eius sacrificia. ho. 38. n. 37. Apollo venator Nympha-
 rum. ho. 38. n. 39. Et facidem quod sol de quo dicitur
 ut luculeter Menander Poeta. ho. 33. nu. 36. vsque 39.
 Et hic præcipue consulebatur ob rationes particulares.
 ho. 26. n. 17. Esculapius Deus erat medicina. ho. 28. n. 24.
 Fuerunt hi Dij viri & mulieres nequissimi peccatores.
 ho. 23. n. 18. ho. 28. n. 30. Habebant illos clauatos ferris
 que constrictos in templis ac domibus suis ex consilio
 singulari. ho. 23. n. 17. 18. 24. Cur inser tot Deos non an-
 numerant Deum Israel? ho. 28. n. 30. & seqq. Quare
 diabolus in Deos non crexerit. Abraham, Isaac & sed
 viros malitiam pessimos. ho. 33. n. 42. & seqq. Ex mult-
 tudine Deorum, & eorum actibus concludit D. Cy-
 prian Christum esse verum Deum. ho. 19. n. 81. & seqq.
 Diabolus & malus idem sunt in ore Christi. ho. 7. n. 11.
 & ho. 19. n. 5. Eius voluntas mala est, sed potestas iusta:
 quia eam solum habet, quam illi Deus concedit. ho. 19. n.
 8. Quando peruertere non potest bonum propositum,
 quod concepit facendi prius aliquid opus, accurrit vt
 Pharao infernalis, vt suffocetur, quando patris illud &
 in lucem producis, conatus tibi bonam auferre inten-
 tionem, eius feruorem extinguens. ho. 1. n. 29. vim aufer-
 re nequit libero arbitrio: nec ad peccatum te cogere, si
 tu nolueris. ho. 5. n. 35. ho. 19. n. 6. & ho. 37. n. 70. Eius sta-
 tuta graua sunt & crudelia. ho. 3. n. 13. ho. 25. n. 64. In-
 iungebat idololatriam, vt filios & filias suas occiderent,
 quas illis in sacrificium immolare, imò in vrbis Mex-
 ico antequam eo lux intraret Euangelij, præceperat vt

Herrn. Bapt. de Lanza 16.

G G quot

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

quotannis offerrentur sibi viginti millia cordium puerum ac puellarum. h. 1. n. 3. Vocatur Princeps huius aeris quia, quidquid habet in quod ipse possidet aer est, deinde propter rationem D. Thome. Regnum diaboli sunt infideles & peccatores, & ciuitates occupat ciuitates vt suis quotquot tales sunt h. 2. n. 3. dicitur Sata, id est aduersarius quia Christo aduersatur. Ibid. n. 3. Tantum Rex tyrannus est, non proprius & naturalis regni sui, qualis est Deus. Ibid. nu. 4. Tyannus possedit Adam & Euam. Ibid. n. 4. ho. 4. nu. 14. Est pyraea, vnde naues insequitur opulentes Sanctorum. ho. 5. n. 6. & seqq. Inter nos versantur plures demones quam sunt arophi in caelo. Ibid. n. 6. & 21. Tam terribilis est eius conspectus, vt declarantur D. Catharina Sen. n. 6. & D. Agidius locius S. Francisci. ho. 12. n. 28. In media regione aeris singularem habent potestatem. ho. 8. n. 40. Potissimum illam habent in hereticos, & impudicos. ho. 18. n. 43. & seqq. Tantam eorum reliquit Deus in mundo multitudinem ad noscam vilitatem. ho. 19. n. 4. vsque 7. Comparantur dipadiibus in deserto, quae solo halitu inficunt. ho. 3. n. 17. & ad reprimendam eorum malitiam, est necessaria recurtere ad Deum. ho. 19. n. 7. vsque 11. Ex eo quod operantur in corpore, patet id quod operantur in anima. ho. 19. n. 11. Vocatur mors. lb. n. 13. & exterminans, quo declarantur eius effectus. Ibid. n. 18. Similis est Ceio, qui ex vestigio aquarum, quas in mari commouet pater, quod ipsas conturbet. ho. 19. n. 12. Non est quid beneficium a diabolo expectes, quantumuis sicut Rex Aet' a illi falsa delectetur facticia, quia huius tantum fludet vt nobis damnum inferat & perditionem. Ibid. n. 8. Dicitur Dei questionarius, quia per ipsum Deus plures castigat. ho. 19. n. 23. In corpore quorundam SS. intravit, ad ipsum animam profectus: imo nonnulli hoc a Deo postulant, vt donum singulare, quod varijs constat exemplis. Ibid. n. 20. 21. 22. Vt spiritus viueret, concessit D. Paulus, vt in effectum illum inuaderet: & eadem de causa permittit Deus, vt multorum SS. corpora possideat. Ibid. n. 6. Et realiter multi sunt inter fideles a demone possessi, & plures in infideles, qui non apparent, vt probant D. Vincenz. Ferrar. n. 13. & seqq. Vocatur Breze-bub id est Deus mulea, quia ipse muleis est inportunior. ho. 19. n. 36. Excecat, & quosdam reddit loquaces, & alios mutos. ho. 1. nu. 40. vsque 54. Praeclarus opus est ipsum ab anima quae a corpore propellit. rei. Ibid. 25. Quando serij discedere. b. illo proponimus, & coeli via, ingredi grauis nos molest. & tentationibus. h. 5. n. 4. Per illas nos diuertit ab aquis poenitentiae, & conatur effluere, ne illa gustemus, ne bona eius cognoscamus. Ibid. no. 4. quem iam vt suum possidet, non tantum. Ibid. num. 5. D. Antonius vidit illum vt Gigantiem caput sideribus quasi inferentem, qui tantum aures seclabatur in aere volitantes, declarans quod sanctiores fortioribus impugnet tentationibus. Ibid. n. 4. securus & quate-

tus dormit, velut in lecto, in corde illius, qui sibi caro, & expergitur, dom de illud de corde eorum agitur. Ibid. nu. 6. Remedium efficacius quo tenet est constantia in virtute. Ibid. nu. 4. Veritas enim diabolica qui fide vicia & vicia. Ibid. nu. 4. exturbant. ho. 19. n. 25. Viribus iam non possunt nobis nocere, praeter illas, quas ipse Deus nocet tantum in corpore datur illis faculis. Ibid. n. 4. tantum sanum carnis, illam exturbant, vnde tantum corporis auferre potest. quae Deus, illi perire non autem amittit, Ibid. n. 6. Inuitus impugnat laetores. ho. 19. n. 5. & h. 22. n. 23. Inco. o. 19. n. 1. Offendit aliquando te leonem, aliquando dantem. ho. 26. n. 3. proprium illi nomen est Tentator: quia eius est officium. ho. 1. nu. 24. & ho. 17. n. 3. Inuit principium virorum Dei ratione singulari. Inuit de Princeps erat mundi ante Christi aduentum, quoniam sibi plenaeque subiectionis, & omnia sibi adorabatur. ho. 33. nu. 5. & seqq. Illi in certamine Christus reuelatus, & hinc orta est eius ipsius contentio: quia vidit illum hominem de superior inferiorum. ho. 34. n. 43. ho. 36. n. 5. Odo mendacis posuit patribus nostris patet vt ibi h. 34. n. 43. sollicitudo est vt nos perdat. ho. 36. n. 43. In certum po. ipsum lacrimis de corde commouentibus. ho. 38. n. 77. 81. 107. Christus nobis terram perperantia et nobis facit modo sit illius virtus. 5. n. & vsque 11. Super omnes demones, quos aperit D. Theresia dominum, vt dicitur, non possunt inuadere quam muleas. ho. 5. n. 10. Quis eque h. 10. dixit S. Fr. Ioan. Micea, se muleas deo non dicit. Ibid. n. 10. Et in ipse confusus est D. Antonius. 49. n. 21. vsque 16. Potissimum tentationibus operantur psalmus. 77. ho. 49. n. 2. & seqq. Et ecce natus qui virginem inuadit. Ibid. n. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

INDEX MATERIARVM.

lapis est quasi illis lapidem in caput infigere quo tur-
bentur sensibus. sicut David Giganti. h.
2. no. 24. In alijs sunt emolumenta. sicut in Esther, dum
tam Deus creavit Reginam. Idem mare, quod Aegy-
ptus habuerit liberum deie trahitum Israelitis: &
colonus luxu illis, quae tenebris Aegypti inuoluit
Dicit Strabo coram Deo Seraphim, & D. Ioan. ait, quod
Ihesus, & idem dicitur de Moysse: quia diuino amore
seruantes non quaerunt sedere in dignitatibus. ho.
1. no. 25.

Diluuium venit undecima generatione Adae pro-
pter nocendum valde rationem. ho. 17. no. 38. Licet Deus
ignouit tempus mittendi diluuium, illud tamen resei-
dit propter hominum peccata. hom. 6. no. 49. & hom. 31.
no. 10.

Diuites à Deo constituti in mundo, vt sine ministerio
satis pauperes alendo. ho. 16. no. 7. vsque 16. quod nisi fecer-
int se esse lucos, sicut ille diues auarus. Ibid. n. 2. vsque
7. Mitit illis Deus pauperes, non quod illos non possit
satisfacere, sed ad diuitum utilitatem, vt sine eorum p. re-
suerit, vnde olim ipsi pauperes orabant, vt diuitias suas
relinquere reciperent. ho. In. 39. Ad temperandum cupidita-
tem. de no. non ad additionem attendant, sed ad indigen-
tiam. ho. 27. no. 14. Raro diues sine peccatis, licet ex se
malum non sit, esse diuitem, nisi secundum effectum &
amorem diuitiarum. ho. 16. n. 18. 19. 21. Et in 55. licet
diuites esse diuitem & habere diuitias. Ibid. n. 16. Vn-
de verbum exponitur Christi quo dixit, diuitibus im-
possibile esse intrare in regnum caelorum. hom. 28. no.
37. vsque 40. Caueat ne sint, sicut ille de quo D. Anto-
nius Passianus eius corpore delato in Ecclesiam, cor-
pore peccatis remanserat. ho. 2. no. 19. ho. 13. no. 55. ho.
28. no. 25. Illi mors imputatur pauperis fame pe-
nitentis. hom. 16. no. 1. Donum est Dei animum esse di-
uitiis progaudat, & opes suas impendat. Ibid. no. 9.
Oportet autem Deum magis quam Domini suarum fa-
miliarum, Ibid. no. 10. Communiter illis sufficienter
satis expensas ad voluptatem, & tantum illis deficient
ad largiendum indigentibus. hom. 17. no. 29. & seqq.
ex eo quod in rebus plurius possit gloria obtinere
ho. 17. no. 75. Vide verbum *Humiditas*, & verbum
Pauper.

Diuitiae sunt aquae cisternae & quare. hom. 16. no. 16.
4. Sicut spiritus & miraculum est quod non pugnant.
Ibid. no. 18. Bonis sunt viles, & malis perniciose.
Ibid. no. 19. Congregatae diuitiae, morbi sunt & diuiti-
um moriem adferunt, & tales illi sunt & vita qui eis vi-
uunt, tantum necessitati suae remedium. hom. 16. no. 16.
8. Et iustitia tenet diues pauperis domus suae super-
bia. Ibid. no. 10. Dat illi eas Deus cum condicione,
vt sumat eis ipsi qui eas possidet sibi necessaria, & ex-
tra pauperi largiatur, quod nisi fecerit, semper manet
illi debitor. Ibid. no. 10. Sunt diuites vt stomachus

Reipublicae, atque ex iustitia remanere confulere, vt
stomachus ceteris eius membris. Profunda D. Thomae
doctrina. Ibid. no. 10. Diuites, & non qui diuitias
possident, illaqueat diabolus. Ibid. no. 16. Diuites io-
lis congerendis diuitijs intenti, illi sunt qui procer-
bium illud proferunt ad eo perniciosum. Tantus eris,
quanta fulgebis potestate. Ibid. no. 16. Bona sunt di-
uitiae, quae non diu acquiruntur conscientia, & sana in-
tentione, & mala pauperis cum cupiditate trina con-
gregandi. Ibid. no. 10. Dominus difficultatem posuit
saluandi se in diuitibus, non autem in habentibus diui-
tias. no. 10. Quia communiter regat in pauperibus
cupiditas habendi diuitias, & multi sunt tales in hoc
mundo: dixerunt Apostoli Domino, quis potest in
Reo saluari? Ibid. no. 10. Diuitiae diuites non con-
demnant, sed cupiditas illas sibi retinendi. Ibid. no. 20.
Multi sunt pauperes, qui diuitibus in cupiditate ha-
bendi sunt similes. Ibid. no. 10. Armani ascenderunt
filij Israel de Aegypto, licet inermes, quia secum af-
portarunt omnes gemmas, aurum & argentum Aegy-
ptiorum: haec enim arma sunt, quae fortius reborant ex-
ercitum. Ibid. no. 26. huius vitae bona sunt adiectina,
hom. 27. no. 9. Illa & mundi bona sunt velut salices,
apparent quidem, sed fructum non ferunt. hom. 37.
no. 15. Qui illis amplius abundant, à mundo iudi-
cantur in throno sublimioris. Ibid. no. 33. Sunt mira-
di substantia, sine quibus suppositum non habent ac-
cidentia. Ibid. no. 27. & hom. 36. no. 39. Cum ipsis amicit
conciliantur. hom. 18. no. 26. Sunt idolum & Deus
diuitum. Ibid. no. 13. Et idcirco Deus illas emula-
tur & detestatur. hom. 28. no. 33. 34. Sunt fratres,
qua mundus differentiam & dignitatem appendit
personarum. hom. 21. no. 10. Non illae damnant, sed
earum cupiditas. hom. 28. no. 36. Illis tenent iocite Crates
Thebanus & alij philosophi: quia philosophiae
studij erant impedimento. Ibid. no. 49. Vocantur fallaces,
quia fallunt & deficiunt, quando minus cogitant.
ho. 16. no. 20.

Dissidens serpentes erant ignis, quos Deus misit ad-
uersum Israelitas, & vnde illos adduxerit. ho. 4. n. 17. h.
19. no. 7.

Doctores facti sunt stellae fixae Ecclesiae, ob securam
doctrinae suae intelligentiam, sicut nauigantibus stellae
noxae in Astrologia, & non errant ad securitatem nau-
igationis. In Gen. 5. 3. Quando fuerunt viciniores
temporibus Christi & Apostolorum, tanto sunt in do-
ctrina certiores, vt dixit D. Gregor. & notat D. Bern.
In Gen. 3. 3.

Doctrina Nouitas in doctrina fidei, semper induxit
suspicionem heresis. ho. 10. no. 16. Ioannes Hus Hæresi-
archa Bohemae, singularis in doctrina fuit, & amator
nouitatis. Ibid. no. 16. Magister additus noxae doctri-
nae, vacuus est ab illa quae solida est & matura. Ibid. no.
16. Ob

16. Ob nouitatem reijcit D. August. Optatum, atque de illo. *ipsa sua nouitate displicet.* Ibid. nu. 16. Si locus datur nouitates inroducendi in materia fidei, firmitatem non habebit veritas Ecclesie, dictum admirabile Sophronij. Ibid. n. 16. Nouas inuenire doctrinas & opiniones proprium est hæreticis. Ibid. nu. 16. Diuerso à Sanctis idiomate loqui, indicium est, quod non idem cum illis sentiant. Ibid. nu. 17. Omnes SS. & Prophete vno ore locuti sunt: omnes enim idem habuerunt idioma. Ibid. nu. 17. Fides est depositum, non res, non doctrina noua, sed deposita Ibid. nu. 17.

Domini ne superbiat quia dominium quo potiuntur, Dei est, caueant ne per hoc illum offendant. ho. 35. nu. 16. 17. Videant ne famulos suos peruertant, & patiantur adulatores. Ibid. nu. 21. vique 26. fideles bonosque honorent seruos. Ibid. nu. 27.

S. Dominicus natus in Castilia eodem die quo perfidus hæreticus Waldo Lugdun in Francia, ex diuina prouidentia. ho. 44. n. 13. 14. fuit canis Dei. ho. 38. n. 71. Religiosi illius fratres sunt Magdalenæ Ibid. Abstulit diabolo chartam, quæ descriptis ferebat Fratrum suorum defectus. ho. 23. n. 21. Infaciabiliter aspirabat ad Martyrium. ho. 32. n. 29. Anima illi eructabatur desiderio Deum videndi. ho. 11. n. 19. Ad eius instantiam Sedes Apostolica Tribunal instituit S. Officij Inquisitionis, fuitque primus eius Inquisitor. ho. 20. n. 13. Vique ad eius tempora nullum fuit Tribunal S. Officij cum potestate ordinaria puniendi hæreticos, & agendi causas fidei. Ibid. n. 13.

Dona Spiritus S. sunt necessaria præter virtutes, atque ab illis discrepant ad particulares effectus & occasiones. ho. 5. n. 12. Virtutes sunt de bono conformi rationi naturali, vel supernaturali: dona vero de bono non dependet de regulis rationis naturalis vel supernaturalis: vnde requiritur ad hoc particularis impulsus Spiritus S. ho. 3. nu. 13. Per dona Spiritus S. proprie dicitur quis esse motus & ab eo ductus homo, cum reuerentia suæ libertatis, & per virtutes proprie dicitur quod agat, & seipsum moueat. Ibid. n. 13.

Draco h. iocet in capite gemmam preciosam: hom. 27. num. 72. Inimicus est aquila, & inter se pugnant, hom. 5. num. 3.

Durities cordis hominum ipsum Deum fatigat, vt ossa immunda Varem Ezechielem. ho. 25. num. 14. & seqq. & argentum reprobum Hieremiam. ho. 13. nu. 49. & ho. 37. nu. 69. Illam Deus conuincit rebus insensibilibus ho. 3. n. 12. & seqq. imò ipsa demonis malitia, quæ se submitit ad solam Dei vocem, cor autem humanum captiuum in sua remanet pertinax rebellionis & obitinatione. Ibid. nu. 23. & ho. 16. nu. 30. Illam deplorat Michæas. ho. 32. n. 74.

Libra Abiacta cum suis Monialibus sibi nates, & superiura libra referunt ad custodiendam suam

virginitatem ho. 38. n. 13. *Ebo* fuit singularis que pertinetur Egypti. Ad simili pertinetur Christus Pharisæi. Ibid. nu. 13. miniftri eiuere debent, ne cum illa ipsa responda ho. 34. n. 26.

Ecclesia domus salutis designata per domum ho. 24. n. 11. & seqq. Est regnum Christi. Ibid. nu. 11. Ita est quia in illa sola est vera factus. Ibid. nu. 11. dens de celo, quia illam Deus ad illius completam ginem. Ibid. n. 6. Eius veritates hæc colligi coguntur. Ibid. n. 6. Numquam deficit, quia est deo partium. Ibid. n. 6. Est & thronus Dei Martialis. Ibid. n. 6. Illam vidit Ezechiel supra firmamentum, in illa in quo vidit Deum, quia non est subiecta mutationi temporis, sicut Monarchia mundi. Ibid. n. 6. Veritas eius Christus est quia cogit illis est illis. Ibid. n. 6. Iechulus Salomonis, quia tantum vnus est deus adorationem, vnam fidem, vnam confessionem, & vnum summum Pontificem. Ibid. n. 6. Eius illam est in misso peccatorum. ho. 10. n. 11. ho. 72. n. 11. Illa sola vera est Dei cognitio. ho. 14. n. 7. Illa sola est cathedra vltimis necessitate tenemus ad nos submittere tenemus, cuius doctrina est illa. ho. 14. n. 9. & seqq. Vna est, & vna captus, vna plures sunt magistri. ho. 12. n. 45. ho. 14. n. 14. & seqq. tas eius iunior ex vtriusque capitis, dicitur, vna Sacramentorum. Ibid. n. 6. Vique 27. illa vna pte ta à Deo. ho. 17. n. 10. & seqq. Domus Dei & pte Ibid. n. 21. omnibus necessarijs affatim abest. Ibid. n. 29. & seqq. Est Respublica Sanctorum vna est Christus, vt Sancti sint qui eam incolunt. ho. 19. n. 24. n. 21. Sunt in ea sicut in vno tempore, fides, caritas, boni & sancti designati per fides bonos, bonos vna, quas in eo vidit Hieremias, & infidelis malis vna, & peccatos quos referunt male vna fides. Ibid. n. 24. Propter peccatores qui in ea sunt, dicitur respiciat colorata, & propter Sanctos dicitur grana & horrea. Ibid. n. 23. In celo omnes sunt Sancti, & in terra omnes mali, & in Ecclesia, que est terra, mixtura bonorum, est mixtura bonorum, & malorum. Ibid. n. 23. Deles componunt in ea corpus mysticum, vnde dicitur sibi vnus esse. Inimicus sicut membra corpora naturalis. ho. 12. n. 3. & seqq. Ceremonia ferebat illa in conditionibus. ho. 23. n. 61. & seqq. Adornata est Ecclesia ho. 37. n. 101. Illis que dicitur. ho. 41. n. 17. Illis que suis vera viget pietas, quia in ea sola vera respicitur pietas, que mundat hanc que criminosa. ho. 14. n. 10. seqq. Mous est hereditatis Dei firmum habitum eius Marietatis, sibi ipsi contraria, & verum habitum Dei, in quo regnabit Deus in æternum. Ibid. n. 101. remouit S. Ecclesia, & sone solia ornatum vna, vt seruetur & custodiat. Ibid. n. 101. Sancti

INDEX MATERIARVM.

domini cultus. ho. 13. n. 63. Illam destrunt qui sub
 uio virtutis pertinaces hærent in vitijs. Ibid. n. 10.
 Viduam quid sit, & quid significet circa Christi my-
 sticia. ho. 13. n. 22. ho. 23. n. 34. ho. 41. n. 24.
 Eleemosyna diuitibus est de præcepto. ho. 16. nu. 7. &
 seq. & n. 13. Omnes ad illam tenentur, magis autem
 Ecclesiastici. ho. 24. n. 13. & seq. Quamdiu sunt pauperes,
 regnum in illis non efficiant, nominatum Ecclesiastici:
 ut cum Eliseus prohibet oleum quamdiu erant vasa
 vitæ. ho. 27. n. 78. Per illum non perduntur opes, sed in
 toto reponantur. ho. 1. n. 37. Sunt enim pauperes diui-
 tum portiones. Ibid. n. 39. Dando pauperi eleemosynam
 in beneficium corporis illius, & remedium necessitatis
 corporalis, animæ tuæ thesaurus concernas æteri: os-
 tendit dicitur, quod beneficiat animæ suæ vir paupe-
 ris miserios. ho. 1. nu. 38. Lot vtrique nepos Abrahæ vir
 eleemosynarius, & per ge norum iuceptor in domo
 sua, & velat in illa educatus est: hinc foras illos inquitu-
 rit, & in domum suam deducitur. ho. 16. n. 30. Multum
 refert, ut Dominus donum sit eleemosynarius, ut ad
 imitationem eius, fiat enim cæteri. Ibid. n. 30. Ea de
 causa antiquitus diuites inquitabant pauperes: Ibid. Dei
 iudicij inferentibus soluedum quidquid pauperi
 erogatur. ho. 1. n. 36. & recipit Deus qui dicitur ego o præ-
 sum: ho. 16. n. 13. v. 16. & ita quandoque ipsa do-
 nati hoc experientia. Ibid. Maiorem gratiam facit Deus
 danti ab eo postulanti in egeute eleemosynam, quam si
 postulat illi concederet facienti miracula. Ibid. n. 14.
 Constat orationem: nam sine illa lampas est oleo va-
 ca. Ibid. Non requirit Deus in paupere eleemosy-
 nam in commodum pauperis, sed diuitis, ut con-
 sili in vidua Sareptana. hom. 2. n. 54. & 57. Ma-
 gnam Dei donum est, petere in paupere eleemosy-
 nam. ho. 13. nu. 68. & seq. Ea quæ sit ex necessarijs, li-
 cetur sit obligatoria, est magni meriti coram Deo. nu.
 51. & seq. etiam illa quæ proprijs exhibetur manibus.
 Ibid. nu. 70. & seq. Est eleemosyna ars maximi lucri
 ædium spiritalis, sed etiam temporalis. Ibid. n. 80. Ut
 vultis sit, facienda est cum fide, Christum intelligens sub
 vultu pauperis. ho. 30. n. 23. Est faccus securus quem
 suum deserat, qui moritur ho. 31. n. 53. Eleemosyna est
 tota nostra iustitia, præcedat ipse: *Es gloria Domini col-
 ligi* ho. 10. n. 12. D. Bahl. asseruit, remedium esse nos-
 tris lenandis necessitatibus efficacissimum. ho. 21. n. 57.
 Hyperbolice dixit D. Chrysost. quid vidua Sareptana
 magis fecerit, propter Eliam, quam Abraham propter
 Deum. Ibid. n. 56.
 Elipsum duo habet corda, robustum vnum, alterum
 paruum. ho. 1. n. 17. Vocatur à Deo Behemoth ex singu-
 lari causa & significatione. ho. 17. n. 7. Se mutuo propu-
 gnant. hom. 21. n. 47. Singularem capiunt industria. ho.
 31. n. 47. Symbolum est carnis, & qua retere debeat re-
 gnum. ho. 5. n. 10.

Elias significat: *Deus saluans*. ho. 9. n. 8. Facinus illius
 maxime heroicum fuit vocato Elisei. ho. 25. n. 5. A
 contribulibus suis contemnitur, & ab alienigenis quan-
 to in honore habetur. ho. 11. n. 35. 34. Qualiter missus sit
 ad viduam Sareptanam, & quo hinc. Ibid. & ho. 25. num.
 68. & ho. 31. n. 58. Quid significet quod corui illi mini-
 strarint. ho. 9. n. 8. Fuit cum Deo & cælis potentissimus.
 ho. 1. n. 15. Tanto zelo feruidus, ut de Deo conueneret
 iudicium eum in quibusdam nimis esse misericordem.
 ho. 18. n. 60. Fuit oratio eius tam efficax, ut videretur
 Deum ligare, ut faceret id quod per eam ipse postula-
 bat. ho. 24. n. 40. 41. Singularem consilio iussit bouem aqua
 madefieri super quem descenditur erat ignis, quo fallos
 Prophetas Baal conuinceret. ho. 32. n. 57. Admirabilis
 fuit deambulatio circumcirca puerum mortuum hospite
 suæ. Vnus est singularibus ceremonijs, quibus illum
 resuscitaret, & nos illis instruit. ho. 27. n. 48. ho. 32. nu.
 21. Immundus non fuit tangendo legem quicumque mortuum
 tangebatur. ho. 31. n. 67. Raptus est in paradysum, vnde epi-
 stolum scripsit Regi Ioram. ho. 34. n. 53.
 Eliseus à compassionis suis minime cognitus. ho. 7. n.
 18. ho. 21. num. 58. Rex eum Syria persequitur, & qua
 de causa. ho. 49. n. 15. Eliseus vocato per vatem Eliam fuit
 admiranda. ho. 23. n. 5. & ho. 1. n. 23. Singulare fuit sym-
 bolum Christi Domini in resuscitando puerum, & in
 singularibus circumstantijs quibus vltus est. ho. 24. n. 81.
 & seq. Quare talibus vltus sit ceremonijs. ho. 27. n. 48.
 Docuit qualiter se habere debeant Dei ministri et
 Principes & pauperes, nam hos pluris fecit, quam illos,
 quandoquidem se morosum ostendit Naaman, quando
 magna caterua stipatus famulorum eum conuenit, cu-
 randus à lepra sua: & humane excepit viduam afflictam
 ex morte filij sui. ho. 2. n. 21. 22. Quare ad impetrandam
 exercitijs aquam, cytharam postularit. ho. 26. n. 56. Ma-
 gna denotant mysteria in pureis, quos fodi iussit in tor-
 teute, per quem aqua erat dimananda. ho. 1. n. 19. Sin-
 gulare fuit illud miraculum quod patrauit in multipli-
 catione olei, & quod ad illius executionem iusserit o-
 stium ocludi. hom. 9. nu. 17. Cur repletis vasis steterit
 oleum. ho. 27. nu. 74. Quid significet oleum infundere in
 vasa vacua. ho. 3. n. 52. Cubiculum illius in vrbe Suna-
 notandis præparatum circumstantijs. ho. 30. n. 14. Mira-
 culum, quo sanat mortem in olla, cum suis mysterijs. ho.
 24. n. 43. & h. 36. n. 11. Ceremonie quas observant in eu-
 rædis aquis aparis Hiericho, valde diuerse. h. 2. n. 25. In-
 stituit Dei ministros non admittere munera. h. 3. n. 10.
 Ceremonie in resuscitando puero modum ostendunt il-
 li cui incumbit correptio facienda peccatori. ho. 22. n.
 44. Fuit hæc eius eminentia singularis, quæ aquam in-
 fudit manibus Elisei Prophetæ. ho. 38. n. 14.
 S. Eporem multum ob continuis suis lacrimas, &
 penitentiam commendatus. hom. 6. nu. 17. Docuit illum

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

Christi et ratione notabili. hom. 12. num. 1. Aures pular & oculos: quia in illo & aliquid videndum est, ita quod audiendum. Item. 5. num. 2. Atque ad hanc hanc redierit id quod complectitur, opera & verba Christi prodigiosa, hom. 29. num. 2. 3. Nofuit Deus vt in ipso p[re]dicato es baculum p[ro]cedat, ob singulare mysterium, hom. 28. num. 4. Honore magno & reuerentia celebratus est liber Euangelij. hom. 21. num. 14. Opus est conuenit illi nomen Euangelij, quod significat laetitia in seipso in ipso nomen deferuntur vere bona regni celestis, res quae nunquam audire fuerant vel intellexit in mundo, hom. 44. num. 74. Dicitur novum testamentum, quod Christus condidit, suo p[re]sente o[mn]i sanguine confirmatum, ibid. num. 8. vique 84. In illo nobis bona dantur n[on] solum quae vates illius hortabatur Hierusalem vt exultare: & subiacet, hom. 41. num. 37. vique 9. Vide Testamentum.

Euangelij per Angelos designantur ascendentes & descendentes per caliam, quam vidit Iacob, hom. 10. num. 3.

Eucharistia verè continet totum Christi corpus, & totum Christum, cuius rei veritas fundatur in verbo eius compositum. hom. 24. num. 47. Totus Deus singulis exhibetur, unde h[ic] e[st] Sacramentum est n[on] emporiale illius Christi, quae tota profertur omnibus, hom. 44. num. 7. Vocatur pignus gloriae, in qua totus Deus se videt omni. hom. 17. num. 24. hom. 41. num. 63. Patrat Christus miraculum quinque partium cum duobus v[er]is instantiis, velut huius Sacramenti testudinitas, hom. 27. num. 79. & seqq. Assumpsit Christus veram carnem, carneque nobis restituit melioratam: in hoc Sacramento, vt ipse deat. rat per parabolam fermenti, h. 41. n. 70 & seqq. Iustum hoc Sacramentum, in omnia bona sua nobis communit aet[er]n[um] opus amoris sui, h. 45. n. 2. vique 9. Per hoc satisficit duobus. ff. etibus contrariis amittit abeundo, & pacis manendo, ibid. n. 14. In eo nobis omnia sua tradidit bona summe te contrahens, & summe te extendens, ibid. n. 10 n. 31. Tale fuit, vt illi ipsi quibus hoc promittebatur, conferunt, in impedimento, n. 26. Et in rei veritate dedit Christus, hanc cor, us suum, vt probat D Aug. Ibid. n. 30. Et in hoc mysterium suum expositum amorem. Ibid. n. 31. & seqq. Accesendum est ad Eucharistiam, non tantum corpore, sed magis anima, h. 2. n. 39. & profunda humilitate indicando in signum: quanto namque hoc amplus quis fecerit, tanto se reddidit digniorem. Ibid. n. 3. Verum melius sit se cum Communionem subducere, quam non Zichao illum recipere. Ibid. num. 43. & seqq. Post Communionem meliora reddantur gratiarum actio, h. 44. n. 10. Et a cepa Iuch rista se recolligat, quamdiu species perierant sacramentales, h. 30. n. 39. Illis solis respondendo vultus debent, in o[mn]i mensibus nonnulli vixerunt, h. 3. n. 21. & seqq.

Excommunicatio censura est efficacis valde: nam olim excommunicatus à diabolo visibiliter occupabatur, homilia 14. numero 35.

Exechias libros combussit Salomonis de arte medica, & serpentes aeneum confregit, quia per hoc homines ad Deum non tenebant, h. 28. n. 33. & h. 31. n. 12. Fuit Rex piissimus, què nihilominus grauis quèdā aduersitas acriter perturbavit, h. 32. n. 33. Cur infirmatus sit, h. 12. n. 10.

Exechias eius labores & mors acerbissima, hom. 17. n. 13. Vocatur à Deo filius hominis, vt humiliter, h. 41. n. 67. Quando morti a est eius vxor aliora Deus illi mysteria reuelauit, h. 24. n. 11. Fatigatur in emundanda olla, quā cor humanum indicatur, hom. 25. n. 30. A iuuenibus fuit elatus per p[re]cipitā velatis oculis, vt singulare portentum, hom. 18. n. 23. hom. 31. n. 69. Opus fuit singulare in cessibus mortuis, hom. 32. num. 79.

Fabula licet à veritate aliena, adiuuant tamen ad eius intelligentiam, h. 4. n. 31. & h. 38. n. 19. Multi Sancti reuelant, & d[ic]unt veritates quae latebant sub illis transformationibus tam variis quam multis, h. 12. n. 2. Christus transformationem fecit cum multo amplius veritate se transfigurans, quam illam quam Gentiles de Deis suis composuerunt, & non poterunt probare, ibid. num. 3. Doct[ri]nae vocat[ur] sunt fabulae Ouidij, hom. 12. num. 2.

Famuli multi in caesa sunt, quod Domini sui mali sunt, & seuerè à Deo puniuntur, hom. 33. num. 25. & seqq. Alios reddunt Domini sui peruersos, quos ministros & media statunt suis iniquitatibus, & solemnem cum illis ingressum in terra celebrabunt, ibid. num. 22. & seqq. Sibi persuadent famuli, quod gratiam accipiantes Dominorum suorum Deum sceleribus offendendo, illam sint perdituri, quam indubie lucrabuntur, propter eos Deo non deficientes, ibid. num. 26. & seqq. Non deest vt Dominum vocent eos, dicendo diaboli: tunc namque sinistrè succedit, vt constat ex particularibus casibus, hom. 49. num. 2.

Favillum dicitur locus ob singulares rationes, homilia 31. numero 68.

Festa instituntur ad honorem Dei, & in illis insigniora fecit Christus miracula, h. 10. n. 67. Magnum est sacrilegium illis abuti ad offendendum Deum, h. 10. n. 28. n. 16. & seqq. & n. 43. Varia erant, quibus Gentiles Deos suos colebant, h. 33. n. 7. & seqq. Quia vnum praevortitari sunt filij Israel in illo vindicando in Hierusalem, postquam egressi sunt de captivitate Babilonica, voluit Deus vt tota illa sancta Civitas funditus erueretur per Nabuchodonosor h. 10. n. 7. Bis p[re]cepit Deus sibi Sabari obsequantiam, ibid. num. 7. In ipso p[re]estabantur & Deo confitebantur adibus fidei & religionis, & propter hoc tam strictè deest ut illud obsequantiam, ibid. n. 7. In memoriam cultus, quem Deo debebant, sibi referant in festis.

is festum dicitur hebdomadae septimum, & annum septimum agriculturæ terræ. Ibid. n. 7. Diem reposcit Deus quietis & annum animalibus, seruis & terræ, ut illum animæ nostræ consecraret, festum celebrantes in cultu Dei. Ibid. n. 7. siquidem in festis sit abstinendum ab operibus ferilibus, est etiam obligatio illa excedendi, quæ in istis diebus cultui conueniunt. Ibid. n. 8. Mandauit Deus ut ex omnibus locis conuenirent Hierusalem festa Paschatis celebraturi, ut omnes essent oculati testes operum Christi insigniorum, quæ ibidem erat in illis facturus. Ibid. n. 9.

Fides est donum Dei, hom. 33. nu. 22 & seqq. propter hanc captiuandus est intellectus hom. 29. nu. 9. Eo passu quo per illam ad Deum accedimus, quando uia est, accedit ad nos Deus: ideoque quadriuo distulit Christus ad resurrectionem Lazari, quia lentè procedebat fides Marthæ & Magdalene. ho. 2. nu. 27. Non proponuntur intelligenda mysteria, sed credenda. ho. 37. n. 25. & seqq. Non conuenit cum gloria, cum sit lux imperfecta. ho. 11. n. 24. Dicitur una multis titulis. ho. 14. n. 21. Vtique ad terminos ipsos, quibus explicatur, debet esse unitas. Ibid. n. 23. & seqq. Necessaria fuerunt miracula ad eam persuadendam. h. 8. n. 42. Ex cognitione luminis gloriæ, licet obumbrata velo fidei, nascitur spes eiusdem, ac desiderium. ho. 12. n. 9. Ex eò quod fideles lateant sub alis fidei gloriæ, volunt feruentioribus desiderijs sussum ut eam consequantur. Ibid. n. 9. Ea mensura quæ mentis oculos fide illuminatos direxerit ad bonam gloriæ, spes excrescet, & eiusdem desideria. Ibid. n. 9. Hanc semper miracula confirmantur. ho. 10. nu. 3. Eius definitio declaratur. ho. 11. n. 8. & ho. 12. n. 13. Patitur naufragium ubi non est sanitas conscientiæ, pique languent opera. ho. 29. n. 32. Vique 39. Blasphemia fuit Hymenei sententia docentis videndum ad credendum: imò potius oppositum tenendum. Ibid. 39. 60. Voluntas peruersa obcecat intellectum, & fides perditur. Ibid. n. 28. Est fundamentum miraculorum ho. 2. n. 27. & h. 11. n. 42. & seqq. ho. 27. n. 31. Vique 43. Ex uia fidei constans nascitur fiducia. Ibid. n. 37. necessaria est ei pia uoluntatis affectio. ho. 8. n. 41. & hom. 19. n. 32. & ho. 37. 30. Petit promptam obedientiam, & auditum Murenarum. ho. 38. nu. 3. Ut eam puram habeamus, statuit Deus in Ecclesia sua cathedram uisibilem. suauissimâ suâ prouidentia dispositam; quod ex professo luculenter reseruat prosequimur. ho. 14. n. 7. Vique 31. Sola fides non sufficit, sed in super opera requiruntur. ho. 37. n. 42. Ut eam securam habeas, fundamentum est charitas. ho. 29. nu. 36. & ho. 44. n. 41. Diabolus potissimum inheles & hæreticos inuadit. ho. 11. nu. 41. 42.

Fili facti sunt patrum suorum, in quibus eorum uirtus innotescit. ho. 23. n. 7. & seqq. Honorare tenentur patres suos, ut nouem promissa bonorum consequantur filijs facta obedientibus ho. 23. nu. 49. atque ut bona

obtineant, quæ copulata sunt parentum benedictioni. Ibid. nu. 47. 48. Inobedientes ut Abision parentum, a cuius uirtute multa sunt digna considerata. ibi. n. 49. Vique 53. Merito timeant Parentum suorum benedictionem: scientiam sapientiorum effectum ho. 9. n. 11. ho. 23. nu. 47. & seqq. Calliget illos Deus propter peccata parentum suorum. ho. 9. n. 19. & seqq. Vnde parentes ad se trahat, morte affligit filios, ut eos in morte primogenitorem quæ tradit. Parus post Moyle, ut pro illo sacrificium offerretur, quod non quam illi hoc permisit. Ibid. nu. 19. Peccatum quod puniit Deus morte filiorum, ut tanto fortius eum per confringat. Ibid. n. 19. Manifeste peccatum est prouissimum liberari Deo de captiuitate. Idemque a scelere suorum permisit agere pernitentiam magis, etiam coram se, quod tamen filio illius non concessit: quia prænolescat, quod pater eius non præcederet hereditarium. ho. 11. nu. 27. benedictionibus accepta conflungunt filios ad obedientiam erga parentes & pietatem. ho. 13. nu. 46. Item in sanctum & obedientem, & piæ erga parentum suorum. nu. 47. Deus benedictionem istam pro filijs quæ ergat parentum benedictioni. Ibid. n. 48. Est hoc iudicium a Deo præstitutum, ut suam benedictionem daretur filijs, parentum benedictionem. Ibid. n. 48. Item licet solus ad domum proficere scelerum uicium, & omnibus necessarijs uisus, aliter uirtus habet excessit, quia patris sui hanc benedictionem non deterebat, & cum illa quicquid potest: expugnare. Ibid. n. 48. Est pro illa lachrimas sed in quibus hanc patrem intellexit, quod si illam non haberet, dicitur magis impetrare. Ibid. n. 48. Communiter uigilant filij parentibus, illosque negligunt, & aliquando solliciti sunt nisi ut illos mortuos sepeliunt, ut eorum prauitatem a Deo filios non pollulant. ho. 15. nu. 29. & seqq. quando obstaculo sunt parentibus, ut Deo seruati. ho. 31. n. 35. Illos zelo motus abripit Deus, quia filij parentes diligunt inordinate. Ibid. n. 45. Plecit Deus filios parentibus in criminibus comparat. ho. 37. nu. 31. Non bene debent gloria tantum parentum suorum sed propria uirtute. Ibid. n. 42. & seqq. Eribunt uirtutes parentum uirtutum substantiam, sicut fides, aliter ho. 15. n. 29. Si parentes eorum operum uirtutes, filios non boni sint: quia statim eripit Deus filios uirtutum. ho. 31. n. 40. Non adeo deherenda est mater eorum copulata, melius de causis: sed malum spiritum. ho. 63. vique 67. Filij idem est quod laborati. ho. 29. 30.

Finis nostrorum operum fit Deus. ho. 12. n. 11. ho. 37. Finis semper præ oculis nobis habendus, ut gloria & hinc conformiter dependenda sunt gratia benedictiones. ho. 13. n. 10. Finis in quem nos Deus uocat est beatitudo, de qua tractatur. ho. 11. n. 11. & seqq.

qualiter hic nobis sit proponendus vt languidas vi-
 uas nostras erigamus.
 Flamma circa illa loca stantebant orationi. ho. 25.
 Elumen Padus alucum suum egressus, se cohi-
 bitur circa S. Episcopi monitorio coercitus. hom. 3.
 num. 16.
 Fons est in Palestina, qui diebus omnibus hebdoma-
 de scaturiens, Sabbato non fluit. Ho. 30. n. 33. Fons Si-
 lionis declaratur praeorgatus. Ibid. n. 52. & seqq. De-
 cendit lex vt fontes non ficerent immundi licet in il-
 lus monitum incidere, ex singulari mysterio. ho. 38.
 num. 10.
 Firmica prouisa est, & hominis magistra prouiden-
 tia. ho. 34. n. 32.
 Formositas vincitur fugiendo. ho. 36. n. 12. & seqq.
 Fortitudo eius insignior actus consistit in patientia,
 quae seipsum quis vincit, quod praclarus est quam
 vincere ciuitates & moenia subuertere. h. 3. n. 29. & seqq.
 Christi fortitudo abscondita erat in brachijs crucis. ho.
 41. n. 24. Praeclara & vera monstrabatur ex manifesta-
 tione, quae seuarum non offendendo eos qui nos offen-
 dit, cum possimus. ho. 47. n. 89.
 Fratres in SS. litteris dicuntur cognati & affines.
 ho. 12. n. 33.
 Franciscus tanta luce in anima illustrabatur, vt ap-
 pareret in Conuentu noctu curru vectus igneo corda
 redderet transparentia seu pellucida Religiosorum. con-
 uentus secreta reuelando. ho. 6. n. 38. Afferbat decretos à
 Deo religiosos pauperes in vectores, vt diuitum fa-
 cultates in caelum transportarent. ho. 1. n. 39. Male de
 Religiosa quodam sentiebat quem alij Sanctum cen-
 sebant, quia per signa confitebatur. h. 19. n. 66. Adeo hu-
 milis erat sibi ipsi calumnias exprobraret, & so-
 cipis seipsum, vt etiam illi similes exprobrarent.
 ho. 21. n. 47. Ita penitentia addictus, vt in hora mortis
 verum cognare à corpore suo propter immodicam se-
 ueritatem qua illud afflixerat, & mortificauerat. ho. 5.
 n. 11. Excelestium fanauit infirmum peccatorem qui
 negant salutare illius consilium subitanea morte per-
 culsus interijt. ho. 10. n. 50.
 Fugere aliquando actus est fortitudinis, à Christo
 & Sanctis edoctus. ho. 16. n. 14. praesertim in periculis
 carnalium. Ibid. n. 19. vsque 25. & hoc ostenderunt non-
 nulli Anachoriti. Ibid. n. 25. 26.
 G.
 Gabriel fuit Angelus, qui Christum in horto con-
 fortauit, & declaratur quibus verbis, & qua-
 nam fuerit haec confortatio, ho. 42. n. 101. 102.
 Terrefecit Danielem, eiusque locos, noua licet adfe-
 rent consolatoria. ho. 6. n. 16.
 Gaudium paruum. D. Benedicti perterritus duobus
 demonijs in hora mortis liberatus fuit per D. Petrum
 Apostolum. ho. 16. n. 34.
 Histon, Bap. de Lanua. 17.

Galilea duplex vna superior altera inferior. hom. 2.
 num. 8.
 Garizim mons Samariae locus primo determinatus
 ad Deo sacrificandum, & deinde sacer idolis. hom. 25.
 num. 16.
 Gedeon vincit Madianitas, armatus militibus solis te-
 stis laevis: ex singulari mysterio. ho. 5. n. 20. ho. 41. n.
 92. Detruit Aram Baal, & licum, ex particulari con-
 silio. ho. 38. n. 99. Fuit figura Christi. ho. 41. n. 26. 91.
 Gilboe mons maledictus: laet hic mysterium. ho. 30.
 n. 11. & seqq.
 Gentilis caeci illos vt Deos adorantes, in quibus nul-
 lum erat diuinitatis vestigium, aut vlla bonitas. ho. 19.
 n. 81. Stupendum est videre quantum illos obcecauerit
 diabolus, praecipiens eis adorare totius mundi vilissi-
 ma, quae solo auditu perterrent. ho. 33. n. 6. & seqq. Pari-
 ter illis in Deos ducebantur proponbat homines om-
 num quos mundus odit flagitiosissimos, Ibid. n. 42.
 Quod fuerit principium idololatriae. ho. 7. n. 33. In fine
 ipsi illuminabuntur, Iudaei vero omni luce priuabun-
 tur. ho. 30. n. 9. & seqq. Stupenda fuit illa commutatio,
 per Prophetas praedicta: caeci illuminabuntur, & viden-
 tes excubantur, hom. 32. n. 33. 34. Multi illorum non
 receperunt fidem, licet veritatem eius cognoscerent, vt
 inordinatas suas sectarentur passionem. ho. 37. n. 50.
 Gloria est primum illud quod Deus pro nobis crea-
 uit. ho. 6. n. 55. In ea habentur omnia quaecumque desi-
 derantur & optantur integrè & perfectè. ho. 8. n. 35. In
 illa totus Deus possidet, totus ab omnibus, & totus
 à singulis. ho. 12. n. 23. vsque 26. & hom. 41. n. 63. De statu
 illius, & in quo modo consistat, & in statu resurrectio-
 nis, quantum nobis prodesset eibe consideratio, disputa-
 tur. ho. 11. & 12. In statu gloriae omnes se mutuo co-
 gnoscent notitia clariori quam ea quam hic habemus
 eorum, quos intimitas cognoscimus. ho. 12. n. 42. Videbi-
 mus ibi non solum exteriora beatorum, sed etiam interio-
 ria singulorum, & abditissimas cogitationes. Ibid. n.
 43. Vnusquisque beatorum particulari fruatur gloria ex
 eo quod occultè illius pateant omnibus cogitationes.
 Ibid. n. 43. Ex conspectu D. Thomae Doctoris Ange-
 lici in corpore phantastico a seo tremoso, quasi raptus
 extra se mansit, ille qui hoc videre meruit, quid erit in
 gloria videre tot Doctores in corporibus suis veris &
 gloriosis. Ibid. n. 43. Tituli paragraforum in illis legantur.
 Via ad gloriam, tribulationes sunt, prout Christus
 nobis in seipso demonstrauit. hom. 13. num. 10. 13. 14.
 & seqq. Et exiguè videbuntur omnes vitæ huius aduer-
 sitates Sanctis respectu tanti boni. Ibid. n. 14. & seqq. Vi-
 debunt beati tormenta inferni, & ex illis haurient vo-
 luptatem. ho. 16. n. 45. Discrimen exponitur inter hoc
 quod Deus fit in anima per gratiam & per gloriam.
 ho. 37. n. 57. 58. In illa homines Angelis miscbuntur, se-
 cundum statum, quem opera eorum meruerunt. h. 38. n.
 H h 114. 115

114 Iter ad illam est augustum. hom. 33. n. 39. & seqq. Non possunt esse dux gloriæ, & qui huius vice gloria potitur, alterius potitur iacturam. h. 16. n. 51. & seqq. Ut ad illam asperemus, hanc alio reddidit Deus amaram. hom. 24. n. 26. Beati in gloria Deum orant nominatim pro parentibus suis. hom. 24. num. 38. Vide V. *Beatus*. Qui quid in mundo est arbitrat. D. Paulus ut stercora in comparatione ad gloriam, quam prætendit. hom. 11. num. 21. Ea procurrat celeritate, quæ si fugit ad gloriam, quam illi Deus in conuersione sua ostendit, inanis ab illa comprehensus. Ibid. num. 11. Ad debitam eius considerationem magna requiritur solitudo. Ibid. num. 12. Quod si ad contemplationem, motuum cæli, & stellarum pulchritudinem earumque influxum anti- qui ph. Iosaphi sese ab omni hominum consortio ac negotiorum solitarij retraxerunt: quanto magis nobis hoc conuenit ad cælestis gloriæ contemplationem? Ibid. num. 12. De vita gloriæ dixit D. Iohannes, eam esse arborem vite quæ dabit fructum ad distinctionem arborum terræ, ferunt etenim non autem dant fructum. Ibid. num. 30. Habitat gloria in terra corporis nostri, quando apparebit. Donatus in throno Militatis. h. 2. Ibid. n. 31. Aequalem sibi facit Deus animam, in quantum dat insignium eorumdem bonorum ac diuitiarum, quibus ipse in gloria perficitur. Ibid. n. 28. Consideratio magnitudinis præmij, quod Deus in gloria retribuit, Sanctis vires addidit, quibus animati ita viriliter mortificatores, tribulationes & martyrium amplecterentur. hom. 12. num. 8. hom. 15. num. 14. 15. Fides quæ de hoc antiqui Patres habuerunt, eos compulsi, ad opera adeo heroica, qualia describit D. Paulus. Ibid. n. 8. h. 15. num. 14. 15. Non petierunt Israelitæ intrare in Ægyptum sine curibus quos illis Ægypti Rex, manu propria misit, nec fideles ascendere in gloriam, nisi eius Rex, Deus suam virtutem & gratiam illis destinet ad eam desiderandam. Ibid. n. 14. Ut seipsum discipulis reuelaret dixit illos in montem excelsum, ut intelligamus, quod ad gaudendum Dei donis, cælique bonis, habere debeamus cogitationes à mundi negotijs multo sublimiores. Ibid. n. 15. Facillime Iosaph per tulit aduersitates suas, & quidem multas sola recordatione quod obtentus ea esset dignitatis sedem, quam illi Deus in somnis demonstrauerat: quanto pati debebat acerbiora, ut gaudio vite veræ quæ gloriæ frueretur? hom. 15. n. 14. Iam ad illam erectus celsitudinem, nihil fecit omnia illa graua quæ passus fuerat: tibi adhuc minus videatur, quod propter D. gloriæ tolerauerit. Ibid. n. 14. Primogenito suo Iosaph nomen imposuit Manasses, id est obliuio: quia bona & gloria, quibus modo letabatur, ipso nato, omnem illi præteritarum calamitatum memoriam ademerant. Ibid. n. 14. Et quidquid iusti pro gloria passi sunt, quando iam illa perficiuntur, parū esse iudicant, ob præmij valoris, & præmij dignitatem, quam in illa concipiunt. Ibid. n. 14. Quando D. Capraius forte tunc quem illi Deus in signum tribuit furto martyrii exultandus properari ad possessionem, amari delecto regna, sibi ab Imperatore oblata propter eam gloriam in Martyrio latentem non ignorat. Ibid. n. 14. Hæc ea ratio est ob quam Sancti gloriæ faciem membra pati, quam omnes thesaurus, quæ huius mundi delicias. Ibid. 16. Per fidem, quam in uerbis bus reuelauit Moyse præmium gloriæ, seipsum esse filiam Pharaonis, regnum sibi delatatum, honorem & dignitatem, & delicias aule regis, & similia cum Hebræis tribulationes tolerauit. Ibid. n. 16. impetuosè torrente tribulationis, irruptionis in dabo, quos bene dixerit esse Dei ciuitatem, deperit enim illorum lætitia, sicut ex abundantia fluminis Nilus propter dependet omnis terra illius frugis abundantia. Ibid. n. 16. Si sedere vis regnando cum Christo sita erectus in pedes, cum ipso & ipse pariter sita. In gloria sedes sunt, in quibus sedem in terra non autem hinc in hinc hic stare oportet: si respicitur velle eodem sedere, ubi miles sedet. Ibid. De vulneribus Christi, rota dependit gloria. Ibid. hom. 46. num. 3.

Goliath descriptus fuit per Spiritum Sanctum, cuius eius fortitudo singularibus cælestibus donis gloriæ. h. 38. n. 25. Propterea eius ante cælestem imperium designi Christi, eiusque formidat. h. 38. n. 25. *Gratia* ornamentum est animæ, sine qua non Deo placet. h. 2. n. 30. 31. tanto que est exaltatio, ut dum eam Deus ostendit D. Catharina sancta, esse extranea rapere. & ait, postquam illum uideris, tunc mihi tendit mundus. h. 12. n. 41. Sicut in uoluntate opus est meritorium. h. 13. n. 7. Illam dat Deus, si quis uoluerit. h. 20. n. 31. & h. 21. n. 47. & seqq. Tempus in ordine ad Deum, est nostra uoluntas, qui tempus est, ut illam nos uelimus, & ipse nobis eam inquit, nec in ordine ad mundum, non sic deo quam illi tempus: quia non est pretium ex alio tempore. h. 20. n. 36. Ut serui uelimus bona gratia nobis d. Deo uel pro illis agendum est, id quod facimus, ut illi gratia, quod aude desideramus. Ibid. 37. Ut illam uoluntatem repositum consensum. hom. 10. n. 33. Et formidat quod eam nobis offerendo, ut quædam patris. h. 28. n. 28. Et in rei ueritate, non sic deo quam illi tempus, debemus. h. 10. n. 37. Tempus ad eam tempus, quocirca iusti illum tantopere non formidant, aut dani. hom. 18. n. 37. & seqq. h. 2. n. 92. In uoluntate illud quod tot in terra. h. 23. n. 17. Figuratur in uoluntate eius proprietatis. Ibid. n. 79. & seqq. Ad captandam eius efficaciam, necessarium est Dei donum, & uoluntatem omnes illam intelligunt. h. 29. n. 10. Obsecra uoluntatem fatuæ uirgines interierunt. Ibid. n. 51. Et per illam inimicus. h. 9. n. 17. Idcirco dicitur uoluntatem.

INDEX MATERIARVM

n. 44. & seqq. n. 10. Principium & perfectio operis, et effectus diuinae gratiae. h. 30. n. 63. & seqq. Quid sit gratia, & quare sic vocetur. h. 38. n. 121. Vocatur vita eterna ob partem rationem. hom. 47. n. 17. Concordia diuina cum libero arbitrio: non à te queritur ut eam inuigas, sed credas. h. 37. n. 9. & seqq. De eius efficacia gratiae determinatio nostrae voluntatis ad bonum. h. 29. n. 48. & seqq. Et quamuis eam mereri non possunt opera peccatoris, sunt tamen necessaria. h. 27. n. 59. Christi stas est quantumcumque gratiarum, quas animae participant, hoc enim significat. *De plenitudine eius. Ecce gratiam pro gratia.* h. 33. n. 17. 47. Cur dicatur quod gratia & gratia facta sunt per Iesum Christum. h. 26. n. 50. Gratia uoluntatis quid sit. h. 15. n. 17. Illa dicitur absolute & sola mors mala, quae est absque gratia, & illa sola bona, quae est in gratia. h. 13. n. 37. & seqq. Per illam fit anima calidior acies inoperabilis. h. 18. n. 41. In tantum erigitur & solidatur virtus nostri liberi arbitrii, in quantum abstrahitur à diuina gratia. h. 43. n. 16. Cum illa viuunt dracones, & sine illa viuunt muscae. homil. 5. num. 16. & seqq.

Gratiatio decora est homini Christiano ob fidem quam illi Deus tribuit. h. 17. n. 16. Etiam pro omnibus bonis, quae in se cognoscit. hom. 9. n. 45. Ob defectus & peccata quae uocantur in aliis, à quo ibus illum Deus eripuit. hom. 22. n. 49. Ob eius neglectum iay si supra Adam & philosophi. h. 17. n. 21. Oculum est, quod quia defuit factus uirginibus, ille damnatus fuit. h. 29. n. 55.

3. *Gregorius Magnus* in Concilio Toletano summopere celebrato. h. 39. n. 24. Constituitur Pontificatum, quem cuiusque quantum potuit. h. 15. n. 4. Liberavit de penis inferni Trajanum, qui eum ad hoc mouerit, & huiusmodi res. h. 31. n. 2. Dicitur illius notandum tempore post. h. 28. n. 61.

3. *Gregorius Nyssenus* flebat, depictum conspiciens Abrahama sacrificium. h. 25. n. 12.

H.

Halloya iactantiam significat & gaudium de rebus diuinis, & unde nomen illud deriuatur. h. 42. n. 49.

Magnum Halloya, erant aliqui Psalmi qui parabolis canebantur occasionibus, fuitque ille hymnus quem Christus in mensa & uleima coena decantauit. hom. 41. num. 25. 26.

Heremada Danielis quot annis constabant. h. 39. n. 21.

Heremada Sancta dicitur pœnosa, & maior, primae respondet creationis mundi. hom. 41. num. 2. & seqq. Est singularis in ea pietas praecis temporibus. ibi. n. 39.

Hilarius sacerdos multum laudatus, multumque castigatus. h. 23. num. 6. Amor filiorum suorum illum euectit. h. 15. n. 19. & h. 31. n. 32. Familiam suam seruare uoluit, quos filios conseruando, & hinc eius ruina. hom. 39. n. 12.

Hierach licet uxoratus, ualde tamen perfectus fuit, &

dedit orationi. hom. 21. num. 17.

Hercules multibrem uellem assumens ad pedes amasit nebat. h. 25. n. 37. In sacrificiis suis nullam admittebat mulierem, ob rationem particularem. h. 25. n. 63. Fabula de morte illius, hom. 18. num. 32.

Heresis superbiam habet ut primum principium. h. 14. n. 16. 21. Unde proprium est haereticis proprias praedicare doctrinas. h. 29. n. 40. Ita depingit illos D. Ioan. cum latera in manu, symbolum hoc est proprii iudicii, h. 29. n. 39. Habet & aliud haereticis principium, carnis, scilicet voluptates, unde commouit haereticis sibi mulieres assumpsit. h. 25. n. 9. Qui ne suis priuaretur voluptatibus, quibus eorum uoluntas erat inclinata, fidem ab intellectu suo exturbauit. h. 37. n. 50. & seqq. Singuli eorum suo gradiuntur trinare, sicut uenti quos uidit Daniel. h. 14. n. 8. & seqq. Inimici sunt uisitat. Ibid. n. 16. Unde quique suam habet linguam seu idioma. Ibid. n. 23. Inimici sunt traditionum, & ceremoniarum Ecclesiastica. h. 23. n. 51. & seqq. Ostendunt se idem dicere cum Catholicis, & contrarium sentiunt. h. 29. n. 50. Haereticis non sunt fratres corrigendi, sed demouendi, licet pater sit, aut mater. h. 21. n. 21. & seqq. Est eorum doctrina fucata, & orata ut metetur, uagi sunt & sine ordine. h. 14. n. 13. h. 29. n. 7. Diabolus possimum possidet & occupat haereticos, unde multi eorum praefocati mortuuntur. h. 18. n. 42. Eorum incepta aliquando ipsos ab errore reuocant. h. 18. n. 47. Sunt ministri principales diaboli, & uocantur regnum illius. h. 20. n. 3. Tot possidet diabolus ciuitates, quae fuerint haereticis. Ibid. n. 3. Multis subiungunt mutationibus in suis erroribus. Ibid. n. 7. In ipsos, atque in illos, quos diabolus de terminis eripit fidei, plenum habet dominium. Ibid. n. 8. Figurata sunt haereticis in locustis, quae proderant de obscuro puteo compositae ut mulieres, & coronas gestantes in capitis. Ibid. n. 9. Ad eorum errores ab Ecclesia eliminandos. Ibid. n. 13. In singulis Prouincijs infusebantur congregationes Episcoporum, ad declaranda negotia fidei. Ibid. n. 13. Multigenae Haereticos fedantes mundum compulerunt Sedem Apostolicam aduersus illas erigere Tribunal. S. Officij. Ibid. n. 13. Iustum est supplicium ignis eubo peccata uon haereticos plebitur. Ibid. n. 15. In uulpius Sansonis figurantur haereticis. Ibid. n. 15. De illis dixit D. Hieron. quod uerbis ytanur pompaticis. Ibid. n. 16. Hinc uis student, ut recentes eudant opinionones, expressas in nouellis oliuorum, de quibus Dauid, utq, haereticum suam uerbis orant affectacis, sunt enim filiae compositae ut similitudo Templi. Ibid. n. 16. Conantur sibi populi conciliare uoluntatem, sicca morum sanctitate. Ibid. n. 16. Ob alia rationes D. Hieronymi comparantur Esau. Ibid. n. 17. Facile est haereticum prosperare, est enim homo factum, ipsa uero ignis. Ibid. n. 17. Numquam inuare uoluit D. Ioannes Euangelista balneum, quia intellexit eò ingressum iuisse Cerinthum haereticum. Ibid. De corrupta uoluntate procedit negatio Dei.

Dei. Ibid. n. 18. Granadæ fidem ciuitatū plusquam quinquaginta milia, quando Mauri occupabant Hispaniā. Ibid. Non est agendum cum hæreticis, nec quidem amico colloquio, aut vili, quia nulla proficit eis correptio. Ibid. n. 24. Idcirco denunciandus est, ablata omni correptionis obligatione. Ibid. n. 24. Ad dissimulandas hæreses libris suis peruersis titulos præstant Doctores Catholicorum. Ibid. n. 23. Accipiantur nomen, & blaspheuiā turgent superbiā. Ibid. n. 16. Ingerunt & proponunt suos errores populo rudiori. Ibid. num. 24. Multos eorum pro sanctis habitos effudit de sepulchris Ecclesiæ, post multos annos, & publicè tradidit incendio. Ibid. n. 14. & 20. Hæresis est semilla, fermentum, cancer, & scabies pecorum. Ibid. n. 20. Sicut Samson ad exurendos campos vulpes assumpsit, ita diabolus hæreticos, ad Ecclesiā exurendam. Ibid. n. 17. Volunt cognoscere fidei veritates propria luce naturalis suæ cognitionis. Ibid. num. 7.

Hiarens Magnus Philosophus cathedram habebat auscæam, in qua motus cælorum docebat. ho. 29. n. 6.

Hiena quæ nam sint animalia, & earum proprietates: proprium symbolum Iudæorum. ho. 8. n. 35. & seqq.

S. Hieronymus non audebat federe coram Sacerdote, quando ipse talis non erat. ho. 14. n. 28. Rationem datur prophanas legerit historias, quia intelligendis Prophetis Danielis seruebant. ho. 50. n. 24. Admiranda fuit eius subiectio Sedi Apostolicæ & Romano Pontifici, & notanda illa, quàm ostendit D. Damaso Pontifici. h. 14. n. 24. Eleganter solatur Heliodorum Episcopum de morte sobrius sui Neporiani. ho. 32. n. 57. Querelas deponit aduersus graui testimonia contra ipsum produci, quod alienos defectus corripuisset. ho. 22. n. 28. Eius penitentia summopere rigorosa ex timore inferni. h. 13. n. 45. Quæ horæ mortuus est, apparuit D. Augustino, & cælestis gloriæ magnitudinem illi declarauit. ho. 12. n. 19.

S. Iulianus non admittit in altari suo creaturam non integra oblatam voluntate. ho. 1. n. 20.

Hillel auctor traditionum Pharisearum. ho. 23. n. 44.

Hymnus quid sit, & qualem Christus in cœna cœcinit. ho. 42. n. 25.

Hypocrita idem est quod representans. h. 30. n. 40. Opera sua perdunt: quia illa mundi conspectui exhibent. ho. 1. n. 28. & seqq. Dolendum est quod illa tam vili pretio distrahant, quale est, vt videantur & laudentur. ho. 1. n. 25. & seqq. Homines visu suo opera rapiunt hypocritarum. Ibid. n. 29. & seqq.

Hispania laudata, sed vituperata ob feritatem & vindictam stricte leges obseruat duellorum. ho. 3. n. 67. Vocatur in S. pagina Tubal, & populus terribilis. Ibid. Si leges diuinæ possent abrogari per vsum, & contrarias consuetudines, tam in Hispania abrogatum fuisset præceptum dilectionis inimicorum. Ibid. n. 8. Si quidem

Hispania fidem non nisi difficulter recipit, quàm illam recepit, illam amplius quocumque conuentu non deseruit excellentia singulari, hæc autem *Hispania* fuit in quo Christus inuocem illam nonie quàm in reliquis Israelitæ Hispanus factus est, mus extitit prædicator diuinitati Christi in omni ho. 2. nu. 7. Perierit est Hispania & in eam Magi ingressi sunt, eam occupantes ob coluntiam prædicatores. ho. 27. nu. 24.

Holda Magistra & prædicatrix Doctorem in ho. 25. n. 10.

Holofernes non solum victus est à muliere, sed etiam à muliere infirmo, scilicet femina, sed etiam à muliere erat debilissimum, eius nempe polchritudine. ho. 22. n. 77. quàm Propheta arguit aquos mendaces & falsos. ho. 38. n. 34.

Homo est quid excellentissimum caro & spiritus pretiosior ho. 30. n. 21. est miraculum grande. Ibid. Est mundus abbreviatus. ho. 4. n. 19. Ex altera parte ipsa vanitas, sumus & vapor. ho. 31. n. 23. Pueri dicit hoc parum aduertit. ho. 1. n. 44. vlt. 44. Inter nec D. Bernard. Papa Eugenium, ne quis homo est Pontifex, omittat considerare, quod homo vanus est & frustum terræ. ho. 1. nu. 49. Omnis vanitas est vanitas. ho. 4. n. 22. & seqq. Debet homo dicitur quia aduersum vniuersumque multos factus creatus. ho. 5. n. 25. & seqq. Quare non fuerit laudatus in ratione sicut cetera. ho. 3. n. 19. ho. 37. n. 44. Tamen in virtute proficere vt ipsos Angelos exant & in solo vt ipsos vincat diabolos. ho. 3. n. 21. dicitur mundus est stulta, ita aliquando ipsa diabolus malis potest. Ibid. n. 23. & seqq. Vnde D. Paulus magis vniuersum minem peruersum quàm totum infernum. Ibid. n. 23. Diabolus non voluit Deus esse, sed sciret illi quia intelligebat hoc esse impossibile, vt non hoc non aduertit Deus esse voluit. Ibid. n. 24. Vnde illi Deus parcus fuisse quando creauit illum cum animalibus iudicem, verumtamen obediens præceperis prouidit. ho. 9. n. 4. Plures obediens bis quàm cetera animalia, & pauca receperunt. ho. 10. n. 12. & seqq. Factus est ad imaginem & similitudinem Dei. Ibid. n. 33. & h. 11. n. 27. Habet creaturam infinitam quàm totus mundus neque fuit. ho. 11. 27. ho. 12. n. 25. ho. 23. n. 77. 78. Circum illam Deus immortalis. ho. 11. n. 31. & seqq. Sed ipse illi mortem conquisiuit. Ibid. n. 33. Deus omnia creauit in seæ æquales. ho. 41. nu. 60. Sed propter coluntiam infernalis est feritas, & ordo Superiorum & inferiorum. ho. 4. n. 4. & seq. Voluit Deus vt ordinari hæretici in quibus essent homines & non Angeli, hæretici dicitur. ho. 1. n. 13. & seqq. Circum datus est homo miseris. ho. 1. n. 29. Proprium illi nomen est bulla quæ est creatura quæ in superficie aquæ efficitur. ho. 19. n. 17. h. 19. n. 21.

trab eius natura difsona est ficut ala campanis. ho. 15.
 330. Vnde Deus stomachatur dum illum in homine no-
 tat. lb n. 32. Non illum creauit Deus impeccabilem vt
 haberet in quo misericordiam suam ostenderet. ho. 18.
 n. 3. & feqq. Fuit vitium quod Deus creauit & tunc
 dicitur Deus quiescisse quod notandum. ho. 25. n. 28. 84.
 n. feqq. Tenetur Deo sacrificare & offerre munera in
 recognitionem diuini supremi domini. ho. 21. n. 22. Et
 sanctum Deo gratissimum est cordis sui. ho. 23. n.
 71 & ho. 18. n. 17. 18. Et modo Deus nobiscum agit quo
 suo cum illo agimus. ho. 25. n. 30. & feqq. Est obliuolus
 & libet indiget memoriali beneficiorum Dei. ho. 42. n.
 14. & feqq. Venter matris & sepulchrum termini sunt
 humanæ naturæ. ho. 31. n. 32. Homo comparatur vitro
 sicut Angelus auro. Ibid. n. 22. Angelus & homo vnum
 componunt in gloria abacum seu ordinem sibi mutuo
 inter muti. ho. 38. n. 111. Quæ sit differentia inter ho-
 minum. ho. 25. n. 82. Qui portant imaginem Adam ter-
 rene sunt homines, qui verò Christi, sicut ab illo reci-
 piunt esse gratiæ sunt filij hominis, quia Christus di-
 ctus filius hominis. ho. 11. n. 8. Bona terrena comunita
 sunt hominibus & iumentis, porro bona gratiæ serua-
 uit Deus filijs hominis. Ibid. n. 9. Eius propria conditio
 est respicere statim quod ante probauit. ho. 21. n. 19. Ita
 patet in Israelitis & Nazareis: nam audiendo doctri-
 cam Christi, illam vt excellentem approbant & continuo
 inuisa cordi contra eum insurgunt. Ibid. n. 19. Qui be-
 nefactor est, Patris suæ negare non debet quod tri-
 butum alienigenis. ho. 21. n. 38. Vocat Dauid homines
 mendaces in haereticis suis. ho. 15. n. 45. Omnia creauit
 Deus ad hominis beneficium & salutem. ho. 13. n. 32.
 Puer quid sit. ho. 3. n. 29. Est bonus odor vitæ velut
 manipulus acomarum & hortus floribus versans. si per-
 fecti ventis, odor eorum percipitur. omnesque recreat,
 si est honor clara notitia cum laude cunctos exhila-
 rat. ho. 3. n. 29. Nullus ibi est nisi vbi virtus est. Ibid. &
 ho. 1. n. 12. quia tantum in illa est bonus odor vitæ, si-
 cut bonus odor in floribus. Ibid. n. 29. Non vult Deus
 vt ferri sui honore careant, imò potius querit hono-
 rabiles, vnde nihil illis præcipit honori contrarium. ho.
 3. n. 29. Et quamuis suis præcipiat, vt relinquunt pa-
 trem & matrem & cetera omnia, vt in suo proficiant
 obsequio, nunquam suis iniungit vt honorem deserere-
 rent. ho. 3. n. 28. 29. Postulat à Deo Dauid vt liberet
 eum ab omni opprobrio & ignominia, quia in observa-
 tione legis Dei omnis honor comprehenditur. Ibid. n.
 28 & postissimum vult vt ministris sui illum conferent,
 vt bonum in subditis suis operentur effectum. ho. 41. n.
 23. & feqq. Quem mundus confesse potest ad sepul-
 chrum vique tantum accedit, vnde dicitur *supremus ho-*
mor. huius mundi. 42. & valde parua merces est bonis
 operibus, huius mundi, & quamuis hic sufficiat hypo-
 crisis, non tamen Abrahæ. ho. 1. n. 24. 25.

Humilium virtus est prudens vt est serpens. ho. 2.
 n. 35. In ipso est vera exaltatio. ho. 15. n. 10. & ho. 36.
 n. 37. & feqq. Medium est efficacissimum ad quæ libet à
 Deo obtinenda: quia vires Dei prudentia vincuntur ser-
 pentis qui terræ innotuit vt altius exiliat. ho. 2. n. 34.
 Dum aliquis seipsum euacuat vt accedat Deum rogaturus,
 dignus sit eius quod postulat: quia confiteri se indi-
 gnus, opus proprium est humilitati. lb. n. 35. vt perfectus
 sit, facere tibi malum deesse vt accedas ad perfectionem
 hoc præscribit Apostolus. Non quod perfectus sim, &
 statim adiungit: perfecti sumus. ho. 2. n. 36. Virtus pro-
 pria est naturæ hominis sicut illi aliena est superbia. h.
 15. n. 31. Est necessaria orationi. ho. 2. n. 32. & feqq. ho. 9.
 n. 17. Est Deus amicus humilium. ho. 21. n. 10. & feqq.
 Superbi inuenti ingoarrantes & humiles sunt Sapientes.
 ho. 7. n. 14. & feqq. Ad illam fundendam actum illum
 exercuit Christus lotionis pedum. ho. 45. n. 9. vsque n. &
 n. 27. & feqq.

I.

Iacob luctatus est cum Angelo, continet hæc lu-
 ta magna mysteria. h. 7. n. 25. h. 9. n. 7. h. 3. n. 20. Fe-
 mur illi exsruit nec vacat mysterio tam in ma-
 teria castitatis. ho. 14. n. 7. Quam ad intelligendum ne-
 cessitatem gratiæ Dei & nolite cognitionem infirmi-
 tatis. ho. 45. n. 29. Ingressus Aegyptum cum filiis suis ad
 quinque tantum annos, vbi tamen manserunt quadrin-
 gentis annis. sic hoc tibi documento. ho. 13. n. 47. Non
 mentitus est dicendo Patri suo. Isaac quod ipse esset
 primogenitus Esau. ho. 18. n. 15. Breuiter ueritat Spiritus
 S. Genealogiam Esau, & moratur ex professo in nar-
 randa progeme Jacob. ho. 18. n. 16. A Ioseph quamuis
 minorenni inter filios Iacob, orditur genealogiam
 quia coram Deo eiusque loquendi phraë, erat primo-
 genitus. Ibid. n. 16. Illam Iacob in senectute genuit, quo-
 circa iuxta eius estimationem, erat Ioseph Senior, quia
 fratribus suis erat sanctior. Ibid. n. 16. Cum iam sexaginta
 sex annos haberet talibus Iacob visibus pollebat vt
 mouere posset lapidem, qui altare fuit & domus Dei,
 quia virgo erat & cum virginitate robur naturæ & vi-
 gorem conseruabat. Ibid. n. 34. Ille solus sustulit putei la-
 pidem quem multi pastores iunctis visibus amouere non
 potuerant. Ibid. n. 34. Et quia etiam vxoratus castitatem
 seruaui coniugalem, ita vires conseruauit integras vt
 Angelum superare poterit, multaque obtinere victo-
 rias. Ibid. n. 35. Puteus quem aperuit reuerfus de Mesopo-
 tania fuit ille quem Christus elegit apud quem expe-
 ctaret Samaritanam eamque conuerteret. h. 2. n. 16. In
 illo loco altare verò Deo constituit dans illi titulum:
 Deus fortissime, & vbi conualuit à claudicatione quam
 contra uerat ex lucta Angelo. Ibid. n. 16. Benedicens fi-
 lijs suis multa de Christo prophetauit, nominatim con-
 ciliium prædixit in quod conuenerunt posteri sui adue-
 sus Christum. h. 39. n. 8. & de ingressu eius. Dominica Pal-
 mæ. h. 3.

marum verbis notatu dignis. ho. 41. n. 13. Seruit pro Rachel & illi Lia sublinatur. h. 3. n. 34. Fuit filius orationis 20. annorum, quam Pater suus Isaac effudi. ho. 9. n. 13. Tribulationes quas passus est propter Ioseph. partim supplicium fuerunt quorundam peccatorum venialium. ho. 10. n. 28. Propter ipsum benedixit Deus Laban socero licet Idololatæ. ho. 27. n. 12. Expenditur visio de Scala quam habuit. ho. 17. n. 15. ho. 28. n. 18. & seqq. Fuit illa scala Symbolum Christi. ho. 36. nu. 3. Quamuis à Deo prædestinatus ad maiorum opera tamen præstitit ad eius consecutionem. h. 37. n. 12. Ut patris sui benedictionem impetraret velles indit fratris sui senioris ex mysterio ho. 49. nu. 43. Summopere sollicitus fuit ut efferretur sepeliendus in Palaestina, super hoc evigens iuramentum à filio suo Ioseph osculatus virgæ saltigium quam Ægypti gubernatores deferebant. hom. 41. nu. 47. Vique 51.

Idololatria quando exorta sunt & qualè earum principium. ho. 7. nu. 38. ho. 31. nu. 27. Com illis diabolus totum mundum inuasit & varia instituit festa. ho. 33. nu. 6. & seqq. Quædam Idola arce diabolica lacrimas effuderunt. Hoc non vacat significatione. ho. 34. nu. 16. Vocantur in Scriptura Idola, vana & vacua. ho. 2. n. 19. Sciebant illa Gentiles in figura venerabili. hom. 1. nu. 30. Deos suos claus habebant confixos & earens vinclos in templis suis & domibus ex singulari consilio. ho. 13. n. 17. & seqq.

Iehu quibus ceremonijs electus fuerit in Regem ho. 41. n. 29. Christum figuravit assumens Ionadab in cursum suum. ho. 85. n. 12.

Ieiunium prima sunt arma quibus homo conferuetur in gratia & amicitia Dei, sicut fuerant quibus se primus omnium conferuet in Paradiso, quibus reiectis victus fuit & loco illo exturbatus amensissim. ho. 1. n. 1. Quia mortales ieiunium à se reuellunt inquit D. Ephrem Syrus omnia illos peccata & miserie consequuntur, in quas tam frequenter currunt. h. 1. n. 11. & 12. Remedium efficax est quò reddatur anima spiritalis & subtilis. Est etiam dispositio magis congrua ad orationem. h. 1. n. 13. & 14. Illi D. Ambrosius adscribit efficaciam orationis. Fuit ad aperiendum vel claudendum cælum velut clauis atque ad educationem vel detentionem aquæ de cælo pro voluntate sua. Ibid. Illo disponitur. M. yses cum Deo locutus atque à diuina manu illius legem accepturus. nec non de clementia illius. dona sibi populoque consecutus. Ibid. n. 14. Situari potest multis diebus, mensibus & annis sine cibo, secluso miraculo. ho. 51. n. 12. Forte debet esse ut habeat effectum, quale fuit Ninivitarum. h. 1. n. 6. 7. Porro prudens. Ibid. n. 8. illius effectus sunt insignes. Ibid. nu. 11. vsque 16. Mulierum cooperatur postmodum sicut Ester. Non est cum timore suscipiendum. Ibid. n. 16. 17. Ita sancti fecerunt. ho. 5. nu. 19. & seqq. Carne infirmante vices

diaboli vinuntur. Ibid. n. 19. In casa probatur peccatum fuit ipis Apostolis. Ibid. nu. 11. Olim seruatus fuit diuinitate ho. 1. n. 9. 10.

Ieremias quindecim annis excoctus tulle, de vultu eius fuit ho. 17. nu. 43. Percipit illi Deus se dicere in rem: habet hoc suam rationem. ho. 2. n. 11.

Ierusalem ciuitas illustis positionem à Deo facta ut in illa se mundo manifestaret factus homo. Ho. 2. velut the. trum fuerunt mirabilia. ho. 31. nu. 2. Ho. 3. Vocatur vallis visionis. ho. 31. nu. 18. Dicitur Ierusalem est mysticum. ho. 40. n. 19. A principio mundi sunt in illa peccata contra Deum grandium. ho. 2. n. 41. Et hæc causæ sunt rursus captiuitatis eorum. Ho. 41. Comparatur mari & Iordani in augmento ho. 31. n. 10. immensas eius diuitias & superbiam ho. 31. n. 10. fuit quia propugnaculus suis multique castris. ho. 31. n. 10. Quando Deum habuit ceteris mundi ciuitatibus fuit pot. nior: potro Deo illam deliquit. Ierusalem fuit abiectissima, delituda per Trum clare hunc innumerabili casibusque lamentandi. ho. 31. n. 27.

Iesus nomen proprium Christi, quod quædam clarat eius officium. ho. 19. n. 48. Est vt gerens in calcatum odorem efficit adeo suum, vt dicitur fugam compellat. ho. 39. nu. 14. Conuenit cum Iob quia Iob eius amaritudine reconciliat dicitur nostræ saluationis. ho. 46. n. 42. Quia illo se namque puella, intravit diabolus in corpus eius. ho. 19. nu. 48. Iolum huius nominis virtutem obediunt eorum sensibiles. vt probatur exemplis. h. 3. nu. 21. & seqq. liquido coulet virtus huius nominis in Apostolorum do illo ipsos munuit, ad mundi conquestum. Iob vult nudos & omni humano fauore delinuit. h. 24. Nomen Iesu est nomen magnitudinis, salutis & gloriæ. ho. 46. n. 45. Illo nomine qui se h. 3. n. 1. Christe dederunt eum conseruatum. Iob exaltantur, quamuis per hoc eum conseruatum dederunt. Ibid. nu. 43. Complectitur hoc nomen, quod Christus habet à Patre, & à matre. Ibid. n. 44.

Ietro Cognatus Moysi licet barbarus, operam mentu illi dedit consultum: exponem bene vices solitates, quos Republicæ præficeret. ho. 17. n. 40. 28. nu. 44.

Signatus letabatur audient regnes Ierusalemibus erat dilanandus. ho. 42. n. 14.

Incaruatio alio mystica est illa ysis, que se inuenit. vt omnem excedat intellectum. ho. 51. n. 12. 15. In illa duo vicia sunt in extrema distantia. ho. 15. & ho. 39. n. 2. In illa completum est mysticum. Dominus Iob dixit de mari conuulso, & terra quæ dicit cælum, manentibus stellis conuulso. ho. 41. n. 11. Illa innotuit infinita bonitas, potentia & dignitas. ho. 39. nu. 28. In illa renouatum est more cælum. Iobis suspensus aquis gloriæ in parte Iperitici & postea

perze inferiori. ho. 11. n. 9. ho. 42. nu. 51. In incarnatione
 que vna est diuinitas humanitati, & reddidit animam
 Christi gloriosam, manente corpore passibili. ho. 12. n.
 21. Homines quosdam allumpit Verbum diuinum in In-
 carnatione fuit velut fermentum, quo noxam ferme-
 ntauit. ho. 41. n. 60. & seqq.
Inferno: eius propria definitio est: Locus tormento-
 rum sicut calum locus delictarum. ho. 16. nu. 40. vsque
 ad 36. vocatur quia ibi creantur torquentes inimicos
 Dei suo funguntur officio, ad quod illas creauit ho. 6. n.
 20. Omnia huius vite merita ad grauius cedunt in
 inferno tormentum. ho. 11. n. 10. Vocatur locus tormen-
 torum propter multa alia que in illo sunt, quae crucia-
 tum interunt, sed omnium hoc acerbissimum est, habe-
 re in eo Deum sibi inimicum. ho. 16. n. 41. Est particu-
 laris carnis exultantia diuina, quo ibidem castigat, ignis
 ille singularibus consistans proprietatibus. ho. 6. nu. 39.
 40. 41. Ignis inferni excruciat, vt zelus honoris
 Dei peccatores eo modo, quo filius seu seruus patris sui
 vel Domini zelus honorem in eum feroc inlurgit, qui
 sui illi inuictos. ho. 6. n. 62. Ad defensionem seruorum
 horum d. uidet Deus ab igne lucem, & de calore, ne il-
 los alurat, & dissipat tenebras, & in inferno vult vt
 in curat illos ibi damnatos, vt tamen illos lux non il-
 luminet. ho. 16. n. 32. Dicitur stagnum sulphuris. & sin-
 gulari mysterio dicitur in illud reprobos iniecit esse.
 h. 4. n. 11. h. 2. n. 32. Proponebatur videndus Ezechielis cu-
 ius oculus sepulchrorum, & inscripta erant illis cri-
 mina velut armorum scuta, eorum qui ibi detinebantur.
 ho. 3. n. 6. ho. 16. n. 38. Describitur in valle Tophet. Ibid.
 n. 41. Non creauit nos Deus ad illum, sed ad caelum. h.
 6. n. 31. quia creauit illum de mortuis in supplicium. ho.
 11. n. 31. Est proprius locus mortis, vbi semper damnatos
 occidet, nec tamen ibi morientur. ho. 11. n. 38. ho. 42. n. 55.
 Status est omnium malorum, sicut gloria omnium bo-
 norum. ho. 16. n. 40. Sancti ex gloria videbunt cruciari
 damnatos, ad propriae gloriae lux augmentum. Ibid. n.
 44. & seqq. Et mali videbunt Sanctos in gloria ad maius
 suum tormentum. Ibid. num. 46. & seqq. Ibi soluitur
 peccatum, nec tamen finitur eius aliquando solutio. ho.
 16. num. 38. Minor damnatus grauiore patitur, quam
 maior simul. Martyres passi sunt, imo & ipse Christus
 in sua passione. ho. 6. n. 60. ho. 16. nu. 40. & seqq. Operan-
 tur ibi tormenta non solum secundum suam actiua-
 tem, sed secundum voluntatem diuinam, & ita disse-
 rantur. Ibid. n. 41. Locum obtinent in inferno maiorem
 mali diuites & potentes. ho. 35. num. 20. & seqq. & so-
 lemnes agunt in illum ingressum mali Principes Ibid.
 num. 21. Torquet ibi vehementer vermis conscientiae.
 ho. 37. num. 53. & viciuosa supremum est tormen-
 tum, & perpetua confusio, qua torquebuntur ex pec-
 catis suis. ho. 38. num. 55. Omnia tarram tormenta
 subiciuntur ex peccato mortali sicut de nucleo nam hinc

patet malitiae eius grauitas. ho. 37. num. 57. Loquitur de
 ipso Christus temper terminis claris, vt omnes intelli-
 gerent. ho. 16. num. 40. tormenta tantum audita terrore
 concutiunt, quid erit eorum tolerantia? ho. 11. num. 38.
 Eius consideratio operabatur in SS. magnas poenitentias,
 & multam patientiam. ho. 16. num. 45. Conreudit dia-
 bolus diuertere horum cruciatuum considerationem, re-
 bus huius mundi, Ibid. num. 43. Descendit Christus ad
 omnes carceres inferni, sed diuerso modo, ad hos quam
 ad alios ho. 48. num. 13.

Infirmities sunt apparitores Dei: quia tradunt homi-
 nes eius in anibus, redduntq; mansuetos. ho. 2. num. 47.
 & seqq. ho. 9. num. 10. vsque 14. Vnde viles sunt pec-
 catoribus, imo etiam Sanctos ho. 24. num. 27. vsque 33.
 & ho. 30. num. 25. Sunt praedicatoris nostrae miserie &
 mortalitatis, & ideo nobis conueniunt. h. 10. n. 23. Sapius
 proferunt propter peccata. h. 10. n. 25. Ex aliquando pro-
 pter peccata venialia graues accidunt infirmitates. Ibid.
 num. 28. Et iudicium quod de tuis ferre tebes, hoc est,
 quod tibi ob peccata tua contingunt: licet non de alie-
 nis. ho. 30. num. 29. vsque 35. In illis primo remedium
 a Deo flagitandum, & deinde locus dandus est medici-
 nae. ho. 32. num. 11. & seqq. Ezechias rex combussit li-
 bros Salomonis de arte medica: quia illis nimis fidebant
 homines in suis infirmitatibus. ho. 32. num. 12.

Ingratitudo fuit principium peccati Adam & perdi-
 tionis mundi, ac etiam damnationis philosophorum.
 h. 17. n. 21. & causa est ruina multorum. ho. 35. n. 17. Illa
 peior est, quando non tantum beneficis non feruatur
 gratitudo, sed offensis benefactor irritatur. h. 25. n. 11. Sed
 haec pessima quando ex ipsis beneficiis receptis arma cu-
 duntur contra benefactorum. Ibid. num. 16. & seqq.

Inimici: his ignoscendum, & hoc Sancti maiori duc-
 bant decori, quam mundus dedecori. h. 3. n. 43. & seqq. &
 tota. ho. 3. hanc tractat materiam, in qua declaratur &
 applausatur praecipuum dilectionis inimicorum. Christus
 hoc praecipuum in se reddidit facile, vt Dominus, & in
 Apollolis, Prophetis & Martyribus vt discipulis, quare-
 nus amota omni difficultate illud impletemus. ho. 3.
 num. 47.

Invidia nubes est quae excoecat eum, qui hanc recipit,
 non attendat ad offensorem, ne sicut caecus in vindi-
 ctam praecipitur. h. 3. n. 16. Si oculos conuersas in inimi-
 cum te calumnia autem, turbationem in corde patieris, vt
 Dauid ferebat. ur. Ibid. num. 19. Si aspexeris in mundo stu-
 ctus inuicem, & persecutionem inuicem (inquit D.
 August.) timebis, & turbaberis vt Petrus in procella
 maris: quia fluctus attendis, attende sicut ipse Christum
 super aquas ambularem, & non peribis. h. 15. num. 20.
 In odio inimicis te offendentis, duo sunt considerandi
 inimici, vnus corporalis, qui corpus impetit, & aliter
 occultus, qui tibi conatur vitam animae eripere. h. 3. n. 20.
 Inimicus quae Iob maxime exhorruit, fuit diabolus qui
 illu...

illum mediante vxore sua crudeliter impugabat, illam excitans vt virum iniurijs sic irritaret et eam execraretur quo vitam illi animæ possit adimere. ho. 3. n. 47. In remissione iniuriarum maxima consistit fortitudo: quia est superius victoria, quæ est fortitudo maxima. ho. 3. n. 31. Insigne armorum n. 55. est remissio offensarum, quiniano in Christo clarè patet, quandoquidem crucem, in qua illas remisit, elegerit vt insignia armorum suorum, & dicitur *signum filij hominis*. Ibid. n. 45. Si fatentis Sanctos iniuriarum remissores laude dignos, an vertere tibi potes hoc ignominia? ho. 3. n. 41.

Innocentius Martyres suere quatuordecim millia, & ad insignem Christi gloriam & manifestationem natiuitatis eius in mundo cruciati h. 41. n. 101.

Inquisitio eius ministri, sicut sunt particulares Dei, exturbant de regno Ecclesiæ suæ hæreticos, ministros diaboli principales. ho. 20. in Summario. Diabolus vt animas sibi vendicaret, efficit homines muros, & hoc S. Tribunal, vt illum inde eiciat, præcipit denunciari hæreticos, eorumque errores. Ibid. n. 1. Sicut diabolus ministros quibus se in regno suo conferuet, nimirum hæreticos, sic Christus suos habet, nempe S. Officij, vt illum defendant. Ibid. n. 10. Inquisitores Apostolici sunt Duces fortes ex Israel Ecclesiæ regnum propugnantes. Ibid. n. 11. Visu pollent acuto, vt à longè detegere valeant hæreses, & hæreticorum astutias, figurati in quatuor illis mysticis animalibus Ezechielis plenis oculis. Ibid. n. 13. Propter multas hæreses quæ pullularunt in mundo instituit Sedes Apostolica Tribunal S. Officij ad instantiam D. Dominici. Ibid. n. 12. Potestatem pollet ordinaria ad puniendum hæreticos, & causas fidei discutendas Ibid. n. 13. Curus est Ezechielis, quo progreditur murus Ecclesiæ, dum perpetuis Inquisitores vigilijs insistant. Ibid. n. 13. Sicut ciconiæ persequuntur serpentes, id est hæreticos, & Ecclesiam ab hæresibus expurgant. Ibid. n. 13. Rotæ quæ curram hunc mouent sunt familiares, Consultores, Qualificatores, & ceteri ministri huius S. Tribunalis. Ibid. n. 14. Per illam expurgata fuit Hispania ab hæresi Cazalla & munda seruatur ab erroribus, ita vt nunquam illi poterint præualere. Ibid. n. 14. Virgam non infleclit iustitia: ob timores, preces, minas, & respectus humanos. Ibid. n. 15. Magna procedit maturitate, & industria in suis sententijs, zelo, nota honoris Dei, eiusque fidei. Ibid. n. 15. Optima ratio pleclit igne hæreticos Ibid. n. 15. Hæretici quæ peccatum est maxime actiuum & consumens, opimè correspondet ignis supplicium: est enim inter cetera elementa maxime actiuissimum. Ibid. n. 15. Domatur igne omnium fortissimum nempe ferrum hæreticos. Ibid. n. 19. 20. Concilia & Patres eorum semper declarant, supplicium maxime proprium hæreticis, esse ignem. Ibid. n. 20. Collocat Deus in Inquisitoribus auctoritatem diuinam, quæ hæreticos percelluar, quan-

tumlibet potentes. Ibid. n. 21. Publici estis illi quæ sunt velut scoparij camporum quæstiones: euerunt telas araneorum hæreticorum. Ibid. n. 21. Illi obligant ad denunciandum hæreticos, nulla præter fraterna correptione, patet licet sint, aut huiusmodi. Ibid. n. 24.

Intell. Au captiuos esse in rebus fidei, ho. 20. In diuinis pari pede cum voluntate procedunt. ho. 29. n. 23. male disposita exerceat illum. Vnde ostendit est bona voluntas ad conferendum vocem multatam. ho. 29. n. 52. & seqq.

Intentio ea est quam Dominus in operibus respicit. ho. 1. n. 19. 20. & seqq. Itaque licet agere incipit non tamen soluet illud in celo, nisi intentione illi placeat. Ibid. n. 20. Adeo potens est vt in ma quoque possit exollere & efflicere summi potentiam Deo. Ibid. n. 21. vique 37.

Inuidia peccatum est secretum formidinis in peccato diaboli & ab illo inuentum vnde illam D. Ignatius censet inter vitia mundi, sed inferni. ho. 7. n. 9. & seqq. 37. n. 33. Omnia peccata procedunt cum respectu ad quod bonum apparens, hoc solo excepto ho. 7. n. 33. Inimicus est cordis. Ibid. n. 31. 11. Excitatur magis vt ad propria quam ad aliena ex singulari reuerentia. Ibid. n. 30. 31. Est vitium abiectionis cordis iustorum & fidorum. Ibid. Vnde ledem non figit in nobilibus hæreticorum peccatoribus ho. 7. n. 6. Solue vocat parri huiusmodi propter inuidiam quam ostendit quando Moyse postulat ut Senatoribus illis hæreticos vt propertizarent. Ibid. n. 6. h. 21. n. 51. Est proprium illius peccatum ex eius vitioribus oriundum, sicut inuenitur dicitur propria Deo nata deus visceribus. Ibid. Peccatum est diaboli & inferni quia in omnia vitia faciunt, proprium non intendunt horum sed horum, & hoc idem agit inuidiosus. Ibid. n. 9. Inimicus huiusmodi fratrem suum Isaac aperiret uterque prope diem quem Abraham iudicet & cogitauerat in omnino eo die quo ablatuatur. Ibid. n. 6. 20. n. 30. Supereminuit inimicus homo in mente cuius dicitur peccatum inuidia: quia omnia illa vitia in nullo illi profuit sicut nec inuidio inuidia. Ibid. n. 9. seipsum considerant parvulum in partu dicitur hunc illum momordit inuidia ho. 21. n. 31. Dicit illi ad plura Epitheta quibus illa exponunt. ho. 21. n. 31. & seqq. Comparatur Ericio qui vicerat Isaac. Ibid. n. 55. Huius filia sunt alitua ho. 26. n. 3. & manducata. Ibid. n. 37. n. 53.

Ioab quare occisus cum fuerit Seditus David & huiusmodi Salomoni, nec non altare comprehensit. Ibid. n. 55.

Ioas diademate coronatus eius manibus in partu: nota mysterium. hom. 23. num. 6.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

Ioab tantum fuit virtutis vt Deus cum exaltaret. Ibid. n. 55.

To discere mysterium. Ibid. num. 54. Fuit nobilis, amicus Dei singularis & iubente Manasse ferra dissectus. h. 17. num. 43.

Israeliti e Iudæi de Ægypto in manna forti multis aucti beneficiis, tamen semper increduli h. 2. n. 15. Prodigia quæ Deus operatus est ad eorum egressum, Inbmerio Pharaonis stultique exercitum, donum aquarum dulcium in deserto, panis manna & multitudo coturnicum, omnia hæc intra triginta duos dies post egressum contigerunt. h. 3. n. 9. Nam post hæc mirabilia in quibus cognoscere poterant Deum esse qui hæc operabatur, increduli tulerant illum aquam ab eo postulantem in Raphidim. Excanduit idcirco contra illos Deus vehementer. Ibid. n. 9. Dum illi Deo poscent miracula, vocavit Christus panem Alimentum eorum. Ibid. n. 7. Afflixit illos multis tribulationibus in Ægypto ne Regionis illius fecunditas corda eorum sibi copularet, & desideria repriimeret teræ promissionis. h. 11. n. 39. h. 27. n. 17. Captivi erant in Ægypto & dicebatur Deus cum illis captivus. h. 27. n. 47. & h. 32. n. 35. Velligam in mari non reliquerunt quæ tamen Pharaon reliquit eorum, currit h. 21. n. 33. Cur dicitur quod armati ascenderint de Ægypto. h. 9. n. 5. h. 16. n. 26. Quo tempore fuerunt in Ægypto pro voluntate Pharaonis operibus Iudi dissecti, non illos Pharaon turbavit: at tamen dum egressum meditantur, operam illa deserunt, & in terrâ tendunt promissionis, bellum illis inulit atrocissimum. h. 3. n. 3. Primus qui occurrit illis fuit Amalec ex progenie Esau. Ibid. n. 19. Victores egrediuntur de draconibus illis petitis vis: quia armati tendebant favore Spiritus S. qui quia decet Ægyptiis victi sunt a mulcis & occisi. Ibid. n. 18. Postquam aquam de Petra receperunt, illos impugnavit Rex Amalec ut illos à gratitudine tanti beneficii distraheret. Ibid. n. 4. Quando tamen supra modum angustantur, illis Deus manna ministravit. Ibid. n. 31. Non habuerunt Reges nisi tantum iudices usque ad tempora Samuelis Propheta. h. 13. n. 34. Fuerunt illis Idumæi perpetui inimici vepore polleti Esau. Ibid. n. 10. Vide verum Iudæus.

S. Ioan. Baptista paulo post natiuitatem, delatus fuit ab angelis in desertum. h. 21. n. 48. Quis fuerit ille baptizatus quo baptizabat & quomodo realiter daret penitentiam & peccatores sua illi peccata confiterentur. h. 19. n. 34. Prudenter valde & moderate Herodem correxit. h. 25. n. 53. Fuit Herodes illi velut visus qui discebat eum à quo comprimitur. h. 3. n. 54. Cum diceret quod sicut amicus sponsi Ecclesiæ staret, quando dignitatem illi Messie dederant Sacerdotes Ierusalem, declaravit quod sicut discipulum & seruum Christi decet, sui munera esse audire illum, venerari & adorare. h. 11. n. 27.

S. Ioan. Euangelista se ostendit aquilam. h. 10. n. 1. h. 33. n. 1. Fuit Angelus qui ascendit & descendit per sealam Iacob id est Christi. h. 36. n. 3. Scribit particulariter verba

Christi magis quàm ceteri Euangelistæ. h. 10. n. 1. n. 3. Discipulus Christo fidelis, & idcirco illum magis quasi sibi æqualem dicit illi matrem suam esse suam solum nomine tenens, sed in rei veritate h. 4. n. 4. Prior Petro peruenit ad sepulchrum, sed loquitur h. 29. n. 60. Ex circumstantiis pariter colligitur quod quæ Deus contulit D. Ioan. Euangelistæ, colligitur virginitas. h. 24. n. 15.

S. Ioan. Chrysostr. divina recipere dona legitur. fam: casus illi contigit extraneus. h. 9. n. 1. Prior Dei zelosus, quod ostendit in doctrina singulari contra blasphemos quam expendimus h. 21. n. 10. Iam pulsus alcerum solatur Episcopum etiam eorum merito insigni. h. 32. n. 43. Eltorator dicitur. h. 29. n. 2.

Iudæi Patriarcha iussit concremari aureas suas ab ea confunditur. h. 23. n. 41. h. 34. n. 24.

Iudæi proditor vtum fidem habuerit h. 4. n. 10. tur ad Apostolos, licet Christus infirmus carere deest exitum. h. 27. n. 17. Merito in transfiguratione inuenitur. h. 12. n. 31. & seqq. Iam suum in hoc ostendit, quod non loquatur ceteris discipulis. h. 14. n. 23. Damnavit est ipse h. 21. n. 10. Apostolis, licet Petrus negauerit, & Thoma non voluerit quia in laqueum incidit diaboli, non auaritiam. h. 28. n. 37. Potentiam quæ est in operibus catorum, fuit Iudæi nequam peccatum de peccatis ea quæ commiserat. h. 18. n. 9. Dolore obventus h. 18. n. 9. operatus est in illo desperationem de sui misericordia, & hæc fuit agere biot Dei ostensa: quæ quæ Ibid. n. 9. Fuit Simonianus quia Christum per se potali vendidit, qui est donum Dei. h. 45. n. 2. Iam signum in Cain, ne quis eum occideret, & hanc in Christo signum, vt occideretur. Ibid. n. 30. Quæque eius augetur impietas in signum quod deus per illi captura, tanta crescit aliam pietas & misericordia Saluatoris. Ibid. n. 36. Eius symbolum fuit Altitudo patri contumax, cuius ruinam Christus annuntiat. h. 42. n. 47. h. 42. n. 35. 16.

Iudæi cæci voluntate: quia Prophecia plura sunt. h. 41. n. 35. Abscondit illis Deus gloriam operum suorum in Christo, in ingressu Hierusalem die Palmæ, sicut Moyse gloriam suam in nube, quæ ceteris in introitu tabernaculi, illamque coluit. h. 2. n. 1. Petro facultatem dedit parandi vitula, quæ est illum Iudæis prædicatorem; D. Paulo vero hanc infudit & eloquentiam: quia prædica de via salutis. h. 8. n. 7. Arctati viribus argumentorum. Christus seiplos tulerunt sententiam in parabola de vana gloria Ioseph, à fratris eius. h. 21. n. 10. quod Iudæi contra Christum tenuerunt. Ibid. n. 10.

INDEX MATERIARVM.

Ex modo quo in somniis quæ proposuit Ioseph intelligitur sub pectore fratrum suorum, & exaltatio, Ioseph, in parabola de vinea, quam Christus proponit suam declarat exaltationem, & Iudeorum ad pedes suos profanationem. Ibid. n. 8. Cum autem Christum agnouissent, & quod realiter ea fecisset signa, quibus se probabat Messiam, illi tamen vitam abutulerunt. h. 39. n. 8. vsque 11. Etiam auaritia & ambitio. h. 39. n. 13. vsque 18. Ex peccatis ipsorum eduxit Deus salutem mundi. Ibid. n. 26. vsque 29. Intenderunt per Christi mortem suam stabilitatem, & per ipsam in ruinam se precipitarunt, unde merito debent illos pater eorum Iacob. h. 7. n. 22. h. seqq. h. 39. n. 18. vsque 26. Vocantur pariter inimici & viduæ Dei. h. 7. n. 41. 44. Atque idcirco appellauit illos Iudas Anel. h. 40. n. 19. Quando Deum secum habuerunt fuerunt totius mundi illustrissimi: sed illum occidendo, omnium quos terra respicit, fuerunt abiectissimi. Ibid. n. 11. & seqq. Cum dediti essent idololatriæ: plasmata carceragesules, adueniente Christo, illi totaliter renuntiarunt, & implebatur illud Osæ vaticinium, quod Symon viro suo foret orbanda. h. 33. n. 10. Sol ab eis præcipue colebatur, atque idcirco præcipit illis Deus, ne illum laudarent. Ibid. n. 28. vsque 33. Ex ipso Iuda obsecrari suum. h. 40. n. 19. Et mirata conditio est, vt gentes illum inuenerunt, illi vero obsecrarentur. h. 33. n. 33. vsque 36. Sunt bibliothecarii Ecclesiæ, ad eius utilitatem, & propriam confusionem. h. 21. n. 13. Per mundum exules vagantes, formidolosi vt Cain. h. 39. n. 33. Fuerunt filij diaboli illi, in conditionibus suis similes. h. 34. n. 47. h. 37. n. 32. Etiam iacturam passi sunt propter voluntatis suæ inlicitum. h. 29. n. 34. Vocantur ordinarij cæci, h. 7. n. 15. h. 31. n. 35. h. 39. n. 30. Habebat Deus domum apud illos, & ideo deleruit propter culpam ipsorum, & edificans Ecclesiam. h. 24. n. 21. Non vult Deus vt exstirpentur vsque ad hunc mundum, sed vt per eum vagi dispergantur. h. 17. n. 49. Fuerunt eueriti per Titum: successus hic varios per leges. h. 18. n. 17. Populus datus ceruicis. h. 41. n. 13. Triumphus Christi de illis in resurrectione sua. h. 49. n. 17. 18. Multo gloriosiores quam Samson de Philistinis. Ibid. n. 19. vsque 24. Doluit Christus eorum perditionem, eique trinitatem artium mortalem. h. 41. n. 46. Seruauit populo Christiano sicut Elau Iacob, in seruando velut in archa. n. 55. Litteras. h. 21. n. 13. Inter Iudeos numquam fuit nisi unus Pontifex, & plures Sacerdotes: auaritia istrodoxus vt tanti essent tempore Christi. h. 46. n. 34. Inter ipsos nemo captus ligabatur nisi ob crimen capitale. Ibid. n. 51. Vestes discendere, frequens erat illis cerimonia, vt zelum testarentur honoris Dei, quando aliquarum terentibus blasphemiam. Ibid. n. 44. Quod Capthas vellere sua sciderit, pronosticon fuit, prope esse Pontificatus Iudeorum interitum. Ibid. n. 54. Habebatur apud illos summi decore nota, alicui in faciem expuere.

Ibid. n. 55. In morte Iudæ fuit perfigurata Iudaici populi subuersio. Ibid. n. 56.
Iudith exemplum viduarum. h. 31. n. 58. Magistra Sacerdotum, & victrix exercituum oratione & ieiunio. h. 1. n. 16. Excellens fuit ejus de Holoferne victoria: quia contra illum prodit armata fauore Spiritus S. h. 5. n. 17. h. 25. n. 14. Illam elegit Deus ad hoc principaliter. h. 4. n. 33. Discit pro remedio obliuionis. Bethulia prudentius quam ipsi Sacerdotes. h. 7. n. 18. Martiam præcellit. h. 32. n. 56. Singulari consilio velles induit in conditatis suæ, aditura Holofernem & medias Assyriorum tubricorum acies penetratura. h. 16. n. 30.
Judices sint vt natus Ecclesiæ inter binos oculos. h. 7. n. 10. Multa indigent oratione, petant gratiam & lucem à Deo, ne forte decipiantur. h. 26. n. 12. & seqq. Ne sint in ferendis sententiis præcipites: nam idcirco lesent. Ibid. n. 12. & 41. Amare debent iustitiam, vt ipsam sibi charissimam. h. 31. n. 19. Sibi persuadent se à Deo habere jurisdictionem & potestatem. h. 7. n. 3. vsque 7. hom. 35. num. 16. Vnde graue est illorum peccatum, si potestate sibi à Deo tradita defendendi iustitiam, abutantur ad illam offendendam. hom. 35. num. 15. vsque 22. Vt præcipuos consiliarios habeant leges Dei. hom. 37. num. 16. Execrentur auaritiam. hom. 28. num. 44. Sit illis cor docile, prima ne rapiantur in formatione. hom. 26. num. 13. Vt thronum suum cœlerent, peccata non permittant secundum legem status: quia illud ipsos subuertet. hom. 28. num. 8. & seqq. Sint vt fortes Israel custodientes lectulum Salomonis tenentes gladium iustitiæ: primo super femur suum, id est seipsum, & familiam suam. hom. 26. num. 12. Sint inclinati magis ad misericordiam quam ad rigorem. hom. 28. num. 42. Iudicent alios, oculos in seipsum, & propriam resistentem infirmitatem, vt sint comparietes. hom. 26. num. 44. 50. & seqq. hom. 38. numero. 104. Cauent, ne famulos suos assumant scelere suorum multos: erit enim strictissimum eorum iudicium, & ingressus in infernum solemniss. homilia 35. numero. 22. & seqq. Vt sint quales oportet esse, habere debent quatuor illas conditiones quas requirit Iethroa Moysi, vt sint illi coadiutores. hom. 10. num. 41. Vt prudenter proferant iudicia, illa præueniant feruida oratione, sic eum Christus docet, quando officio fungi debuit iudicis. homilia 26. numero. 16. Est officium proprium, non hominum, sed Dei. Ibid. numero. 12. Nec amplius est, quam declarat iudiciorum Dei. Ibid. numero. 12. Iudicat casus particulares & contingentes, qui possunt aliter esse, quam apparent, vnde vt sciam prudenter attingat assentientia illi opus est Sapientiæ diuinæ. Ibidem numero. 12. Castigent cum misericordia, & compassione, & non cum atrocitate. Ibidem numero. 42. Sic aliquando potest esse grauis iudicis peccatum, licet ex iustitia iudicet, quam ipsius rei: sententia D. Ambrosij. hom. 16.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

lit illa globi ignei in quo apparuit S. Franciscus, quæ
manifestabat in tima cordium & actiones omnium re-
ligiosorum ho. 6. nu. 38. In momento temporis fiet illa
ratio corporum cum animabus ad clangorem tubæ no-
mine in die iudicii Ibid. nu. 39. Omnia ibidem eò
modo videbuntur, vt in ista oculi vnusquisque videat
latium suorum latentium secretorum, & cordium pa-
ter omnium hoc enim est in ista oculi de quo D. Pau-
lus & D. Tom. Ibid. nu. 39. Manifestando secreta & oc-
culta nostrorum cordium, verificabitur illud quòd dici-
tur quod illuminabitur *apostata tenentur*. Ibid. nu. 40.
Patent enim peccata sanctorum ad maiorem glo-
riam gloriam: quia videbitur quòd illa superarunt &
peccata suis postulerunt per penitentiam pro illis
paradam Ibid. nu. 47. 48. Idcirco dies dicitur horribilis
& manifestus ho. 6. nu. 45. Omnis creaturæ suum vigo-
rem & virtutem exercet contra damnatos, Ibid. nu. 39.
A se q. Potissimum autem ignis qui singularibus polle-
re qualitatibus, Ibid. nu. 61. & seqq. In hoc die omnes
conspicent se inueni quotquot sunt in mundo. ho. 12. n.
41. Apertendus est liber vitæ agni. Latet hic mysterium
ho. 14. nu. 19. In publicum peccata prodibunt conclusa
videtur in seculis Ibid. nu. 60. & seqq. Ratio exigitur ne-
dum de peccatis commissis, sed etiam de reperiis mise-
ricordijs. ho. 17. nu. 48. Merito noluit Deus diem hunc
nobis esse manifestum, hom. 6. nu. 40. & seqq. Imò ipse
Civitas particulari mysterio dixit se illum ignorare.
ho. 29. nu. 39.
Iudicia remedia vitanda sunt. ho. 19. nu. 69 & seqq.
ho. 25. nu. 42. & seqq. Regula datur ad illa non ferenda.
ho. 30. nu. 31. & seqq. Præsertim res respicienda quam iudi-
cia ho. 29. nu. 60. Iudicium remedium est illud quòd
si de peccatis præteritis, præsertim notando virtutes,
sunt male iudicant de Magdalena Pharisæus. ho. 38. nu.
11. & seqq.
Iudex Cæsar licet multa vicerit regna debilis tamen
fuit quoad quidem seipsum non superauerit. ho. 3. nu.
31. Fuit mortis eius omen infaustum quòd in vitulore
quem offerebat cor, minime peccaretur. ho. 42. nu.
74. 75.
Iustus Deorum supremus idem erat quòd Deus pec-
catorum. ho. 13. nu. 33.
Lamentum fuit exitanda & zelus contra iuratores &
Hoplitos exercendus. h. 18. nu. 59. & seqq. Proprie-
tatem in inuentum præcepit Deus quendam lapidari,
num. 20. nu. 19. Imò ipse Nabuchodonosor punxit iuramen-
tum non impletum. ho. 6. nu. 22.
Lapsus originalis hominem à morte præseruabat,
redd. b. que in omnibus bene compositum. ho. 11.
nu. 15.
Lapsus varias habet significaciones. hom. 26. n. 15. Pax
esse non potest sine illa in Republica. ho. 28. nu. 6. ipsa
Amulico, dia sunt due columnæ quæ sustentant punit.

dum h. 25. n. 50. Illas Christus coniunxit in casu aduice-
re, quasi coniungens duo extrema terra. ho. 26. nu. 50.
Similiter illas coniunxit in mysterio velle redem-
ptionis. h. 39. n. 37. Est necessaria iustitia sed exerceri de-
bet cum benignitate. ho. 42. n. 51. ho. 26. n. 42. ho. 38. n. 104.
Vide *iudicis*.
Iustificatio ita Deo propria est ac creatio. ho. 18. n.
56. Requiritur ad iustificandam animam tota Dei po-
tentia. Ibid. nu. 25. 56. Est maius opus quam creatio. ho.
25. nu. 4. & seqq. Non est in homine potestas quæ se iu-
stificet ab vno peccato mortali, sed nec ad illud deside-
randum efficaciter propria virtute. ho. 15. nu. 43. Deus est
qui iustificationis opus incipit, & qui dat ei perfectio-
nem. ho. 18. n. 52. ho. 25. nu. 43. ho. 30. n. 63. Ad illam no-
strum à nobis requiritur consensus. ho. 10. n. 33. & seqq.
ho. 24. n. 49. Vnde conuenire debemus cum aliquo ad
illam ex nostra parte. hom. 24. num. 51. hom. 27. nu.
57 & seqq. Gratia Dei & nostra diligentia requiruntur
vt iustificemur, declarantur autem in tribus parabolis,
de oue perditâ quam inuenit pastor, & in dragma
quam mulier inuenit, & in filio prodigo. h. 24. n. 51.
Iusti, vidit illos Ezechiel in figura illorum anima-
rum mysticorum, quæ plena erant oculis ob sollicitu-
dinem, & continuam vigilantiam quæ viuunt contra
diabolum. ho. 5. n. 27. conatur diabolus illis persuadere
necessitatem & defectum eius quod est necessarium,
vt compellat illos quatenus disidentes Dei obsequio re-
nuncient. Ibid. nu. 31. Non se tradunt tentationi, sed in
illam à Spiritu S. duvantur, vnde ex illa redeunt victo-
res. Ibid. nu. 14. Imò in rebus fidei prælo se non committunt
nisi impulsu Spiritus S. patris, nisi in illo super-
entur, vt patet in D. Paulo. Te ipsum considera quan-
tum tibi conueniat occasiones fugere certaminis &
tentationis ne Deum offendas. Ibid. nu. 15. Illis incumbit
vigilare diligenter: quia cum tales sint, diabolus con-
tra illos fortius animatur. *Custodi animam meam, quo-
niam sanctus sum*. Ibid. n. 7. Operatur penitentia in ius-
to quòd in baptizato aqua baptismatis etiam dixit
D. Petrus Chrysost. *lacryma peccata baptizati*. ho. 6. n. 48.
Ad iustificationem peccatoris requiritur vt alas demit-
tat intellectus sui & voluntatis sicut Seraphim quos vi-
dit Ezechiel qui alas demittebant quas habebant in
medio corporis. ho. 10. n. 35. Supplicio, quòd videt in
peccatore, iustus perterretur atque sollicitus, vt ope-
ra sua bona sint, & eo modo manus suas lauat in sangui-
ne peccatoris. ho. 18. n. 6. Videre iustos remuneratos &
peccatores punitos ad virtutis promoti exercitium, ob-
lucrum præmij, atque ad fugam peccatorum timore
supplicij Ibid. nu. 6. Consideratio est vtilissima D. Ber-
nard. cum illa caelum ascendere & iustos cernere la-
zarios & cum eadem descendere in rariara & peccato-
res videte cruciarios. Ibid. nu. 6. Iusti magni faciunt pec-
catores, quia bonum quod habent, & malum quod in-
scipiis

seipſis eſt atque dunt: peccatores autem aſpernantur in-
ros, quia bonum quod in ſe habent perpendunt & de-
fectus licet paruos iuſtorum hom. 21. n. 24.
Inuenies aetas periculofa quia ad peccatum inclinata
eſt & ideirco morti propinquoſ quam ſenectus vt pro-
bat. hom. 31. n. 28. & ſeqq.

L *Achirma* ordinatæ ex particulari diſpoſitione natura
ad cordis ſubietam. h. 31. n. 60. Vnde n ſi in aſſiſſio-
nibus effundantur, morbos ad ſerunt. h. 32. n. 72. 73.
Porro parum proficium, quando ob ſacram tempor-
alem effunduntur: non enim illis damnum reparatur,
quas ideirco Eſdras ſtultas appellat. h. 38. n. 85. vſque
88. Porro ille quibus peccata deplangimus, magnam
habent efficaciam, teſteſque ſunt doloris cordis. Ibid. n.
62. vſque 70. 71. Earum loquela ſupra modum in ordi-
ne ad Deum efficacis eſt. Ibid. n. 75. 76. Adeo potentes
ſunt, vt una ſola potentior ſit ad demergendum diabolum
omnemque eius exercitum, quam totum mare rubrum
ad præſecandum Pharaonem. Ibid. n. 77. vſque 80. Tan-
tum poſſunt, vt animam efficiant thronum Dei, & melius
emundent quam aquæ torrentis Ciſſon. Ibid. n. 80. 81. Sunt
adeo pretioſæ coram Deo, vt tantum quia illis aqua cla-
ra ſimilis eſt, ſibi illa placuerit in diebus Sannelis. Ibid.
n. 74. Docent nos agricolæ illas vtiliter impendere. Ibid.
n. 82. Indiciũ ſunt amoris & trilitrix. h. 32. n. 65. h. 38.
n. 75. Non ſunt illicitæ, ſed permiſſæ ſi ſunt moderatæ in
morbis amicorum. h. 31. n. 60. & ſeqq. h. 32. n. 72. 73.
Illas non effundere in alienis aduſſicatis ſtoicum eſt
& non Chriſtianum h. 31. n. 56. & ſeqq. hom. 32. n. 61.
Ob particulares rationes dicuntur indecentes Regibus
& Episcopis. hom. 32. n. 66. Vt poenitentia noſtræ lachri-
mæ viles ſint, debent à Deo adiunari, ſicut aqua dilu-
tijs, quæ de cælo & terra dimanarunt. hom. 38. n. 71. Sunt
illis propriæ qui ſuas culpas agnoscunt, quos non excu-
ſant, ſed deſſent. Ibid. n. 72. Cum illis egit D. Petrus, &
non verbis. Ibid. n. 75. Cur Chriſtus dixit mulieribus
Hieruſalem: nolite flere ſuper meſ. Ibid. n. 86. Aquæ lachri-
marum extollunt nonnullos ſuper Cherubin, vbi illas
vidit Ezechiel. hom. 25. n. 61. Ills, quæ ſunt veræ poeni-
tentiaſ conſringit Deus capita Draconum neſtorum
criminiũ. Ibid. n. 61. Quando peccator conſellim ad
crimina quæ planxerat, relabietur, videntur incoſe
tantum & non ſerice fuiſſe lachrimæ. h. 40. n. 9. & ſeqq.

Lamia quale animal ſit, & iudicat peccatorem, qui
titulo religionis Deum offendit. hom. 28. n. 17. Fuit ſig-
gulare ſymbolum Synagoga. hom. 37. num. 35.

Latro ſunt in Republica viles & honorati, & hi
ſunt nequiores, quos Propheta nuncupat latrones vi-
cinorum. hom. 7. num. 35. & ſeqq. Sunt hi Reipubli-
cæ ſanguifugæ, qui pauperum ſanguinem exſugunt. hom.
44. num. 4.

S. Lazaro qui ſuit cum Chriſto crucifixus, officium ſer-
uauit licet mutauerit materiam. h. 44. n. 1. Per
conati ſunt Chriſto talem numerere, ſed per quoniam
ſum de illis triumphante. Ibid. n. 2. vſque h. 44.
ſum cum eo diabolom tranſiſſit. Ibid. n. 3. vſque h. 44.
Crucifixus officio ſanctus eſt D. Petri, ſicut h. 44.
confirmans. Ibid. n. 17. vſque 21. diabolus et
ritum, ſemel in anima, & alias in corpore, vſque h. 44.
ſum crucifixus. hom. 47. num. 9. Conſiſſit enim
nit ad eius gloriam. hom. 44. n. 1. vſque 27. h. 44.
lens eius poenitentiaſ, per quam Martyr coronatus
n. 27. Admiranda eius fides, ſper, & charitas. h. 44.
10. vſque 39. Inſigne ſuit beneficium. q. 44. h. 44.
lum præuenit. Ibid. num. 35. vſque 44. Non poſſunt
exemplo poenitentiaſ, quam non diſſimulat
vitæ terminum. Ibid. 44. & ſeqq.

S. Laurentius ſolatur eum D. Sicut quoniam
li prædixit tormenta, quam et quæ ipſe poenitentiaſ
32. num. 28. Diebus Venetiſ delectat ad ſurgendum
atque inde liberat multas animas ſibi digne. h. 44.
num. 13.

Lazarus mendicus malum uicium, pauperum
ſuam & ſoluit efficiens voluntaria. h. 44. n. 1. vſque
44. n. 23. 29. Exſpirat inter ſingulos canum, vbi
minus ſuit mors eius bona & beata. hom. 31. n. 56.
aſſumptus à multitudie Angelorum in ſum. h. 44.
hom. 36. n. 33. Es inferno vidit illum ſum. h. 44.
ipſe illum de cælo: effectus hic notatur. Ibid. n. 46.

Lazarus reſuſcitatus miraculum moruſculorum
ros virtutum. hom. 32. n. 2. & tota hanc aduſſa,
quidquid in ea occurrit, explicatur. h. 32.
S. Leo Papa ſcripſit Epistolam de doctrina Catholice
ſecta & correctæ per D. Petrum. hom. 38. num. 1.

Leo animal noble, talenque ſe ostendit in
cum quodam cane Meliſeo. hom. 25. n. 60. h. 31.
li obueſcent, ſtat immobilis h. 31. num. 1. h. 31.
amittit & periretur ad conuictum. h. 31. num. 1.
26. n. 48. 49.

Lepra, uerbus contagioſos, conuictoribus
certiores idque particulas myſterio. h. 31. num. 1.
hom. 26. num. 31.

Lerna malorum quid ſignificet. hom. 31. n. 16.

Lex Dei cibus animaſ. hom. 31. n. 3. Non poenitentiaſ
ſuas per ſum contrariam vel diſſimulat. Ibid. n. 16.
22. n. 1. Lex antiqua diſcebat agere ob poenitentiaſ
particularem hom. 6. n. 35. hom. 7. n. 21. Egerunt in
culo Giczi. hom. 15. num. 6. Lex erat grauiſſima
noua magis uiliter eod. h. 31. num. 2. h. 31.
Apocalypſi, meſura arundinea, quæ ſumit eod. h. 31.
hom. 3. num. 12. Quia in ciuitate Sionis ueritas
legis diuinaſ illam occipere poenitentiaſ & impunitaſ
Regem ſi ſumque cruciſſare dnoſ tantum aduſſam
Simeon Scilicet & Leui. hom. 17. num. 2. vſque h. 31.

liberarent & exercitii copioso contra illos infur-
 gere, procuravit Iacob, erigere hanc septem, præcipiens
 illi qui cum illo gradiebantur, ut comminuerent & ex-
 terminarent omnia idola. Ibid. num. 26. Sicut ad pro-
 mulgationem legis timoris eiusdem signa. Deus ostendit
 sic a ad promulgationem legis gratæ, amoris signa
 hinc eisdem similia. ho. 12. n. 15. Quia septimentum est
 nam referens ad nostram protectionem, præcipit Deus
 ut manus custodiatur, ita vt nec eius vel minimum in-
 fringatur præceptum. ho. 17. num. 28. Speculum est quod
 Deus animæ proponit, quatenus detegat & videat suos
 defectus, & per illam omnes emendet. Ibid. num. 28.
 Quæque peccata committis, tot rupturas aperis in sepe
 legis diuinae, & alias tot portas tuæ perditioni. Ibid. num.
 27. Lex vetus firmata est sanguine animalium: noua
 Christi sanguine, hom. 41. n. 78. Multum discrepant
 si promissa spectaueris. Ibid. n. 77. & seqq. Licet lex
 Evangelica sit amoris, eam tamen Christus in timore
 fundauit & merito. ho. 28. n. 15. & seqq. Leges Dei sunt
 factæ, sicut statuta diaboli, carnis & mundi gratia sunt,
 quod clare demonstratur hom. 3. num. 10. Omnia eius
 mandata seruanda sunt ad viuendum. Ibid. n. 3. Idque
 propter eam rationem quam allegat D. Iacobus Apo-
 stolus. ho. 17. n. 25. Eorum custodia particulares conser-
 uat Respublicas. Ibid. n. 22. vsque 29. Non præcipit
 Deus, vt non sentiamus repugnanciam in illo quod lex
 seruabit, sed illa non obstant, illud obseruamus. hom.
 4. n. 10 & seqq. hom. 45. n. 86. Quantumuis auferatur pec-
 catum remanet semper calor concupiscentiæ, sicut colu-
 ber cum calore qui remanet in ipso. eam abicisso capi-
 te, uetere namque infligit atrocissima. Quantumuis calor
 hic auferatur, eam ne te superes. hom. 4. n. 10. Progre-
 dere in via legis diuinae, quantumuis audias vitulos
 tuam passionem, sicut illa vacca mylix trahentes
 stram testamenti magis suorum & eam illis Deo gra-
 tus erit. Ibid. n. 15. Dum operè Deo placuit Abraham,
 qui quantum sentiat mortem huius mundi, perficit tamen san-
 ctam eius voluntatem illam offerendo: idem hoc facit
 in operibus mortificationis, licet molestiam sentias, &
 sint ille. Deo placebis. hom. 4. n. 11. Ad nos nequa-
 quam spectat examinare legem Dei, sed simpliciter eam
 obseruare. ho. 37. num. 28. S. edula est ex qua iudicanda sunt
 omnes homines, & mali conuincendi. ho. 6. n. 35. 36. Nul-
 lius inanis custoditur, quam Christianorum, unde de-
 uidit Deus conuincitur. hom. 17. n. 23. Primò postulat
 Deo eas obseruare, ut quam sacrificia. hom. 23. num. 54.
 & seqq. Est uirga Moysi, quæ ceteras leges deuorat. ho.
 3. n. 8. hom. 11. n. 35. Noster est aduersarius, cum quò
 nobis conueniendum est deum uicimus. homilia 34. num.
 31. Lex amandi inimicos difficilis est, quia non uidetur
 in eas obseruanda: licet e voluptas, honor aut commo-
 dum. ho. 3. n. 5. Et quia natura inditum est in eam assur-
 gere qui suis malum iussit, Ibid. num. 4. Porro facilis ef-

ficitur, consicendo oculos in Deum, ipse namque nobis
 præcipit eius obseruanciam. Ibid. num. 17. Illam obser-
 uari facilem inuenit D. Stephanus pro lapidantibus in-
 tercedens, quia oculos suos in Iesum coniecit. *Dei in
 Iesu* Ibid. Vt Dominus voluntatis consignat amorem
 quem ei debemus in amorem inimicorum, vt Dominus
 qui consignat cum scedula sua quantitatem aliquam,
 quam mandat economo suo solui illi, cui scedulam
 dedit. Ibid. Accurrit Dauid ad Dominum, quando in-
 mici dilectis illum lacerabant, & per hoc illa, modeste
 tulit. Ibid. n. 18. Non dormiat in tua consideratione Chri-
 stus, qui dilectionem inungit inimicorum, & turbatio-
 nem non patiens in diligendo illum, sicut Apostoli in
 mari: cum enim Christum haberent sibi excitatum, quie-
 ti manserunt & liberi à tempestate. Ibid. n. 20. Postulat
 Dauid à Deo vt intelligere possit delectabile, honestum
 & vili absconditum in lege eius: non enim eo possunt
 sensus accedere & percipere. hom. 3. num. 9.
Libellus repudij quo sine, & à quo scriberetur. ho. 26.
 num. 42.
Libri pij multam auferunt utilitatem. rom. 3. n. 17.
 42. Quales erunt, sperandi in extremo iudicio. hom. 6.
 num. 36.
Liberalitas, quid requirat, & tantum in Deo perfectè
 celebratur. hom. 25. n. 45. & seqq. Illi non repugnat per-
 re, imò vt perfecta sit, petere debet. hom. 25. Ibi.
 Vera liberalitas non admittit prodigalitem. hom. 27.
 num. 74.
Libero arbitrio potitur homo dum uigil, cui nulla po-
 rest creatura vim inferre, nec totus simul infernus. Di-
 citur quòd Deus ab homine discedit, ad declarandum
 quòd illam suæ reliquat libertatem. hom. 18. n. 20. Plange
 eum quem deserit Deus, vt suam insequatur libertatem,
 illi vacans, quòd per illum intendit, quia ad damna-
 tionem suam festinat, vt patet in Pharaone submerso dum
 suam sequitur libertatem. hom. 18. num. 21. hom. 5. num.
 35. ho. 37. num. 70. & qui magis nostram seruat liberta-
 tem, Deus est. ho. n. 17. n. 42. & ho. 18. n. 20. porro per
 peccatum infirmatur, vt declarat D. Bernard. ho. 13. n.
 51. Atque in hoc suam Deus liquidius manifestat omni-
 potentiam, quòd moueat efficaciter & determinet vo-
 luntatem, quomodo & eò modo, quo uult, nulla tamen
 facta uolentia. ho. 4. n. 50. ho. 19. n. 25 & seqq. ho. 41. n.
 11. vsque 17. Non illi attribuenda est determinatio ad e-
 pus bonum & meritum principaliter, sed gratie Dei.
 hom. 19. n. 41. & 48. Tali modo conseruat Deus hanc li-
 bertatem, vt absolute loquendo possit non esse quòd Deus
 determinat, licet futurum sit. ho. 36. n. 16. & seqq. Con-
 cordia inter prædestinationem & liberum arbitrium cre-
 denda est, quamuis non intelligatur. Ibid. num. 9. & seqq.
Lyncus dicitur uir uisus acutissimi. hom. 13. num. 30.
Lingua optimus & pessimus est hominis, maxime
 uilis, & maxime nocivum. ho. 19. n. 45. Illam Deus nobis
 11041

tribuit in bonum, & illam extendimus ad malum. ho. 7. n. 33. Vocatur lingua animal inquitum, plenum veneno mortifero, simile mustela. ho. 23. nu. 25. & feqq. petenda est à Deo gratia quâ donari possit: non enim est in homine robur ad hoc sufficiens. Ibid. Damnum quod causat raro cum aequalitate restauratur, unde multi propter illam damnantur. ho. 19. n. 47. Laqueus malus est lingua detractori, detracto, & audienti. ho. 13. n. 29. & feqq. Mala lingua cruciat animam, eamque peruat. ho. 19. num. 47. Idcirco petiit Christus per David à Patre suo æternio, vt ab illa eum eripiat, velut de gladio accipiti. Ibid. n. 47. Sicut dicit de se D. Paulus quod sine charitate nihil sit, ita dicit D. Jacobus virtutes esse vanas & vacuas in homine malæ linguae. Ibid. num. 47. Ideò vocat illam instrumentum omnium iniquitatum. Ibid. Ignis est inferni, quia diabolus, qui possidet illum, & deum, illos efficit loquaces, maleficos, nec ipsi Angelis parentes, imò nec ipsi Deo. Ibid. Est velut cogitatio, cui nihil potest ingressum prohibere, unde ferit & maxime distum, & absconditum. Ibi. Serpens est, qui existens in Armenia, hic pugit ubi sum, & de longinquo adducit venenum. Ibid. n. 47. Ignis est quem vidit Hieremias, qui fertilem & luxuriantem oliuam exurebat. Ibid. num. 47. Peccatum linguae, malus est nodus, etenim non aduertitur, & eò modo constringit, vt absque remedio vitâ adimat. Ibid. nu. 47. Est lapis ille, qui illusus est in pedes statuae, totamque illâ euerzit & dissoluit compositionem ex metallis pretiosissimis. Ibid. nu. 47. Multos videmus tribulationibus oppressos, & cruci affixos infamiae ab vna mala lingua, nec inuenire est quis hoc fecerit. Ibid. Octaua plaga locustarum Pharaonis, fuit valde molesta & crudelis, quia misit illam Dominus propter peccatum contra octauum præceptum, quod est lingua. ho. 33. n. 28. Lecula quæ rotum consumit, est iustum malæ linguae supplicium. Ibid. n. 28. Inter puteos bituminis, ex quibus difficulter emergitur, locum obtinet principalem puteus malæ linguae: quia maximo negotio quis ex illo saluus emergit. Ibid. n. 33. Stultus cor habet in lingua, vt autem prudens linguam continet in corde. Ibid. n. 34. Lingua murmuratoris venenum est quod exurit sicut ignis inferni. ho. 50. n. 6.

Lotus fugatur ex Aegypto per ventum Occidentalem, symboliam nota peccatorum: etenim fugantur vento & aëre mortis. hom. 31. nu. 12. Submersæ in mari rubro, præfigurant Christi Passionem. homil. 42. numero. 108.

Lotus binos hospicio suscipit Angelos, cum tres apparuissent. Abrahæ: nota mysterium. h. 28. n. 3. Protegit illos à Sodomitis. h. 31. n. 49. Eodẽ modo quo liberauit ipsos, & illi eum ab incendio Sodome vindicarunt. hom. 24. nu. 57. Licet filias suas domo propria amandaret, in qua lætæ morabatur, præcipiens eis egressum de Sodoma illis tamen ad salutem cessit, nam illas ab

incendio seruaue incolentes. ho. 4. n. 3. Vt illas statuum salis conuerteretur. Læti hic arcum. ho. 49. ho. 21. n. 34. ho. 23. n. 77. Prædicator factus. ho. 41. nu. 38.

Luceas Medicus: eius Scriptura Recipe conuenerit salus spiritualis. ho. 31. nu. 8.

Lucifer dicitur principium vitium Deorum. ho. 28. n. 48.

Ludauicus Bertrandus exemplum Confessorum, ne peccatores exerceatur. ho. 19. n. 61.

Luna plena à canibus latibus impetitur. ho. 38. nu. 116.

Lutherus infirmitate dæmonum alloquitur, spiritum corpus eius in terra, anima vero in inferno. ho. 19. n. 61.

Viuentis lymphatico spiritui sunt infundit. homil. 42. numero 35.

Lux omnes corporales creaturas diluit & mendicia excedit. h. 34. n. 13. Eduxit illam Deus de mundo. ho. 44. nu. 25. 26. sub eius simbolo fe Clauis multat. ho. 33. n. 2 & feqq.

Luxuria vitium est quod excoecat. ho. 10. nu. 18. n. 25. & feqq. ho. 36. n. 19. & feqq. Ignis est animalis facultates, saltem, & vitium. ho. 18. n. 28. A sepe luxuriosus nuncupatur bysrum ho. 10. n. 24. n. 29. Quis est magis se quis hanc vitio tradit, tam peccatum eius concupiscentia ardentius quæritur. ho. 18. n. 28. N. 27. & feqq. Nunquam sanatus. h. 24. n. 75. A sepe propter hoc vitium particulariter diabolus hominibus insidet. ho. 18. n. 41. & feqq. Videtur vitium hoc magis simile obstinationi dæmoniorum in aëre, curiam difficile sit eum eripere, qui in illis recedunt. Propter illam obstinationem dicitur quod quilibet impudicum possidet, sicut reos inferni. Ibid. n. 41. Inania mala secatore complectitur, vt dicitur. Evangelistæ de Herode incestuoso. Ibi. n. 41. Non est peccator homo qui carnis suæ scilicet appetens, quæritur creauerit, vt in illo requiesceret. Ibid. n. 41. Inania occupatis in Aegypto fordis epebous hoc dicitur. D. August. & D. Bern. Luxuriosos. Ibid. n. 41. Inania carnalis inordinatis suis satisfecit appetitibus, quod quidquid ex illis consecutus est, magis in aëre, quod autem vt certum verumque habet, animæ est perditio. Ibid. n. 28. Propter vitium luxurie, gressus in uentibus vilipenditur. Ibid. nu. 28. Ex eo quod occupatis participat ab igne, omnia consumit, & ex eo quod luxurie communitat, grauem exhalat colorem, cuius dicitur & iuste punitur igne & sulphure, coactur. Ibid. n. 28. Ibid. n. 28. Ignis est vt graecoles. n. 28. Ibid. n. 28. Nilu sic debilitat, inuenit esse, vt luxuria. Ibid. nu. 34. De uoluptate uij voluptatum carnis ranc nateatur iniquitatem, quæ uicem perturbantes, sicut illa quæ hanc perturbant, & Pharaoni quietem igniumque impediunt.

Ibid. nu. 17. Ad componendos inordinatos carnis appetitus, remedium est illam constringere vt fecerunt cum P. Thoma Angeli, carnem eius ac lumbos cingulo constringentes, vt deinceps nunquam illos sentiret. Ibid. n. 40. de feruis subieciunt impudici diabolo illique ita copulauerunt vt nec sustulibos eos possit a se repellere. Ibid. n. 41. & seq. Est passio valde vehemens vt patet in Theodorico. ho. 24. n. 36. Vitiom quod licet mundus in mulieribus excutatur, turpius tamen est in viris. ho. 26. n. 33. & seq. Tentat diabolus mahis vn uersaliter in ista materia ho. 27. n. 70. Huius vitiij remedium in fuga consistit. ho. 28. n. 29. ho. 26. n. 22. & seq.

M.

Magdalena a Deo statuitur in Ecclesia vt magistra penitentie. ho. 18. n. 3. vsque 8. Instruxit illa Christo conuincim multo sapidius quam Pharisaeus. Ibid. n. 17. Scror fuit Lazari & Marthae, & quantum alicuius peccata dimittunt bene tamen exprobandum ad Dei eiusque gloriam. Ibid. nu. 12. vsque ad declarauit. Eual. ista quod multa graua atque inordinata fuerint & quod per illa euenissent offerens sacrificium gratum diabolo est uerecundia. Ibid. nu. 26 vsque 31. Illuminauit illam Christus uerbo suo, uelut diuinus uisitor, accurrit autem illa seposita omni mori vt ouis illa propria. Ibid. n. 38. vsque 47. Aggreditur penitentiam vt decet animo nempe robustiori. Ibid. n. 47. vsque in. Retro stetit a tergo Christi illum agnosceus vt patrem suum & locum, ubi sua debebat excutere peccata, demonstrans pariter animae suae uerecundiam. Ibid. n. 50. vsque 60. Incipit lacrymis facisfacere facta pellicanos, in Chocorax, passerque solitarius Ibid. n. 60. vsque 67. Eiusque lacrymae uerae fuerunt. Nam enim illas Dauid confepit & decantauit triumphum celebrans Sauletoris. Ibid. nu. 65. vsque 72. Fuerunt illae lacrymae penitentie, potentes & quales decet hoc est pro peccatis. Ibid. nu. 72. vsque 88. capillos suos expandit super pedes Christi Domini: habes hic mysterium mirabile quod celebrauit Dauid ad gloriam Redemptoris. Ibid. n. 88. vsque 94. Osculata est pedes Domini cosque ruxit, nec uacat hoc mysterio. Ibid. n. 94. vsque 99. Fuit penitentia eius excellens illam omnibus illis agens quibus Deum offenderat. Ibid. n. 99. vsque 102. Perperam iudicauit de Christo Pharisus, quia nec huius uirtutem, nec uolentis nouerat penitentiam. Ibid. n. 102. vsque 112. Adeo flagrans eius fuit amor, vt iudicante eam Pharisaeo, Chyillus eam declararet Seraphinam, & accerime defendit. Ibid. n. 112. vsque 121. Fuit illi Christus peccati anima illius coelestem infundens, & faciens particularem peccatorum mediatoricem. Ib. n. 123. & seq.

Maga, commiter sunt feminae magis quam uiri, ob eorum infirmitatem. ho. 23. n. 8. **M**alicia Italica suffulta, diabolice exced h. n. 23. & seq. **M**agistera quid sint & qui designificant. h. 23. n. 92. *Hieron. Bapi. de Lanna. 19.*

Manna coelitus datum cibum erat & potus atque idcirco quod aquam Israelite penderint, illis uisio vertitur. ho. 27. n. 72. Dependebat eius sapor a uoluntate comedentis ho. 29. n. 58. Praecepit Dominus vt pro illo gratias agerent particulari quadam dispositione. ho. 33. n. 13. Fuit Symbolum Christi, potissimum in eo quod illud Israelite despexerint ho. 30. n. 56.

Manuetudo proprie dicitur in eo qui cum possit offensorem suum proferre, non tamen facit, & haec illa fuit Christi per Dauidis significata mansuetudinem. ho. 41. n. 82. & seq. Hac se armant uictique mundum dum factus agnus Ibid. n. 83. atque eadem suos armant Apostolos & ministros. Ibid. n. 91. 92.

Mare elementum est indomitum, soli diuinae subditum omnipotentiae, & de facto demonstrauit, dum per illud traduxit populum suum sicco pede. ho. 4. n. 2. & seq. Deum gloriam suam ostentat in caelo, dominium suum in terra, & suam in mari omnipotentiam. Ibid. n. 2. Etiam ostenditur in eiusdem regimine. Ibid. nu. 2. Ex eo quod uiderunt nauis quod Deus Iosue maris tempestatem se daret, cognouerunt quod uerus hic esset Deus, & ad fidem eius se conuenerunt: quanto magis poterat Christus cognosci vt Deus in illo miraculo, quo mare sedauit tot prodigijs, quos uiderunt Apostoli? ho. 4. n. 4. Cum tantum sic miraculum, quo Christus maris fluctus cohibuerit, illud Iob cognouit his mille annis antequam contingeret. h. 4. n. 3. Fundus eius floribus uernabat quando illud peruadant Israelite, qui nullum transitu reliquerunt uestigium, sicut Pharae & Aegyptij: Lare hic mysterium. ho. 21. n. 31. Error Rabinorum dicentium mare compositum ex vna lacryma quam Deus effudit ho. 32. n. 63.

Maria uirgo sola sine peccato. h. 34. n. 11. Materna illius dignitas quandam habet coelestem infinitatem, ho. 12. n. 23. fides eius fuit excellentior quam omnium simul fidelium: uide illi tribuitur mysterium Incarnationis ho. 27. n. 36. Virgo fuit perpetua, nec integritatem suam in partu perdidit, imo potius consecrauit nouamque perfecti iuxta uaticinium Abacuc. h. 35. n. 4. Porta clausa, quam dixit Ezechiel. ho. 38. nu. 117. Magistra suis Apostolorum absente Christo. ho. 47. nu. 7. Eius hereditas profundissima, tamque uixit sollicita, preparans se ut praeter primam gratiam, quam recepit in purissima sua conceptione, augmentum eius, & donorum coelestium, alia multis illi constituit lacrimis, & orationibus. ho. 21. n. 40. In uisceribus suis se obulit in primam Christi sacrificium. ho. 24. n. 5. Vtrum fleuerit stans luxta crucem? ho. 32. n. 72. h. 47. n. 10. 11. Ibi grauiora pertulit, quam omnes simul Martyres. Ibid. & ho. 47. n. 5, h. 48. n. 20. De eius hoc Martyrio tota agit. ho. 27. Concessit Deus hoc matri suae donum, porro superius eo quod reliquis tribuit Martyribus. ho. 47. n. 3. Acerbius cruciata fuit, quam illi omnes simul. Ibid. n. 5. Passa est

in fo quod ipsa teneris diligebat, ne ipse Christo, & i-
 deo sui eius Martyrium tanto grauius, Ibid. n. 6. Vira-
 eius dolorem sentit, quia cognationem habuit clarorem
 mysterium Christi, quem pati cernebat, Ibid. num. 7.
 Sentiebat magis tormenta Christi in anima sua, quam si
 ea in corpore suo pateretur. Ibid. num. 8. Vnum & idem
 fuit virginis & Christi Martyrium. Ibid. n. 9. Non est
 passa virgo animi deliquitum dum Christum vidit in cru-
 ce morientem, vt tanto sentiret acerbius, passionis illius
 dolores. Ibid. num. 12. Quia tantus fuit eius dolor, dixe-
 runt nonnulli, licet sine ratione, vitam illi fuisse ablatam,
 & postmodum resurrexisset, Ibid. num. 14. Post o mortua
 corruisset nisi Spiritus S. singulari protectione saluam
 eam conseruasset. Ibid. num. 14. Ipsaque fuit constans
 firmaque in patiēdo. Ibid. n. 15. Hæc constantia insigni-
 ficam eius testata est sanctitatem. Ibid. num. 15. Marty-
 rium Christi in horto, summus fuit amor viræ suæ, &
 summus amor mortis suæ, & tale est Virginis. Ibid. n.
 18. In medio summi doloris, quo cor illi, vulnerabatur,
 summum habuit gaudium, confiderans quod in morte e-
 ius, quem plurimum diligebat, illa voluntas impleteretur,
 quam pluris asstimabat. Ibid. num. 19. Multum exag-
 gerat eius Martyrium, considerando, quod vt mater pati
 Christum filium ceruat charissimum, ipsa stans propè cru-
 cem. Ibid. num. 20. Præfigurauit dolor Abraham in sacri-
 ficio filij sui Isaac dolorem Virginis in morte Christi.
 Ibid. n. 22. 23. Idem fuerunt dolores & tormenta Chri-
 sti, quæ matris suæ videns hæc illam tolerant. m. Ibid.
 num. 27. Martyrium virginis, tormentum est absque vilo
 solamine, non minus quam ipsius Christi. Ibid. num. 30.
 Imò vt tale foret, absistit tunc illi Christus titulum Ma-
 tris, & sui loco supposit. D. Ioannem. Ibid. n. 30. Cru-
 cedis fuit, quæ lanceæ quæ Christo in mortuo latus a-
 peruit, quia perualit pitissima matris suæ viscera. Ibid. n.
 32. Eo n. omento quo Christum vidit morientem, patuit
 perfecta eius sanctitas. Ibid. n. 17. Proprius illi locus e-
 rat hic, ibique se matrem Christi declaratur. hom. 11. n.
 19. Cur in nuptiis Christus illam non matrem sed mul-
 tarem appellauit? hom. 21. num. 27. & seqq. Nulla mater
 vna filium suum dedit ac virgo Christum. hom. 47. n. 19.
 Habuit matrem partem in filio suo quam ceteræ matres
 in suis: quia fuit filius solus matris. Ibid. n. 25. In a-
 more charitatis quæ filium amabat omnes Sanctos vi-
 go mater excolit. Ibid. num. 25. Quænam fuit illa sua ma-
 ternitas in ordine ad D. Ioan. Evangelistam. hom. 2. n.
 43. Illi primò filius rediuitus apparuit. ho. 48. n. 20. Eius
 imago Domina nestræ de columna Sanctumque eius
 facillum Cesar-augustæ valde celebre. ho. 19. n. 21. Pri-
 mum est in mundo virginis consecratum. hom. 21. n. 64.
 Apparuit D. Iacobo ad oram fluminis Iberi. hom. 21.
 num. 64. hom. 25. num. 11. Imago eius Domina ne-
 stræ de Tophet est celebris similiter & miracali in quod
 conuigit in baptismo Maurorum in Hispania eorumque

expulsione. homil. 44. num. 24.
 Martyres vicos non paria non mer. sed ceteris
 homi. 34. num. 23. Post dolores & martyria Cal-
 nedum illos tormenta non terret, imò mirantur
 as existant. hom. 16. num. 9. & seqq. hom. 16. n.
 29. Quibus eos delere putabat tyranni quos
 ipsos reddebant & illustres. hom. 23. num. 16. 17. 18.
 Martyrium donum Dei est eminentissimum vbi
 Cyprianus. hom. 25. num. 14. hom. 47. num. 14. 15.
 hoc D. Antonius de Padua se profertens quibus
 moribus dissoluti quem fore martyrem ex merito
 coguenerat. hom. 32. num. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.
 mitua Ecclesia quod ipsi martyres non occiderent
 47. num. 2. Non cadit sub meritum. Ibid. n. 2. 3. 4. 5.
 ratur fidei. Ibid. num. 3. D. Franciscus Xaverius de
 cim milli leucas peregrinatus illud trocizatur. Ibid. n.
 Ex meritis Christi nata est fortitudo martyrum. Ibid.
 num. 101. Et patuit in D. Andrea. hom. 42. num. 10.
 66. Martyrio fidem suam & virtutes testantur. Ibid.
 num. 18. Tanto se felicitates arbitrabantur quanto
 menta quæ patiebantur erant acerbius. ho. 1. n. 11.
 consideratiōe gloria cuncta illis facilia erant. Ibid. n.
 & seqq. h. 15. n. 13. & seqq. Idcirco D. Cernitur
 impensam æstimabat vix carnalis iocunditas in digne
 deretur. h. 1. n. 43. Agere poterit tormentis digne
 tyrum si perferre nequeas acule: postquam vbi
 bum iniuriosum, aliæque similia: qui nauisque non
 potest, mitis poterit quod mater est. Ibid. n. 11.
 us beneficium præstat Deus noni testam. n. marty-
 dum fuit illos in tormentis emori, quam illi merer-
 stam, dum eos ex illis liberat incolunt. ho. 19. n. 19.
 re eorum mortem cum gudio celebrant. Ceteri
 cum iudæ & lachrymis? ho. 42. n. 1. & seqq. 2. 3. 4. 5.
 tyrii fuisse per tormentum quod sustulit in a-
 rem, licet qui hoc patitur mortem non libet. ho. 19.
 Marty vocat: ut ex speciali ratione D. Irenæus n. 11.
 quod in ea com flum est. hom. 12. n. 16.
 Matrimonio status est Sanctus & quosdam dicit
 virginis ac tamen fuerunt aliqui vxoress vxoress
 quales. h. 1. n. 23. h. 24. n. 17. & seqq. Ita n. est in qua
 possunt illius prof. fides, & colps. ceteris est in qua
 ventur. ho. 2. n. 4. & seqq. ho. 14. n. 17. Item nullus
 matrimonij & idcirco se g. auisim & ostendit efficitur
 dulterio. hom. 26. num. 25. Et quædam matres in
 legis est Sacramentum, adulterium patet per de
 legio. Ibid. n. 26. Formam præferunt Apollin. 11. n.
 tus & D. Paulus quæ sit in illo vinculum. ho. 24. n.
 & seqq. h. 26. n. 27. & seqq. Vnum status hoc conuenit
 Sapienti. ho. 24. n. 9. Vt prædenter illum quod
 roentem præmittat orationem. h. 21. n. 9. Oculi
 n. i. eas in abundantiam & fertilitatem remittit
 lus tuis vxores allocies i. ceteris quæ. Loc. illa

INDEX MATERIARVM.

boni sui perdidit & Libertatem ho. 14. n. 44. Præcipuum opus in persona considerandum est cui te vis coniugare, debet esse profectus in spe, in religione, & in pietate. Ibid. num. 44.

Medici & medicamina magni facienda sunt, porro non primo loco habenda, qui Deo in morbis tribuendus est h. 32. n. 11. Creavit Deus medicinas & medicos, sed illi homines abutuntur supra modum in his & illis confulentibus: & ideo Rex piffimus Ezechias libros compositos à Sulo ndæ de arte medica compositor. Ibid. n. 11. & seqq.

Meditatio dicitur fuit intellectus & robur animi. ho. 35. n. 12. Plurimum refert vi Sanctorum facta meditatio. hom. 27. n. 25.

Maximè poeta solem dicebat Deorum esse maximam ho. 31. n. 36. Sed eadem eius rationes probant hoc à Christo inculcentis.

Maximè filia est iniudici. h. 17. n. 33. Pater illi proprius est diabolus, & ideo iudei dicuntur filij diaboli. Ibid. num. 32. Optimè recipitur in mundo sed pessimè veritas. h. 13. n. 41. & ho. 16. n. 30. Et non solum creatur sed etiam cum injuria veritatis inquiritur. h. 34. n. 52. Quid mendacia nostris parentibus tribus verbis imposita diabolus & illa facile receperunt. Ibid. n. 5. Est mentium signum reproborum. h. 37. n. 4. Sedem sibi fixit in Babylonia. h. 34. n. 29.

Maxime civitas celestis in qua ante lucem Evangelicam quatuordecim offerebantur diabolo viginti millia corda peccatorum, & puellarum h. 31. n. 13. h. 15. n. 64.

Milites licet vira eorum committit sic effrenis, possunt tamen saluari. h. 3. n. 4. & seqq. Tres sunt in Evangelio milites sancti & hi Hispani. Ibid. nu. 7. Sepius ex veritate eorum qui tales sunt & minus ad pietatem adstringunt pudore suffundit Deus parum eorum profectum qui stridit rectorum incumbere virtuti & patuit in seho qui primus fuit qui sacrificium obtulit Deo postquam ingressi sunt filij Israel in Egyptum, & Hebraeorum condennat, negligentiam ex huius diligentia qui fuit Gentilis. ho. 2. n. 26.

Miracula loquuntur necessaria ad plantandam fidem. h. 1. n. 41. Semper illum comitata sunt. ho. 10. n. 3. Quæ conditiones requiruntur illa quæ Christo facere conueniunt. h. 3. n. 41. & seqq. hom. 19. n. 31. & 36. Illa faciunt sancti, quia vult Deus ve ipsi honorentur eorumque doctrina. ho. 21. n. 41. & seqq. Circumstantiæ miraculorum Christi particularia continent mysteria. hom. 13. n. 51. Eorum fundamentum fides est: nam ad eas mensuram illa sunt. hom. 27. num. 32. vsque 41. Sunt nonnulla miracula quæ faciunt evidentiam in attestante, ve est resurrectio Lazari. hom. 12. n. 80. Non tantum repere debent intellectu in admirationem, sed etiam attrahere voluntatem in affectum. h. 8. n. 41. Non ea fecit Christus tantum ve scopos, sed ve profectum inducerent. Ibid.

n. 4. Ea quæ tantum manifestant omnipotentiam & non veritatem, non solum non attrahunt tam propter illa quæ illa faciunt, sed ab illo retrahunt qui ea conspiciunt. Ibid. n. 43. In his quæ fecit suo contractu probavit quod veritas esset diuinitas non solum animæ lux, sed etiam Sacerat: sicut suo corpori. h. 27. n. 71.

Missa audienda est corde in cœlum erecto, id agendo quod dicitur. *Sus sum cordas* ho. 12. n. 21. 22. Apertur cœlum, quando legitur missa, & assistunt Angeli. Ibid. numero 55.

Miser cordia nulla seruator illi, qui nullam fecerit. ho. 3. n. 55. Non ostendit Deus parcam suam misericordiam nisi illi qui & suam ostendit conscientia suo illum ab ipso flagitanti. hom. 3. n. 44. Non tam rigorosum se declarauit, eò quod male pecuniam expendisset sibi commendatam ille suus economus, quam quia misericors non fuerat illi qui rogabat iustanter vi sibi esset misericors: quandoquidem vsque tunc illum non appellauerit seruum infidelem. n. 54. Sicut perpetuo carceri mancipat eum qui esse uoluit conseruo suo misericors, sic Christus condemnandum esse qui fratri suo de corde nõ remiserit. Ibid. n. 54. hom. 16. u. 49. hom. 25. num. 30. & seqq. Habet tribunal iustitiam illo quod habet iustitia & ab hoc ad illud appellamus. hom. 6. n. 23. Super exaltat misericordia iudicium sicut albedo nigredinem sibi propositam nu. 23. Misericordia conten pra supra modum provocat Dei iustitiam. Ibid. n. 22. Illam quam modo male expendimus, nostram in die iudicij approbabit eodem iudicium. Ibid. n. 25. Erit illa testis quam producet Deus contra peccatorem, Ibid. n. 26. De misericordia Dei nascitur egressus quem facimus de peccato ad Deum homil. 9. n. 10. Requiritur ad hauriendam aquam uitam misericordiarum Demini profundè fodere in imò nostratum miseriarum. Ibid. num. 18. Non conuenit uirga nostræ iustitiæ percutere petram Christum ut aqua effundat misericordiarum. Ibid. n. 18. Peccatorem uultu recipit adeo benigno, ut ubi grauiora fuerunt peccata donis videatur accipere sublimioribus hom. 18. num. 48. Pessimus ille casus est in peccata se dare præcipitem sub spe diuine misericordie. hom. 11. n. 21. num. 32. vide. *Dens*.

Moyfus celebravit tres quadragesimas, singulos quadragesima diebus quibus ab omni cibo potuque se iunus abstinuit. homil. 1. num. 15. Fuit mediator veteris testamenti. hom. 26. n. 13. Manifestus & benignus, non tamen facinorosus sed admodum zelosus h. 28. n. 13. Potens in opere & sermone, sapientia insula & acquisita conspicuus. h. 29. n. 2. Virga munitus tendit in Egyptum ex mandato Dei, qui suis tamè Apostolis illam interdixit: sciretare mysterium. h. 23. n. 4. Virgo illius ex uirginitate est vel amygdalo. vide illi tanta uirtus homil. 30. num. 46. Præcipit illi Deus uirgam attollat coram tota Synagoga quando panem à Deo possulant in deserto quatenus illam uidentem remittantur beneficiorum Dei, & ligatur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

in illis aliorum quoque confidentia. ho. 5. n. 21. Quando
 natus illam ad Pharaonem ait illi: Confitei te Deum
 Pharaonis & non quando mittitur populo locutus: ha-
 bet hoc suum mysterium quod diuinam exprimit maie-
 statem. ho. 7. n. 3. Ex respectu filiorum vite suae disci-
 pulis sibi ceruit immittere. ho. 15. n. 29. A quo tempore
 vocatus a Deo fuit, perpetuum seruauit cœlibatum &
 colligitur ex textu. hom. 24. num. 16: Licet admo-
 dum sapiens: b infideli tamen instruitur & emendatur.
 ho. 22. n. 8. Quid nomen eius significat? ho. 21. n. 49. Fuit
 Deus Pharaonis, sed in quibus. 22. n. 54. Fuit admirabilis
 illa rube visio & insignes habet significationes. ho. 15.
 n. 21. ho. 29. nu. 60. ho. 36. n. 3. Quodnam fuit illud pec-
 catum ad aquas contradictionis? Quid licet mortale non
 fuerit, morte tamen laicit. ho. 2. n. 26. & seqq. ho. 10. n. 29.
 ho. 27. n. 10. Operatus est in tota natura, numquam in corde
 Pharaonis. ho. 25. n. 4. Educit aquam de petra, potero non
 solus sed Deus cū illo. h. 29. n. 9. Paulatim progreditur in
 faciendis prodigijs in Aegypto ex particulari ratione. h.
 32. n. 49. Scripsit de Christo, & quoniam fuit euidentiſſima
 eius figura. ho. 29. n. 38. Deo suas adscribit victorias &
 quales fuit primam ab eo erectum altare. ho. 29. nu. 47.
 Dum Deus coram illo tranſit, illi oculos obnubilat: La-
 tet hic mysterium. ho. 30. n. 1. ho. n. 21. ho. 37. n. 21. Qua-
 re Deus misit virum adeo mansuetum qualis hic ad
 Pharaonem hominem adeo barbarum? ho. 22. n. 54. Fi-
 cella conelusus pice illita Symbolum, fuit Christi S. lit-
 teris inclusi. ho. 21. n. 17. Moritur Dei iussu in monte
 Nebo, sed in gratia Dei. ho. 35. nu. 9. Figuram gessit po-
 puli Iudaici in quibusdam particularibus. ho. 39. n. 26.
 Resurrexit ut praesens adellet transfigurationi. ho. 12.
 n. 36. Quomodo Sanctus culpabili tamen peccauit diffi-
 dentia quā Deo displicuit. ho. 27. n. 42.

Moniales cur velum illis oppanditur & quid signifi-
 cet. ho. 26. n. 22. ho. 38. n. 25. Non sufficiat illis capita ha-
 bere velis contecta. ho. 26. n. 14. Tonderi illis crines
 suum habet mysterium. ho. 38. n. 92. Illis conueniunt ve-
 stes, cancelli & cauisura. Ibid. n. 35. Quaedam moniales
 iures sibi & labra resciderunt ne ab infidelibus earum
 castitati illuderetur. ho. 38. n. 35.

Mortificatio magna est posse gaudere. re aliqua, tamen
 illam repellere. ho. 35. n. 7. Est necessaria etiam in licitis ne
 eadem in illicita. Ibid. n. 9. Vitam non abbreviat. h. 31.
 n. 39. & seqq. Illa suos sancti temperant ardore concu-
 piscentia quibus eardescunt mandant. ho. 18. n. 14. Illa
 Sancti carnem suam domuerunt ut victoriam de diabolo
 eferret. ut qui per illam nostram procurat ruinam. hom.
 5. num. 21.

Mors valde frequens in ore nostro, sed parum fixa
 in nostra consideratione. ho. 1. n. 45. Consideratio mortis
 & terrae de qua nostrum est principium verber est quod
 Christianus excutatur, sicut Pharaon crabrogibus ogtis in

Aegypto dum terra vigā peccatorum. h. 1. n. 45. Hic
 ximē hominem reddidit Deo subditum & prope hunc
 cogit quod D. Hieron. annotant. h. 1. n. 45. Cantauit
 illud discipulus ille sapientissimus Philippus. h. 1.
 Regis Hispaniarum cognomen prodece h. 1. n. 45.
 propositus. h. 1. n. 42. & 43. Constat nobis peccata
 diabolus mortem non tam cito sursum, quo non
 dicit. Ibid. n. 13. & seqq. hora mortis certis et alijs ho-
 gis sumus socordes, & quando venturam illam
 cogitamus. h. 13. n. 42. 54. h. 31. n. 18. sicut et Leprosus
 est, qui statum in cineres redigat. h. 1. n. 45. cum mori
 veniendo, quam incerta in hora suam quilibet in
 aellimare ut iam mortuum. Ibid. n. 46. & h. 31. n. 18. Quo-
 tidie nos ad mortē disponimus. Ibid. n. 46. Tempus
 cendi & tempus moriendi ponit Spiritus S. h. 1. n. 45.
 tempus viuendi: quia nullum intercurrit modum tempo-
 ter nascendum & moriendum. h. 1. n. 46. 47. Per hunc
 tri voluit Deus ut esset arca Noë: ut conuictio ho-
 tuos, etiam illi, qui illa intrabant vitia. h. 1. n. 45.
 mortis est Christi, nos autem sumus eius. h. 1. n. 45. 46. 47.
 centis & tot modis potest homo mori. h. 1. n. 45. 46.
 mittit Deus mortes repentinas ob peccata. Ibid. n. 46.
 seqq. Multis nos affligit infirmitatibus, ut ostendat
 beamus nobis presentem. Ibid. n. 46. & seqq. Peccata
 non est differenda vigae in horam mortis: tunc
 raro talis fit, qualis conuenit ut fiat: latet horam
 h. 13. n. 53. vsque 56. Mala mortifera ea est, quae
 peccato, & sola ea bona, quae est in gratia. Ibid. n. 46.
 47. Quis maxime timer David, illa est, quae pro
 iactura charitatis, quae vita est animae. h. 1. n. 45. h. 1. n. 46.
 est halitus & respiratio Dei, & haec in homine non
 manet carnis deo voluptatibus. h. 31. n. 47. Quae
 tam agit ut Pharaon dicens. Cuius mortem in me
 tus. h. 13. n. 64. 65. Valde diuersa mors est illa
 peccatoris. h. 16. n. 29. Adducuntur exempla Sacerdotum,
 qui singulari de caelo favore huminis viderunt. h. 1.
 peccatorum qui graui turbati horrore hinc. cœlestis
 h. 16. n. 32. vsq. 35. & n. 38. vsque 39. Mortalium
 cœti quae videbatur lamentabilis bona fuerit, immo
 tis quae censebatur felix, fuit infelix. h. 16. n. 31. Nam
 amara postquam illam Christus in se suscepit. h. 16.
 n. 72. h. 16. n. 9. & seqq. h. 16. n. 10. vsque 11. h. 16.
 mortem Christi cepit eius gloria. h. 16. n. 11. h. 16.
 vincinus Amos ad capiendā pomam, fecerit hunc
 praeteriens, & colligens iuuenem. h. 16. n. 11. h. 16.
 Vicinios est adolecentis, quum senex, ut dicitur
 tur rationibus h. 16. n. 28. & seqq. Mens peccatorum
 mentis stetitque digna. Ibid. n. 34. & seqq. 44. Peccata
 mortem accelerant. Ibid. n. 29. & seqq. Hora mortis
 vnienda, nostras cum Deo componendo. h. 16. n. 30.
 n. 30. & seqq. Mors infamis est, cum gloria. h. 16. n. 31.
 causam. h. 34. n. 21. & seqq. Multae se esse causas
 quibus in morte nostrorum, amorem pro hunc h. 16. n. 31.

INDEX MATERIARVM

hom. 32. num. 67. & seqq. Vtrum mors melior sit quam vita: Ibid. num. 70. & seqq. Merito pingitur absque oculis. hom. 33. num. 116. Affligit propter timorem, quem fecerit trahit. hom. 42. num. 49. 50. Idcirco dicitur omnium terribilissima. Ibid. n. 54. Mors contracta est per Christum reditutum. hom. 49. num. 16. Culpa fuit vt Dea facta nomine Deus Terminus. hom. 48. num. 15. Omnes confocuntur. hom. 51. num. 29. 30. Mulieres assumit Deus, quando viri deficiunt, ad potentiam suam declarati onem. hom. 9. num. 2. & seqq. qualdam assumit Deus ad docendum, sicut diabolus ad decipiendum. hom. 21. num. 10. & seqq. Multa subsidio fuerunt D. Paulo in predicatione Euangelij. Ibid. fuerunt primae predicatorices mysterium Christi. Ibid. num. 13. & seqq. Quam facta fuerunt ad imaginem Dei, sicut viri, & aliquando maiori quam viri pellice fortitudine. hom. 16. num. 31. & seqq. hom. 38. num. 33. Fuit illa insignis fecerit illa quam referi D. Hieron. Ibid. num. 40. & seqq. Eubroemus in ipsis tantum vitium impudicitiae, cum suo minus sit reprehensibile in viris. hom. 26. num. 33. & seqq. Mulum illis conuenit solitudo, praecipue honorabilioribus. hom. 32. num. 14. vique 17. vt ad solitudinem cogatur, assumit Deus inanes earum cogitationes in scandalis. Ibid. num. 17. 18. Quae luxuriose sunt, viris lapsi sunt offensiois, quorum opes vitamque consumunt. hom. 18. num. 27. vique 29. Gigantes sunt qui deceptor, & domus earum sunt antra serpentium. Ibid. num. 10. Earum blanditiae fortissimos emolliunt ad amorem vt patuit in Samsone. Ibid. n. 31. 32. Datur diabolo nomen feminae in S litteris, quia blanditiis vt femina decipit. hom. 5. num. 19. Illis & diabolo particulariter inceditur fides praedicatione. hom. 21. num. 7. Quamuis Christus earum honorem reparauerit. Ibid. n. 20. vique 26. Dux se hinc promissis & vanis spebus, & ideo facile circumueniuntur. hom. 25. num. 43. Libenter accipiunt, & earum amor comparatur candela. Ibid. n. 44. Demos ornamentis suis evertunt. hom. 18. num. 10. & 29. hom. 27. num. 65. Turpiores sunt illae quae plura signa & ornamenta adinuenerunt. hom. 32. num. 17. & seqq. Genatus est diabolus vt omnes censerentur vt fatuae. Ibid. num. 19. & seqq. Porro sunt multae prudentiae conspiciuae quod ostendunt in porce loquendo, turturibus & hominibus dissimiles. Ibid. num. 20. Plures earum sapientia dirigit diuina, vt plura nouerint quam viri quantalibet sanctitate & sapientia praesulgeant, valentique illis dare consilium. hom. 25. num. 10. Arma sunt feminis fortiora, quibus diabolus bellum infert. hom. 36. num. 18. vique 24. Mediante prima superauit diabolus Adam. hom. 1. n. 20. Eius nequior est malitia, quia stultior est, qui in diabolo cum ipse sit versipellis. hom. 8. num. 6. Stultitia diabolus Adae persuadere mediante muliere, quod ipse per seipsum non audebat. hom. 25. num. 8. Facile viro perseques quidquid vult etiam styllissimas ineptias

Ibid. num. 8. Ipsa principium fuit quod vir peccauerit peccatum illud quod origo fuit eius nostrae naturae, & diabolus principium fuit peccati mulieris. Ibid. num. 8. Priuantes olim non intererat conuuius. hom. 37. n. 38. & seqq. Gemma maxime in illis aestimabilis est verecundia. hom. 38. num. 29. Quanto sunt flati digniores, tanto sunt prudentiores, & virum est iam antiquum, laratas incedere, quod proprium est metetricibus. Ibid. num. 23. Paleae comparantur, quia ad bonum malumve sunt faciles. Ibid. num. 33. earum praecipua est de pulchritudine sollicitudo: nota rationem. Ibid. num. 35. Reprehensibilis est immodica earum cura de criminibus. Ibid. num. 91. Fragilis est earum vultus elegantia & mendax pulchritudo. hom. 32. num. 77. hom. 38. num. 32. Eua sine aspiratione ne mulierem, & cum aspiratione serpentem significat quia vt ille est fallax. hom. 25. num. 8. & seqq. Stupidos efficiunt viros ne sentiant opum suarum, saluus vitaeque dispendium. hom. 18. num. 28. & seqq. & num. 32. Duo particulariter desiderant, scire, & habere, quorum promissis seducta fuit Eua. hom. 25. num. 67. 68. Vasa sunt vitrea, quae custodire oportet. hom. 32. n. 14. Adam formatus fuit extra paradisum & mulier in illo, & dicitur aedificata quae est mysterium. Ibid. Quod diabolus obtinere non potuit a Iob, hoc testatur per uxorem eius, hom. 8. num. 26. Mundus domus videtur fatuorum, & Deus nullam illius habere prouidentiam. hom. 6. num. 29. Quia videtur eius loca principalia in his, qui illa non merentur, & sanctos iis exturbatos, quibus digni sunt, dubitatum aliqui num. Dei prouidentia haec gubernaret, licet se decipiant. hom. 6. num. 29. In die iudicij, ratio causaque declaratur, eum tam multa permittat in illo inordinata, & valde quidem conformia altissimae sapientiae sua prouidentiae. Ibid. num. 30. 31. Ex eo quod in mundo nequitia in loco praesideat iustitiae collegit Salomon futurum iudicij diem vniuersalem. Ibid. num. 32. Atque in hoc die cuncta Deus suo restituet loco. Ibid. num. 33. Singularem prouidentia patitur in illo mala, vt inde bona eliciat max. ma. hom. 43. num. 2. Illum creauit Deus electis, & propter ipsos. hom. 6. num. 32 & hom. 27. num. 19. Quia Deus propter ipsos creauit mundum, dicitur fructus Dei. hom. 6. num. 32. Omnia mundi bona tam parua sunt substantiae, vt nihil horum, sed nec omnia simul, sufficiens sint exemplum, vt ex illis aliquid diuinae gloriae declaratur. hom. 12. num. 15. & seqq. Et ideo quidquid in illo est integram non potest dare animae satietatem. Ibid. num. 23. & seqq. hom. 24. num. 79. vique 88. hom. 27. n. 71. Quicquid possidet minus est parua ventis gila, vt illum vidit D. Benedictus. hom. 12. num. 44. Ex quidquid in eo est, venus est, & ita illam agnouit Salomon. hom. 4. n. 19. vique 26. In titulo psalmi 38. Pro Iudithum declarauit David quod nullo negotio transiret per ea omnia quae sunt in eo, quia transibat ad cognoscendum omnia ventum esse.

tum esse. *Transiens 181.* h. 4. n. 27. Mundi ventus occasio-
 nem dat timendi etiam Sanctissimo, licet Apollolo. *Ibid.*
 n. 16. 15. & etiam quamvis cum D. Paulo raptus fuerit
 in tertium caelum, habebit eum illo quod reformidet.
Ibid. n. 14. Quo tempore iusti in illo viuunt, graui sub-
 iiciuntur periculo, vnde vehementer timeat. h. 4. n. 13.
 vsque 19. Sanctior rationem habet magis timendi in hoc
 mundo: quia plura habet quae perdat: hic etenim ti-
 mor est filialis, quem exponit D. Thomas, quem oportet
 vt iusti habeant. h. 4. n. 10. 15. Quia iustus plura ha-
 bet quae perdat: satagi diabolus toto conamine ejus rui-
 nam. *Ibid.* n. 16. Ad ejus conseruationem necessarium
 est compositio contrariorum. hom. 3. n. 5. Creauit nos
 in illo Deus, sicut in stadio ad obtinendum gloriae bra-
 uium. h. 4. n. 23. & seqq. Quia gloria coronae est, & non
 est corona sine victoria, nec victoria sine certamine.
Ibid. n. 34. Quia mundi res viles sunt, eas nobis dia-
 bolus offert vt pretiosas. hom. 4. num. 17. Representa-
 uit diabolus Israelitis vitulum vltra modum formo-
 sum, vnde & illos ad ejus impulsu adorationem. hom. 4.
 n. 17. Sunt in eo peregrini caeli & terrae & ciues caeli
 & terrae. h. 14. n. 20. & seqq. Mundi deditus bonis &
 delicijs fame torquetur carum acerbiori. h. 18. n. 37. &
 seqq. & n. 43. Tantum diuites magni facit qui nullam
 aliam praeter diuitias habent substantiam. h. 16. n. 25. &
 h. 36. n. 39. Ignominiam & dedecus reputat iniurias re-
 mittere, quod Deus sanctique summam arbitrantur
 suam gloriam & honorem. h. 3. n. 23. Quamuis dictum
 mundanorum causare possit aliam quam dedecoris suspicio-
 nem in remittenda offensa, David tamen recognouit in
 hujus obseruatione praecipi verum honorem, & ideo
 hanc sibi a Deo concedi postulat, auferendo suspicio-
 nem illam quam tales possunt suggerere. hom. 3. n. 23.
 Quanto propius res mundi tractantur tanto magis vili-
 penduntur, quia clarius cognoscuntur. h. 21. n. 45. Illum
 Deus spinis replet & tribulationibus ne illum amemus.
 h. 24. n. 29. & seqq. Creauit illum Deus cum ordine
 quem diabolus confudit & confundit. h. 27. n. 63. Quid-
 quid in eo est, concupiscentia est vel sitis. h. 25. n. 73. &
 seqq. Est velut examen fornicarum & mulierum quasi
 formicae, rebus intendentes nullius momenti. *Ibid.* n. 92.
 Magis miranda est facilitas qua Deus illum creauit,
 quam ipsa fabrica. h. 30. n. 3. Nullus est in eo casus re-
 spectu Dei: nam omnia disposita sunt ex diuina sua pro-
 uidentia permittente vel faciente. *Ibid.* n. 26. & seqq. Ante
 aduentum Christi tenebris inuoluebatur idololatriae
 palpabilibus. h. 33. n. 4. & seqq. Quidquid in illo est, vani-
 tatis est adeo manifesta, vt ipse nequaquam nos sedu-
 ceat, sed ipsi nos ipsos seducimus. h. 31. n. 9. 10. & seqq. Est
 imago picta quae suis aspectibus prospectiuis. *Ibid.* n. 24.
 Abundat mendacis & fraudibus. h. 37. n. 34. Figuratur in
 statua Nabuchodonosor. h. 1. n. 44. In illo stultus sumus ex
 atis. h. 37. n. 65. Illi filiere est nihil fidei & vanitati.

h. 27. n. 39. Nullus est in eo gradus ita fecerunt
 g. maior copuletur tristitia. h. 4. n. 26. h. 41. n. 6. Ipsi
 est corpus completum de sceleribus. h. 17. n. 3. Tanta
 fabula. h. 16. n. 35. Perdenum est quod eius gratia
 h. 17. n. 36. Multa sunt eius genera. sed pauca expro-
 Dei. hom. 21. n. 37. Hospitale est viciu ad peccato-
 languescerent hom. 10. n. 17. Nullus est in eo
 conditio personarum qui flere non possit. h. 24. n. 9.
 gna peccitum diligentia quod ipse possit, non
 damnum nostrum, & noniamquam quod per deum
 sit in commodum nostrum. h. 15. n. 84. Es qm. cum
 iudicanda non sunt ex eo quod oculis videri possunt
 namque decipiunt. h. 11. n. 7. Necessarius in illis
 superiorum & inferiorum. h. 14. n. 54. seqq.
Murmuratio graue peccatum, maxime in deo
 dotibus. h. 14. n. 32. Peccatum occultum, quia non
 fatetur auctorem in famam. h. 14. n. 31. Mala viciu
 apes quae mel ferunt & vespa sunt. h. 11. n. 8. & seqq.
 Murmuratores demones sunt loquaces, qui dant
 inferant incurabile. h. 19. n. 45. & seqq. h. 19. n. 20.
 tagit diabolus vt de bonis murmurarenti quomodo
 datur omnes eiusdem esse famam. h. 15. n. 4. Propius
 est hoc vitium iis qui mala laborant condicione
 enim propitiam non accedunt, excorant digne
 indagatores. h. 23. n. 21. & seqq. Diuitem qui
 murmurator in se & in auditore. & in deo in
 murmurat exponitur. h. 23. n. 25. sicut 33. In
 colubenda est murmuratio. h. 30. n. 51. Et quomodo
 da occasio. h. 34. n. 36. & seqq. Non semper malum
 murmurator: nam aliud est committitur malum
 n. 38. & seqq. Perferim quomodo est sine habitudine
 velut romitur sine fulgure. h. 34. n. 37.
Murmuratio aurea vermiculatae argentea symbolum
 vetri Dei & fidei primum sponsae uirtutum. *Ibid.*
 n.
N *Nathan* quare durus aliquantulum excepit de
 lico cum vidua deoigne fuerit saluta. h. 22. n. 22.
 22. Eius sanatio mirabilis per aqua locustae. h. 1.
 n. 4. Constant fuit in non recipiendo dona Nuzam
 factum est vt magis honoraretur per ipse fides. h. 10.
 n. 10. Giezi qui recepit dona Nuzam eius habuit
 attraxit & merito. h. 43. n. 11.
Nabal Capmelus suis impudentis iustam bonam
 nobilitatem. h. 37. n. 44. Erat diligens in diuitijs
 tamen contempit. hom. 36. n. 31. Fuit habet
 lus & malitiose stultus. hom. 2. n. 24. Cuius
 quod Davidi reculauerit dare refrigerium. *Ibid.* n. 1.
 h. 37. n. 51.
Nabuchodonosor idololatra & a Deo beneficiu
 iatus na, vt aliqui SS. dicunt quod egit peccatum
 & saluatus sit. h. 1. n. 3. Renouit illi Deus regnum
 Christi. h. 41. n. 14. Magna fuit haec eius amicitia
 tuam suam veluit adorari. h. 27. n. 50. Iamta quomodo

atque ministros eius, non ipsum combussit. Notatu dignum est. h. 35. n. 25.
Nova symbolum inconstantia. h. 31. n. 26 & seqq.
Nos patriam Christi quem vi pauperem aspernamus. h. 21. n. 19. Stultie ergo iuravit sibi ex iure debere miracula Christi quia illius erat patria. Ibid. n. 27. Ex ratione non inerat Christus in illa facere miracula. Ibid. n. 27. & seqq.
Nuptientia est filia securitatis. h. 6. n. 10.
Numerus quis fuerit & quid preceuderit intentans p̄dicum turris Babilonice. h. 8. n. 24. Symbolum est pyramidis. h. 14. n. 3.
Nilus fluvius vovs ex quatuor qui fluunt de paradiso, eius causa inundationis. h. 25. n. 17. Illius aque turbida sunt. Ibid. n. 83.
Ninive preclarum suscepit ieiunium & poenitentiam nobis in exemplum. h. 1. n. 7. Omnes tunc fuerunt viri etiam mulieres, sicut quando laqueaverunt omnes fuerunt mulieres & viri. h. 1. n. 7. h. 8. n. 48. h. 41. 6. Quomodo completa sit sententia & vera fuerit destructio Ninive. h. 37. n. 111.
Nobilis nulli omnem suam constituunt nobilitatem in preclaris actibus suorum antecessorum cum illi sint virtutes, sicut virginitas fatuus, quæ lucere voluerunt ex oleo alieno. h. 37. n. 42. Amplius propria condennat illos nobilitas quando illis non respondent operibus. Ibid. n. 44.
Nu singulari mysterio fuit decimus successus in posteritate Adam. h. 17. n. 18. Cur vocetur iustus & perfectus in generationibus suis h. 24. n. 19. Per hanc probatur Sandum esse matrimonij statum. Ibid. Fuit p̄raco iudicij hincque iusticie. h. 6. n. 8. h. 28. n. 36. Fuit p̄rceptum illius ut arcam ingrederetur septiduum ante diluuium. h. 38. n. 42.
Quare dicitur quod Deus recordatus sit primo Noe & deinde animalium? h. 24. n. 19.
Numa Pompilius secundus Romanorum Rex: quare Deus omnes aliarum nationum Romam collegit? h. 33. n. 27.
Numerus ternarius extollitur. h. 12. n. 32. Etiam denarius. h. 17. n. 14 & seqq. Numerus undecimus quid significet. Ibid. n. 38.

O.

Obedientia debetur superioribus ab lege nature & humana & non eximitur quis ab ea quia sanctus est. h. 4. n. 6. Necessaria est super omnia cathedra quæ Deus in Ecclesia sua statuit nobis ad singulare beneficium, atque ex locuti sua providentia. h. 14. n. 7. vsque 31. Propterea sit oportet. h. 30. n. 37. Non princeps. h. 36. n. 30. Cæcæ sit non p̄rmissio examine eius quod Deus sui que p̄ratis, legitime p̄rceptum h. 37. n. 24. vsque 30. Fac quod tui munitus est in eo quod t. b. Deus adiungit per se vel per p̄ratos nec d. scimus vitium conveniens sit nec ne, vitium suam incurras nec ne, ne deficias in eo quod

tibi mandatur. & securus esto: non enim ipse tibi deficiet. h. 5. n. 32. Eius symbolum est marenula. h. 38. n. 3. & seqq. Ex parte caritatis p̄rceclat virtutes atque ex ea sacrificium litatur Deo gratissimum, quod est p̄rceptum voluntatis. h. 23. n. 72. Mirificæ ex ollis bonorum operum meritum quando ex illa sunt. h. 30. n. 31. Supremum fuit ea quam Christus exhibuit Patri suo æterno. Ibid. n. 30. & seqq.
Opera postulat Deus nam ad salutem sine illis sola fides non sufficit, & hoc ostendit dum sicum maledixit, & egit cum Rege Balthasar. h. 17. n. 48. & seqq. Operibus charitatis satisfacis pro tuis peccatis, sicut vidua soluit suis creditoribus ex oleo quod illi Propheta iussit vi infunderet in vaso vacua. h. 3. n. 37. Ut illa beneficiam, tria sunt principia: ratio, virtutes, & dona S. Spiritus. h. 1. n. 12. 13. Perfectio illorum p̄cedit ex conformitate cum voluntate Dei cuiusque mandatorum. h. 8. n. 18. Nullum enim opus illi gratum est, nisi secundum hanc, vel sive Ecclesie. h. 13. n. 53. 54. Ad insigne bonum nostrum non congerit Deus oculos suos in illa tantum, quantum in cor ex quo procedunt, quo quantumvis illa parva sint in se, illa possumus magna facere in conspectu illius, faciendo inveniunt onem illam quam dixit Salomon. h. 1. n. 18. vsque 24. Et ea tantum estimat que sunt tuis gratia, non vero mundi, vel p̄rcepti honoris vel lucr. lb. n. 24. vsque 37. Quia Deus tantum soluit illud quod habet verum pretium, & opera illa facta ex vana gloria & mundi estimatione, illud non habent, sicut illa que sunt ad eius honorem: ideo tantum horum & non illorum est remunerator. h. 1. n. 24. & seqq. Opera bona dicuntur opera lucis, mala vero tenebrarum. h. 1. n. 27. h. 19. n. 67. 68. Quanto diligentius opera tua bona absconderis ab oculis hominum, tanto Deus illa diligentius publicabit, ut ad omnium deveniant necessitatem sicut patet in Moysse quem quanto mater diligentius nitebatur abscondere ne videretur, tanto Deus amplius illi protulit in conspectu omnium, Ducem creans illi populi sui. h. 1. n. 29. Quanto fuerit opus perfectius, tanto magis curatum ut fiat in abscondito: quomobrem Christus in opere sue transfigurationis tam arctum assidentibus illi silentium indicit. h. 11. n. 29. Lamina aurea in qua scriptum erat nomen Dei, quam Summus Pontifex gestabat in fronte pretiosis ornatus vestimentis, declarabat bona opera non esse publicanda nisi ad honorem Dei. h. 1. n. 30. Charitas que bona opera dirigit ut fiat ad gloriam Dei, ea est que illa excolit sicut oleum pascebat & extollebat septem lucernas que ardebant in candelabro tabernaculi. h. 1. n. 31. Ex altari corona p̄rceclat aureola in signum quod ea sola coronarentur opera bona, que fierent ad honorem Dei. lb. n. 31. In ieiuniis, poenitentibus & mortificationibus oculos ad Deum dirige cælans quod sicut ad eius tantum gloriam: si namq; Moyses petu percutit, hoc facit quia Deus est supra petu. h. 1. n. 31. Nullum opus bonum quantumvis parvum Deus suo fraudat p̄rcepto. hom. 13. n. 11.

Præmissa

Premium plannu bonorum operum est beatitudo. Ibid. num. 41. Optimum consilium est ante quodlibet opus bonum examen inire conscientie & contritionem elicere peccatorum. Ibid. num. 11. Quantumlibet modicum bonum sit in aliquo opere, Deus hoc remunerat, vt discedimus ex premio quo cumulauit Simeon & Leui, qui zelo moti castitatis vindictam sumpserunt iniurie qua Diisam affecerat Princeps Sichem. hom. 16. n. 51. Actio illorum in occidendo Principem Sichemorum, Regem patrem eius, capiuas ducendo mulieres ciuitatis, eamque depredando, mala fuit & reprehensibilis pluribus de causis quas referimus. Ibid. num. 52. Tanti Deus facit fecuorum suorum opera, vt se eorum faciat tibicinem. hom. 2. num. 42. Illa quæ sunt extra gratiam, gloriam non merentur. hom. 13. num. 8. Statuit se Deus in Ecclesia vt opera proferas bona, velut arbores vt fructus reddant. hom. 16. num. 2. & seqq. Et illi satisfaciunt ea, quæ singuli facere possunt. hom. 17. num. 12. 37. & seqq. h. 24. num. 63. & seqq. Quidquid bonis operibus interuenit, & quidquid Deus nobis largitur, ad eorum executionem, nobis remanet ad profectum. hom. 17. num. 35. & seqq. Et in hoc ostendit se Deus perfectè liberalem. hom. 25. nu. m. 52. Insigniora opera flagrat ab vno, quam ab altero, secundum cuiusque facultatem. hom. 17. num. 37. Secundum opera, quæ singuli faciunt, nomen obtinent in domino Dei. hom. 18. num. 15. hom. 37. num. 43. Qualitatem suam & valorem à corde sortiuntur. hom. 23. num. 72. Concurrit Deus vt causa principalis in nostris operibus. h. 24. num. 49. hom. 29. num. 42. & seqq. Absque tore gratiæ eius, nulla sunt opera meritoria. hom. 25. num. 17. Totum Deo debetur ab initio operis boni, vsque ad eiusdem perfectionem. hom. 30. num. 63. hom. 33. num. 16. Et non idcirco nostram tollit libertatem. Ibid. num. 14. Illi omnis gloria boni operis tribuenda est, non nostram statuendo manum cum Saul, sed Dei cum Dauid. h. 29. n. 42. vsque 51. Et huius defectus recognitionis, defectus est olei, ob quem fatue virgines perterunt. Ibid. num. 51. Non expectanda est hora mortis ad faciendum opera bona poenitentis quæ tunc difficulter sunt, vt patet ex variis argumentis. hom. 13. num. 34. vsque 66. Tempus etenim nobis datur ad operandum, mortis autem ad patendum. hom. 30. n. 38. & seqq. Iuxta qualitatem operum, retribuet Deus aut cælum aut infernum: licet actus præcedant prædestinationis, vel reprobationis ex mera eius voluntate. hom. 37. n. 7. vsque 17. Opera bona facta ex obedientia sunt magis meritoria, quia magis sunt voluntaria. hom. 36. num. 31. Benedictus quod quisque de operibus suis sit agnoscendus. hom. 37. num. 42.

Operarij agri colite ex vlu aquarum nos docent quales esse debent nostrarum aquæ lacrymarum. h. 38. n. 83.

Occasio peccati euitanda, & deferenda. hom. 1. num. 3. & seqq. hom. 10. num. 46. & seqq. illum, qui se illis intrudit, cum se possit eis eripere, patitur Deus cadere miserabiliter. hom. 5. num. 14. & seqq. Deceat nos Chryeam subterfugere. hom. 36. num. 16. vsque 24. Opus non fugit cum possit, non debet à consuetudine. Ibid. num. 21. vsque 26. 27. In occidendo non sunt constantes vt patet in Dauid & D. Petro. hom. 41. vsque 18. & ita fugiant illas Sancti. Ibid. num. 21. vsque 21. Et ostendit D. Petrus egressum ex illis, vt bene poenitentia. Ibid. num. num. 63. Apprehende dimissio in culpa ream, qui eiusdem non fugit in culpa. hom. 29. num. 45. & seqq. Qui illas non tenent in illis. hom. 31. num. 17. Non est cur virtus fidam in scilicet hom. 43. num. 24. vsque 30. Non est illi culpam deferens, qui non deserit occasionem. hom. 28. seqq. Quod bene Dauid ostendit, quando facta in ream euulsi, aquam effundens exoptatam. hom. 11. num. 7. illas non fugit, cum possit, tenet Deus. hom. 29. 31. & seqq.

Oculi compositi sunt: etenim parte sunt pro: curantur ingrediuntur & latrones ad prædandum. hom. 17. num. 1. In propria coniciendi sunt, aliena conueniunt. Ibid. ferentia. hom. 23. num. 21. Oculi Domini in propinquitate respiciunt. hom. 10. num. 71. Homines autem non discernunt aliquid quod ipis esse possit vitium: quæ diuersi dicuntur oculis Christi & Antichristi. hom. 2. num. 15. & seqq. Oculi Domini nulli sunt reclusi: illi obscurantes. hom. 4. num. 1. Dum illis iustis sunt illi vires præbent & agilitatem, quibus oculos aperiret difficultates, vt sponta declarat. Ibid. num. 34. Quod Deus suos arene involuit tribulationem, propter eorum suorum aspectu illos educit, sicut Dauid in suo contuiti sua sua excludit arene inuitata et lapidari præuentione nature. Ibid. num. 35. Oculi mater Machabeorum: quando quidem ad recuperandum vltimum suum filium, tormentis adhuc laborantibus illi remedium præscripsit, vt oculos suos in cæcis tolleret, vt Deus in eum suos restitueret. Ibid. num. 36. Oculi Dei vino comparantur, qui carnis carnis mem, si Deus illos in eum conijcit. Ibid. n. 37. Iuxta Christianus, considerans, quod Deus oculos suos in te firmauerit, atque ad quælibet peccata tua respicit. Ibid. num. 37. Muleis oculi fuit, in cæcis oculis sibi nonnulli Philosophi enucleauit, vt oculos suos haberet apertiores. hom. 27. num. 8. 7. hom. 30. n. 24. Et per hoc aliqui Sancti seipos solari sunt, quibus aspectus non sit peccatum, inquit D. Remigius, sed tantum ad videndum, sed etiam vt essent in cæcis, quæ dolores, poenæque animæ velut aquæ caliditate. h. 31. u. 60. Symbolum sunt sapientum. h. 32. n. 34. Et quæ Aegyptios signant diuinitatem. h. 49. n. 1.

Osium excitat rixas, & summopere euitanda peccata defectus, sicut amor illis dimittit. h. 33. n. 11. & seqq.

ferabiliter. hom. 5. num. 14. & seqq. Deceat nos Chryeam subterfugere. hom. 36. num. 16. vsque 24. Opus non fugit cum possit, non debet à consuetudine. Ibid. num. 21. vsque 26. 27. In occidendo non sunt constantes vt patet in Dauid & D. Petro. hom. 41. vsque 18. & ita fugiant illas Sancti. Ibid. num. 21. vsque 21. Et ostendit D. Petrus egressum ex illis, vt bene poenitentia. Ibid. num. num. 63. Apprehende dimissio in culpa ream, qui eiusdem non fugit in culpa. hom. 29. num. 45. & seqq. Qui illas non tenent in illis. hom. 31. num. 17. Non est cur virtus fidam in scilicet hom. 43. num. 24. vsque 30. Non est illi culpam deferens, qui non deserit occasionem. hom. 28. seqq. Quod bene Dauid ostendit, quando facta in ream euulsi, aquam effundens exoptatam. hom. 11. num. 7. illas non fugit, cum possit, tenet Deus. hom. 29. 31. & seqq.

Oculi compositi sunt: etenim parte sunt pro: curantur ingrediuntur & latrones ad prædandum. hom. 17. num. 1. In propria coniciendi sunt, aliena conueniunt. Ibid. ferentia. hom. 23. num. 21. Oculi Domini in propinquitate respiciunt. hom. 10. num. 71. Homines autem non discernunt aliquid quod ipis esse possit vitium: quæ diuersi dicuntur oculis Christi & Antichristi. hom. 2. num. 15. & seqq. Oculi Domini nulli sunt reclusi: illi obscurantes. hom. 4. num. 1. Dum illis iustis sunt illi vires præbent & agilitatem, quibus oculos aperiret difficultates, vt sponta declarat. Ibid. num. 34. Quod Deus suos arene involuit tribulationem, propter eorum suorum aspectu illos educit, sicut Dauid in suo contuiti sua sua excludit arene inuitata et lapidari præuentione nature. Ibid. num. 35. Oculi mater Machabeorum: quando quidem ad recuperandum vltimum suum filium, tormentis adhuc laborantibus illi remedium præscripsit, vt oculos suos in cæcis tolleret, vt Deus in eum suos restitueret. Ibid. num. 36. Oculi Dei vino comparantur, qui carnis carnis mem, si Deus illos in eum conijcit. Ibid. n. 37. Iuxta Christianus, considerans, quod Deus oculos suos in te firmauerit, atque ad quælibet peccata tua respicit. Ibid. num. 37. Muleis oculi fuit, in cæcis oculis sibi nonnulli Philosophi enucleauit, vt oculos suos haberet apertiores. hom. 27. num. 8. 7. hom. 30. n. 24. Et per hoc aliqui Sancti seipos solari sunt, quibus aspectus non sit peccatum, inquit D. Remigius, sed tantum ad videndum, sed etiam vt essent in cæcis, quæ dolores, poenæque animæ velut aquæ caliditate. h. 31. u. 60. Symbolum sunt sapientum. h. 32. n. 34. Et quæ Aegyptios signant diuinitatem. h. 49. n. 1.

Osium excitat rixas, & summopere euitanda peccata defectus, sicut amor illis dimittit. h. 33. n. 11. & seqq.

6. Rex Rex quis sit, & quid significet. h. 38. n. 68.
 Ovis, quale sit animal, & quomodo capiat. h. 9.
 n. 1. & h. 12. n. 38.
 Oportium in S. litteris saepe significat praedictionem
 de futuro, juxta regulam D. Anacleti. h. 7. n. 14. hom. 38.
 num. 19.
 Oratio clavis est thesaurorum Dei, qua, licet homi-
 nem nudum creaverit, illum egregie praeminuit. hom. 9.
 n. 4. Ad illam accurrendo certitatur victoria de tenta-
 tionibus. h. 46. n. 27. Illa debet esse, ad quam in qualibet
 necessitate confugiendum est: sic enim nos in seipso docet
 Christus in variis casibus, ho. m. 26. n. 8. vsque 14. Et
 postquam instante passione sua, nobis insigne propo-
 nit exemplum. h. 42. n. 68. Unde ad illam Sancti recur-
 rant. Ibid. n. 71. 72. sit perseverans. h. 9. n. 33. & seqq.
 & n. 19. seqq. h. 42. n. 70. Quod D. Ambros. exposuit o-
 rationem expendens mulieris Chanaan. Ibid. n. 92.
 vsque 94. Verbis non indiget Rethoricis, quae diuer-
 unt attentionem, sufficit eandem repetere. Ibid. n. 94.
 Ad hoc oratio incesum est suave fragrans diuino
 peccati. h. 8. n. 6. h. 9. n. 27. h. 30. n. 27. & seqq. Itaque
 quando hic fit, praecipit Deus caelesti musica silentium.
 Ibid. Fieri debet recollecta cogitatione, ne per varia di-
 stegatur & id eo conuenit illi solitudo. h. 42. n. 71. vsque
 77. Eius prologus sit humilitas, se diuinae profertendo
 misericordiae. hom. 3. n. 32. hom. 9. n. 17. & seqq. Volun-
 tatem suam diuinae resignando: hoc enim signi-
 ficat in illa genuflexio, sic etiam Saluator noster fecit.
 hom. 41. n. 86. vsque 90. Fieri debet ex corde mundo:
 quia etiam aliquando aliena peccata effectum ejus im-
 pedunt. hom. 9. n. 14. Et facienda non est desistendo ob-
 offensia Dei, nisi prius rogando veniam: hoc etenim
 esse tenet Deum. h. 8. n. 9. vsque 14. Qui Deum acce-
 dit rogaturus immediate post peccatum, inquit D. Ba-
 sil. tenet illum & deo non offendit. hom. 8. n. 10. Idcirco
 Petrus ad Christum non accessit, postquam illum ne-
 gauerat, nisi plurimas prius lachrymas effudisset. Ibid.
 num. 11. & Israeliticis vici sunt ab Amaleiticis & Chana-
 anis, quia Deum conueniunt auxilium ab eo postu-
 lantes contra ipsos, antequam poenitentiam egissent de
 blasphemiis, quibus Deum offenderant, iramq; eius per
 hoc excitarunt. Ibid. n. 12. Nec sufficit, ad accedendum
 coram Deo & rogandum, quod quis liber sit a peccato
 vultu & qualiter, nisi radicem ejus penitus extirpauit,
 & cum perseverantia in virtute. Ibid. n. 13. Ideo pra-
 cepit Deus, vt Sacerdotes vitulo offerendo in sacrifi-
 cio omnem extraherent sanguinem: quia symbolum
 est peccati. h. n. 13. Vult Deum vt oculos nostros in suam
 dirigamus maiestatem velut in sponsum nostrum in o-
 ratione pro remedio nostro: lectio haec mirabilis est, illa
 enim praecipit Eua ad suum subsidium. h. 9. n. 5. Quia
 filii Israel oratione aegri egredi sunt de Aegypto, dicitur
 de illis quod armati ascenderunt de Aegypto. Ibid.

n. 5. Tales vidit illor Rex Balac quando terminos ejus
 ingressi sunt. Ibid. n. 6. Voces orationis Moysi liberarunt
 Israelitas quando premebantur a Pharaone crudelibus.
 Ibid. n. 9. Non vult Deus offerri sibi colubas sine tur-
 tures nisi contractis alis, ut velare possint, quo docet
 nos ad orationem non intrandum cum superbis inflatos
 cogitationibus, sed humilitate profundis. Ibid. n. 17.
 Oramus elevatis manibus, quamuis ex se nullus parti-
 cularis sit situs corporis, sed mysterium habent singulare
 manus sublati in oratione per modum crucis. h. 42. n.
 77. vsque 80. Vnde declaratur quid sit orate stando, ge-
 nibus flexis & procedendo in faciem. Ibid. n. 86. Ad bonam
 orationem, bona dispositio est ieiunium. h. 1. n. 14. Ora-
 tionem Pater noster composuit Christus vt sciamus id
 quod petimus hom. 3. n. 49. & seqq. hom. 8. n. 6. Remitte
 tibi factas injurias si velis tibi a Deo tua remitti peccata
 sicut hoc ab illo petis dicendo: *Dimitte nobis debita nos-
 tra, sicut & nos dimittimus.* &c. hom. 3. n. 10. Time: si
 namque motuum hoc quod illi repraesentent quare nos
 tibi concedat indulgentiam falsum sit, non tibi Deus
 gratiam quam postulas indulget. Ibid. In ordine ad
 temporalia bona oratio est nostram Deo tantum expo-
 nere necessitatem. hom. 32. n. 31. & seqq. Atque in illis
 primo recurrendum ad Deum quam ad media humana,
 sed in morbis potissimum. hom. 42. n. 10. & seqq. Indiget
 dispositione sicut musica compositione instrumenti. h. 8.
 n. 10. & seqq. Transfiguratur oratio homines in deos. h. 11.
 num. 14. differt Deus aliquando petita concedere, quia
 nobis non conuenit vt expertus est D. Paulus. hom. 41.
 num. 95. vsque 98. Similiter quia sic gloria sua conducit
 vt clarus nostrae pateant necessitates. hom. 32. nu-
 mero. 48. Diligenter accutur quando hora est oportuna.
 Ibid. num. 50. 51. Moram trahit ob alias rationes
 quas expendit D. Chryost. hom. 42. num. 96. Alia pro-
 ducantur argumenta. hom. 9. num. 25. vsque 30. Porro
 certum est quod si postulatis non auerit, det tamen
 quod expedit. hom. 41. num. 97. Et si non responderet via
 verbi, responderet via virtutis. hom. 9. num. 30. 31. Qui
 amicus certum sit Deum non ignorare quibus indigemus,
 vult tamen illa petantur & in oratione illi repraesententur
 quasi illas nesciret nec desunt optimae rationes,
 hom. 32. num. 31. hom. 42. num. 59. & seqq. Quantumuis
 sciret Isaac ex promissione Dei sibi filios generandos,
 tamen pro Rebecca sterili deprecatur vt sibi dentur,
 quanto magis tenetur hoc facere qui illam non habet,
 quia sibi seiat concedendum id quo laborat. hom. 9. n. 34.
 Perseuerat Christus in oratione ad Patrem quamuis sciat
 esse impossibile hoc sibi concedi vt non moriatur, qua-
 tenus doceat nos perseverantiam in oratione a Deo pos-
 tulando hoc quod non est impossibile. Ibid. n. 38. quai-
 bet hora habet Deus januam apertam vt orando acce-
 damus. h. 35. n. 40. & seqq. Quia religiosus quidam in o-
 ratione dilahatur inuabit eum Spiritus nequam. h. 19.

Hieron. Bapt. de Lanuza IV.

...at. Oratio Sanctorum efficax est: etenim videtur Dei manus & voluntatem ligare. h. 24. n. 39. & seqq. Facta in communitate in templis & extra illa vim habet non parcam. Ibid. n. 46. & seqq. Eminencior est illa que fit in Ecclesia nec desunt rationes. Ibid. n. 47. & h. 28. n. 21. & seqq. Hanc comitentur vna fides & secuta fiducia. h. 27. n. 27. h. 23. n. 25. & seqq. Est remedium maioris & tristitia, preciosissimum. h. 42. n. 68 vsque 73. Oratio quam diabolus multum timet: & fugit est Psalmus sexagesimus septimus. h. 49. n. 2.

Origines quodam loco à D. Hieron. Laudatur. hom. 2. n. 2. Ab illo locus est & a D. Bernardo. h. 32. n. 64.

Osus figura Christi ducens in matrimonium. hom. 25. n. 2. & l. 99.

Osrea quid sit & qualiter se defendat contra cancerum hom. 5. num. 37.

Orium mater est luxuria. h. 32. n. 35. & seqq. Acriter reprehendit illud D. Bernardus in otiosis qui querunt quibus tempus impendant consulationibus. h. 23. n. 32.

Oz que tangit arcam peccatis sit morte subitanea. h. 10. n. 32. 49. & h. 2. c. n. 79.

Oziar Rex lepra percussus & que ratio. h. 22. n. 6.

P*alma* in S. Scriptura significat gladium & Assyrios. h. 13. n. 2. 3. Synibolum est predestinatorum. hom. 35. num. 41.

Papa ille est qui nobis proponit res fidei, per quem Deus loquitur sine periculo erroris. hom. 14. num. 10. & seqq. Fuit necessarium vt illum haberet Ecclesia tanquam caput visibile. Ibid. num. 7. Ostendit D. Hieron. Reuerentiam quam illi debemus, scribens D. Damaso pontifici. Ibid. num. 24. Recipit immediate à Deo verba quando desinit, & ea communicat Episcopis & presbiteris Ecclesie sicut Moyses: quæ naniq; Deus illa distabit, communicabit illa Aaroni, quatenus ille populo manifestaret. h. 11. n. 11. Papa officio fungitur oris Dei quia Deus per illum loquitur. Ibid. n. 11. Eadem est fides quam à Deo & Papa habemus. Ibid. n. 11. Gloria Dei est suo vicario concedere auctoritatem. Ibid. n. 11. Quando Deus per Papam populo loquitur, venerit & obedire tenetur illi tanquam Domino & hoc Deus Moysi intimauidum illi præcipit calcamenta deponere quando locutus est illi in tubo. Ibid. n. 12. Vna est Ecclesia quia vnicum est caput nempe Christus & eius loco Romanus pontifex caput visibile. n. 18. Potestatem habet ex auctoritate Reges sicut ostendit Papa Zacharias in regno Francie. h. 5. num. 49. Est index principalis in negotiis fidei, ad quem spectat illa de hære. h. 20. num. 13. Et quia non potest assistere in omnibus partibus, substituti sunt in Ecclesiis Episcopi viri qui semper ad vigilent. Ibid. num. 13.

Parabola sunt specula & interdum cum illis piscatur sicut cum hamo cooperito. h. 27. n. 6. & seqq. Sunt verum-

culi mureolarum spem: & specula latere in h. num. 1. & seqq. Doctrinam suam Christus in parabola clare lux in parabolis, sicut Ioseph interpretatus est vt commodius fami seruetur. *Ægyptiacum*. hom. 1. num. 4.

Passio Christi de qua agitur tota hom. 46. Multa lenitas est in Ecclesia instituta sit ad predestinatorem, vt passio Christi. Ibid. num. 1. 11. Illa impletur motiva fidei ab actibus & ostendit per tota. Ibid. num. 1. Similis est libro Ezechielis in quo scripta erant carmina exaltationis, & lamentationis vt tristitia. Ibid. num. 1. omnibus creaturis per vitam maioris ex morte saluatoris, sed præcipue per vitam suæ Matri. Ibid. num. 1. Christi beatitudine in despecto in illa populi in hominibus scandalum. Ibid. 1. illa transiit. Deus nostra peccata in illud dicit, vt ipsi imponens, vt pro omnibus iustitiam, vt liberet ab illis liberarentur. Ibid. num. 1. Annuntiat morte Christi potentiam retrogressus solis dicitur in terris, ad salutem Ezechielis. Ibid. n. 4. Illa enim ignorant mundi sapientes quod bene capere possunt. Ibid. n. 4. aquas tribulationum fuerunt submersive sunt in nubibus Pharisæorum vsque in demerunt tunc enim omnes in matrem profugerunt, sicut consideranda sunt quasi pro singulis ex passionibus. h. 8. ex hora passionis mortisque Christi una loquitur æternitas Ecclesie. Ibid. num. 47. Coram quo capti in poluerunt spiritus habuit septuaginta annos super illas oneratum peccata uniuersum mundum, vt sunt septuaginta dicit. Ibid. n. 49.

Patristia virtus est in cuius oculo manentis fortitudo. hom. 3. num. 31. Illam qui habet, non vincit passiones, & in sui victoriam non potest virtudo quam in subiectione regorum. h. 30. n. 1. Multas virtutes & ego aque superant, sed sic auctorem quæruerunt. Ibid. num. 31. Illam habere maius est quod probatur aduersitatibus. h. 31. n. 26. Est virtus in virtudo Damo quæ comparatur tenentis in virtudo. h. 41. n. 89. Hæc martyres faciunt. h. 11. n. 41. Hæc tribulationes necessarias reddunt legem, illa sunt voluntarias ac proinde maxime virtutes. hom. 44. n. 27. & seqq.

Patres tenentur prospicere vt filii boni sunt operibus. Et illos Deus pro peccatis filiorum quæ parcam reputantur. h. 25. n. 7. Et sicut per legem percutitur quæ nuperam tantum non cohibebat. hom. 36. n. 22. Illi castigat illos Deus in filiis. h. 9. n. 19. Sicut castigat vt filii prospiciant, de rebus creptis regram magis solli. hom. 15. n. 29. 30. Mortes filiorum magis supplent enim sunt culpam parentum. h. 27. n. 1. Hæc debent à filiis, ne dum veris, sed etiam operibus. h. 27. n. 46. Præceptum illos honorandi prædictum est. h. 27.

INDEX MATERIARVM.

... ibid. num. 47. & seqq. Nouem promissa statuit
 Deus filiis qui parentibus suis obediunt, & graua tee-
 iocamenta qui parentibus sunt immorigeni vt patuit
 in Abrahā Ibid. num. 49. & seqq. Magnum habet effe-
 ctum parentum benedictio ad bonum, sicut maledictio
 ad malum. hom. 9. num. 21. Quia filios iuordinate di-
 ligunt eos illi Deus admittit. hom. 28. num. 34. hom. 31.
 num. 29. & seqq. 63. & seqq. Illi qui filiis facultates
 procurant eum offensa Dei, magis vere illis damnum
 procurant. hom. 39. num. 21. Corripiant illos, alio-
 quia cum illis peribunt. hom. 35. num. 14. & seqq. &
 num. 23. & seqq. Conferunt illos in statu suo, & ne-
 quaquam sui ipsius obliuiscantur vt illis abunde pro-
 spiciant: doctrinam hanc notari dignam docuit nos in
 Antiochia, & Ioseph cum fratribus suis in Aegypto.
 hom. 11. num. 29. Nesciunt quid sit patri pœnas & la-
 bores, nisi illi qui sicut patres sentiunt filiorum suorum
 pœnas. hom. 47. num. 29. Non valuit Agat videre mo-
 deratam filium suum Hirmael ne forte cor illi nimio do-
 lore ex eius conspectu dirumperetur. Ibid. num. 24. Mor-
 tuus est Isaac Machabæorum ex dolore quo filios vidit
 in tormentis expirantes. Ibid. n. 23. Mater quædam fuit,
 quæ cœcens filio suo caput amputari, mortua corruit.
 Ibid. num. 26.
 Patria debet præ locis aliis fauoribus honorari: & a-
 merit amore naturali h. 21. n. 4. Abraham suam deseruit
 & non amocē quo illi afficiebatur. h. 21. n. 5. In gloria ro-
 gant beati particulariter pro patria sua. lb. n. 6. Illa magis
 mouet filios suis subuenire quā alienigenis. lb. n. 2. Vnde
 rariis quis estimatur in patria sua? Ibid. n. 46. & seqq.
 5. *Amicus*: quomodo intelligo quod dicat se primum
 peccatorem, & quomodo ad primam Christi vocem ob-
 edierit? h. 38. n. 21. Diuinum vidit essentiam seruato in
 solo habitu fidei. hom. 11. n. 21. quare dicit, quod eum
 Angelus facere colaphizaret & quis ille fuerit. hom. 5.
 n. 40. Quomodo non dante illi Deo quod petebat gam-
 sui fuerit. Diuinum est hoc argumentum. h. 42. n. 96. 97.
 Quomodo respondit illi Deus, sic ipse Timotheo disci-
 pulo suo respondit. h. 34. n. 3. & seqq. Accerbis tulit per-
 secutionem cuiusdam ætatis nomine Alexandri, quam
 totius inferni rabie h. 8. n. 27. vsus est opera mulierum
 ad puandationem Euangelii & interuim sedie cum illis
 locutus. h. 25. n. 10. 11. Multa percurret millaria visurus
 D. Petrum. h. 12. n. 3. Ipse suis manibus pauperibus ser-
 uicior & elemosinas procurabat. h. 27. n. 69. 70. Quare
 prohibuit illi Spiritus Sanctus prædicare in Asia & By-
 thonia h. 21. n. 9. Distulit ire Corinthum ne se rigorosum
 ostendat. Ibid. num. 10. Quid illi contigerit Melitæ
 cum vipera hom. 42. num. 92. Quare uolente tulerit quod
 à pœlla lymphatica laudauerit & prædicaret ipsa Chri-
 stum hom. 9. num. 22. hom. 13. num. 45. hom. 19. n. 48. Quid
 illi contigerit Ateopag. h. 28. n. 30. Columna est Ecclē-
 siæ ad solam penitentiam. hom. 43. num. 7. Quintimo

ad defensionem fides, ut ipse, se nolle ire, nisi eo ductus
 sic à Spiritu Sancto ne forte in certamine superetur: tu
 videris verum ad offendendum Deum debere fugere. ve-
 te ingerere tentationibus ho. 5. n. 15. Perterritus Felice
 Gentilem sola prædicatione die iudicij homil. 6. num. 3.
 Corripuit publice D. Petrum & quæ de causa. homil. 70.
 num. 24.
Pauperes sunt diuitem portatores in mundo per diui-
 nam statuti providentiam ho. 1. num. 39. Ad lucrum diui-
 tum illos Deus ad eorum destinar positam, & quia hoc
 non latebat Abraham, egrediebatur illos quaerens,
 idemque Lot faciebat h. 1. n. 39. Dāre pauperi elemosy-
 nam, est diuitias cælo transmittere, patriam nostræ ha-
 bitationis vt illis vere periciuantur. Hæc aduertens di-
 xit Tobias illis suis, ne radices sedesque figerent in Ni-
 nive, vbi erant vt extranei, sed opes tuas transmittent
 in ciuitatem vbi perpetuo erant mansuri. hom. 1. num. 38.
 In manu pauperis, cui datur elemosyna scedulam re-
 cepei dat Deus in manu datoris: vt notat D. Petri. Chri-
 stolo. & D. Chrystost. ho. 1. num. 40. Se statuit Deus in il-
 lis ipse recipiens, quod illis erogatur homil. 16. num. 13.
 Vnde necesse est illos intueri oculis fidei. ho. 30. nu. 24.
 & vt talis illos Sancti considerant. h. 1. n. 39. h. 16. n. 13.
 h. 27. n. 67. Tenetur diues elemosinas erogare ob varias
 quas expendimus, rationes. h. 16. num. 7. vsque 16. Con-
 uenienter ad statum valis Ecclesiarum ad nostram vtilita-
 tem. ho. 10. num. 10. In illos Deus suos coniecit oculos
 particulariter, quo demonstrat eos esse diuites a nostris
 diuersos. h. 30. nu. 15. vsque 18. Auertatur in pauperem
 non solum quod pauper sit sed quod homo sit. h. 30. nu.
 21. & seqq. Non vult Deus vt ministros suos minoris
 faciamus quam diuites in ordine ad bona spiritalia. h. 1.
 num. 10. h. 21. num. 21. & seqq. Beneficium præstat diuiti
 Deus mittens illi pauperem magis quam ipsi pauperi.
 h. 15. num. 68. & seqq. & vt tale sponsa hoc accepit. Ibid.
 n. 70. vsque ad 73.
Paupertas est valde tentata. ho. 5. n. 31. Est defectus sub-
 stantiar huius mundi, vnde non sunt super illam accidentia,
 nisi per miraculum. h. 16. n. 25. h. 30. n. 17. & seqq. Ipsa
 ex se non canonizatur nisi patienter tolerata, sicut Lazarus
 fecit. h. 16. num. 1. Et bonus latro. ho. 44. num. 27. Vera
 est inopia bonorum gratia. h. 43. n. 30. 31.
Pax esse non potest vbi non est executio iustitiæ. ho.
 28. num. 6.
Pauisinitia ex tribus componitur partibus. h. 10. n. 46.
 & seq. Ad illam requiritur dolor ex corde & oris con-
 fessio. h. 19. n. 51. & seq. Illam in Ecclesia reliquit Christus
 adeo efficacem & potentem vt illi nullum sit peccatum
 irremissibile. veritas hæc eo est, quam plurimis modis ad
 nostram consolationem confirmatur. h. 12. n. 8. vsque 14.
 & in icu oculi mutare potest hominem ex tristione in-
 ferni in cælesti Seraphim. h. 38. n. 105. vsq; 112. estque ta-
 lis vt licet peccet quis quotidie, quotidie possit illi deum

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

proficere, vt notat S. Chryſoſt. h. 41. n. 70. Requiritur vt
vera fit & probata vclur nyctia ſponſionem in nullis,
licet magna viſa fuerit, parua tamen ſuit vtilitatis. h. 38.
n. 45. & ideo propoſuit nobis Deus vera exempla vt Ma-
gdalenam & alioſ ſanctos. Ibid. num. 56. 7. dies ille quo
peccator poenitentiam agit, dies eſt illi lætitiæ. h. 1. n. 4.
& docuerunt Niniuitæ qualiter faciendâ ſit, nempe vi-
am deſcendendo quam ambulabant & contrariam ingre-
diendo. *Conuerſe ſunt vniuſquiſque à via ſua mala.* In poe-
nitentia & ſapientia conſiſtit malorum noſtrorum ſpi-
ritualium remedium vt oſtenderunt Niniuitæ & Regina
Saba. h. 8. n. 49. Lænetur conſcientia per veram poeniten-
tiam antequam Deo ſacrificium offeratur, ſicut præcep-
it Deus vt læarent ſacerdotes antequam tabernaculum
ingredirentur illi ſacrificaturi ho. 13. nu. 11. poſt pri-
mum Iuacrum baptiſmi, aliud ſuper eſt poenitentia. Ibi-
per illam opéra bona damno recipiunt valorem & méri-
tum, quod perdidit per peccatum. Ibid. num. 7. 9.
Vera poenitentia petit omiſſionem peccati & nullum ad
illa reſeſſu. h. 8. n. 49. Ea tantum vera eſt & efficax,
quæ in Eccleſiam in fide Ieſu Chriſti hom. 10.
num. 14. & ſeqq. Vt ſit efficax requiritur motus & au-
xilium Dei ſop. naturale. hom. 10. num. 19. Eſſe debet
vt aquæ diluunt, vt peccata ſubmergat, quæ de coelo ſo-
loque proceſſerunt. hom. 38. num. 61. homilia 43. nu-
mero 57. vſque 63. Vnde timor elicitur neceſſarius pec-
catori perſeueranti in peccatis ſuis, num forte Deus
illi dare velit hoc efficax auxilium ad veram ſuam poe-
nitentiam, homilia. 13. numero. 31. In quo verâ à falſa
diſtinguitur. homilia. 10. numero. 44. & ſeqq. Facienda
eſt applicando remedium conforme qualitati peccato-
rum. homil. 30. numero. 51. & faciendo poenitentia in-
ſtumentum ad omne quod culpæ ſeruitat. hom. 38.
n. 90. Subitus relapſus mouet ſuſpicionem ne vera non
fuerit antecedens poenitentia. h. 3. n. 6. & ſeqq. Diligen-
ter faciendâ eſt ſemota procratiſtatione. ho. 10. n. 20. &
h. 38. n. 41. vſque 45. Parum ſe cura eſt quæ diſſertur in
tempus n. ortis vt varijs probatur rationibus & exem-
plis notari dignis. hom. 11. n. 49. vſque 66. Spiritum re-
quirit robur non minus efficacem in conuertendo ſe
ad Deum, quam fuerat in auertendo ſe ab ipſo vt nihil
ſit quod ipſum impediat. hom. 38. num. 48. 49. Cognitio-
nem requirit peccatorum, & per conſequentem magnam
de commiſſa verecundiam & modicam enim quam præfe-
runt peccatores, modicam etiam teſtator fuiſſe poeni-
tentiã. h. 38. n. 54. vſque 60. veram poenitentiam cordis con-
tritionem & conſequentem amarioris lachrymas, illarum
namque defectus, & hinc demonſtrat poenitentia. Ibid.
n. 60. vſque 67. & proprium veræ poenitentia idiomã,
lacrime ſunt, quæ melius loquuntur poſtulando veniam
quam omnia verba. Ibid. n. 75. & ſeqq. Ex defectu ha-
rum circumſtantiarum, ait D. Ambroſ. quod ridicula
ſunt illæ lachrymæ eorum, qui vix peccata planxerunt,

cum continuo in illa relabuntur. hom. 40. n. 10. 11. ſibi
ſibi peccator vt ſponſam accipiat ſicut Dauid. Ibid.
hom. 43. n. 21. & ſeqq. Nyctiora, peccata & ſolus
ſolitarii veram ſignant poenitentiam. hom. 11. n. 4.
Eritque vera quando peccata diſſoluitur, ſicut
in calce vt ait Iſaiã, illa relinquendo, extraſſe
ſiones hom. 10. num. 46. hom. 38. num. 99. hom. 40.
Deinde durare debet tota vita ſicut maritima
hom. 43. num. 67. & ſeqq. In deſertum vero poe-
nitentiam Nabuchodonofor, & D. Petrus dicitur
Magi, quia Deo non ſufficit qualiſcunque poenitentia
ſed vera, & non omnes illic quæ tales videntur, ſed
h. 43. n. 22. 60. 61. Quia non diſſoluitur
prodeſt hominibus, conatur illos à illa diſſoluitur
rationibus, ſicut Rex Amalec filius Iſraël, quibus
aquam de petra accepterunt, ſymbolum poenitentia
crudeliſſimum illis excitauit bellum, quæ poenitentia
vertet à tanti beneficii recedente. hom. 1. n. 4.
Quam dum peccator aſſumit, bello diabolico
pugnat ſicut Pharaon Iſraelitas Dominus ſuo conuenit
Ibid. num. 3. Relinquit eorum mortificationem
poenitentia, ſicut Iſtaob, virgas quas aqua in montem
cepit omium, & quibus aſſumit abſolutiſſima
perituris. h. 24. n. 10.
Peccatum originale eſt ex quo inſeruitur in
toto inord inari, & jam poſt baptiſmum h. 24. n. 10. 11.
quæ nobis ſomitem vnde qualiter in nobis
ſuccenditur. Ibid. n. 18. Ex illo omnium quæ
næ. h. 30. n. 30.
Peccatum aduale cauſam habet voluntatis
& conſenſum. h. 23. n. 67. & ſeqq. h. 37. n. 71. poenitentia
mea peccati mortalis eſt peccatum. Ibid. n. 71. Con-
tur peccatum morale. h. 13. n. 29. Eſt poenitentia
peccata à Deo h. 18. n. 23. Semen eſt ſufficiens ad poeni-
dum omnes poenas inferni. hom. 37. n. 71. Poenitentia
peccatum ignorantia, inſeruitur & malum. h. 23.
num. 17. Pondus eius inmiſum eſt quoniam illud
Dei factum hominem fatigat. hom. 24. num. 10. 11.
hom. 34. n. 13. & ſeqq. Nemo in agni quoniam Chriſti
ſenſit, quia nullus vt ille voluntatem ſuam habet
dinatam ad voluntatem Dei. hom. 24. n. 13. Tanta
ſenſus proceſſit ex eo quod poenitentia inſeruitur
poſita ſicut in eo in quo et auertit inſeruitur
ralem. Ibid. num. 3. Quis eſt adeo inſeruitur
do. Deus alicui oculos aperit, quoniam illud cogit
ipſo Deo deſperet niſi gratia ſua ſuocentur illi
& damnati. h. 25. n. 13. h. 38. n. 54. & ſeqq. Eſt
rauit hoc Dauid. Ibid. num. 57. vſque 60. Eſt
inter alia mors eſt eſt Saluatoris vt beatus vir
manifeſtaretur. hom. 42. num. 11. vſque 11. Quis
libere illud committere & non verecundetur, illud
cognoſcere. Ibid. Ipſum eſt quod Deus
exturbat cum ipſe ſua voluntate cum ipſo
100

1. h. n. 25. 16. Per illud homo sibi grauius inferi dam-
 num, quam omnes possint creaturae: bruta, diaboli imo-
 ipse Deus. Ibid. hom. 28. Et ample probatur: cum enim
 Deus sit omne bonum, ipso per peccatum cecidit, etiam
 ab anima omne expellitur bonum, & omne introduce-
 re malum ibid. num. 3. vsque 25. Et illud committere
 est sibi provocare mortem eodem animo quo patitur
 ibid. n. 31. vsque 37. Peccatum pinat. Republicam fa-
 ctorem & protectione Dei & ideo facile hostibus est illam
 inuadere hom. 9. num. 24. Quia Rex Achaz veteribus
 peccatis noua super addidit, faciem inuenit ingressum
 Rex Assyriorum ut illum persequeretur. Ibid. num. 24.
 Austerius peccatum quod radis est tribulationum, & illa
 pariter auferuntur ut fecit Elseus accurrens ad fontem
 eiusque salem inuicem ut amarus serico aquas dulce-
 ceret. hom. 10. num. 25. Peccatum mari lacrymarum ut
 Iona demergatur & tribulationem in tempestas cessabit
 sicut in n. 25. desinit peccatum ingrediens in animam
 omne bonum quod in illa est eo in do quo tempem
 esse grauidum densat locusta bruchus & nebula. ho-
 m. 10. num. 10. Angelus lapidibus ornatus pretiosis vit-
 tutum & gratiarum prolij de manu Dei, quae tamen
 omnia peccatum superbiis consumpsit hom. 13. num. 10.
 Ceterum pulcherrimam & diuissimam cali reddidit
 suspensam & ferocissimam inferi. Ibid. n. 10. opera
 facta in peccato nec alia pro tempore peribant, quantum
 ad nos ut integre Deo accepta sint & grata, & quantum
 ad meritum gloriae sicut semper. captiuus, filij qui statim
 sunt matrimonio contracto in captiuitate. Ibid. n. 10. 11.
 Peccatum fer est animae quidquid in ea bonum est diripi-
 ens. Ibid. n. 10. ostendit peccator inopem se esse iudicij,
 quandoquidem non obtinet iactura ex peccato, exulcet
 Ibid. n. 10. Homo per peccatum opperit & voluit pro-
 priam mortem eo modo quo Israelitae suam, postulat. Ido
 Regem ibid. n. 34. David desideratur vitam iusti,
 primo desiderit vitam peccatoris. Ibid. num. 34. Omnes
 homines creantur Deus vasa capacia gloriae, & singuli eu-
 tum se facium per peccatum vasa ita. hom. 21. num. 39.
 Nota peccata causa sunt sterilitatis & quasi mutatio-
 nis naturae ibid. num. 34. peccatum quod per penitenti-
 am non deletur aduocat alia & hoc rursus alia sicut
 milti & uolunt. hom. 20. num. 8. peccatum de nouo rei-
 titatum postulat a Deo iustitiam. contra illa quae prius
 erant remissa. hom. 10. num. 33. Credidit Pharaon posse
 se de aquis euadere, quas ingressus fuerat persequens po-
 pulum Dei, postquam illi pepererat, quem tamen illis
 intulerat. & peccatorem demergit in abyssum peccati
 quod committit sibi fideus facile se ex eo euasurum ibi-
 dem. 53. vitam auferant animae, cuius Deus vita est, si-
 cut ipsa corporis. hom. 13. num. 7. & 8. Eo momento
 quo sit, fertur in caelo sententia contra peccatorem, &
 ideo timere potest, ne moriatur in peccato. hom. 13. num.
 44. & seqq. Primus passus potendus quo quis Dei donis

potatur est quo deserit peccatum: etenim Israelitis
 Deus manna non concessit nisi prius de multitudine ex-
 cederent illud quotidie collecturi. hom. 9. num. 14. Tan-
 tum Deus illud exhorret ut interdum sanctis suis non
 concedat id quod petunt, quia societate peccatorum in-
 trantur ibid. num. 14. Recusat Moyses & Aaron socie-
 tatem Pharaonis etiam pro ipso oraturi, ne Deus, illis
 denegat quod petuntur sunt ibid. num. 16. Si peccata ali-
 ena dona Dei impediunt, quid factum propria. Ibid. n.
 15. Magnus error est illa committere sub titulo quod cito
 illa deseret agere de illis penitentiam. Quod proba-
 tur rationibus notari dignis tam ex parte Dei, quam
 ipsius peccati ibid. num. 43. vsque 53. Grauem continent
 peccata malitiam, quae remediis & misericordis Dei pe-
 nitia sunt & augetur. hom. 8. num. 17. Facere ex auto
 misericordis Dei idolum ad illum ostendere non pecca-
 tum est quod aggrauat vates Ezechiel ibid. num. 17. Hae-
 sunt peccata quae Deum reddunt quasi suspensum & at-
 tonnum ibid. num. 8. Sunt ea quae voluntatem & bo-
 nitatem Dei, sterilem efficiunt. Ibid. num. 17. Peccatum
 ingratiudinis extirpat torquentes misericordis Dei ut ait
 D. Bernard. ibid. num. 18. Lepri peccati quae non lauitur
 & mundatur aqua penitentiae, qualis est illa quae
 inspirationibus & diuinis misericordis non auferuntur,
 igne comburatur. Ibid. num. 18. Non agas (monet D. Ber-
 nard.) id quod aperire non praesumeres me spectante. ho-
 m. 20. num. 16. Quando peccas, da monem exhilaras & An-
 gelus tuus cullus attritatur ibid. n. 16. Et timere potest,
 in peccato se moriturum qui peccauerit in eo ibid. num.
 33. vsque 66. Haec tantum mala mors est, quae est
 in peccato, sicut ea solum bona, quae est in gratia ibid.
 num. 37. vsque 41. Nonnulla sunt peccata simplicia &
 alia in suis pallio virtutis: mala sunt illa, priora haec.
 hom. 7. num. 36. vsque 39. Gladius est, quo se transfodit
 peccator, & clauus quo se configit ibid. num. 33. & seqq.
 Funis est quo seligat, fluidus laqueus qui vertitur in
 catenam nodus caecus deligari difficilis & maxime in-
 hora mortis ibid. num. 38. vsque 62. Per illud sit homo
 captiuus diabolo ad eius voluntatem. homil. 15. num. 25.
 Describit illud D. Chrysost. Eiusque damaa hom. 19. n.
 17. & seqq. Cum illo diabolus intrat in animam sicut pro-
 prius equo hom. 19. num. 16. Sesegetem edit in illa vniu-
 salem ibid. n. 15. Minus malum est intrare diabolum in
 corpus, quam peccatum in animam. hom. 19. num. 16 &
 seqq. Os claudit ne reprehendat alios hom. 14. num. 26.
 & seqq. Saepe apparet quod eui sum sit in peccatore, &
 mitum in modum adhuc vitit, licet dissimulatum. hom.
 25. num. 61. Propter illa quando multiplicatur, aliquan-
 do fides amittitur. hom. 29. num. 52. vsque 59. homil. 17.
 n. 11. Non sunt iustae satisfactiones pro uuo solo om-
 nes qui tolerari possunt, cruciatus hom. 38. nu. 52. Prin-
 cipes & potentes grauiora committunt hom. 35. num. 19.
 & seqq. Grauiora committuntur in ciuitatibus quam

In pagis. homil. 3°. numero 27. quia non cognoscimus, ideo non timemus & horrorem pronocat, quando Deus oculos aperit ad illud cognoscendum. homil. 39. numero 57. 48. 59. Permittit illud Deus ad ostensionem infertorū suū. homil. 18. numero 2. homil. 43. numero 2. Nullum est peccatum in Ecclesia irremitabile. hom. 18. numero 8. & seqq. Eius remedium consistit in lacrymis cordis, ex vera contritione. homil. 38. num. 77. vsque 88. Cum omnino renunciatum esset idolis, patuit, filios Israel egressos esse de Aegypto ex toto cordo: & similiter patebit hos egressos de peccato, si cunctis eius circumstantiis & occasionibus renunciamus. homil. 10. numero 14. Iter triduumque Deo, est egressus de tenebris peccati per cogitationem vera contritione per verba. integra confessione, per opera pietatis satisfactione. ibid. num. 38. In egrediendo de seruitute peccati, ex illa egrediuntur filij bonorum operum nostrorum: quia per penitentiam valorem recuperant & meritum, quo prius potiebantur homil. 13. num. 9. Opera bona ante factum, in illud incidendo, magis dicuntur mortificata quam mortua. ibid. num. 9. Omnia hæc ad vitam referunt per penitentiam. ibid. numero 9. Peccator peccando in seipsum delinquit. ibid. numero 34. Peior est seipente peccator, cum hie seipsum suo veneno non occidat, sicut ipse suo peccato. ibid. numero 34. Quidquid agit peccator, sibi nocet. ibid. numero 34. Viribus pollet peccator ad peccandum, sed non ad resurgendum à peccato, nisi Deus sua subueniat gratia. ibid. numero 43. Si Deus non adiat in columna parum proficiunt verbera, quibus illam Moyses percussit ad eliciendam aquam. Et si Deus in corde non sit peccatoris, parum proderunt verbera reprehensionis Confessarij vt aquam eliciat verae penitentia. ibid. numero 43. Qui sub spe peccat, quod confessum de peccato resurget, iuste Deus illum castigat, tempus præscindens illi penitentia, vt illud dum voluerit non inueniat. ibid. numero 48. Vt quis à peccato non superetur, remedium datur, fuga eiusdem non eam differendo in hys men infirmitatis, vel Sabbatum quietis, hoc æ mortis. ibid. numero 61. Illo remedio ad meliora rediit D. Gregorius Venantium Monachum. ibid. numero 63. Si prociollines vsque in Sabbatum diei mortis, vt egrediens manna colligas penitentia, illud nequaquam inuenies, quantum illud diligenter quaeris, vt contigit Israhelitis. ibid. nume 63. Tantum est eorum pondus, vt detineat & in æternum detinebit eos in inferno, qui illud commiserunt. homil. 42. numero 104. Non tantum relinquendum est peccatum cum omnibus suis circumstantiis, sed etiam eius occasiones: nam Sauli mandauit Dominus, ut demoliretur Amalec & omnia quæ illius erant: quia vero hæc ad amissionem non impleuit, seuerus in illum animaduertit homil. 1. n. 4. & 6. Locus Deo dignus est, ubi non est

peccatum, homil. 2. numero 11. Locus qui laudatur aut Magdalenæ, modo in ipso milium in peccato dignum Deo habet acalium. Moyses iter illud dicit id quod committitur contra proximum, quia illud quod contra diuinam seam Maleherem remittit committitur. hom. 12. no. 19. Idcirco conditum est remissit quam confero suo ostendit feruor ille, quoniam obtinuit indulgentiam, & cui facillime remittitur nulla talenta, quam debuit Dominus perire. num. 19. Ob vius tantum peccatum p. amari iterum totam Rempubliam: quia peccatum dicitur illi commune. hom. 22. numero 11. Sumus omnes membra eius corporis mystici, & quod patitur membrum, totum debet hoc & alius. ibid. numero 11. Sicut filij Dei esse debemus vt proprias offensas, que sunt vni. ibid. nu. 16. Qui illas non feruit, ostendit se non verum Dei filium. ibid. num. 16. Peccatum veniale sufficiens est vt gratia Deo non temporalia supplicia, qualia videmus in Gaius, cum Moysse & Aaron &c. homil. 10. n. 21. & seqq. num. 31. & seqq. Propter sola peccata venialia non drabolus in corpora aliorum, h. 29. n. 22. In las ab illis est immunitas. h. 1. n. 44. Peccator diabolo seruit in rebus grauioribus, si pofus incidit iugo ferreo, nec Deo seruit, vt pofus in præcipit nisi faciat & suauit. hom. 24. num. 18. hom. 28. numero 30. homil. 13. num. 61. & seqq. Vt tur capique illum diaboli, vt pofus in rebus grauioribus. n. 26. 27. Fallit ipsum vt males aliolegit, illud in illi vnam tantum stellam miserat. hom. 1. n. 2. & seqq. Non cognoscit peccati in pofitionem in rebus grauioribus, nisi Deus illum sustinet. hom. 48. homil. 38. numero 34. vsque 40. Lapsi debent censeferi vt perditus quando ad vnam stellam illa sua inuentata propofita. ho. 7. num. 22. Epus in re Deo, dum illis omnia permittit, nec illos ostendit. 33. num. 28. vsque 36. Quidam sunt peccatores in rebus grauioribus, qui reprehensit se corrigunt, & ad penitentiam nihil proficiunt. homil. 1. numero 19. de 199. Constat argenteo reprobo Ieremias. homil. 1. numero 40. homil. 37. n. 29. & etiam ellis immittit. Et hoc in re 25. numero 30. Et Deum reddunt infirmitatem in pofitionem ibid. num. 24. vsque 150. Ille est qui pofus in rebus grauioribus, quam Deo ipsum. homil. 13. n. 21. & seqq. Vt e quid & obiectum in oclis Deo, hoc in rebus grauioribus magis nominis Monarcha. hom. 1. n. 21. Tunc pofus Deo in hac vita saltem illi vbi & hoc in rebus grauioribus, alia indicium est quod illum in altera colligunt. h. 1. n. 51. Dicitur puer in 5. Scriptura, inter manus deus tue senescat. ho. 18. num. 15. & seqq. Propter peccatum vocatus est Cham filius minor. Noe cum esset ante natum. ho. 9. nu. 9. Proprium est illis qui in rebus grauioribus pueri sunt vt pœcipites sine & pœcan. h. 1. n. 21. 40.

INDEX MATERIARVM.

postmodum suam festinat adolefcens sicut filij Israel in
 Egypto. Etenim cecidit illis terra hæc in calamitatem
 h. 12. n. 26. Adolefcens docet David
 sapientiam in primo octonario psal. 118. & in secundo
 in octo coniciat in domum patris sui Dei & excitabi-
 tur eius desiderio. ib. n. 54. Ipse domo Dei spontaneus
 egreditur, quem ille non eicit. ib. n. 18. Ambulat ut ca-
 ces, ut non videat quod tendat. h. 7. n. 28. h. 18. n. 25. &
 seqq. Ita dia bolo hinc agglutinator, ut nec fulibus
 in illo repellendus. ib. 45. & seq. est quasi impositus sui.
 perdidit enim cor suum. ib. n. 51. Freneticus est malum
 quod non sentit. h. 21. n. 9. & seqq. Affigit illum Deus
 aduersariis quibus detinetur: sunt enim Dei satelliti-
 tes. h. 21. n. 47. & seqq. h. 24. n. 27. & seqq. Plus amat de-
 lictus suos quam Deum eiusque celum. ib. n. 18. h. 41. n.
 59. Delicta potest in fortunatis sibi facere. ib. n. 59. quam-
 vis illi facta videantur. h. 32. n. 24. & seqq. Arma coustat
 contra Deum. ex eiusdem beneficiis. h. 35. n. 17. & seqq.
 Angustians uiuit uelut sul penitus inter. Veritatem, que
 uerum attrahit, & pallioem qua premit deorsum. h. 36.
 n. 47. & seq. lam uincit inuicem patitur. peccatorum in-
 ter. et perpetuo conferuntur. ren. oc. ib. n. 23. & seqq. 57
 & n. 54. Gravita in se non aduertit, & in aliis minima
 iudicat. h. 23. n. 21. Unde non finit ad scelerum forum
 pedes cum sit adeo graue. h. 25. n. 31. & seqq. diabolus
 habet pro Dom. no. qui quanto damnus inferi illi grauius,
 tanto detinet eum amplius. h. 41. n. 55. & seqq. Tot pati-
 tur Dominus, quot sua sunt peccata. h. 41. n. 21. Refra-
 gantur pique se Deo peccata opponit. h. 25. n. 28. & seqq.
 Mentio illius uocatur & insipiens. h. 26. n. 15. Patitur
 Deus peccatores in gratiam bonumque iustorum. h. 27.
 n. 20. & seqq. Sum Deus ostendit for indinem in susti-
 nendo & expectando peccatores nec non in præmonen-
 do illos de futuris suppliciis, ut patitur in Pharaone. h. 13.
 n. 22. Coustat enim eius misericordia non solum in hoc
 quod peccatores minatur ut fugiat, sed etiam quod uiam
 illi demonstrat, qua possit euadere. ib. n. 4. Quando se
 manifestat leonem rugientem ferocemque iudicem, sta-
 tum in Patrem mutatur misericordiae. ib. n. 4. Desistit à
 supplicio suo, si peccator desistit à malitia sua. ib. n. 4.
 Quo peccato retrogradimus à cursu nostrorum criminum,
 eo ipse retrocedit à minis quibus nos perterritus. ib. n. 4.
 Dum peccatores considerant quantis beneficiis, quan-
 to honore, cum uentur domestici Dei, animum su-
 mouit ut à peccato, in quo uiuunt, assurgant. h. 18. n. 54.
 Quanto magis se inuoluit & humiliat peccator peni-
 tenti tanto benignus bi. adit illi Deus eumque acce-
 lit. h. n. 59. Supplicia, quibus Deus plectit peccatores,
 affert David admonitiones esse eiusque adhortationes,
 h. 21. n. 54. Ut peccator tanto fixius inhaereat, imicetur
 illi pallium uirtutis. h. 23. n. 10. Saul uix ex illis, inobe-
 dientia sua contra Dei præceptum titulum affixit sacri-
 dotij nomenque honoris Dei lux prætexuit auaritia. ib.

no. 11. Quia illi quietem inuenire nequeunt in domo pro-
 priæ concinere semper persequuntur & mordeat alic-
 nas. ib. n. 21. Similes sunt Gorgias qui domi suæ cum nul-
 lum possit inter se, coniugem suam & ancillam pacem
 conciliare, pacem suadere uoluit in tota Græcorum Re-
 publica. ib. n. 21. Iterum Christum crucifigunt, quantum
 in se est. h. 27. n. 29. h. 41. n. 57. Eorum spes, magis est
 quedam presumptio. h. 27. n. 37. & 49.
 Peccunia Deorum maximus est, dicebaturque Iupiter
 & Deus est auarorum: eius cupiditas laqueus est diabo-
 li: Deus illi supra modum indignatur & zeloincandescit.
 h. 28. n. 33. & seqq.
 Pelagus errauit, dum credit Deij legem obseruari fa-
 cilem esse sine eius gratia. h. 3. n. 3. Hostis fuit efficacis
 gratiæ, deditus vas perditionis. h. 29. n. 46. usque 51. Anno
 quo natus est in Anglia, nascitur in Africa. D. Augusti-
 nus eius errores euertit. h. 43. n. 13.
 Perdix uocatur à Hieremia multa, propter singularem
 rationem. h. 20. n. 14. 15.
 Periculum, qui se illi ingerit, perit. h. 5. n. 14. & seqq. h.
 23. n. 17. Nonnulla fugerunt, sicut aliqui reuelationem
 habent, quod illa nihil ipsis noceret. h. 36. n. 16. & seqq.
 Qui illa non fugit cum potest, tenet Deum, nec cum
 debet absolueret. Confessarius. ib. n. 21. usque 26. Probat
 exemplis. ib. n. 26. usque 28.
 Perseuerantia in bono, donum est Dei, qui si manum
 attolat, cadit homo miserabiliter: eius cognitio Sanctos
 perpetuo timore percillit. h. 43. n. 15. & seqq. Perseueran-
 tia in bono signum est prædestinationis, licet est repro-
 bationis, perseuerantia in malo. h. 37. n. 68. & hoc laud
 deducitur probando, quod perseuerare in peccato, sig-
 num sit moriendi in peccato. h. 13. n. 41. usque 66. Est
 necessaria in oratione. h. 9. n. 34. & seqq. Ad obtinendam
 coronam precemij gloriae, perseuerandum est in uirtute
 usque ad mortem. h. 47. n. 16. Idem requirit perfecta fan-
 ctitas. ib. n. 16. Vide Oratio.
 Petra Horeb effudit aquas ad percussione Moyfi, sed
 alludente Domino. h. 29. n. 11. Declarantur eius circum-
 stantia. h. 38. n. 60. Sequebatur eius aqua Israelitas. h. 25.
 n. 28. & 80. Quid significet quod D. Paulus uocat eam
 consequentem, & spirituales cum fuerit corporales. ib.
 n. 81. h. 9. n. 17. 18. In quo fuit peccatum Moyfi & Aa-
 ron quando secundo illam uirga percussit. h. 10. n. 29.
 h. 17. n. 10. 11. Petra David & Danielis figura Christi. h.
 26. n. 45. homil. 41. n. 54. Etiam illa David Apostolo-
 praesignauit, qua prostravit & uicit gigantem. homil.
 29. n. 13.
 S. Petrus solos inter Apostolos uxorem habuit, que
 uocabatur Perpetua. fuit S. Martyr, aqua se conti-
 nuit uocatus ad Apostolatam. homil. 24. numero 4. 15.
 19. Errauit in Transfiguratione, postulat, Bonnus
 est nos hic esse. homil. 12. numero 41. Permissit Deus e-
 ius lapsus, ad maxima bona. h. 43. numero 2. usque 5. usque
 sequi.

spem adlueret remissionis peccatorum in peccatoribus
 ibid. n. 5. Ut illum redderet benignum & misericordem
 erga peccantes. ib. n. 8. vsque 12. Ut doceret nos fugere
 occasiones, & nostris non fidere propofitis. ibid. n. 12. vs-
 que 21. Ut nobis ostenderet veram poenitentiam. ibid.
 n. 21. 22. Eius lapsus fuit, nimia de seipso fiducia. ib. n.
 21. vsque 30. Hinc eius damnum quod à longe timidus
 Christum secutus fuerit. ib. n. 30. vsque 34. Prima nega-
 tio contigit ad vocem ancillæ. ibid. n. 34. Duplicata &
 triplicata ad instantiam aliarum adhuc dyaorum. n. 43.
 Secunda fuit apud ignem dum à ministris interrogatur.
 ibid. n. 39. Tertia superadditis iuramentis, & anathema-
 tibus. ibid. num. 41. Peccatum eius graue fuit. ibid. nu-
 41. vsque 49. In Christo tristitiam causaue mortalem.
 ibid. num. 49. vsque 52. In se reuersus est ex galli cantu,
 & potissimum quod Dominus illum respexerit. ibid. n.
 52. vsque 57. Vnde eius lacrymæ magis profuuerunt de
 oculis Christi, quam suis. ibid. num. 57. vsque 63. Illi gal-
 lus fuit, quod auferes Romæ. ibid. n. 63. vsque 67. Eius
 poenitentia tota durauit vita, tantumque roboratus est,
 vt super illum fundari peterit Ecclesia. ibid. num. 67.
 vsque 72. Sub figura agnorum subiecit Christus D. Pe-
 tro, eiusque successoribus in Pontificatu fideles parti-
 culares Ecclesiæ, & sub nomine ouium declarat D. Eu-
 sebi. Emyss. hom. 74. num. 19. Ambulauit Petrus super a-
 quas, quando reliqui discipuli non yehebantur, ad de-
 clarandum quod ipse solus eiusque successores vniuersa-
 lem habent potestatem super omnes populos, reliquos
 Praelatos, & Ecclesias particulares. ibid. num. 19. Quæ
 primus ingressus est sepulchrum quam Ioannes 7 h. 29. n.
 60. Vmbra suâ sanabat infernos. hom. 8. num. 7. Cur a-
 mare fleuerit cognoscens peccatum suum, & non ro-
 gavit à Christo delicti veniam. ibid. n. 11. Verum rigor
 fuerit quod Ananiam & Sappiram morte multauerit
 homil. 28. num. 7. Cum tam Sanctus esset, adiutari ta-
 men postulat alienis orationibus. homil. 24. num. &
 seqq. Multa percurrit itinera. D. Paulus citus videndi
 gratia. hom. 11. n. 35.

Pharao crudelis morti adiciens pueros nondum na-
 tos. hom. 3. n. 11. hom. 37. num. 12. Symbolum peccatoris
 obstinati. hom. 13. num. 64. Symbolum reproborum in
 procerassinando. ho. 38. n. 43. Reliquit nobis sua vestigia
 in mari rubro, non tamen Israelitæ. h. 21. n. 53. Exerci-
 tus quem eduxit contra ipsos septem millia equitum, &
 ducenta milia completebatur pedum. hom. 5. num. 4.
 Mirabatur Dei prodigia, sed non conuertebatur. hom. 29.
 n. 21. Ex eo pertinax ex quo emolliri debuerat. homi. 30.
 num. 60. Mendax in promissis suis mutandi sua pro-
 posita. homil. 35. num. 10. Suum agnoscit peccatum,
 sed sero. homil. 13. num. 64. Stulte cogitauit ex mari
 regressum, cum Israelitis. homil. 21. num. 32. Quia sibi
 propoluerat, non illud agere, quod Deus illi præcipie-

bat, cum noluit vt Dominum confiteretur vt dicitur
 noiceto, homil. 8. num. 34.

Pharisæi dicuntur conque inimici Dei & iudicium
 res. homil. 7. n. 45. & hom. 31. num. 19. Eorum
 Hyena, bona profertentes verba, sed cor malum. h. 21.
 n. 39. & seqq. Comparantur cæcæ in dentibus. h. 21.
 4. & seqq. & videbantur apes, sed erant vesperæ
 9. & seqq. Fuerant illuminati à Christo dum lapsi
 non sicut adamantes. hom. 1. n. 1. Quæ sunt sunt
 traditiones, & quando incæperunt accersere
 stum, modo vt leones, modo vt dracones. Sæpe
 runt superari. hom. 26. num. 2. & 3. Decili sunt
 Christi, sed non conuersi. hom. 20. n. 1. & seqq. Sæpe
 propter illa occiderunt ipsum, se ostendentes vani
 titis, & arcus prauos. hom. 39. num. 1. & seqq. Vniuersi
 spensit inter passionem & veritatem. hom. 37. n. 47. Tran-
 sphaut de illis Christus eminenti in ipsius lectio
 Dominica palmarum. ho. 11. num. 11. & seqq. Regna
 in illis vana gloria. hom. 1. num. 30. Pater carnis
 auaritia & ambitione. hom. 39. num. 13. Pater m.
 tum committit ab eis Christum more pharisæo
 que crucifigendo deducitur. hom. 39. Non conuersi
 Christus ea que peribant iniqua: qua solent
 strepitumque spectabant eoque contempserunt
 opinione quam de ipso habebant, nimirum quæ-
 tute diabolica operaretur. hom. 3. num. 47. Sæpe
 ab illo postulabant, hoc erat quid ipse magis
 bantur, vnde illis hoc dare recusat. Ibid. n. 30.
 Christi derogarent auctoritati, discipulis eos
 bant vt h. 21. gis transferentes: etiam discipulis
 præcepto a. attr. h. 19. n. 47.

Phylacteria & fimbria quæ fuerint. h. 4. n. 1. ut
 Deus illa præscripserit. Ibid. n. 11.

Philippus Rex Hispaniarum & ceteris hoc
 prudentia dictus prudens in vltimo vitæ sermo
 bria filio suo proponit consilia, summatimque ostendit
 nerationem, qua haberi debet. Sæpe enim
 victionis. hom. 1. n. 47.

Philosophi antiqui perierunt propter ingratiam
 turpissima adorantur quæ horrorem præcedunt. Ibid.
 h. 33. n. 6. Eorum errores ex superbia dixerunt
 h. 11. n. 16. Et in eo ipso in quo suam
 scientiam suam prodiderunt insipientiam. h. 11. n. 16.
 rum doctrina nec munda fuit nec casta. h. 21. n. 53.
 29. n. 6. Ad meditationem eorum, mortuum eius &
 rui. n. ac pulchritudinis stellarum ad loca
 solitaria extra ciuitates & populi multitudine. h. 21.
 12. Ex eo quod Plato hortum petierit Academia, ut
 nomen deriuatum est Academia id est hinc
 Ibid. n. 12. Sententias & Symbola Præceptorum
 que veterum Philosophorum, attusa sunt. h. 21. n. 53.
 Litteris. ho. 11. n. 49.

INDEX MATERIARVM.

Pilosa vocatur ars mala quia sepe dicitur. h. 10. n. 40. h. 31. n. 25. h. 36. n. 43.
Pilatus malus iudex, quia primo bene pronuncians postmodum inconstans labitur. h. 26. n. 12.
Piscis pythaeus quando caeperit, & amplius facere desierit miracula hom. 10. n. 4. Quare prope templum fuerit ibid. n. 10. Eius remedium fuit valde augulum. Ibid. n. 25. Figura fuit penitentia ibid. n. 15.
Pyramides animas significant. h. 31. n. 26.
Pythagoras notitiam habuit S. Scripturae & eiusdem filio locutus est Symbolis nimirum & figuris. h. 10. n. 45. Vnam figuram expendimus ibid. & alias duas homil. 31. n. 26.
Pythones & pythonesis quales fuerint, quam opere Deus illos exhorret. h. 19. n. 48.
Reliquiae septem sunt stellae quae voluntur circa Aquilonem, & quamvis nomen sit fabulosum, illo tamen scriptus Sancti praecleara denotat mysteria. h. 41. n. 35.
Reprobatio & reprobatio secundum actus suos, sunt meriti in Deo, sed his non inherendum, nec agnoscenda concordia illorum cum libero nostro arbitrio, sed tantum bene operandum neminem etenim damnabit Deus nisi ob peccata sua & eorum demerita nec praemia conferet, nisi iuxta merita facta adiutrice sua gratia. h. 37. n. 4. vsque 17. numerus praedestinatorum certus est & definitus reprobatorum quidem certus est, sed non definitus. h. 12. n. 40. h. 17. n. 20. h. 37. n. 1. Non auferri libertatem arbitrii hom. 36. num. 16. nec vult D. Paulus illa libertatem cum omnes simus ex eadem massa, nonnullos elegit & reprobatuit alios. h. 17. n. 14. vsque 20. In hominum praedestinatione Deus ostendit se Dominum absolutum, & ea de causa se manifestauit Haec se detem in throno excelso. h. 10. n. 35. Indicium reprobationis est vitiorum suorum ex ceteri reprehensionem & contra corripentem insurgere, sicut etiam est eius qui rabie laborat, & contra propinquantem aquam insurgit, in qua tamen omne illius est remedium hom. 17. n. 9. Exhorruit Herodes aquam limpida doctrinae S. Praecursoris atque ex illa turbatus est in eum arma mouit eique vitam abulit, quo suam confirmauit reprobationem. Ibid. n. 9. signa praedestinatorum statuit Christus in illis quae signat in ouibus suis, ex quibus dignoscuntur a praedestinatoribus, quod variis argumentis explatur. hom. 37. num. 24. vsque 26.
Praedicatoris sunt lapicidae Dei quia lapides expoliunt viuos aptantque caelo. h. 1. n. 1. Dentis sunt Ecclesiae, quia dantes legis diuinae bolos masticant. h. 3. n. 3. Assimilari debent demibus albis in puritate, mundis in sanctitate, feribus in virtute, vntis per charitatem. & aequalibus per similem doctrinam. homil. 3. num. 3. Siquidem efficaciter verba benedicta persuadent, multo tamen efficacius actus virtutis excellens in praedicatoribus. hom. 14. n. 36. Antiqui vt eloquentiam significarent effluuacem
Hieron. Epist. de Lantz. 1.

in persuadendo depingebant manum extensam, symbolum bonorum operum, sunt enim ei quae fortius persuadent ibid. num. 36. Monstrum est ex iudicio D. Bernardi sedem tenere primam in auctoritate & in doctrina, & vitam hac multo inferiorem ibid. num. 36. Vult Angelus Moylen occidere quia filios suos non circumciderat, quando ceteris promulgatum erat legem circumcissionis: & praedictorem castigabit Deus qui leges diuinae praedicator obseruantiam, eiusdem ipse praedicator ibid. num. 36. Praedicator & sacerdos esse debent segregati de populo, prout Dominus praecipit Moyli & Aaron. homil. 21. num. 19. Imo ipse Pythagoras licet gentilis, teste D. Ambro. hoc ipsum in symbolis suis annotauit ibid. num. 49. Persuadere debet mundi contemptum, & quatenus eius concio habeat effectum, ipse illum habeat pedibus protutum ibid. num. 49. Non videatur aliquid in operibus eius contrarium verbis illius ibid. num. 49. Exeat praedicator de Aegypto mundi in terram Gessen separatam, ne forsitan despiciant illum Aegyptij, eo quod videant illum inter ipsos viuentem ibid. num. 49. Sunt pilotes caelestis Ierusalem in anima. homil. 5. num. 2. & seqq. Esse debent uerum sapientes sed etiam sapientissimi. homil. 19. num. 11. & seqq. Legati sunt Dei, & ideo debent honorari. ho. 19. num. 4. 38. & seqq. Sunt caues Dei homil. 38. num. 71. & omnes oportet vt uiam habeant linguam ibid. homil. 14. num. 25. & seqq. Lux sunt & stellae, idcirco persecutionem patiuntur. hom. 40. num. 12. 13. Sunt seminatores diuini seminis fructum autem reserere non possunt nisi caelesti fauore homil. 33. num. 12. Hic illis ita necessarius est vt absque illo nihil sit effectum, sicut nec Moyles in petra homil. 29. num. 11. vsque 18. Et ita declarauit hoc David in psalmo: *Nisi Dominus adiferentis domum.* & c. homil. 43. num. 16. & 43. Vnde indigent oratione & multa praeparatione. homil. 14. num. 47. Et homil. 29. num. 13. 14. Hinc em inuait illa consuetudo ab incunabulis Ecclesiae petendi gradum in exordio sermouis. homil. 11. num. 14. hom. 24. num. 47. Homines esse debent pectore obulsi qui praedicatori habere ueritatem. homil. 10. num. 41. & seqq. hom. 36. num. 49. vsque 52. Retia opus est vt eiciant ad utramque manum poenam & gloriam hom. 11. num. 2. & seqq. Esse debent boni vt effectum operentur homil. 14. num. 36. Sint magis operatores quam locutores. homil. 17. num. 25. Quocirca praedicator dicitur eructario: nota mysterium. hom. 29. num. 12. hom. 41. num. 30. uiuant eo modo ut eorum reprehensiones illis reddant echo. hom. 21. n. 51. hom. 21. n. 42. h. 34. n. 26. & seqq. Ipsi primo probare debent uirtutem quam praedicare hom. 17. num. 33. Maiorem vim inferunt bonitate uitae quam elegancia Rethoricae. hom. 14. num. 36. esse debent sequestri inter Deum & homines. hom. 26. n. 7. Zelosi honoris. Sto. ho. 23. n. 16. 59. Exercitadi in oratione multoque studio cum

M 13 Doctrina

Doctrina Sanctorum, ho. 19 n. 11. & sequen & n. 16 Oidi-
narie prædicent, ea quæ timor in ingerunt. h. 13. nu. 33.
Reprehendere debent cum doctrina, suauitate & patientia
ho. 12. nu. 12. & seqq. Communiter prædicent materias
morales, quæ modis expediat aliquando phrasim extollere
& alio a fidei declarare mysteria ho. 19 nu. 19. & seqq.
Nutricem imitetur, hac pueri præbentem ibid. Et li-
centiam habet, quia palatum hominum valde diuersum
est, standi ut ea quæ dicit ea forma dicit qua sapiat
auctoribus ibid. nu. 16 & seqq. viuere debent sancti
& regularibus ut eorum valeat auctoritas hom. 11. n. 48, &
seqq. Diuino fidant auxilio, ibi. n. 19. & seqq. Non præ-
cipit illis Deus, ut conuertant peccatores sed ut faciant
quod possunt, nam per hoc prædicium sibi lucrabuntur
ibid. n. 37. & seqq. ho. 29 n. 41. Ab auditoribus honorari de-
bent. h. 21. n. 14. & valde iustum est ut eos laus excipi-
ant h. 38. n. 8 licet non debeant facile admittere delicias
ibi. n. 10. Tempus prædicationis Euangelicæ dicitur
dies mortis multorum: quia officium prædicatoris est
occidere in peccatore vitam peccati & restituere nouæ
vitæ gratiam h. 18. n. 10. & seqq. Armatus Christus præ-
dicatores mansuetudine. h. 41. n. 91. Magnam est num-
quam tantos ac nunc fuisse prædicatores, sed nec tanta
vicia h. 36. n. 49. & c. Non alligauit Deus doctrinæ veri-
tatem eorum bonitati: quocirca tenenda sunt quæ di-
cunt, nec quæ faciunt, si fuerint mali. homil. 14. numero
36. 37.

Prælati Sunt necessarii in Republica. h. 14. nu. 4. Et
suam p. ovidentia statuit illos Deus in Ecclesia sua visi-
biles, & in cathedra visibili docens per illos & non per
Angelos vt latius explicatur. h. 14. n. 7. vique 16. Qua-
muis terreni legitime tamen cœlestia administrant. hom.
14. n. 29. Condere possunt leges, absoluerè & ligare. ibi.
n. 54. Eorum mita & vestes singulares sint illis arma
virtutis. ibid. n. 38. Tantas secum trahit prælatura ob-
ligationes quantas declarat. d. om. formidabile D. Greg.
h. 24. n. 42. Describuntur eorum obligationes ibid. n. 33,
vique 43. In primitiua Ecclesia pauperes erant, & non
diches & quidem congruenter h. 16. n. 26. & seqq. Non
sunt criminales seu rigosi, bene quidem misericordes.
h. 22. n. 10. Debent honorari & magni fieri quantumuis
mali sint h. 14. n. 29. & seqq. Repraesentant ipsum Deum
Ibid. n. 31. Vnde stare debent coram ipsis laici. Ibid. n.
23. Pro quibus suis occumbere martyres, hoc etenim
mita significat, h. 35. n. 38. Sunt oportet mediatores in-
ter Deum & populum homil. 26. numero 7. In suis
vitiis patet quales ipsi sint. homil. 23. numero 8. Vide
Episcopos.

Prælati considerent se homines vt bene regant. hom.
2. num. 47. homil. 41. numero 39. 60. Boni columnæ sunt
& ossa reipublicæ. homil. 31. numero 26. Eorum leges
conueniunt eorum conditionibus crudelibus siue suavi-
bus. homil. 3. numero 10. ordinariè in rebus manibus &

nullius vtilitatis suam demonstrant potentiam. h. 10.
numero 44. & seqq. Tanto maiora continentur
quanto maiori possent auctoritate. homil. 31. numero
19. & seqq. Grauioribus in terrarum cruciatibus
35. numero 20. & seqq. Ne sua constituta in
ria declarent ne torquentur sollicitum, vt ibi
homil. 17. numero 19. Necessarium est pro illis
Si namque tales non sunt quales debent per
blicam. hom. 19. n. 23. & seqq.

Propheta duplicis generis, quidam operibus do-
bis prophætant. homil. 11. numero 10. Vnde
largitus est omnibus eorum prophetis, illis
hæc autem concordantia delectabat sumptus
Ibid. numero 10. 21. Propheta de Christo
si sicella ex incens in quo veniebat Christus
per Moysen homil. 11. n. 56. & seqq. Prophe-
tis Deus vt ocula scriberent, illa postmodum
32. & seqq. Multa passi sunt propter
dicationis veritatis: illam etenim spiritus
runt. homil. 34. numero 53. homil. 36. numero
fuerunt Prophætae integri, alij vero omnes
Carphas. hom. 39 n. 31. Quædam dicitur
uo, quæ debent intelligi prædicatores esse de
7. n. 12. hom. 18. n. 39.

Proprietarium ex qua constat mita & qua
qua eius signi ficatio. h. 10. n. 16.

Providentia Dei: hanc quidam negant, vt
argumentis poro fallunt: & alios in
mundo hæc fuisse. h. 6. n. 29. h. 16. n. 7. & 11. In
sunt etiam animalia vt vena 2. h. 10. n. 1. In
mos esse in mundo demones, ibid. n. 5. respicit
Deus peculiarem habet de sibi seruientes, dispo-
siciens in spiritualibus & temporalibus vt
vique 24.

Palms Druid sunt Scriptura, quæ magis
ministræ Ecclesie in ore habent: nec vicia
hom. 43 n. 12. Magnum Halleluja quod Cantus
na cantant, opinantur aliqui fuisse quæ
dicos. hom. 42 n. 15.

Pueri quid hoc nomen significet in S. Scriptura
33. n. 43. Cur in baptismo virginum h. 11. n. 10
31. nu. 26. Cur tractatur eorum mundus
Plurimi dicantur demones in scriptura
bus. hom. 25. n. 64. Illi inchoare Christi
tali ipse, & in morte eas perferent. h. 21. n. 44.
100. & seqq.

Pulchritudo pro leuitate non asserit, sed
augetur. h. 1. n. 16. Hanc plures facit, vt
rationem. h. 38. n. 35. Causa est libertas &
in illis. ibid. n. 31. Illam nonnulla Deo
fieri et ipsi occidendo. ibid. n. 3436.

Quadragesima instituta est non ex humana inuentione & voluntate, sed decreto & auctoritate diuina, homil. 1. n. 1. 4. ad destruendum & euerendum in anima peccatum, homil. 1. numero 3. Est tempus salutaris anime: sicut Deus tempus statuit, saluti corporis dedicatum, homil. 1. numero 5. Figuratur in festo Expectationis, ibid. n. 5. Inlicitur sicut vigilia Passionis Dominice, homil. 3. 4. numero 2. homil. 41. n. 4. Decretum est vt nobis Deus loquatur: non enim ad hoc omne tempus vacat, homil. 36. numero 40. Est Augustus seu tempus mellis ad manum, in quo triticum doctrinae colligitur, vt seruetur tempori opportuno, h. 49. n. 29.

Regis gentilis fidem habuit tantum vt confundat Israelitas, h. 7. n. 16.

Rex verem desorant conscientia, h. 37. n. 54. **R**abeca viginti annis sterilis concepit mediante oratione Isaac, homil. 9. numero 35. De partu suo Deum concepit medio Sacerdote, hom. 2. n. 15. ho. 14. num. 15. Quare in Scriptura recenseatur annus etatis quando natus est & peperit, ho. 9. numero 35. Cur adeo sollicita sit iacob patris benedictionem praeferret, ho. 23. n. 48.

Regitator moderatae bene quadrat ante & post labores, & quales esse debeant, homil. 27. numero 4. ho. 33. n. 12. & seqq.

Regis constituantur non in proprium, sed subditorum commodum, vt dixit Deus David, & indicant coronam homil. 15. numero 35. Quando Pharaon Joseph collocauit in throno regni sui, catenam auream collocauit eius iniecit, qua declararet, quod sicut Rex esse debet ut populi mancipium, totus constructus ad eius vtilitatem, ibid. numero 34. Esse Regem Principem vel Imperatorem, non est quid amplius, quam horrenda & avara feruitas, ibid. n. 34. Omne Regis studium hoc esse debet ut Regno beneficiat & ne sollicitudo proprii alimentum illum ab hoc diuertat, teneat ex iustitia Regium illi ministrare subsidia quibus alatur, ibid. numero 35. Ponit summus Pontifex deponere, & statuere Reges in quibusdam casibus particularibus, ut constat ex Pontifice Zacharia qui Regem Childericum de regno Francie depouit, & exaucthorauit, & Pippinum in Regem substituit eius Gubernatorem, ibid. numero 40. metetur Rex qui per se minime gubernat, sed per ministros non regno & corona exuit, vt patet in Childerico, ibid. numero 40. Pari pede progrediuntur Rex & iustitia, h. 14. numero 44. Si veliat regna conservare, studeat ab eis auertere peccata illa namque sunt, quae vires ministrant inimicis, hom. 17. numero 23. 24. zelent honorem Dei, non permittentes peccata, h. 28. n. 8. Sic videmus in Iosia & Moysse, ibi in 11. & seqq. Ipsi singulariter adiuuant flagellum contra profanos, ibid. n. 38. & seqq. subtrahit Deus bonos Reges ob peccata populi h.

39. n. 25. Olim vgebantur ex peculiari significatione, h. 11. n. 9. Eorum throni sustinentur facultatibus suorum subditorum, h. 41. n. 61. & quidem hoc necessarium est: quia illi non habent in se regiam maiestatem, sed ab extrinseco illis prouenit, ibid. & homil. 12. numero 4. Coronas sibi optime assumebant profecturi in bellum, Quis hoc non admittatur, homil. 2. numero 16. imo sicut coram ipsis sacerdotibus, homil. 2. numero 16. imo sicut coram ipsis hom. 1. 14. numero 27. hom. 1. 15. numero 31. Cogulcere debent omne suam potestatem a Deo profecturi, ibi, n. 4. homil. 35. numero 16. & ita supremum est et, men illa vt ad Deum offendendum, ibid. numero 17. Prudentissimam facient orationem, nisi eam salomonis imitentur, h. 26. numero 12. & seqq. Caueant ne ministros suos redant nebulones, & ad malum cooperentur: alioqui grauissimum erit eorum damnatio, h. 35. n. 12. Permittit Deus vt ministri adulatores, qui ipsos ad peccatum prouocant, eorum excidant gratia, ib. num. 25. & seqq. Reges mundani demonstrantur Danieli in figura forentium ventorum & crudelium bestiarum? quantum est hoc mysterium, h. 41. num. 83. fiat pro illis oratio: si namque mali sint pessimum Respublicam, h. 39. n. 25.

Regna que firmiter adherent Ecclesiae constantiora erunt & diuiniore: nullum etenim se conseruare potest sine religione, hom. 14. n. 11. Idcirco Hieroboam veritus ne Rotam offerret Deo sacrificia familie suae regnum suum adingeret, praeuicissimum erigens idola, iudicabat enim quod per hanc religionem regnum suum solidaret, & illud Roboam euerteret: siquidem ob illud peccatum, Deus eius posteritatem eius extirpauit, ibid. n. 11. Ob firmissimam vniouem Regum Hispaniae cum sede Apostolica in familia sua regnum stabditur quod possident a Henricis non permixtum septuaginta duabus generationibus, ib. n. 11. & solidius confirmatur eo quod iuncta sit domui Austriae ita prae caeteris debeat obedientia, deuotione, & Reuerentia ad sedem Apostolicam, ib. n. 11. Admonitio quam Carolus quintus fortius inculcabat filio suo Regi Philippo secundo nomine Prudenti, haec erat, obedientia, scriberet sedi Apostolicae, ib. n. 11. Regna que illi se opposuerunt videmus euerfa, ibid. num. 11.

Religiosi ratione voti eorum opera maioris sunt meriti quam secularium, *caeteris paribus* homil. 36. num. 12. Lenioribus torquentur moribus concupiscentiae quam illi qui suis vacant voluptatibus, h. 18. n. 37. & seqq. Fugiant mulierum familiaritatem, exemplum sibi proponentes S. Anachorite Iacobi & Martiniani, h. 36. n. 26. 27. Odo suauitate Christi, omnem illis memoriam auferit mundi voluptatum, h. 25. n. 92. Feruenter sint in orationem, quia se quidam ab ea diuertit, de monem patris est lymphaticum, h. 19. n. 21. Et quaedam Religiosa peccata sunt & ab demone possessa, ob inspectam Venere imagine, h. 18. n. 47. In alia intravit diabolus, quae lactu-

cam non p[ro]missio signo Crucis comederat, ho. 19. n. 21.
Responso ad inurias qualis esse debeat, & quomodo sint
dissimulanda, & quomodo intelligatur, responde hultio.
& non responde: ho. 34. nu. 58-59.

Resurrectio: ea quam Christus in corporibus: & ani-
mabus operabatur, testabatur illius diuinitatem. Spere
eam quam speramus, maximum est pro morte solacium
h. 31. n. 62 & seqq. hom. 32. nu. 57. & seqq. Quomodo fiet
resurrectio in die iudicii bonorum & malorum. hom. 6.
n. 49. & seqq. Tunc in iustis finietur grauitas suorum
corporum. hom. 11. num. 33 & seqq. Dicitur dies na-
tuitatis hom. 31. num. 47. & hom. 48. n. 1. Christi resur-
rectio fidem firmavit. hom. 48. n. 2. & seqq. Vide Christus.
Non nulli in hac vita resurrexerunt ad Sanctorum in-
flantiam, vt de iis quæ conueniebat, testarentur. h. 12. n.
30. h. 12. nu. 72.

Romani honoris gratia virtutibus studuerunt moralibus.
h. 3. n. 29. Institerunt unitatem linguæ ad Respu-
blicæ suæ consecrationem. hom. 14. n. 23. Amplissimum
habebant cor, vnde nec inuidiâ laborabant. h. 21. nu. 52.
Cur admittentes omnes mundi Deos, noluerint admi-
tere Deum Israel? h. 28. n. 30. & seqq. Cur illos Deus
tanto honore & dominio in hoc mundo cumulauit? ho.
16. n. 32. Eorum Imperatores & facinorosa reuelata sunt
in Apocalypsi h. 39. n. 17.

Rota Ezechiel, & super illas Cherubim quid signifi-
cent. ho. 30. n. 28.

Sacerdotis qualis sit arbor, & quomodo in eo suspende-
batur arbor, quem Abraham obtulit pro filio. homi.
14. num. 10.

Sacerdotes fuerunt necessarii in omnibus legibus, vt
per illos Deo sacrificia litarentur, & essent sequentes
inter Deum & homines. h. 2. n. 12. vsque 18. Semper fue-
runt necessarii consecrationi mundi. hic etenim consec-
rari non potest nisi agendo cum Deo, sicut nec respub.
nisi cum Domino suo & gubernatore: vt autem homines
agerent cum Deo, opus habebant Sacerdotibus. h. 2. n. 13.
Misericordia Dei per Sacerdotes obtenta, est ea quæ
mundum conseruat: vt autem hoc Deus, declararet de-
creuit vt Summus Pontifex ferret nomen Dei scriptum
in lamina aurea, quando vestibus indutus, in quibus de-
scriptus erat totus mundus, ingrediebatur Sanctuarium
positurus à Deo misericordiam. h. 2. n. 13. Nomen illi ad-
scribitur Angeli in S. luteris. quocirca ipse & Ange-
lus eodem officio funguntur mediatoris coram Deo. h. 2. n.
14. Vt populus spiritum & vitam habeat, requiritur vt
Sacerdotes sint iungeri: quia sunt ossa Respub. & in
illa Ezechielis vita non est ingressa vsque dum essent ri-
te composita. h. 7. n. 31. Si vita Sacerdotum purificata sit
& munda pariter erit & populi: atque idcirco Christus
ab ipis primo incepit purificationem conscientiarum

eius illos, reprehendens flagroque cadere. h. 2. n. 14.
rum dignitas Regiam super dignitatem, vt dicitur
Dauid. ibid. n. 36. Et Dominus iudicium dandi
rum est sedere. h. 14. n. 27. Ino ipse D. Hincora
num. 16. Licet mali sint, potestatem tamen habent
ritualia & Sacramenta ministrandi. ibid. n. 31. 32.
Accipit Deus murmurationes contra ipse h. 2. n. 14.
illis factas quasi proprias ibid. num. 31. 32. 33. Quia
dices erant lepra, idque singulari miraculo, quod
ficatur quod Sacerdotes noni testam. noni
peccatorum. ibid. num. 34 & seqq. In consecratione
ornatu vestimentorum Sacerdotum videtur
Deus interiorum quem seruire in auriâ h. 2. n. 14.
sibi que conueniebat in illis & ornatus interiorum
& vestium exteriorum hom. 14. num. 18. Inuenerunt
Summus Pontifex Cardinalibus etiam pur-
rubrum, vt per excellentiam vestimentum illam
rent, quam in vita seruare tenentur vt Præp. lo-
clefiz. ibid. num. 38. Officium Sacerdotum Evangelicæ
est vt populo Dei beneficia, & Deo populi detra-
hiones hom. 27. num. 66. Verba que in consecra-
tione sunt, in ore Sacerdotum sunt vultus h. 2. n. 14.
rabiliter D. Bernard. homil. 28. num. 20. Etenim
tio soli Deo referuntur. ibid. num. 17. In
vxores: hi vero seruant castitatem. hom. 2. n. 14.
seqq. Efficunt ipsi per consecrationem id quod
tus S. per incarnationem, ibid. num. 1 & 2. Pa-
pauperes alij non sint illis filij. ibid. num. 14. 15. 16.
Sacerdotes veteris legis exequis non poterant esse
functorum: illos etenim defuncti non habebant
non vero Sacerdotes ipsi potius defunctis
homil. 31. num. 52. Sacerdotes gentilis potius
seruanda castitati, homil. 14. numero 11. Quia
illis esse debent Evangelici, ibid. num. 107. 108.
Docere incumbit illis & prouide excoptari. h. 2.
omnium virtutum, quas continentia habent & car-
tas. homil. 14. numero 8. Se totos debent Deo
secrare, quocirca portus in illis requiritur
quæ semper expectant aduentum ipsius, necesse
diuertunt, ibid. numero 8. Voluit Deus per
Moysen occidere: quia interitus illum ex se
ad Pharaonem, reuerfus est ad vitam & vitam, vt
intentione illos secum ducendo. ibid. numero 11. In
deficiat in illis castitas, erant in illis penitus
rures: Sicut ex eius defectu in prodigio, quod
habebat consumptum est, ibid. numero 11. In
fortitudo consistit Ecclesia sicut & Sanctitas in
bus. homil. 14. numero 31. vocatur Angelus
numero 15. Comparatur stomacho & vltimo
de quibus eisdem prodit salus & fortitudo h. 2. n. 14.
30. 31. Veteris legis Sacerdotes poterant
bebant remittendi culpas, non vero sic h. 2. n. 14.

INDEX MATERIARVM.

Licit realiter in lege veteri homines tenerentur peccata conditi, confessione molestissima. h. 19. n. 55. Viuere illis concepti fugiendo quantum possunt singulatum conuersionem, vt sua illis ferretur auctoritas & estimatio. h. 21. n. 49. h. 45. n. 19. & 49. Nec frequenter eorum aduertant conuersiones assignat D. Hieron. hom. 38. num. 10.

Sacramenta administrare debent sine vlla acceptione personarum, ita pauperibus vt diuitibus. hom. 2. num. 20. & seqq. Tam bona sunt in se Sacramenta malorum militum qua in bonorum. h. 14. n. 25. Concutit Christus in illis tanquam agens principale. hom. 26. num. 29. Diuinam ostendit virtutem per illa operando. hom. 30. num. 46.

Sacrificia semper fuerunt necessaria non solum interna cordis, sed etiam exteriora: quia homo pendit à Deo in anima & corpore. h. 23. n. 63. In recognitionem spiritus domini Dei super homines, obligantur illi de sine munera sicut Regi & Domino, & sacrificio sicut Deo sicut etenim recognoscit & subiectionem Deo debent. h. 1. n. 19. Ad illa offerenda semper necessarii fuerunt Sacerdotes, & ipse veteris legis intrabat in conspectu Deo toto mundo vetitus. h. 1. n. 12. vsque 18. Et reuenerat aliquod offerre sacrificium. h. 38. n. 19. & seqq. Sacrificia carnis humana Deo non placebant: rat o notata digna est h. 34. n. 9. Acceptabat autem animalium in figura sacrificij Christi, nominatum vacca iube. Ibid. n. 14. & seqq. Item sacrificium oblatum fuit in visceribus pauperum. Visceribus quod in cruce. h. 24. n. 5. Nullum fuit in lege veteri ad expiationem adulterij. h. 26. n. 23. **Sacrificia** Deo grata ea sunt, quae sunt secundum legem suam, sine praerogatio reitij. h. 23. n. 53. & seqq. Ea tantum Deo sunt accepta in quibus primo suae maiestati cor. offeratur & voluntas, conceptus hic ingratia conuenit non solum Cardinalis Caietan. l. h. 1. n. 10. & seqq. Imò nec ipsi Sancti admittunt ea quae sunt ea intentione quae Deo non placet. Ibid. n. 21. Idcirco dicit D. August. Deus vitulum non acceptat nisi illum in quo secundum cor illi debetur. Ibid. n. 22. Solum respicit Deus cum a qualitate sacrificium quod illi ex corde immolatur. h. 1. n. 25. Et hoc declarat Abraham manum atollens in caelum quando voluit admittere praemium sibi à rege Sodomorum oblatum in mercedem victoriae quam de quaerit illi Regibus derulerat in defensionem ipsius. Ibid. Si fructum non referamus ex illo sacrificio, quod nobis Deus tradidit factus homo in nostrorum remedium peccatorum, Deo nihil aliud superest agendum, nec nobis aliud expectandum quod plus valeat, & efficacius operetur. h. 17. n. 51.

Solamen Redditibus & magnitudines possedit oblatum. h. 4. n. 19. Sapientia praestitit, quae cognouit vsque ad abditissimas radices herbarum & plantarum. hom. 15. n. 10. h. 26. n. 2. h. 32. n. 12. Fuit eius oratio sapientissima,

quam in principio regni sui Deo obtulit: hanc vnam omnes Reges & iudices facerent. h. 26. n. 12. 13. D. Ambros. illum recenset inter Prophetas. Ibid. n. 2. Celebre constituit sepulchrum patri suo David, quod etiam tempore Christi viscebatur. h. 31. n. 43. Regnum illius inter omnia mundi regna potentissimum erat, & omnes ei munera deferrebant. hom. 32. n. 7. Eius regnum pacificum fuit significatum, quo vultis fedit in mola patris sui. h. 41. n. 85. Nilominus pace fruebatur quia iustitiam exercebat. ho. 28. n. 6. Scripsit libros de medicina, quod deinde combussit. Rex Ezechias & merito h. 32. n. 12. 13. Fuit seductus per mulieres. h. 35. n. 8. Poenitentiam egit secundum Hebraeos, & tunc conuersionem illam composuit Ecclesiastes. h. 31. n. 10.

Samaritana Archiapotheola Gentilium. hom. 25. n. 3. 15. Sancta colitur in Martyrologio vigesima Martij: eius caput Romae feruatur. h. 25. n. 15. Christus illi ita optere ac Apocallis locus est. Ibid. n. 90.

Samson eius historia praedicta à Jacob hom. 18. n. 33. & seqq. Caput eius cum capillis deponit Sacerdotes Ecclesiae ho. 14. n. 33. Et symbolum fides, quae per charitatem operatur. h. 29. n. 55. Quomodo fuit possibile caput eius non acule radere, ipso hoc non sentiente. h. 18. n. 32. Modo fortis, modo debilis, & quare. h. 13. n. 12. Re minima formidinis suae praecuram passus est. h. 21. n. 47. Dispouente Deo sponfam illi Philistinum abstulerunt, ad ipsorum perditionem. h. 22. n. 17. In victoria quam de illis Gazae reportauit Christi victoriam figuravit, quam de Iudaeis in resurrectione sua reuult. h. 49. n. 19. 20.

Samuel ob viam suae integritatem se submittere iudicio & cenurae populi. hom. 24. n. 27. Sacrificium esset aquae purissimum: quod mysterio non vacat. hom. 3. n. 74. Cum potest esset merito à Deo vocatur, vt Sacerdotem minus percelleret, & vult ipsum insinuat Sacerdotem. hom. 14. num. 14.

Sancti sunt illi quos Deus condidit mundum, vnde dicuntur fructus Dei. h. 6. n. 32. & propter ipsos illum & peccatores sustentat in eo viuentes. h. 17. n. 20. Tantum in Ecclesia veri sunt. h. 10. n. 16. Vocantur dii potentes & fortes. h. 1. n. 13. Nonnulli sunt, qui tantum in via sanctitatis proficiunt, vt multos praecurrant Angelos. h. 8. n. 21. Specula sunt à nobis inspicenda. h. 3. n. 42. h. 18. n. 4. Et ideo Sancti sunt omnis generis & omnibus statibus. Ibid. n. 5. vsque 8. Eruntque ipsi ibi ex quibus reprobi conuincuntur in die iudicij. h. 6. n. 35. & seqq. Sanctitatem custodiunt, magno viuentes timore solliciti, quia facile est in mundo vniuerso statu se perdere. h. 4. n. 12. Et sanctior magis timet. Ibid. n. 15. 16. 17. Pericula fugiunt etiam in his casibus in quibus ex reuelatione cognoscunt se non lapsuros. h. 30. n. 21. Et patet in eo quod conigit duobus SS. Anachoritis. Ibid. num. 16. 27. Et non ignorant in occasibus etiam fortissimos cadere. h. 43. n. 12. vsque 21. Et quod nobis ipsis mentiamur. lb. n. 23. 24.

M m 3. Nec

Nec hoc illos later diabolus omnes contra illos neruos intendit. h. 5. n. 3. & seqq. Vnde viuunt mille vigiles oculis vt animalia Ezechielis. h. 5. n. 27. Amant, queruntque tribulationes: eo quod sciant illas viam esse ad celum, quam Christus ingressus est. h. 15. n. 10. vsque 17. Et quo pluribus exercentur aduersitates, eo sunt alacriores, quia hoc norunt. Quod quem diligit, ipsum castiget. h. 21. n. 21. 22. Et crescit spes animosior. h. 4. n. 44. Sciant quod in domo Dei gradus ascensus altior per grauiores acquiratur cruciatus. Ibid. n. 43. Ea de causa vult Deus vt Sancti grauiores patiantur. Ibid. n. 32. & charioribus amicis acerbiores immittit tribulationes. Ibid. n. 23. vsque 31. Iudicant semper proprias aduersitates suorum seclerum esse supplicium, quamuis hoc de alienis non iudicent aduersitatibus. h. 30. n. 31. vsque 35. Ob defectus leues & oblitos saepe grauius puniuntur. hom. 10. n. 27. & seqq. Sicut Moyses & Aaron. Ibid. n. 29. h. 27. n. 10. Et eorum fotor Maria. h. 14. n. 32. Et alij. h. 10. n. 29. Affligit illos Deus aeternis ad virtutis eorum ostensionem. h. 7. n. 33. & 44. Non admittit Christus intercessionem Apostolorum pro Chanaan, eamque durius exceptis, non vt illi cordis animum euerteret, sed vt hoc modo fidei eius reliquarumque virtutum fragrantia manifestius perciperetur. h. 9. n. 50. Licet viuam in terra sunt peregrini caelorum. h. 14. n. 29. Vrbes sunt in quibus Deus habitat, & regna in quibus regnat. h. 20. n. 2. & seqq. h. 25. n. 2. & seqq. h. 41. n. 63. 64. Magna valent apud Deum auctoritate orationibus suis, vt ipsum Deum ligare videatur. hom. 24. n. 59. vsque 46. & sunt efficaciores, quando sunt in communitate, in tantum, vt DD. Petrus & Paulus eas pro se fieri postulauerint. Ibid. n. 46. 47. Cor habet nobile, vnde mercedem operum suorum nullam aliam praeter Deum expostulant. h. 1. n. 25. 26. Et ideo ea faciunt pura intentione Deo placendi, corde suppleto quod operibus non possunt. Ibid. n. 18. vsque 25. In quibusdam permittit Deus nonnullos defectus, vt illos in humilitate conseruet. h. 15. n. 45. h. 24. n. 27. & seqq. Multa Deus agit in eorum gratiam, quia ipsi multa Dei gratia faciunt, vt liquidò constet in Abraham & alijs. h. 21. n. 30. vsque 61. Quando Deus aliquid non vult concedere eis quod petunt, decernit vt Sancti pro hoc non eum interpellent. h. 9. n. 32. Quamuis grauis sit infirmitas, eius a Deo remedium salusque obtinetur per suffragia Sanctorum. h. 24. n. 36. Saepius proponit Deus non dare electis suis effectus praedestinationis suae, nisi Sancti suis intercedentibus. Ibid. n. 38. Non expectant Deus Abraham, postquam illi concesserat eum, am pro Sodomitibus, si decem in illa inuenirentur iustissimi namque ad viginti quinque de cederet, illi hoc negare non potuissent. Ibid. n. 42. Postulat ab eis Deus, non sui lucri gratia, sed ipsorum commodi & honoris intuitu, totus enim eorum honor & beneficio in eis, vt vidimus in Abraham. h. 25. n. 45. Et hoc praetendit, dum ab illis fructus exigit. h. 17.

n. 35. 36. h. 41. n. 65. Si velimus, vt ea Deus immittat conferat, quae Sanctis, faciunt quod illi. h. 21. n. 30. & seqq. Omnes possunt esse Sancti, quia omnes habent iuuuatis suis donis, & non sumus, quia voluntas est. h. 23. n. 28. Peius Dei legem non operari, scilicet, scientes nulli illi esse accepta, nisi fuerint in statu. n. 53. & seqq. h. 30. n. 29. Initia illis Deus committit firmitatum, ne inanimiter rapiantur supra se. h. 2. n. 2. & g. tationes ambitionis eorum rethipit, grauioribus premens aduersitatibus. h. 4. n. 7. Excitantur quibusdams cogitationibus; quibus agitatur de peccatis Sennacherib. victoriam per infirmitatem suam, vt ad portas mortis ex ea deducerent. Ibid. n. 2. Vulpesulas aerogantium cogitationum, quae a suis suis et viciuntur, quando pampam tentationis quibusdam in schola Christi pullulant, vult comprehensit, quibus illas colligans, quibus cum examinat, illas semper habent suis precibus, ita Moyses, h. 14. n. 15. & seqq. Prospicit illis Deus, non tantum in temporibus, sed etiam in temporalibus. h. 7. n. 23. Ergo offendunt ab eis qui credunt vel dubitant, quod non cessant sit aliquando desistant. Ibid. n. 23. n. 23. Constantes sunt in Deo obsequio, vt nihil sit propter hoc uice ipsa uice in terra. h. 30. n. 4. & seqq. n. 33. Patitur magna cum inuoluntate, vt in uoluntate h. 14. n. 14. h. 12. n. 23. Et eum quae tribulationes deservit. h. 36. n. 9. Vnde conuenit cum D. An. rea. h. 42. n. 62. & seqq. Nec non in ratione quae Deus illos in ipsa deservit, vt in ipsa deservit, & confirmatum legimus in Menacho quod in n. 48. Contra diabolum eorum horrore uoluntatem scelerati cogitauerunt omnes eiusdem esse h. 21. n. 4. Omnia eorum illis in bonum cum inuoluntate ual. aut ad salutem. h. 32. n. 41. & seqq. Multa teris rudes, in Dei tamen fecerunt plurimum praestant illos, etenim Dei gratia illuminati eos non deservit. h. 29. n. 56. Qui in terra deservit enim pro bono, quo Sancti in caelo; cum sicum habent ex Deum quamuis diuerso modo. h. 37. n. 16. In fine principio quaedam gaudij caelorum. h. 17. n. 23. Non sunt alterius naturae quam nos, vt in eis deservit ne redarguant repudiatem. h. 18. n. 5. & seqq. Illis est nonnullas capere recreationes corporales, ut in manam infirmitatem. Ibid. n. 12. Sancti non uolunt praecurrunt Sanctos veteris testamenti. h. 14. n. 27. Non est Sanctus (excepta Virgine Maria) uel non in uoluntate. Dimittit nobis deus nostra. h. 15. n. 45. h. 4. n. 23. In quodam diabolum intravit eos petens in malitia & aliquando censerunt hoc esse Dei donum, anima suae humilitatem. h. 19. n. 10. & seqq. In quibusdams tempora eorum referuntur: vt in omnibus reuertitur perfruantur. h. 6. n. 50. Fiet eorum & malis diabolus in iudicij, ita vt in Sanctis bona sunt nullis praestantur.

INDEX MATERIARVM.

In malis mala nullis pe mixta bonis. Myfterium hoc
 indicant Jeremias in illa diuifione quam fecit ad por-
 tum templi fitorum, quarum quaedam erant bonae, bonae
 valde, quae dam mala, male valde, Ibid. n. 51. Illos Chri-
 ftus aduocabit. *Venite benedicti patris mei*, quia dabit illis
 proprium regnum caelorum, quod suum est patri-
 monium. Ibid. n. 54. Ipfis erit dies iudicij, dies qui non
 erit nox. Ibid. n. 51. Adducet illos Deus ipfo die in
 manu fua, in qua fimiliter legem adferet, vt ex illa pec-
 catorum confundat ejus transgressores. Ibid. n. 35. Eorum
 bona opera erunt gladii ancipites, quibus noxtra refein-
 detur excufationes. Ibid. n. 36. Ex ipfo Deo lux orietur
 qui Sancti illum videbunt in gloria, & fimiles erunt
 quae maxillari: 5 cur de sole lumen profu quo
 optum intuemur: quia per illud oculi noftri redduntur
 illi fimiles. h. 12. n. 24. Quia in gloria funt pleni Deo,
 et illis & omne quod Deus in magnum poffidet. Ibid.
 n. 31. Studemus videre Sanctos viuos & gloriosos in
 gloria, fi tantopere defideremus illos videre: hic etiam
 defunctos. Ibid. n. 31. Communico Sancto: non intelligitur
 et communicatio bonorum quae caufant ceteris in
 his operibus h. 15. n. 34.

Sanguis Chrifti quantum ad vniuerfalem redemptionem,
 multus fanguis lauit omnia mundi peccata: vti ille
 teleptoris, h. 46. n. 49. Ad fruendum gaudij gloriae
 caeleftis, requiritur vt fanguis Chrifti cadat fuper fun-
 gulos, qui illa funt fuitus h. 47. n. 4. Sanguis Chrifti,
 qui defuit fuper fandiffimam matrem fuam promo-
 uit reuocacionem corporis ejus virginis, ftatim post
 eius vitz defeffum. Ibid. n. 9. Illudque referuauit a cor-
 ruptione. Ibid. n. 9. Aqua & fanguis profuxerunt de
 laete Chrifti aperto ad emundandum animas noftias,
 & peccata operandam remiffionem noftro- rum crimi-
 num. h. 47. n. 31. Quantum fanguis Chriftus in cruce
 profudit: Ibid. n. 13.

Sapientia diuina differt ab humana: illam etiam
 David appellat doctrinam feparatam. h. 19. n. 7. & feqq.
 & 11. *Manna* est cuius guffus dependet a voluntate. h.
 29. n. 58. h. 26. Veri fapientes illi funt, qui cogno-
 fcunt fe non poffe capere myfteria Dei, & non funt ficut
 Philofophi: nam eo ipfo, quo fe fapientes ostendit
 volunt, non fci funt. h. 33. n. 10. & h. 37. n. 25.
 Non illos affumit fit Chriftus ad plantandam fidem: ad-
 mirare myfterium. h. 30. n. 45. Vt quis Sapiens fit ora-
 tione indulget & ftudio. h. 29. n. 11. vltim. 18. Quid fit
 fapientia & quis eam abfolute poffideat. h. 26. n. 15. Iufti
 funt veri fapientes. h. 21. n. 29.

Sara conffecta a Rege Geraris oculis concupifcen-
 tiae, qua de caufa punitus fuit, deditque Sara mille ar-
 gentos in velamen. h. 26. n. 20. vltim. 22.

Sauifatu quaerit faciendū fit post confessionem. h. 10.
 n. 48. Nulla vim habet ex virtute Chrifti. h. 38. n. 32. &
 h. 27. Animo hat iouatio. Ibid. n. 47. atque in rfidem

rebus quae peccato feruierunt. h. 30. n. 41. h. 38. n. 99.
 vique 102. Ejus pars magna lacrymae funt amariores.
 Ibid. n. 77.

Saul miratus in virum alterum a Deo electus in Re-
 gem. h. 30. n. 58. Agafu Sanctus erat, Rex autem fu-
 perbus. h. 31. n. 31. Et ideo voluit David arma fua
 inducere praefertur contra gigantim. h. 25. n. 49.
 Non audivit vocem Domini. h. 37. n. 28. Seclari vo-
 luit leges ftatus contra diuinas. h. 28. n. 10. Malit a
 feruebat: actiori in David, licet interdum difsimulata.
 h. 35. n. 6. Tanto faftu superbiit vt manum fuam,
 obremā victoriā extolleret in arcu triumphali. h. 29.
 n. 46. Liore aduerfum David mordebatur, ejus in-
 quarens progeniem; quafi illam non agnolceret. h. 7.
 n. 13. Agitabat cum diabolus, qui peculiari myfte-
 rio vocatur *Spiritus Domini malus*. h. 7. n. 12. h. 19.
 n. 6. Ob peccatum illius totus pleftetur populus. h. 22.
 n. 11. Mortuus est propter peccata fua, & ob quae
 particulariter h. 30. n. 61. Et quamvis caufalis vi-
 deatur morti illius occurfus Amalecrae, non fuit tam-
 en, fed diuina providentiā difpofitus. hom. 13.
 num. 66.

Seculares dicuntur ftantes, & Sacerdotes fedentes:
 Nota racionem. h. 14. n. 27.

Scandalum evitandum est propter mala quae inde
 proveniunt. h. 14. n. 2. Et grauitur punitur qui proxi-
 mum scandalizauerit. h. 22. n. 51. & feqq. *Egie* fert
 Deus, fi quis egredienti de Aegypto peccati ponat of-
 fendiculum & a penitentia retrahat, vt ostendit in fup-
 plicio quo punitur, & decrevit puniendos Amalecrae.
 h. 22. n. 57. Si quis quis facit quod fuimuneris est, alius
 offendatur, propter ejus scandalum, opus non est inter-
 mittendum. h. 46. n. 24.

Sempiterna quale feftum fit, & quid in illo fiebat
 h. 36. n. 53.

Scylla & charibdis quid funt. h. 18. n. 29.

Scribe erant illi qui prima elementa docebant & fen-
 sum S. Scripturae grammaticalem explicabant. h. 29. n. 26.

Scriptura magna reuerentis legenda est. h. 21. n. 13.
 & feqq. Ex fingularibus circumftantiis hiftoriae,
 & Scripturae & per ipfam docet nos Deus fequi virtu-
 tem & vicia fugere in cenfura paragrafo 4. fenfus S.
 Scripturae fidei Catholicae conformior ille est, qui magis
 convenit explicacioni S. S. Patrum. Idcirco noluit Deus
 vt candelabrum aureum ardens in Sancta Sanctorum oleo
 foveretur vitibus expreffo: quia doctrina qua fovetur
 candelabrum fidei adduci non debet per vim ad id
 quod conferunt S. S. PP. In cenfura §. 5. & ficella bitu-
 mine illita, in qua veniebat Chriftus, illi fimilis, in qua
 Moyfes defluxu fluminis. Ibid. n. 16. & feqq. Illam
 fervat Iudaeus, & non intelligit, fed feruit Chriftia-
 no. Ibid. num. 13. Non est vnum verbum in illa frustra-
 pofitum, nec fylaba fuae myfterio. hom. 15. num. 56.
 Ad

Ad illam recurrendum est. credendum, & non querendæ visiones mortuorum, sed nec Angelorum si illi contradixerint. h. 14. n. 22. & seqq. h. 40. 17. Est cibus animæ. h. 3. n. 2. Et sicut viuere non potest in corpore qui non comedit, sic nec in anima, qui eius non seruat doctrinam. Ibid. n. 3. Omnia legis diuinæ præcepta seruanda sunt ad viuendam, vt doctrina S. Scripturæ. Ibid. n. 3. Designatur in tunica Christi inconfutib. ho. 14. n. 20. Et per huiusmodi Ezechielis ob diuersas profunditates. h. 42. n. 32. Multos admittit sensus & infinitas expositiones & quanto profundius penetratur tanto plura supersunt penetranda; in censura §. 2. Multi in illa referuntur sensus qui decursu temporis paulatim aperiantur, ita declarat Rupertus in libro illo Apocalypsis septem sigillis clauso, quæ paulatim aperiebantur. Et D. Gregor. In patris illis quos aperuit Isaac præter illos quos aperuit Abraham pater eius, quorum aquæ fuerunt armentis salutiferæ. In censura §. 2. Confer vnum locum S. Scripturæ cum altero, & ita te bene per illam defendes. h. 5. n. 36. Declarari debet verbis platis quæ facili possint intelligi, sicut declarauit S. Concil. Trident. Sess. 5. c. 3. de reformatione §. 6. in censura. Ex doctrina S. Scripturæ destruenda sunt vitia: quocirca verba quibus exponitur, sunt plana, sicut limpidi fuerunt lapides, quibus Dauid gigantem prostrauit. In censura §. 6. Decipit astrologus quia non confert aspectum omnium stellarum & diabolus, quia non confert omnia loca S. Scripturæ. h. 5. n. 36. Ad illius intellectum opus est gratia Christi. h. 21. n. 17.

Serupulosus quis esse debet, sed non stultus. h. 31. n. 16. & seqq. Consolatio debetur serupulosis in confessionibus suis. h. 14. n. 34.

Sæueta seipsum solabatur morti proximus ratione quadam quæ Christianos confundit negligentes. hom. 32. num. 57.

Sepultura & sepulchrum ab hominibus corporibus suis præparabatur ex more à mundi principio. Illis opulentis recondebant thesauros. h. 15. n. 15. Sepulchrum celebratur Machabæorum. h. 4. n. 13. Et præclarum mysterijs. ho. 31. n. 25. Gentiles sepeliebantur in desertis reputabant enim cadauera sepeliri vt quid pestiferum, vbi viuentes frequentabant, atque in hoc varia fuerunt infidelium consuetudines. h. 31. n. 35. Porro fidelibus potius sunt medicina. Ibid. n. 36. Hæc prima diligentia est quæ sepeliendis mortuis impenditur propter eorum factorem in quo patet nostrorum miseria corporum. Ibid. n. 33. 34. Non coruis projicienda sunt cadauera defunctorum. Ibid. n. 38. Inscribebant Gentiles sepulchris tres illas litteras D. M. S. Ibid. n. 41. Fideles in sepeliendis mortuis eo modo quo illos sepeliunt, fidem protestantur resurrectionis vide n. 43. & seqq. Et magna utilitate exiguntur sepultura in locis sacris imò necessarium est ob particulares circumstantias. Ibid. n. 46. vique 52. Non per-

mittatur sepultura peccatoribus & insepelitis locis sacris de quo raris leguntur excepçiones. Ibid. n. 41. Vocatur sepultura solitudo & desertum. Ibid. n. 41. & seqq. Vocatur etiam Coemiterium de Machabæorum num. 36. 45. Quia Abraham post secula raris passum terræ, tamen habere propriam sepulchram, illamque emittit. Ibid. n. 44. Prima terra quæ fuit in mundo, destinata fuit sepultura, hanc ipsam propria domus mortis. Ibid. n. 41. Quæ ipsa raris Patriarchæ voluerunt habere sepulchrum in Padis. h. 41. n. 47. vique 52. Sepulchrum Christi habetur in signo. h. 49. n. 22. 23. & voluit Deus vt in sepulchro haberetur sollicitudo, diuitem proficietiam illi inuenerit. Ibid. num. 24. In sepulchro tenet h. 49. n. 40. Vt in eo factum eius corpus sepeliret, vt illud aromatibus vt potestatem illi S. Spiritus actione impediri summam vocatorem illi inuenerit. Ibid. n. 40. Conuenit corpori bonarum operum sepulchrum, sed procuratorum se esse sepulchrum, quæle fuit diuitis Epulonis. hom. 32. num. 57. & seqq.

Serpens quare illi poena infligitur vt super pulchrum gradatur terramque conuertit h. 10. n. 11. Symbolum est dæmonis. Ibid. & h. 2. n. 10. aneus Christum expressit & vici mandatum. h. 36. n. 38. Vocantur illi ignis, & vici mandatum. num. 17. Serpens aneus ex se morsibus erat potestatem tamen ex singulari mysterio curabat homines. Ibid. confregit Ezechias, habuit ad hoc fatus raris. num. 13. Est etiam serpens figura præterita. h. 2. n. 34.

Silice quis fons fuerit & eius circumstantia singulari. hom. 30. n. 42. vique 50. In paruitate color non videbant infideles. Ibid. n. 43.

Simon Machabæus vir clarus consilio sepulchrum rexit sibi, parentibus, & fratribus a Machabæis. h. 4. n. 13. h. 31. n. 25.

Simon Magnus mulierem assumpsit cui fides periret erroris. h. 5. n. 9. Punitus fuit et dimittitur. h. 29. h. 45. n. 61.

Synagoga locus erat in quo lex prædicabatur. Male erant & vnicum tantum templum. In Iuda Hierosolyma erant quadringentæ & octoginta. hom. 14. num. 10. Vide Iudæi.

Societas propter societatem peccatorum operum facere amicis suis, quod alioquin ipsi facerent. hom. num. 15.

Sodoma combusta perpetuo fumo damnata. hom. n. 34. Eius habitatores cæcitate percussis fuisse inuenerunt Angelis & quomodo factum est hoc h. 2. n. 65.

Sol omnia illuminat, sed differretur longitudo h. 2. n. 65.

INDEX MATERIARVM.

metus, h. 2. n. 1. Quare dixit Salomon quod in circuitu eius reflectatur, h. 12. n. 14. vocatur oculus cœli, & simul spiritus, h. 30. n. 18. h. 31. n. 71. h. 33. n. 14. Comparatur in se omnium rerum corporalium perfectio, etque causa earum, h. 33. n. 14. Vocatur natura spiritus & patet rerum generabilium, qui peculiari ratione creatus fuit quinto die, h. 33. n. 28. Fuit principalis genitrix Deus qui dictus est Elise, Ibid. n. 29. In ejus devotione singulares exhibebantur ceremonie, Ibid. n. 30. ordinarie colebatur ab Hebræis idololatriæ, quæ de causa Deus singulariter offendebatur, h. 33. n. 29. Memorat probare voluit esse Deum ob singulares effectus, Ibid. n. 16. & seqq. vnde patitur Eclipsim? Ibid. n. 21. grande prodigium fuit quando reuelus est retrosum tempore Ezechie, h. 8. n. 2. h. 43. n. 6. Quid operaret in oculis hyæcorum, h. 1. n. 7. ejus mensa fuit quid celebrat, h. 27. n. 1. h. 33. n. 18. nomen quo Christus seipsum dicitur manifestat, hoc est quo seipsum appellat sollem & lucem mundi, quo declarat æternam suam generationem, imo & mysterium Sanctissimæ Trinitatis, h. 33. n. 3. 4. Et hoc quod operatus est in mundo exterminatus idololatriam, Ibid. n. 5. vsque 11. ostendens quod lux sua terminis non esset concludenda Iudaismi, Ibid. num. 11. vsque 14. quomodo sit causa omnis boni, Ibid. num. 14. vsque 20. qua ratione cognosci nequeat, nisi propria sua luce, Ibid. num. 20. qualiter operetur in omni sine nostræ libertatis detrimento, Ibid. n. 24.

Solus & secessus requiritur ad cœli delicias obtinendas, h. 11. n. 12. & seqq. Hic Deus suam manifestat magnitudinem, h. 12. n. 14. & seqq.

Seres erant singulares, quas victores mittebant super inimicos, h. 37. n. 4.

Spes nulla est peccatoris obdurati, sed præsumptio temeraria, hom. 13. num. 56. hom. 27. num. 17. & 49. sequitur bonum conscientiam, vnde sæpius in S. Scriptura vnum pro altero sumitur, h. 34. num. 62. h. 37. num. 61. Et particulariter consequitur tribulationes pro Deo, & ejus gratia toleratas estque ea tanto major, quanto sunt hæc graviores, hom. 32. num. 23. vsque 31. Anus est leuiter volans & duabus alis, & quibus? hom. 33. num. 62. Ea est, quæ significat foretque temper corda Sanctorum, hom. 32. num. 23. Ejus proprium symbolum est lilius, deus Palladii sacrum, h. 43. num. 6. 7. Nascitur & proficit ex viua fide, h. 27. n. 37. Tres sunt ejus actus imperfectus, perfectus, & perfectissimus, Ibid. Ad ejus mensuram operatur communitur Deus in nobis, Ibid. Admodum arduum est illam seruare in grauioribus aduersitatibus, quod etiam aliqui notant in Abraham, & ejus defectus patet in Moyse & Aaron, hom. 27. num. 41. & Ibid. num. 10. Vide *Confidentia*.

Spiritus est verus Deus cujus processionem exponit D. Iohannes scribens illam verbi, hom. 33. num. 4. Hieron. *Epist. de Lanza* 17.

Donis suis disponit ad res omni ratione & lege superiores vnde differunt à virtutibus, hom. 5. num. 11. & seqq. Indigemus dono Spiritus S. vt victores ab inimicis nostris reuertamur: eo quod *vires* ejus nostras ita superexcedant, hom. 3. num. 16. quia David hoc favore munus descendit in arenam, victor gigante prostrato reuersus est, Ibid. num. 16. Sine Dei subsidio, nulla est victoria, sed nec de micis, vt constat in Ægyptiis: illos etenim crabrones occidebant. Et cum illo pessiferi superabantur dracones sicut Israhelitarum victoriam de persecutoribus suis reuelant, Ibid. num. 18. Iudith quamuis mulier infirma vincit Holofernem Dozem suo tempore inuictum, quia Dei fauore armata proficit, Ibid. num. 17.

Sponsa Quæ Christo propinatum fuit in cruce acetum afferuatur Romæ cum sanguine: quæ hujus occasio, h. 42. n. 9. 52.

Status sunt in Ecclesia differentes, imo & diuersæ sanctitatis ab invicem, verumtamen sunt omnes boni, h. 24. num. 19. In quolibet eorum potest quis saluus fieri, quemcumque elegerit, hom. 2. num. 4. & seqq. h. 24. num. 17. & seqq. implet quisque ad quæ ex officio muneris sui tenetur, quod si ea de causa quid patiatur mittit Dominus Angelum, qui illum defendat, sicut pluribus fecit sanctis diuersi status, h. 5. n. 17. Dei vias perambula, quæ sunt mandatorum Dei obseruantia in eo statu, in quo te collocauit, & sibi Angelos destinabit custodes, Ibid. n. 37. Circumcinxit Deus Iacob Angelis protehoribus quando frater Esau processit obuius illi armatus: quia fecit quod Deus illi mandabat, & sui muneris erat, Ibid. n. 38. Dimisit Iacob exercitum suum vt vna parte succurreret illi quod ad se spectabat, & ideo Angelos habuit in sui defensionem, Ibid. num. 38.

Stella cut sic vocentur: sunt innumerabiles, & diuersæ magnitudinis, h. 32. n. 1. 2. sunt milites exercitus Dei, h. 6. n. 63. h. 40. n. 14. fuit omnino singularis, & particulariter creata ea quæ præuia ducit Reges, h. 41. n. 102. stella sunt diuersæ magnitudinis, quam ponit Astrologus: vnaqueque earum maior est tota terra excelsa quodam superiori, h. 11. n. 26. si glans de bombardâ proficiens eo impetu quo mouetur transire deberet corpus minutæ stellæ opus illi esset tempus duorum annorum minus decem dierum, Ibid. n. 26. quælibet stella in suo motu per lineam æquinoctialem singulis horis tantum itineris perficit quantum veredarius percurreret quousque die quatuordecim leucas mille nouenis & quatuor annis, h. 11. n. 26.

Streni & eorum doctrina, qui volunt homines sine passionibus reprobari, & exponitur quomodo modestate bonæ sint, hom. 31. n. 56. & seqq. hom. 32. n. 61. h. 41. num. 40.

Stygius autem est stygia magno corpore & paruo capite, N n hom. 6.

bon. 26. n. 14. visu sua fovet & excludit ova. h. 4. n. 13. figura est, peccatoris, qui titulo Dei, illum offendit. hom. 28. num. 27.

Stultitia est stultus, si malitia copuleretur, est vnum compositum punis diabolo. h. 8. n. 23. & seqq. stulti oculos suos habent in calcibus. h. 15. n. 27.

Superbia principium omnis peccati. h. 41. n. 73. vitium proprium diabolo. h. 15. n. 30. & seqq. multum aliena ab humana natura, Deus etiam hominem execratur super. bom. Ibid. superbos altiora petentes, Deus ad ima detrahit. hom. 8. n. 47. edificatores turris Babel, qui structura sua caelum vsque penetrare moliebantur, ad locum tetrae deiecit inferiorem. Ibid. num. 47. actus proprius est superbiae oculos conicere in sublimia, quae sunt propria, & in humilia caeterorum, vt illo aspernitur. h. 21. n. 24. Sicut diabolus iniuriens est submissio nis, sic est & vitioris, & ideo in illa superat seholam fatenicam. h. 14. n. 16. superbiae remedium est nos ipsos considerare. h. 26. n. 47. & nostrum finem: etenim consummabitur & nobilissimus & dignissimus in cubito, sicut arca Noe. h. 21. n. 21. & 68. vt illum prosterneret, potentissimus Deus vires in Incarnatione sua exercuit, h. 45. n. 20. & actum ostendit lionis pedum discipulorum suorum. Ibid. n. 9. & seqq. & n. 27. potissimum autem deum lauit pedes Iudae proditoris. Ibid. num. 29. & seqq.

Thabor mons ejus situs & altitudo. h. 12. n. 15. ea quae facta sunt in illo narrantur. h. 18. n. 16. & miracula quae Christus in illo operatus est. h. 17. n. 1. & seqq.

Templa sunt domus Dei, vbi potissimum tribuit misericordiam. h. 7. n. 41. in eo partem culam Deus habitat mirabiles operando effectus. h. 28. n. 18. locus est terribilis vbi assistunt Angeli. Ibid. n. 20. & fugiunt diaboli. hom. 11. n. 48. locus proprius orationi, licet alibi orare possimus. h. 24. n. 21. h. 28. n. 21. domus sunt ad honorem Dei nostrumque erectae commodum. Ibid. n. 14. ingrediebantur templa Imperatores sine corona, armis & militum custodia, quibus privilegia tribuebant immunitatis. h. 28. n. 15. & castigat Deus ejus infractores. h. 31. n. 41. est aula doctrinae Christi, vbi conveniens est vt illa praedicetur & declaratur. h. 29. n. 6. & seqq. agerrime fert Deus peccata in templo commissa. h. 28. num. 14. & seqq. Motum incompotitio quae foris extra templum patitur penditur magni penditur si in illo fiat. hom. 28. num. 20. quales in illud ingredimur talem reperiemus nobis Deum. hom. 10. num. 12. arbitrabantur antiqui nihil in templo posse tractari quod ad peccatum tenderet, quamvis viderent virum cum muliere colloquentem. h. 25. n. 11. & seqq. in templo sepeliri adfert veril tatem, sed suppositus singularibus conditionibus. h. 31. n. 48. & seqq. si Christus, quia ad templum defertebat ea quae necessaria erant sac. iscijs, quae in illo fiebant, eiecit mercatores in eo negotiantes

quid faciet illis qui in eo de peccatis committuntur loquuntur? hom. 7. num. 31. ex timore de. reprobis plii non ausi sunt, ministri sibi sumere quod illi dedit peccata muneribus: quo igitur timore peccabunt, qui decimas sibi rapiunt, & si quod non proprium est? Ibid. num. 35. Christus, meritis runt titulos, qui mos adhuc in Ecclesia peccatorum minentissimorum Cardinalium. h. 18. n. 14.

Tempus: est Deus solus illius Dominus, qui in illud, & disponit pro sua voluntate. sicut in omnium quidem habemus securum. hom. 31. num. 11. & seqq. Dat illud solum sit virtus correctionis in tantam poenitentiam, quod tamen per actum poenitentiae mus se feceris. Ibid. num. 16. 17. Et dicitur deo seindit Deus vt fecit in diebus Noe, neque in eo expectato. hom. 6. num. 40. hom. 11. num. 10. Iste D Bernard eos qui illud tractat dicendo se non vult figere. hom. 25. num. 32. hom. 36. num. 14. dicitur sciens quam incertum sit virtus vestre tempus, ad nostrae diligenter incumbit, sed diligenter diligendum vt saluemur. hom. 36. num. 14. vbi vident nobis, damnam quod illud tam inuicem vident. hom. 36. num. 42. laegitur illud nobis dicitur latim & modice vt quid pteritum. Ibid. dicitur, quando minus cogit homo. h. 17. n. 41. Dum in peccenti poenitentiam promittit vobis. illi vobis promittit. h. 13. n. 42. & seqq. magna illi poenitentia de tempore dispendere venturo, quae illi habere potest. h. 23. n. 19. dies iudicii vobis tempus Domini: quia tempus quo tunc Domini, dicitur agimus quod volumus est, & dicitur tempus iudicii. Vide illud dicitur tempus Domini, quia in illo tempore Deus & faciet quae cuique voluerit. h. 12. n. 16. dicitur nos Deus eo tempore quod voluerit in vitam moram trahendo procrastinamus iudicium et tempore occasione illum grauius offendit. h. 18. n. 18. 19. 20. In tempore tempus manus in Ecclesia terra aqua benedicta, benedictio illius factarum campagnarum: quia in eius tempore iudicium diaboli. h. 8. n. 39.

Tentatio necessaria est ad virtutis probationem. h. 10. n. 12. Iustus in illa constans, inuenitur, peccator vacillat instar arundinis. h. 17. n. 71. Quae tentatio est corruptioe chrisi vobis, alia est tentatio diaboli. hom. 29. n. 6. fugienda sunt tentationes eius, si ingerit, superabitur. hom. 1. n. 14. & seqq. tentationes accesserit, nisi dicitur si ipse & tentatio ex eis cum honore suerit. Ibid. n. 14. quod tentatio in illes vincatis, ratio est quod tentatio est corruptioe chrisi. Ibid. num. 15. ad hoc Christus nos doceat tentationibus de quibus fufe dicitur. h. 35. n. 14. vbi ho. 43. n. 12. vsque 21. & n. 21. vsque 21. Christus vincens etiam nostras vici. hom. 5. n. 1. & seqq.

INDEX MATERIARVM.

secundæ victoriæ suæ est in Christo sicuti in capite; nam
 eo creberrimo, totum corpus coronatur, vt subtiliter dil-
 ligat D. August. Ibid. n. 10. & particulariter per glo-
 riosam suam resurrectionem demonem eiusdemque vi-
 ctiæ confregit. h. 49. n. 11. & seqq. multi sunt diaboli
 quos tentat & perpetua præmunit sollicitudine. h. 5.
 n. 21. & seqq. in principio alligatur confringendo caput
 serpentis. h. 1. n. 32. & seqq. Si non adite consensus nulla
 est culpa sed corona. h. 23. n. 68. & seqq. tentat Deus
 tentat & diabolus, sed diuersimode. h. 27. n. 32. & seqq.
 h. 40. & seqq. Grauis est illa tentatio qua diabolus
 leditum & inopiam panis proponit, sed vincitur fidu-
 cia Dei. hom. 5. n. 31. & seqq. h. 27. n. 3. & fute n. 8.
 vnde etiam vt nos in eo tunc redderet Deus Moysi præ-
 teriret virgam in conspectu populi forsimum attolleret
 tentat eum peccabat, quatenus ex memoria benefi-
 ciorum Dei quæ per virgam illam renovabantur, secu-
 rationem in Deo fidenciam haberent. h. 5. n. 31. quando fa-
 ctus preestit amplius Miraculis, misit illis Deus de caelo
 manna: non enim desicci necessitati. Ibid. n. 32. diabo-
 lus tentans vim non potest inferre voluntati, sed illi
 quomodo perfusa fere. h. 5. n. 35. h. 37. n. 70. vices dia-
 boli nos tentantes vtra non ascendunt quam ænea tuba
 quæ voce cautum & verbis mouet in exteriori. h. 1. n. 35.
 Primum tibi nocere potest tentator diabolus si tu nolue-
 rit, cuius Christus illum catenæ alligauit: latrare pot-
 est, mordere non potest nisi voluntarie eum accedentes.
 Ibid. n. 35. attente considerat diabolus cuiusque inclina-
 tiones, vt ex illis struat illi laqueum. Ibid. n. 30. ea de
 causa per equitem illum designatur quem D. Ioan. vidit
 in Apocalypsi habentem statetam in manu sua qua pon-
 derat singulorum conditiones vt illos tentet. Ibid. n. 30.
 sicut Christianus & attendat pulsum suarum inclina-
 tionum, vt fugiat quando diabolus per illas ei parat in-
 felias. Ibid. n. 30. nullus locus a tentatione liber est, nec
 ipsum templum. Ibid. n. 35. Loc siquidem egressus de do-
 mo sua sese liberauerit ab incendio Sodomæ, ascendens
 vt mortem, nullam tamen habet in eo securitatem: quan-
 doquidem ibi lapsus sit in incellum cum filiabus suis,
 sed nec in celo fuit Angelo locus immunis a tentatione.
 h. 4. n. 5. tentatio, qua Christum diabolus impugnavit,
 vt eum adoraret, fuit ea quam grauissime tulit ob præ-
 sumptuosam audaciam, qua petiit sibi adorationem Dei
 Patri suo æternam debitam. h. 5. n. 40. illa qui re prouocat
 ad offendendum Deum, licitum est respondere durius,
 vnde attentata compositione & modestia quam alias ser-
 uat Ibid. n. 41. molium signum est nullas pati tentationes:
 quia declarat diabolus, quod a modo re habeat vt suum.
 Ibid. n. 4. necesse est orare & vigilare ne cadas in tenta-
 tionem. h. 43. n. 18. & seqq. & n. 37. & seqq.
 Tentationis ardor est magna in Syria & medicinalis.
 h. 27. n. 14. ceteri Christum iudicantem sanguinem. h. 42.
 num. 13. 14.

Santa Theresia de Iesu primum conventum ordinis
 sui extruxit in Hispania eo dem anno & die quo Lu-
 therani in Francia primum eueiterunt Ecclesiam. h. 44.
 n. 14. perfectam exhibitum exemplum obedientiæ erga Fra-
 tratos in actu quo am singulari & plane mirabili. h. 14.
 n. 5. expanditur visio loci quem diabolus illi præparaue-
 rant in inferno. h. 13. n. 5. Altissimum habuit de SS. Tri-
 nitate cognitionem. nam altissimo modo vidit animam
 suam illi quasi spongiam funditus immerfam. h. 12. n. 22.
 h. 25. n. 91. Adeo potens erat vt demones velut muscas
 irrideret. hom. 5. num. 10. erat eius desideria videndi
 Deum ardentissima. hom. 11. num. 40. subtiliter valde
 loquebatur de gloria. hom. 12. num. 19. ejus commune
 dictum hoc erat. *Aus pati, aus mori.* hom. 10. num. 5.
 docebat filias suas numquam se exultare, quamuis se
 scirent innocias. h. 34. n. 59. egie narrat vt recundiam,
 qua coram Deo confundebatur commissis aliquibus mi-
 nimis defectibus. h. 18. n. 59. admirantur omnes senten-
 tiam quam dixit, quomodo glorificetur Deus perimit-
 tens peccata. Ibid. n. 25. duas declarat suas visiones, qua ra-
 tione Deus habet in anima. h. 25. n. 82. & seqq. est hor-
 renda illa quam refert in sepultura cuiusdam peccatoris
 damnati. ho. 16. nu. 38. & illa quam vidit de Sacerdote in
 peccato mortali celebrante. ho. 14. nu. 36. summe per-
 pendit timorem quem inferre debet peccatori considera-
 tio iudicii ex eo quo semper sanctos exterruit. hom. 6.
 num. 23.
 Terminus Deus honoratus a Gentilibus & ejus nomi-
 ne mors. h. 48. n. 15.
 Testamentum vetus & nouum quid sint, quomodo illa
 Deus condidit, quomodo sint eius mandata, qua ratione
 vnum & alterum sit confirmatum. h. 41. n. 77. vique 88.
 Poma vetera timorem significant veteris testamenti, no-
 ua vero amorem noui, & vtraque nobis sunt necessaria,
 vt ad Deum accedamus. *Omnia poma vna & vetera ser-
 uauit tibi.* h. 2. n. 4.
 D. Thomas Apostolus confessus est factum quasi sibi soli
 beneficium quo Christus pro omnibus mortuus est, di-
 cendo: *Dominus meus, & Deus meus.* h. 46. n. 8.
 D. Thomas Aquinas ratione singulari dicitur Doctor
 Angelicus, ejus doctrina laudatur a Pontificibus, vo-
 caturque iustia, veridica catholica & absque villo er-
 rore, & qui illum impugnat est de veritate suspectus,
 habetque post canonicam primum locum. In censura §.
 5. postulauit a Deo & accepit cordis nobilitatem. h. 2.
 n. 26. ante scipionem se dabit orationi, & quot scri-
 psit articulos, tot edidit miracula. hom. 26. n. 46. An-
 gelus est Raphael nam sicut Tobiam securus docit eos
 qui ad doctrinæ suæ confugiunt directionem. In cen-
 sura §. 5. Applanat difficultes es que sicut pisces de
 summe prohibuit S. Scriptura. In censura. §. 5. Sa-
 pte vifus est Apostolus Paulus illi loqui ad aurem. h. 46.
 num. 8.

Timor Dei magister est principalis potentiarum animæ h. 6. n. 1. Pedagogenus est qui nostras componit actiones. Ibid. n. 6. magis sancti magis timeant. h. 4. n. 13. & seqq. h. 43. n. 15. vsque 25. de seipis timeant ne seipos decepant. sicut D. Petrus. Ibid. n. 23. & seqq. & tanto magis quanto se clarius agnoscent. Ibid. n. 28. est timor filialis & servilis. h. 4. n. 15. eius obiectum est malum possibile. hom. 13. n. 41. est lapis fundamentalis amoris legis. Euangelicæ & principium omnis boni. h. 28. n. 5. & seqq. vivunt sancti semper timore anxij num illis remissa sint peccata. h. 10. n. 19. calcare debent timorem mundanum, & milites esse violenti. h. 43. n. 33. aliquando res timeamus nullius momenti in obsequio Dei, & nos minime terre faciunt illa quæ debent & poterant nostris appetitibus mundique famulari iheremia. h. 1. n. 17. Timor iudicij timorem aufert rerum mundanarum ne nos a virtutum impediatur exercitio. h. 6. n. 6. basis est in qua fundatur columna observantiarum mandatorum Dei: legendus hic est Divus Basilus. Ibid. n. 6.

Traditiones Pharisæorum nonnullæ bonæ sunt, aliæ vero reprobatæ. Quinam fuerint earum auctores & quod principium. h. 23. n. 44. quædam continent Christum iniquitatem: etiam fuerunt similes heretice Iona. Ibid. n. 69. traditiones Ecclesiæ sanctæ sunt & necessariæ. Ibid. n. 62. & seqq.

Tiamus liberatur ab inferno precibus D. Greg. h. 31. num. 2.

Tanquam sublime fuit mysterium inter alia vite Christi. hom. 12. num. 13. fuit miraculum quod corpore existente glorioso, non fuerit consumpta mortalitas. hom. 42. num. 51. de hoc mysterio fufius agitur. h. 11. & 12.

SS. Trinitas epus excellentissimum mysterium declaratur à Christo h. 29. n. 49. h. 33. n. 2. & 4. procedit à Patre filios sicut à sole radia. h. 10. n. 43. h. 11. n. 17. h. 31. n. 2. & seqq. procehit sicut aqua de fonte. h. 11. n. 20. sunt æquales in esse. h. 30. n. 36. h. 32. n. 78. h. 33. n. 3. & seqq. h. 34. n. 62. & 76. eo modo quo D. Ioan. exposuit filij generationem, exponi debet processio S. Spiritus. h. 33. n. 4. distinctio diunarum personarum declaratur. h. 37. n. 76. & seqq.

Tribula n. vide *Adversitas*.

Tributa passio est valde vehemens. h. 31. n. 60. aliquando ruas t. an. us. quam ipsa mors. h. 37. n. 59. salutis multum officit. Ibid. illi quale profuit remedium. h. 32. n. 56. maxime tamen valet oratio. h. 43. n. 68. vsque 73.

Tunica Christi inconfutis diuina non fuit: quale laqueum h. c. mysterium. h. 24. n. 18. significat Christi sapientiam ex mente D. Ambrosij. h. 29. n. 35.

Turris Babel quorsive in altum surrexerit. hom. 8. n. 44. quod dicitur Deus ejus struendam evertent. hom. 27. num. 62.

Vana gloria arcum trahunt nec declinant licet trahantur. h. 31. n. 6. sacrificium vanae gloriæ symbolum fuit Saluatoris. h. 34. n. 14. & seqq.

Vana gloria tinea est bonorum operum h. 2. n. 1. Pharaon ut numerum & multiplicationem populi in Ægypto præcederet, præcepit mulieribus filios suos parvulos præfocarent, & tantum illi sublevarunt, quæ à Pharaone abscoudebant, in diabolum ad horum profocentur & perdantur nostra bona opera: & illa solum ab illo liberantur que facta sunt in abscondito. h. 29. & seqq. ne in opere tuo homo oculis intueatur quæ detorquet ad homines, & mandant tibi complutum, ut Deo sit acceptum ut incensum incensum expiras de altari. h. 1. n. 31. & seqq. in oculis autibus seruetur rapacibus liberum. Inquit D. Gregorius vidit Deus ut natura illud abscondere sed non potuit, quatenus intelligas quod ad custodiam in oculis nostrum operum, ne diabolum illud rapat, necesse est la facias in abscondito, & sustinere & sublevarunt hominum laudibus. h. 1. n. 27. opera bona hinc in laudantur: quia meritum eorum homines ignoscunt, & conuenit ut ab eorum oculis subdantur, necesse est ob eorum applausum, sed Dei solus vultus operum la cognoscit, etiam illa potest præuocare. h. 2. n. 1. gloria tanto maiores acquirit vires, quanto vitiosius quis quos impugnat fuerit emittit. Inquit D. Gregorius maxime in actibus virtutum incensum. Inquit D. Gregorius valde est ab illa se certamen obuia. Inquit D. Gregorius Lephte obventa victoria. Ibid. n. 33. 14. & seqq. inquit quidam sanctus liberaretur prout a demone. Ibid. h. 19. n. 25. submisit illum Christus certare ad ipsos molis periculo tempestatis. h. 4. n. 5. & seqq.

Vanas vanitatum sunt omnia. Inquit D. Gregorius h. 29. n. 49. h. 33. n. 2. & 4. h. 31. n. 2. & seqq. hæc propositio semper esset oculo nulli in ista vita qua etiam nos multo deberepermas salutaris. Inquit D. Gregorius talia sunt que veniunt in mundo sunt. h. 4. n. 1. & seqq. eadem ipsa nobis hoc clare demonstrant. Inquit D. Gregorius nos ipsos istum seducere. hom. 31. n. 12. Inquit negotio vana eorum spe ducitur & seducitur. h. 4. n. 1. & seqq.

Vilum quod monialibus traditur quod significatur. h. 22. h. 32. n. 23.

Vilum templi quando desitum fuit. Inquit D. Gregorius Christi tunica. Quis hoc capiat arcum. Inquit D. Gregorius 14. & seqq.

Vitium Dei malleus est & ligula. Inquit D. Gregorius h. 29. n. 49. h. 33. n. 2. & 4. h. 31. n. 2. & seqq. est quæ terram emundat, semen quod fructificat, instrumentum quod fermentat. h. 19. n. 44. & seqq. operum est omnipotentie Dei vniuersum enim operum est sola virtute velbi sui, illo vultu Apollonis in cuius confirmationem, Petrus quædam verba coram populo operatur omnia summa facti sunt. Inquit D. Gregorius 2. num. 39.

faci sola virtute verbi sui, nec quidquam est facilius
 quam dicere verbum homin. 2. numero 40. dum
 D. Petrus & D. Andreas sequuntur ad vocem Christi
 verbi sola vi verbi illius, ostenderunt Christum esse
 verum Deum ibid. numero 41. quia fundatur relatio fi-
 lii ad matrem. D. Ioan. Evangeliste ad virginem Dei-
 nam in verbo Christi: extollitur summopere eius ho-
 noris. homil. 2. numero 42. iusti veri sunt filij Dei per
 gratiam: quia teste Apostolo eorum generatio funda-
 tur in verbo Dei. *Renati ex femine incorruptibilis per ver-
 bum Dei.* homil. 2. numero 42. seminatum in nihilo, in
 infernitate, & in morte, educit quacumque voluerit.
 ibid. numero 43. veritas est infallibilis quam credimus
 de venerabili Sacramento, quia fundatur in verbo Dei
 ibid. ostendit Deus hoc ita esse in verbo suo, nam ore
 rati Ezechielis pronuntiatio vitam tribuit ossibus ari-
 dit. ibid. n. 44. in illo fundant omnes sancti suam de Deo
 certitudinem: etenim credunt quod Deus illud tantum
 pronuntiando dare possit, remedium rebus etiam despe-
 ratissimas ibid. magna eius vis est si in stomacho recipi-
 tur & digeratur. ibid. numero 43. 44. 71. homil. 31. nume-
 ro 71. homil. 36. numero 41. magnum est Dei supplicium
 eius privatio, quamvis al quando signum sit miseri-
 cordie, ne tanto grauior sit eius culpa qui nullum inde
 trahit emolumentum. h. 23. n. 9. & seqq. audiendum est
 verbum intellectum, sed etiam voluntate. homil. 29. nume-
 ro 51. & seqq. audiendum est simpliciter illique obedi-
 dum nulla facta discussione, quod cuius Dei proprium
 est. homil. 37. numero 24. vsque 30. illi audito obedire
 signum est predestinationis. ibid. numero 39. & seqq.
 significatur per cartilaginem auream & mureculas pro-
 pter obedientiam quam efflagitat. homil. 38. numero 3.
 & seqq.

Virga nostra mature considerata sunt: etenim de o-
mnibus reddenda est ratio. h. 23. n. 32.

Verecundia gemma pretiosa est in muliere tanto vtili-
or quanto est inuerecundia. Damnosior. hom. 38. num. 29.
 erat autem principale sacrificium quod diabolus espe-
 rat: nempe verecundia. ibid. numero 37. naturaliter ad
 nihil opera sequitur. homil. 19. numero 67. homil. 38.
 numero 34. non verecundantur peccatores: quia scelerum
 suorum non cognoscunt grauitatem, eritque hac
 pena grauissima, damnatis quando Deus illis perfecte
 declarat peccati grauitatem. ibid. numero 34. & 72. eo
 ipse quo D. Petrus Ananias & Saphira peccati offendit
 suspensum, ipse eiusdem verecundia interemit. ibid.
 numero 34. & seqq. illa quam Christus assumpsit pro
 peccatis nostris, sudorem illi extorsit sanguineum. ho-
 41. numero 110.

*Virgine est filia Dei qui bilem suam ostendet, in eos
 qui illam captiuam & durius excipiunt. homil. 13. nume-
 ro 16. homil. 34. numero 45. Illam proloqui officium fuit
 Christi: nam ob eius predestinationem occisus est. homil.*

22. numero 18. Idem contigit prophetis. ibid. & num-
 37. nihil ita male ac veritas suscipitur. ibid. nume-
 28. & seqq. nullus eam in domum suam admittit, omnes il-
 lam prostratam in platea deserunt, quae quanto magis
 placet in communi, tanto displicet in particulari. hom-
 34. numero 41. 42. principes aduersus eos insurgunt
 quia eam illis indicant. ibid. numero 53. palatia Regum
 & Principum non ingreditur, ubi regnat adolatio. ho-
 43. numero 35. odio habetur ille, qui eam integre pro-
 nuntiat. homil. 36. numero 49. & seqq. Non conuenit
 filijs diaboli patris mendacij homil. 34. numero 47. eius
 locus est in ciuitate Dei. ibid. numero 50. qui illam
 effatur, dat gloriam Deo. homil. 30. numero 61. veritas
 & bonitas fortes sunt, & quia hinc deficit in mundo,
 deficit & illa. homil. 44. numero 39. prius fides adhibi-
 ta est oculo diaboli mendacis quam vni veritati Dei. ho-
 34. numero 51. ab omnibus in communi laudatur, & ab
 omnibus in particulari habetur odio. homil. 34. numero
 41. homil. 36. numero 49. & seqq. cum sit celeste fe-
 men, spinae tamen ex illa nascuntur. homil. 22. numero
 23. & homil. 36. numero 50. illam sincere tradere sig-
 num est predestinationis sicut contrarium reproban-
 nis. homil. 37. numero 34. inter veritatem & passionem
 suspensi harent peccatores. ibid. nu. 47.

*Vestes dant fuerunt a Deo signum ignominie quod
 Hispani dicunt *Sambenito*, quibus humiliamur, & ex ip-
 sis gloriamur, nostrae signum superbiae clarissimum. hom-
 16. numero 26. peccatum non est honestis vti vestibus,
 ibid. numero 21. particulares vestes & insignia prela-
 torum ac magistratum illis sint oportet instrumenta
 virtutis. homil. 12. numero 38. primogeniti familiae ves-
 tes habebant particulares vt fratres eorum minorenes
 & famuli quandam in illis cognoscerent venerationem
 eorumque singulari. homil. 14. numero 38. vestitus
 corporis stimulus fuit ad procurandum vestitum orna-
 tumque animae. ibid. numero 38. in ornamentis & vesti-
 bus missis ab Abraham Rebecce ad ornatum corporis,
 docere nos voluit quas vestes nos habere deceat in ani-
 ma. homil. 16. numero 22. ornatus murenolarum quas
 Abraham dedit: cuius Rebecce & manice manibus,
 fidem cum operibus designant quibus fulgere debet a-
 nima vt Deo placeat. ibid. numero 22. seruatur orna-
 menta illa eo modo quo usae sunt illis. Rebecca & Sara
 eius socrus, & non erit quod in illis reprehendamus. ibi-
 dem numero 22. vestium vni nullo seruato ordine mundum
 perdit. ho. 27. n. 53. & seqq. vestitus regnum preferbat.
 h. 41. n. 29.)*

*Vestitum in altum sublatum Romae signum erat preli-
 quod si purpureum esset, ignem sanguinemque prefig-
 nabat. h. 34. n. 1.*

*Vidua cur sic dicatur homil. 31. numero 17. matris
 caput est mulieris, quo deficiente remanet vt corpus
 capite truncum ibid. numero 56. & qualis vocet sit vidua
 ibid.*

ibid. numero 58. est Deus singularis pater viduarum & pupillarum. ibid. numero 3. 57. 59. eius lacrymæ vim habent sanguinis Abel; clamant etenim ad Deum ibid. numero 60. sic vidua orationi dedita. ibid. n. 58. & seqq. status est virginibus inferior: at proxime accedit. ibid. n. 58. 59.

D. *Vincenſis Ferriensis* Spiritus sui declaravit excellentiam prædicans Zamoræ duobus ad mortem damnatus. & cuidam peccatori in Francia. homil. 41. numero 107. de corpore suo splendor effulſit eximius. homil. 10. numero. 13. tentatus à muliere victoriam reſulit inſignem. homil. 36. numero 23. declarat plures eſſe dæmoniacos inter infideles quam fideles, idque ſingularibus caſibus. homil. 19. numero 34. linguam cuidam fæminte non concedit & iuſte quidem. homil. 23. numero 34. Exemplis exponit quod Deus parentu ꝑ peccata puniat in filijs. homil. 9. numero 22. conſulit religioſis qua ratione poſſint eſſe eleemoſynarij. homil. 17. numero 61.

Virgines vocat Chriſtus fideles Ecclēſiæ ſuæ; quia ſicut illæ Deum expectare debent donec veniat nec alijs quæ poſſint illas impedire, occupati homil. 24. numero 8. *Virgines ſociæ* ſunt Angelorum cum quibus magnas habent diaboli ſimilitudines, vt declaratur in quodam caſu. homil. 18. numero 34. 44. *virginitas* tempore ſervata eſt Evangelij. homil. 14. numero 79. & ſeq. multo illarum excedit coniugalem ibid. numero 18. effectus eſt particularis delictatum Chriſti, ſicut mandragorarum, quæ memoriam voluptuati matrimonij abſtulerunt. homil. 25. numero 92. ad eius conſervacionem aliqua ſibi nares & ſuperſtera labra præciderunt. homil. 38. numero 35. alia pulchritudinem ſuam in ſacrificijs obulerunt, vt illam ſeruariſent. *Alabaſtram*. ibid.

Virtutes differunt à donis Spiritus 5. homil. 5. numero 13. ſunt connexæ & concatenatæ: vna namque vocat aliquas. homil. 40. numero 6. & ſeqq. inſolis illis conſiſtit honor. homil. 3. numero 29. viam virtutis incedens pacem invenit veramque tranquillitatem. homil. 18. numero 38. per illam iuvenes ſunt ſenes, & ſine illa ſenes ſunt iuvenes. homil. 18. numero 15. valorem vnius operis facti in gratia ſolus Deus poteſt compenſare. homil. 1. numero 14. 25. & ſeqq. probanda ſunt quia vicina ſunt illis vitia quæ videntur illis ſimilia. homil. 13. numero 9. & ſeqq. virtuti ſidendum non eſt niſi probatæ tentationibus. homil. 27. numero 33. homil. 32. num. 23.

Vita præſens mors potius dicenda eſt. homil. 11. num. 30. ſic eam vocat Chriſtus. homil. 32. numero 71. Non eſt in illa purum gaudium ſed pœnis valde permixtum. homil. 11. numero 29. & ſeqq. homil. 41. numero 36. & ſeqq. ſumus eſt & ventus. homil. 4. numero 22. quanto longior eſt, tanto ſini propinquior eſt etenim vt vni-

bra, quæ quanto ereſcit ad ſolis occaſum tanto propinquior eſt vt deficiat. ibid. numero 28. ibid. in ea locutum. ibid. numero 26. nullus ſibi vitam eam faciat, nec pro inſtanti quidem, quamvis eam ſibi perſuadeat habere firmo ſententia. homil. 31. numero 11. probatur hoc rationibus ſumptis ex parte Dei, qui tribuit illam tantum pro beneplacito ſuo. ibid. numero 17. ex ratione materiæ de qua homo componitur. ibid. numero 22. vna robuſtioris adoleſcentis minus eſt ſecura quam ſereno morbis confecte. ibid. numero 28. repleta eſt miſeria, & omnia un quibus in illa potitur, vt eſt illa. homil. 11. numero 32. vſque 34. illam adhibeam ꝑ peccata. homil. 13. numero 31. homil. 31. numero 25. & ſeqq. multis illam Deus replet miſerijs, ne diligens eam. homil. 18. numero 31. homil. 24. numero 31. & ſeqq. datur nobis ad bene operandum. homil. 30. numero 18. & ſeqq. vocatur *Lerna malorum*. homil. 12. numero 11. maxime firma & robuſtior unico ſtatu deperditur, cui breuitas & incertitudo nos impellit ut ſolliciti vnamus & ad mortem nos præparemus. homil. 56. numero 47. vſque 47. ſola vita æterna perfecta meretur. numero 47. homil. 32. numero 7. homil. 49. numero 16. vna hæc deſuncto cuidam oblata ab eo reſculante elapsa reuertitur in purgatorium. homil. 32. numero 71. illam conſumit triftitia & conſervat cordis gaudium, vnde dicit illa fruuntur longioribus. 37. n. 59.

Viruli laborum quid ſint & qua ratione ſacrificiorum deſerunt conſiſſionem. homil. 19. num. 61.

Voluntas Dei bona eſt per eſſentiam vnde rectior debet noſtram, noſtraque illi conſormari. homil. 2. num. 28. 29. eſt horologium naturale, noſtrum vero vult artificiali quod ſe debet illi conformare, caritatem ſcientem facere eſt rerum ordinem inuertit. homil. 4. num. 28. 29. Omnia ſua deſideria & affectus ſtatuit David. etiam Deo, quod eſt diuini in omnibus implere voluntatem. ibid. numero 29. præcepit Deus Sacerdotibus offerendum ſibi ab eis iecur & adipem viruli, quod declaratur quod in omnibus noſtris deſiderijs conformare nos debemus diuini voluntati. ibid. numero 29. quia D. Petrus hominum voluntatem diuinæ uolebat ſubſistere volens, ille Chriſti mortem impedire, vocat illi Chriſtus ſaxana abigique à ſe ibid. numero 31. dicit quod Deus tantum in celo regnabit, quia in illo ſancti faciunt quidquid Deus vult, & Deus quodquid illi eorum aliud non eſt quam facere Dei voluntatem. ibid. num. 31. fide & perſeuerantia in patiendo quam eſt illa Chananea, ſe dominam facit voluntatis Dei, ſicut Iacob in lucta quam habuit cum illo tota nocte. homil. numero 11. noſtra libera eſt tali conditione vt ſolus Deus eam poſſit efficaciter determinare. homil. 41. numero 30. atque in hoc conſiſtit ſupremum Dei dominium, quo præuſtet in liberam noſtram voluntatem, vt eam ea quod vult faciat ſine aliquo libertatis eius detrimento.

h. homil. 29. numero 15. 16. homil. 41. numero 13. v. f. que 17. & numero 21. explicatur autem. h. homil. 33. nu. 14. nullus illi potest inferre violentiam. homil. 5. num. 11. homil. 17. numero 70. Munda sit oportet quo fides pura conseruetur. homil. 29. numero 52. & seqq. Fortis est debet: & constans in bono sine qua nemo saluatur. homil. 10. numero 33. vsque 38. homil. 38. numero 43. & seqq. eius sacrificium est Deo gratissimum. homil. 21. numero 70. & seqq. homil. 42. numero 86. vide veter. Cor.

Vitios alius extollit opera, quia reddit illa magis voluntaria homil. 36. n. 31 & seqq.

Vitios delectat lucta cum homine, modo fortius non combingatur. h. 34. numero 54.

Vitios astituta qua flumina transeunt congelata docent nos prudentiam. hom. 31. h. 27.

X.

Xerxi exercitum trahebat decies centena millia pugnatum. homil. 41. n. 30.

Xibia quis pisces sit quidue significet. homil. 21. numero 51.

Z.

Zacharias pater Ioan. Baptistæ iustus, sed non sine defectibus. homil. 10. numero 29. homil. 38. numero 26.

Zacharus gaudium ostendit Christum recipiens in domum suam, disceptans à Centurion, & ambo prudenter. homil. 2. n. 45. intellexit beneficium quod Deus conferebat domum eius ingressus. h. 25. n. 69.

Zeli filij sunt amoris & eiusdem passu progrediuntur. h. 28. n. 56. ad illos pertinent qui se gloriantur esse filios Dei, unde Christus illis eberbuit, sed potissimum decet principes illis inardescere ibid. numero 57. vsque 61. illis Deus commouetur quando inordinare aliquam diligimus creaturam, & idcirco quandoque filios auferit à parentibus. h. 31. n. 65. olim zelo serbuit contra solem, quia non tantum Gentiles, sed etiam Iudæi illum pro Deo venerabantur. h. 33. n. 29. & seqq. Præter moleste fert pecuniam quam diues vt Deum suum adorat. ho. 11. nu. 65. benigniores vrget zelus honoris Dei res agere iniustitias. h. 28. n. 30.

Zelotypia, eius sacrificia, ceremonie & effectus miraculosus explicantur. h. 6. numero 43. homil. 26. numero 34. homil. 30. num. 7.

